

- toplantı belgelerinin tamamı
- berlin konferansı'ndaki konuşmalar

komünist ve işçi partilerinin 4 TOPLANTISI

- 1957 MOSKOVA
- 1960 MOSKOVA
- 1969 MOSKOVA
- 1976 BERLİN

ürün yayınları

16

KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİNİN DÖRT TOPLANTISI

ürün yayınları

ürün yayınları 16

[Temel Eserler Dizisi - 8]
Kasım 1976

Yönetim Yeri
Divanyolu, Klodfarer Cad. 38/2
Cağaloğlu - İSTANBUL
P.K. 41 Sirkeci - İSTANBUL

I

ON THE MEETING OF REPRESENTATIVES
OF THE COMMUNIST AND WORKERS' PARTIES
(MOSCOW, NOVEMBER 14 - 16, 1957)
NPA PUBLISHING HOUSE
1957

•

II

MEETING OF REPRESENTATIVES OF THE
COMMUNIST AND WORKERS' PARTIES
(MOSCOW NOVEMBER 1960)
NPA PUBLISHING HOUSE
1960

•

III

DOCUMENTS
ADOPTED BY THE INTERNATIONAL CONFERENCE
OF COMMUNIST AND WORKERS' PARTIES
(MOSCOW, JUNE 5 - 17, 1969)
NPA PUBLISHING HOUSE
1969

•

IV

FOR PEACE, SECURITY, COOPERATION
AND SOCIAL PROGRESS IN EUROPE
(BERLIN, JUNE 29 - 30, 1976)
NPA PUBLISHING HOUSE
1976

Dizgi - Baskı : UFUK MATBAASI
İstanbul — 1976

komünist ve işçi partilerinin 4 TOPLANTISI

- 1957 MOSKOVA
- 1960 MOSKOVA
- 1969 MOSKOVA
- 1976 BERLİN

- toplantı belgelerinin tamamı
- berlin konferansı'ndaki konuşmalar

Türkçesi :
Savaş ERDOĞAN

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ 5

1957 KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ TEMSİLCİLERİNİN TOPLANTISI (16 - 19 Kasım 1975 - Moskova) 7

1960 KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ TEMSİLCİLERİNİN TOPLANTISI (Kasım 1960 - Moskova) 23

1969 KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ TEMSİLCİLERİNİN TOPLANTISI (5 - 17 Haziran 1969 - Moskova) 103

1976 AVRUPA KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ KONFERANSI (29 - 30 Haziran 1976 - Berlin) 209

AVRUPA KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ KONFERANSI'NA KATILAN PARTİ TEMSİLCİLERİNİN KONUŞMALARI 251

SUNUŞ

Bilindiği gibi, ülkemizde, gerici - faşist güçlerin saptırmalarının yanı sıra, «sosyalist» ler arasında da, hâlâ, uluslararası işçi sınıfı hareketi konusunda «bulanıklıklar» vardır. İşçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımını maceracı, sapık işçi sınıfına yabancı ideolojilerle **eş** - göstermeye yaradığı için; gerici - faşist güçler açısından, bu «bulanıklık» iyi bir silahtır.

İşçi sınıfımızın ve ilerici - demokrat yığınların yükselen savaşımı, bu kavram «bulanıklığını» aşma yolunda ilerlerken, bu kez, işçi sınıfının enternasyonal belgilerini çarpıtan, gerici - faşist güçlerin işçi sınıfının gerçek siyasal örgütlenmesini yasa - dışı etmesinden **yararlanarak** bulanıklığı körükleyen, sözde - «sosyalist» eğilimler; ve işçi sınıfına ters, işçi sınıfının gerçek siyasal örgütlenmesini yasa - dışı tutan gerici - faşist güçlerin **göz - yumduğu,** her soydan ve her boydan sapık - maceracı akım; uluslararası sosyalist ve komünist hareketi «bulandırma» konusunda, çaba harcamaktadırlar.

Dünya Komünist ve İşçi Partileri, zaman zaman bir araya gelip, ulusal ve uluslararası konularda fikir değiş - tokuşu yaparlar. Bu toplantılarda, «kardeş Partiler», dünya komünist hareketinin **ortak** noktalarını saptarlar, ve **ortak** politikalarının dışında, her «kardeş Parti» nin ulusal sorunlarına dayanışma getirirler. **Belge**'lerden de görülebileceği gibi, «Kardeş Partiler» arasındaki bu tartışmalarda, «efendilik - uyduluk» ilişkisi, ne geçmişte vardı, ne de günümüzde vardır! Ve yine **Belge**'lerden kolayca görülebileceği gibi, uluslararası işçi

sınıfı hareketinin barış, bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımı, her türlü sapık - maceracı unsurlardan uzaktır.

Ülkemizde, Komünist ve İşçi Partileri'nin her toplantısı, yukarıda sözünü ettiğimiz «bulanıklığı sürdürme politikası» ndan dolayı, ya tahrifli metinler yada günlük gazete sayfalarında küçük - saptırıcı yazılar halinde, halkımıza «aktarıldı». Böyle olunca da, bu konuda bilgisi «bulanık» olan geniş emekçi yığınlara; sosyalizmden, sosyal - demokrasiden, anarşist - troçkist - maocu maceracılığa kadar her eğilim, «komünizm» diye yutturulmaya çalışıldı. Türkiye halkı, bugün, bu eğilimleri kaynağından öğrenme hakkından yoksun olan, ikinci «Avrupalı» halktır.

ÜRÜN YAYINLARI 1957, 1960, 1969 ve 1976 Toplantılarının metinlerini; ve 1976 - Berlin Konferansı'na katılan Parti sözcülerinden, konuşmalarını elde edebildiği 23 tanesinin konuşmasını, bu kitapta topladı. Büyük bir sorumluluk gerektiren bu işte, tam - eksiksiz bir çeviri sunabilmek için, **ÜRÜN YAYINLARI,** tüm titizliği gösterdi. Dünya Komünist ve İşçi Partileri'nin genel politikasını öğrenebilmek için; **«Latin - Amerika ve Karaipler Komünist ve İşçi Partileri Toplantısı»,** ve **«Kapitalist Avrupa Ülkelerinin Komünist ve İşçi Partileri'nin Brüksel Toplantısı»,** ayrı bir kitap halinde hazırlanıp baskıya verilmek üzeredir.

ÜRÜN YAYINLARI, bu çabalarıyla, işçi sınıfına, ve tüm ilerici - demokrat güçlere; toplum bilimleri dalında çalışan bilim adamlarına; tüm siyaset adamlarına; ve tüm halkımıza yararlı bir hizmet sunduğu inancındadır.

ÜRÜN YAYINLARI

1957
komünist ve işçi partileri temsilcilerinin toplantısı
(16-19 Kasım 1957-Moskova)

KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ TEMSİLCİLERİNİN TOPLANTISINA İLİŞKİN BİLDİRGE

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin kırkıncı yıldönümünün kutlanmasına katılan Komünist ve İşçi Partileri delegasyonları, Moskova'da bulunmalarından yararlanarak, bütün partileri ilgilendiren sorunların tartışılması ve dostça bir toplantı yapmayı kararlaştırdılar.

16 - 19 Kasım'da yapılan toplantıya, Avustralya Komünist Partisi, Avusturya Komünist Partisi, Arnavutluk Emek Partisi, Cezayir Komünist Partisi, Arjantin Komünist Partisi, Belçika Komünist Partisi, Bolivya Komünist Partisi, Bulgaristan Komünist Partisi, Brezilya Komünist Partisi, Britanya Komünist Partisi, Macaristan Sosyalist İşçi Partisi, Venezüela Komünist Partisi, Vietnam Emekçi Halk Partisi, Guetamala İşçi Partisi, Alman Komünist Partisi, Honduras Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi, Danimarka Komünist Partisi, Dominik Cumhuriyeti Sosyalist Halk Partisi, İsrail Komünist Partisi, Hindistan Komünist Partisi, Endonezya Komünist Partisi, Ürdün Komünist

Partisi, Irak Komünist Partisi, İspanya Komünist Partisi, İtalyan Komünist Partisi, Kanada İlerici Emek Partisi, Çin Komünist Partisi, Kolombiya Komünist Partisi, Kore Emek Partisi, Kosta-Rika Öncü Halk Partisi, Küba Sosyalist Halk Partisi, Lüksemburg Komünist Partisi, Malaya Komünist Partisi, Fas Komünist Partisi, Meksika Komünist Partisi, Moğolistan Halkının Devrimci Partisi, Hollanda Komünist Partisi, Yeni Zelanda Komünist Partisi, Norveç Komünist Partisi, Panama Halk Partisi, Paraguay Komünist Partisi, Peru Komünist Partisi, Polonya Birleşik İşçi Partisi, Portekiz Komünist Partisi, Romanya İşçi Partisi, San Marino Komünist Partisi, Suriye ve Lübnan Komünist Partisi, Sovyetler Birliği Komünist Partisi, Tayland Komünist Partisi, Tunus Komünist Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Uruguay Komünist Partisi, Finlandiya Komünist Partisi, Fransız Komünist Partisi, Seylan Komünist Partisi, Çekoslovakya Komünist Partisi, Şili Komünist Partisi, İsviçre Emek Partisi, İsveç Komünist Partisi, Ekvator Komünist Partisi, Yugoslavya Komünist Birliği ve Japonya Komünist Partisi temsilcileri katıldılar.

Toplantıya katılanlar, uluslararası durumun geçer sorunları üzerinde görüş alış - verişi yaptılar.

Komünist ve İşçi Partileri temsilcileri, bütün ülkelerin işçi ve köylülerine, dünyanın her yanındaki erkek ve kadınlara, bütün iyi -

niyetli insanlara metni sonradan yayınlanacak bir Barış Duyurusu'yla hitap etmeyi kararlaştırdılar.

Toplantı, Marksist - Leninist ideolojiyi ve proleter enternasyonalizmi ilkelerinin birliğiyle bağlanmış kardeş partiler arasındaki ilişkilerin özelliği olan sıkı - işbirliği ve içtenlik havasında geçti.

BARIŞ DUYURUSU

14 - 16 Kasım 1957

İşçiler ve köylüler! Bilim ve kültür adamları! Bütün ülkelerdeki iyi - niyetli insanlar!

Biz, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin Kırkıncı yıldönümü için Moskova'da toplanmış çeşitli Komünist ve İşçi Partileri temsilcileri, hem mantığınıza hem de yüreğinize başvurarak, sizlere sesleniyoruz.

İkinci Dünya Savaşı felaketi, hâlâ zihinlerde tazeliğini yitirmemiştir. Onun kanlı sonuçları henüz bütünüyle kaybolmamıştır; ve barışçı kent ve köylerin yuvaları üzerinde çoktandır, yüz kez daha yıkıcı bir başka savaşın uğursuz hayali geziniyor. Yaşamın neşesini karartan bir başka savaş tehdidi her ülkenin üzerinde sallanıyor. Her yuvada şu soru soruluyor :

Yarın, şu andan bir ay yada bir yıl sonra ne olacak! Savaşın yalımları saracak mı bizleri; top-yekun yıkıcı atom ve hidrojen bombaları bizlere ve çocuklarımıza ani ölüm mü getirecek?

Halklar şimdiden iki dünya savaşının acı deneyimini yaşamıştır. Savaşta en ağır kur-

banları veren, her zaman sıradan halktır. Her yeni gelen savaşın daha büyük acılar getirdiğini, daha çok ülke yıktığını, daha çok insan öldürdüğünü ve daha da dehşetli ve uzun-süreli sonuçların izlerini bıraktığını biliyorlar.

Büyük emperyalist güçlerin neden olduğu ve Alman militarizminin başlattığı Birinci Dünya Savaşı, on milyon canlının yaşama hakkını ellerinden aldı. Onmilyonlarcasını sakatladı ve sağlıklarından yoksun bıraktı. Bütün uluslar açlık ve yoksunluk çektiler.

Alman faşizminin baş suçu taşımakta olduğu İkinci Dünya Savaşı yalnızca dev orduları yokolmaya götürmedi. Erkekler, kadınlar ve çocuklar Hitler'in toplama kamplarında dikenli teller arkasında ve gaz odalarında telef olurken, bombalar korumasız kentleri yıktı, yüzbinlerce sivili öldürdü. Binlerce güzel kentler kurmakta ve bütün ulusları besleyip giydirmekte kullanılabilecek olan muazzam maddi varsıllıklar, ölüm ve yıkım amaçlarıyla kullanıldı. Otuz milyonun üstünde insan yaşamını, milyonlarca yaralı ve sakatı saymıyoruz bile; İkinci Dünya Savaşı'nın ateşiyle yutuldu. Ve, savaşın son günlerinde, iki korumasız Japonya kentine düşen atom bombaları, gelecekte toptan insan kırımı yönünde elle tutulur bir tehdittir.

Bundan sonraki savaşın — halklar bunun patlamasına izin verecek olurlarsa — insanlığın daha hiç yaşamamış olduğu bir

yıkım içersinde geçeceğini söylemek için ne bilim adamının bilgisine ne de ozanın imgelemine gerek vardır; Avrupa, Amerika, Asya, Afrika ve Avustralya halkları, insanın öylesine devasa doğal güçler salıvermiş olduğunu ve öylesine güçlü araçlara sahip olduğunu, öyle ki bunların yıkıcı etkinliğinin dünyanın herhangi bir kesiminde boş bırakılabileceğini, biliyorlar. Gelecek savaşta hiçbir sığınak yada güvenlik olmayacaktır. Nükleer ve roket savaşının yalımları, bütün halkları yutacak ve gelecek nesillere anlatılmaz acılar getirecektir.

Milliyetine ve politik görüşlerine, dinsel inanç yada rengine bakmaksızın, tüm dünyadaki sıradan halk, barış içersinde yaşamak istiyor; ve tüm dünyadaki sıradan halk şöyle diyor: muhakkak ki, utkan kafası, doğayı gittikçe kendine daha çok bağımlı kılarak tüm gizlerini ortaya seren insan, şimdi Sovyet yeryüzü peyklerinin salınmasıyla yakında yıldızlara ulaşabilecek olan insan, muhakkak ki, savaşı ve öz-yıkımı önleyebilir.

Biz, Komünist ve İşçi Partileri temsilcileri, insanlığın yazgısına karşı sorumluluğumuzun tam bilincinde olarak duyuruyoruz:

Savaş kaçınılmaz değildir. Savaş önlenebilir, barış korunabilir ve güvence altına alınabilir.

Kırk yıl önce insanlık tarihinde yeni bir çağ açmış olan ülkenin başkentinde biraraya gelmiş bulunuyoruz. 1917'de, tarihte ilk kez,

sosyalist devrim Rusya toprağında başarıya ulaştı. Emekçi halk, iktidarı kendi ellerine aldı ve insanın insan tarafından sömürü ve ezgisinin bütün biçimlerini ortadan kaldırmaya koyuldu. Rusya'nın işçi ve köylüleri, Lenin'in Partisi'nin önderliği altında, bayraklarına barışı yazdılar ve buna her zaman sadık kalmışlardır. Kırk yıl boyunca Sovyetler Birliği, bütün halklar için barış yolunu açmış ve — bütün emperyalist engellemelere karşın — toplumsal sistem farkı gözetmeksizin bütün öteki ülkelerle barış içinde yanyana yaşama için uğraşmıştır.

Dirimsel çıkarlarını yüksekte tutan kapitalist ülkeler işçileri, barış için savaşımda etkin bir yer alıyorlar. Bu soylu dava, dünyanın her yanında ilerici güçlerce desteklendi. Ne var ki, barış güçleri, insanoğlunu bir yeni felaketten, İkinci Dünya Savaşı'ndan korumayı başaramadı. Bu güçler o sıralar yeterince güçlü değillerdi ve Sovyetler Birliği barış için israrla savaşan tek ülkeydi.

Biz komünistler, artık savaşı önlemenin olanaklı, barışı korumanın olanaklı olduğunu söylüyoruz. Bunu tam güvenle söylüyoruz; çünkü bugün, durum farklıdır ve güçler dengesi değişmiştir.

Büyük Ekim Devrimi'nin dünyaya getirdiği Sovyetler ülkesi, artık tek başına değildir. Faşizm üzerindeki utkudan, yaklaşık bir milyar nüfuslu geniş sosyalizm dünyası çıka-geldi. Sovyetler Birliği ile barış, uluslara-

rası işbirliği ve farklı toplumsal sistemlerin barış içinde yanyana yaşaması için omuz omuza yürüyen bir başka büyük sosyalist güç var — halk Çin'i. Aynı barışçı amaçlar için çalışan Avrupa ve Asya Halk Demokrasisi ülkeleri var.

Sovyetler Birliği ile öteki sosyalist ülkelerde sanayi, bilim ve teknolojinin eşsiz gelişmesi, barışa hizmet etmekte ve savaşa güçlü bir fren görevi görmektedir.

Bir diğer yeni güç daha dünya arenasında kendini göstermiştir — Ekim Devrimi'nin uyandırdığı sömürge halkları; bunlardan bazıları ömrü-geçmiş bağımlılık boyunduruğunu çoktan atmış ve diğerleri de atma sürecindeler; barış içersinde yaşamak istiyorlar ve içişlerine herhangi bir emperyalist karışmaya izin vermeyeceklerdir. Geri-kalmışlıkları ve yoksulluklarına bir son vermek amacıyla, barış ve tarafsızlık politikası, iyi-bilinen beş ilke politikasını izliyorlar: toprak bütünlüğü ve egemenliğine karşılıklı saygı; saldırmazlık; içişlere karışmazlık; eşitlik ve karşılıklı yarar; ve barış içinde yanyana yaşama.

Savaş istemeyen, yalnızca sosyalist ülkeler halkları ve yalnızca Doğu ulusları değildir. Savaş, bunu iki kez yaşamış olan Batılı kapitalist ülkeler halklarının da nefretini taşımaktadır.

Barış güçleri kalabalıktır. Savaşı önleyebilir, barışı koruyabilirler. Yine de, biz, komünistler, bütün dünya halklarını bir cana-

varca ve imhacı savaş tehlikesinin geçmemiş olduğu yönünde uyarmanın görevimiz olduğu inacındayız.

Barışa ve halkların güvenliğine tehdit, nereden gelmektedir? Savaşta geniş ölçüde çıkarı olan, ve iki dünya savaşından ve şimdiki silah sürümünden görülmedik servetler yığan kapitalist tekellerden. Tekellere dev kârlar getiren silah sürümü, emekçi halka gittikçe daha ağır yük yüklüyor ve ülkelerin ekonomisini ciddi olarak kötüleştiriyor. Bazı kapitalist ülkelerin yönetici çevreleri, tekellerin, özellikle de ABD tekellerinin baskısıyla silahsızlanma, nükleer silahların yasaklanması ve yeni bir savaşı önlemeye yönelik diğer önlemler alınması önerilerine karşı çıktılar. Kabul edildiklerinde barışı güçlendirip savaş tehlikesini azaltacak olan, barış-sever ulusların birçok yararlı önerisi, Birleşmiş Milletler'e sunulmuştur. Silahlanma yarışını sona erdirme, bir atom savaşı tehdidini uzaklaştırma, ve uluslararası ilişkilerde yaraşır güven yaratmada belirleyici bir etken olan devletler arasında ekonomik işbirliğini ve barış içinde yanyana yaşamayı ilerletme görüşüyle Birleşmiş Milletler'e sunulan önerilerin, bütün ulusların dirimsel çıkarlarına uygun düştüğünü kimse yadsıyamaz. Dünyanın yazgısı ve gelecek nesillerin yazgısı, bu sorunların çözümü çerçevesinde dönmektedir. Bu önerilere, ancak uluslararası gerilimin korunmasından yarar umanlar tara-

fından; etkinlikle karşı çıkılıyor.

Binlerce gazete ve radyo istasyonu, hergün Birleşik Amerika, Britanya, Fransa, İtalya ve öteki kapitalist ülkeler halklarının kafalarına, «dünya komünizmi'nin» onların özgürlüğünü, yaşam tarzlarını ve barış içinde yanyana yaşamalarını tehdit ettiği iddiasını dolduruyor.

Ne var ki, ne Komünist Partilerinin ne de herhangi bir sosyalist ülkenin savaşlar yada başka ülkelere saldırılar başlatmak için, yabancı toprakları ele geçirmek için hiçbir dürtü yada nedeni yoktur. Sovyetler Birliği ve Halk-Çini, geniş toprak alanlara ve hesapsız doğal varsıllıklara sahiptir. Sosyalist ülkelerin hepsinde, savaşta çıkarı olan hiçbir sınıf yada toplumsal grup yoktur. İktidar, bütün savaşlarda ençok acı çeken işçi ve köylülerin elindedir. Bunların bir başka savaşı arzulamaları mümkün müdür? Komünistlerin amacı evrensel refahı, bütün ulusların serpilmesini ve bunlar arasında ölümsüz barışı sağlayacak bir toplum kurmaktır. Bu toplumu kurmak için, sosyalist ülkelerin süreli barışa gereksinimleri vardır. Bu yüzden, Komünistler'den daha tutarlı savaş düşmanları, daha azimli barış savunucuları yoktur.

Sosyalist ülkeler, kendi toplumsal ve politik sistemlerini, bir başka ulusa dayatmaya kalkmazlar. Sosyalizmin mutlaka kazanacağına şaşmazca inanırlar, ama bilirler ki, sosyalizm dışardan ekilemez; o, en başta her ülke

içersindeki işçi sınıfının ve bütün öteki ilerici güçlerin savaşımının bir ürünü olarak gelecektir. Nasıl başkalarının kendi içişlerine karışmalarına izin vermeyeceklerse, sosyalist devletler, bu nedenle, başka ülkelerin içişlerine karışma özlemi taşımazlar. Bundan ötürü, sosyalist ülkelerin, barış için tehdit oldukları, başkalarına kendi sistemlerini zorla benimsetmeyi istedikleri iddiası, barışı arzulayanları yanıltmak için bir girişimdir.

Barış; ancak, kendisi için barışın kutsal olduğu bütün herkes, güçlerini birleştirir; savaş-kışkırtıcılarının hileleri konusunda uyarıldıklarını bilir; ve kutsal ödevlerinin, tehdit edilmekte olan barış için savaşımı yoğunlaştırmak olduğunun tümüyle bilincine varırsa; korunabilir.

Dünyanın herbir yanındaki halkların refahını hedefleyen, ve bütün uluslar için ilerleme ve parlak bir gelecek arzulayan bizler;

erkek ve kadınları,
işçi ve köylüleri,
bilim ve sanat adamlarını,
öğretmen ve büro işçilerini,
gençliği,
zanaatkar, tüccar ve sanayicileri,
sosyalist, demokrat ve liberalleri,
politik ve dinsel inanç ayrımı gözetmeksizin herkesi,

ülkesini seven herkesi,
savaşı istemeyen herkesi,
bütün iyi-niyetli insanları,

sizlerin, sıradan halkın, tüm yükünü sırtlandığı savaş tehlikesini hergün yoğunlaştıran silah sürümüne son verilmesini talepetmeye; atom ve hidrojen silahlarının imali ve kullanımının yasaklanmasını ve ilk adım olarak, bu silahların denenmesine derhal son verilmesini talep etmeye; askeri bloklar politikasına ve başka ülkelerde askeri üsler yaratılmasına son verilmesini talep etmeye; son savaşın baş sorumlusu Alman militaristlerinin Avrupa'nın can-damarında yeniden-silahlanmasına izin verilmemesini talep etmeye; emperyalistlerin Orta-Doğu'daki fesat planlarına ve askeri provokasyonlarına son verilmesini talep etmeye; kollektif güvenlik, farklı toplumsal sistemlerin barış içinde yanyana yaşaması ve bütün halkların en geniş ekonomik ve kültürel işbirliği politikasını desteklemeye;

çağırıyoruz.

Hepinizi,

hükümetlerinizden, Birleşmiş Milletler'de bir barış politikası yürütmelerini ve soğuk savaşa karşı çıkmalarını talep etmeye çağırıyoruz.

Dünyanın her bir yanındaki bütün iyi-niyetli insanları,

1 - Atom ve hidrojen silahları denemelerinin derhal kesilmesi için,

2 - Bu silahların yapımı ve kullanımının şartsız ve biran önce yasaklanması için,

örgütlenmeye ve çalışmaya çağırıyoruz.

Biz komünistler, yaşamlarımızı sosyalizm davasına adamışızdır. Biz komünistler, bu soylu davanın utkuya ulaşacağına şaşmazca inanıyoruz. Ve düşüncelerimizin — Marx ve Lenin'in düşünceleri, proleter enternasyonalizmi düşünceleri — utkusuna inandığımız içindir ki, barış istiyor ve barış için çalışıyoruz. Savaş bizim düşmanımızdır.

Bundan böyle, farklı toplumsal sistemlere sahip ülkeler, birbirleriyle; barış için bilim ve teknolojiyi geliştirmede yarışsınlar. Üstünlüklerini savaş alanında değil, ilerleme ve yaşam standartlarını yükseltmek için yarışmada göstersinler.

Bütün iyi-niyetli insanlara elimizi uzatıyoruz. Gelin ortak çabayla, halkları ezen silahlanma yükünden kurtulalım. Savaş, ölüm ve imha tehlikesinden kurtaralım dünyayı. Önümüzde ilerlemeye doğru yürüyen insanlığın parlak ve mutlu geleceği yatıyor.

Dünyaya barış!

★

Arnavutluk, Cezayir, Arjantin, Avustralya, Avusturya, Belçika, Bolivya, Brezilya, Britanya, Bulgaristan, Kanada, Seylan, Şili, Çin, Kolombiya, Kosta-Rika, Küba, Çekoslovakya, Danimarka,

Dominik Cumhuriyeti, Ekvator, Finlandiya, Fransa, Alman Demokratik Cumhuriyeti, Federal Alman Cumhuriyeti, Yunanistan, Guetamala, Macaristan, Honduras, Hindistan, Endonezya, Irak, İsrail, İtalya, Japonya, Ürdün, Kore, Lüksemburg, Malaya, Meksika, Moğolistan Halk Cumhuriyeti, Fas, Hollanda, Yeni Zelanda, Norveç, Panama, Paraguay, Peru, Polonya, Portekiz, San Marino, Sovyetler Birliği, İspanya, İsveç, İsviçre, Suriye ve Lübnan, Tayland, Tunus, Türkiye, Uruguay, Venezuela, Vietnam, Yugoslavya Komünist ve İşçi Partileri delegasyonları tarafından benimsendi.

*
* *

1960
komünist ve işçi partileri temsilcilerinin toplantısı

(Kasım 1960 - Moskova)

KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ TEMSİLCİLERİNİN TOPLANTISINA İLİŞKİN BİLDİRGE

1960 yılı Kasım ayında, Moskova'da, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 43. Yıldönümünü kutlama törenlerine katılan Komünist ve İşçi Partileri temsilcilerinin Konferansı toplandı.

Konferansa 81 partinin delegeleri katıldılar: Avustralya Komünist Partisi, Avusturya Komünist Partisi, Arnavutluk Emek Partisi, Cezayir Komünist Partisi, Arjantin Komünist Partisi, Belçika Komünist Partisi, Birmanya Komünist Partisi, Bulgaristan Komünist Partisi, Bolivya Komünist Partisi, Brezilya Komünist Partisi, Britanya Komünist Partisi, Macaristan Sosyalist İşçi Partisi, Venezüela Komünist Partisi, Vietnam Emekçi Partisi, Haiti Halk Birliği Partisi, Guadelup Komünist Partisi, Guetamala Emek Partisi, Almanya Sosyalist Birlik Partisi, Alman Komünist Partisi, Honduras Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi, Danimarka Komünist Partisi, Dominik Sosyalist Halk Partisi, İsrail Komünist Partisi, Hindistan Komünist Partisi, Endonezya Komü-

nist Partisi, Ürdün Komünist Partisi, Irak Komünist Partisi, İran Halk Partisi (TUDEH), İrlanda İşçi Birliği, Kuzey İrlanda Komünist Partisi, İspanya Komünist Partisi, İtalya Komünist Partisi, Kanada Komünist Partisi, Kıbrıs Emekçi Halkın İlerici Partisi, Çin Komünist Partisi, Kolombiya Komünist Partisi, Kore Emek Partisi, Kostarika Öncü Halk Partisi, Küba Sosyalist Halk Partisi, Lübnan Komünist Partisi, Lüksemburg Komünist Partisi, Malaya (Malezya) Komünist Partisi, Fas Komünist Partisi, Martinik Komünist Partisi, Meksika Komünist Partisi, Moğalistan Halkının Devrimci Partisi, Nepal Komünist Partisi, Hollanda Komünist Partisi, Nikaragua Sosyalist Partisi, Yeni Zelanda Komünist Partisi, Norveç Komünist Partisi, Panama Halk Partisi, Paraguay Komünist Partisi, Peru Komünist Partisi, Polonya Birleşik İşçi Partisi, Portekiz Komünist Partisi, Reünyon Komünist Partisi, Romanya İşçi Partisi, Salvador Komünist Partisi, San Marino Komünist Partisi, Suriye Komünist Partisi, Sovyetler Birliği Komünist Partisi, Sudan Komünist Partisi, Siyam Komünist Partisi, Tunus Komünist Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Uruguay Komünist Partisi, Finlandiya Komünist Partisi, Fransa Komünist Partisi, Seylan Komünist Partisi, Çekoslovakya Komünist Partisi, Ekvator Komünist Partisi, Güney Afrika Birliği Komünist Partisi, Japonya Komünist Partisi ve diğer partiler.

Konferansa katılan delegeler, aralarında deney değiş-tokuş'u yaptılar, birbirlerinin görüş ve tutumlarını öğrendiler. Barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık, sosyalizm gibi ortak amaçlar için birlikte yürüttükleri savaşımın yararına olarak, günümüz uluslararası gelişmeleri ve komünist hareketleri ile ilgili güncel sorunları gözden geçirdiler. «Komünist ve İşçi Partilerinin Bildirisi» ile «Bütün Dünya Halklarına Çağrı»yı oybirliği ile kabul ettiler.

Bütün sorunlar üzerindeki görüşmeler, marksizm-leninizm'in sarsılmaz ilkelerine ve proletarya enternasyonalizmine dayanan kardeşçe dostluk havası içinde geçti.

KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ KONFERANSI'NIN BİLDİRİSİ

I

Komünist ve İşçi Partileri Temsilcileri, bu Konferans'ta, bugünkü uluslararası durumun en canlı konularını ele aldılar; demokrasi ve sosyalizm uğruna yürütülen savaşımın geliştirilmesini görüştüler.

Konferans, katılanların, incelenen konular üzerinde fikir birliğinde olduklarını gösterdi. Komünist ve İşçi Partileri, «1957 Deklerasyonu» na ve «Barış Manifestosu» na bağlılıklarını oybirliği ile bir kere daha doğrular. Yaratıcı marksizm - leninizm eliyle programlaştırılan bu belgeler, günümüzün en önemli sorunları üzerinde uluslararası komünist hareketin ana ilkelerini, tutumunu belirtti; komünist ve işçi partilerinin, genel amaçlar etrafında gayretlerini birleştirmelerine geniş ölçüde yardım etti. Bu belgeler, uluslararası komünist hareketin savaş bayrağı, çalışma kılavuzu olarak kalacaktır.

Son 3 yıl içinde olayların gelişmesi, «Deklerasyon» ve «Barış Manifestosu» nda uluslararası durumu ve dünyanın gelişmesini in-

celeyen görüşün doğruluğunu, yaratıcı marksizm - leninizm'in yüce bilimsel gücünü, O'nun etkili rolünü ortaya sermiştir.

Bu 3 yılın başlıca sonuçları: Dünya Sosyalist Sistemi'nin uluslararası güç ve etkinliğinin hızla artması; Ulusal Kurtuluş Hareketleri'nin vuruşları altında sömürgeciliğin çöküp dağılmaya yüz tutması; Kapitalist dünyada sınıf kavgasının sertleşmesi; dünya kapitalist sisteminin çökmesi ve dağılmaya yüz tutması; sosyalizmin kapitalizmden, barış güçlerinin savaş güçlerinden dünya çapında üstünlüğünü günden güne daha açık göstermesi.

Emperyalizm, gene de, durumunu elde tutmaya çabalıyor, silahsızlanmayı baltalıyor, «soğuk savaşı» sürdürmek istiyor, onu daha da keskinleştirmeye çalışıyor ve şaşmadan yeni bir dünya savaşı hazırlıyor. İşte bundan ötürü, sosyalist ülkeler, bütün uluslararası işçi sınıfı, emperyalizme karşı ulusal hareketler, barışçı bütün güçler, bütün barış savaşçıları savaşı önlemek ve barışı sağlamak amacıyla gayretlerini daha fazla birleştirmeli, daha kararlı davranmalıdırlar. Emperyalizme karşı, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm uğrunda savaşım için bütün devrimci güçler bundan böyle de daha sıkı birleşmelidirler.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi ile başlıyan, ana özelliği kapitalizmden sosyalizme geçiş olan çağımız; birbirine karşıt iki sosyal sistem arasında çarpışma çağı, sosyalist dev-

rimler ve ulusal kurtuluş devrimleri çağı, emperyalizmin yıkılması, sömürgecilik sisteminin kaldırılması çağı, yeni yeni halkların sosyalizm yolunu tutması, sosyalizm ve komünizmin dünya çapında zafer kazanması çağıdır.

Zamanımızın başlıca özelliği, insan toplumunun gelişmesinde dünya sosyalist sisteminin belirleyici etken olmasıdır.

Sosyalizmin gücü ve yenilmezliği son zamanlarda eski ve yeni dünya arasında geçen dev ölçülerdeki çarpışmalarda ortaya çıktı. Emperyalizmin ve onun vurucu kolu faşizmin, tarihsel gelişmeyi silah zoruyla durdurma yeltenişleri yenilgiyle sonuçlandı. Emperyalizmin, Avrupa ve Asya'da sosyalist devrimlere yolu kapamak gücünde olmadığı ortaya çıktı. Sosyalizm bir dünya sistemi haline geldi. Emperyalizm, sosyalist ülkelerin ekonomik gelişmelerini durdurmak istedi; bu planları da suya düştü. Emperyalizm, sömürgeci kölelik sistemini ayakta tutmak için elinden geleni yaptı; ama bu sistem yıkılmaktadır. Dünya sosyalist sistemi güçlendikçe, uluslararası durum, bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme yolunda savaşan halkların yararına kesinlikle değişiyor.

Bugün, çağımızda toplumun tarihsel gelişmesinin başlıca özünü, başlıca yönünü ve ana özelliklerini belirleyen; dünya sosyalist sistemi ve emperyalizme karşı savaşan güçlerdir. Emperyalizm ne yaparsa yapsın, tari-

hin akışını durduramaz. Sosyalizmin yeni kesin zaferler kazanması için sağlam bir temel kurulmuştur.

Sosyal gelişmenin gidişi, sosyalizmin zafer kazandığı ülkelerin en başta ekonomik kuruculukla dünya devriminin gelişmesine etki yaptıklarını söyleyen Lenin'in öngörüsünü doğruluyor. Sosyalizm üretimde, bilimde, teknikte ve insanların maddi manevi gereksinimlerini günden güne daha büyük ölçüde karşılayan yeni, özgür bir halk birliği kurmakta eşi görülmemiş yaratıcı başarılara ulaştı. Sosyalizmin dünya üretiminde orantı payı bakımından da birinci yeri alacağı zaman yaklaşıyor. Kapitalizm insan emeği alanında, yani maddi üretim alanında da yenilgiye uğratılacaktır.

Sosyalist sistemin sağlamlaşması ve gelişmesi, kapitalist ülkeler halklarının savaşımı üzerinde gitgide artan bir etki yapıyor. Verdiği örneğin gücü ile, dünya sosyalist sistemi, kapitalist dünyadaki emekçilerin düşüncelerini devrimciliğe yöneltiyor; onları kapitalizme karşı savaşa esinliyor; bu savaşın şartlarını büyük ölçüde kolaylaştırıyor. Kapitalist ülkelerde, barışı, ulusal bağımsızlığı savunmakla; demokrasinin yerleşmesini, sosyalizmin zaferini sağlamakla ödevli iç güçler artıyor ve sağlamlaşıyor.

Dünya kapitalist sistemi, içten ve derinden bir çöküş ve çürüyüp dağılma sürecinden geçiyor. Emperyalizmin çelişkileri, tekel-

ci kapitalizmin devlet - tekelci kapitalizmi haline gelmesini çabuklaştırdı. Devlet - tekelci kapitalizmi, tekellerin, ulusların yaşamı üzerindeki egemenliğini pekiştirerek, tekellerin gücü ile devletin gücünü tek bir mekanizmada birleştiriyor. Bu, kapitalist düzeni kurtarma, işçi sınıfını sömürerek ve geniş halk yığınlarını soyarak emperyalist burjuvazinin kârlarını en yüksek kerteye çıkarma mekanizmasıdır.

Ama tekelci burjuvazinin elinde, kapitalizmi kurtarabilecek bir araç yoktur. Bir avuç tekelin çıkarı, bütün ulusun çıkarları ile bağdaşamaz bir çelişki içindedir. Uzlaşmaz sınıf çelişkileri, uzlaşmaz ulusal çelişkiler, kapitalist toplumun iç ve dış çelişkileri adamakıllı keskinleşti. Kapitalizmin çürümüş dayanaklarını militarizm ile payandalama çalışmaları, bu çelişkilerin düğümünü sıktıkça sıkıyor.

Kapitalist dünyada üretim güçleriyle üretim ilişkileri arasındaki çatışma günümüze kadar hiçbir zaman böylesine derinleşmemişti. Kapitalizm, çağdaş bilim ve tekniğin başarılarının toplumsal ilerleme yararına kullanılmasına gitgide daha çok engel oluyor. Kapitalizm, olağanüstü insan aklının buluşlarını, insanlığın ta kendisine yöneltiyor; bunları, yıkıcı bir savaşın korkunç araçları haline getiriyor.

Kapitalist ekonominin kararsızlığı artıyor. Kimi kapitalist ülkelerde şu yada bu öl-

çüde üretim artışı görülse de, kapitalizmin çelişkileri, gerek ulusal, gerekse uluslararası ölçüde durmadan keskinleşiyor. Bir çok kapitalist ülkeler, yakın geçmişteki son ekonomik buhranın doğurduğu bütün sonuçlarla başa çıkamayınca, yeni ekonomik sarsıntılarla yüz yüze geldiler. Kapitalist üretimin anarşik karakteri gitgide daha çok derinleşiyor. Kapitalist yoğunlaşma eşi görülmemiş ölçülere yükseliyor; tekellerin kârları ve aşırı kârları, arttıkça artıyor. Tekelci sermaye, işçi sınıfını sömürmeyi yeni şekillerle, herşeyden önce emeği alabildiğine yoğunlaştırma yolu ile akla sığmaz bir kerteye vardırdı: otomasyon ve «rasyonalizasyon», kapitalizm şartları içinde, emekçileri yıkımdan yıkıma sürüklüyor. İşçi sınıfı, ancak ayrı ayrı ülkelerde, çetin bir savaş yürüterek önemli istemlerinden bazılarının yerine getirilmesini sağlıyabildi. Birçok kapitalist ülkede ise, yaşam düzeyi, yine de savaşa kadarkinin altındadır. Burjuvazinin vaatlerine rağmen, ancak bazı kapitalist ülkelerde, o da geçici olarak, herkese iş olanakları sağlanabilmiştir. Tekeller egemenliğinin artması, geniş köylü yığınlarının, küçük ve orta burjuvazinin geniş çevrelerinin çıkarlarını gitgide daha fazla baltalıyor. Kapitalist ülkelerde, bazı en gelişmiş olanlarında bile, ekonomik bakımdan az - gelişmiş bölgeler hâlâ vardır; hatta bu bölgeler genişlemektedir, buralarda yığınların yoksulluğu özellikle büyüktür.

Bütün bunlar, burjuva ideologlarının ve revizyonistlerin, çağdaş kapitalizmin, «halk kapitalizmi» haline geldiği; üretimde anarşiyi, ekonomik buhranları önleyecek ve bütün emekçilerin sıkıntısız geçimini sağlayabilecek sözümona bir «genel bolluk devleti» yarattığı yolundaki uydurmalarını bir kere daha yalanlıyor.

Kapitalizmin eşitsiz gelişmesi, emperyalist devletler arasındaki kuvvet oranını durmadan değiştiriyor. Emperyalist egemenlik alanı ne kadar çok daralıyorsa, emperyalist devletler arasındaki çelişkiler o kadar çok beliriyor. Pazar sorunu alabildiğine çetinleşti. «Entegrasyon» belgisi altında ortaya çıkan yeni devletlerarası kurumlar, gerçekte, emperyalist ülkeler arasında çelişkilerin ve savaşların keskinleşmesine yol açıyor. Bu kurumlar, daha güçlü emperyalist devletlerin, daha cılız ortaklarının ekonomilerine sızma şekli, dünya kapitalist pazarının en büyük kapitalist birlikler arasında yeni baştan bölüşülmesi şeklidir.

Kapitalizmin çürümesi, çağdaş emperyalizmin baş ülkesi Birleşik Amerika'da en büyük güçle kendini gösteriyor. Birleşik Amerika'nın tekelci kapitali, elindeki üretim güçlerini kullanmakta gözle görülür yetersizliğini açığa vuruyor. Gelişmiş kapitalist ülkelerin en zengini olan ABD, önemli kertede sürekli işsizlik ülkesi oldu. Sanayide tam kapasitenin

gitgide daha altına düşmek, bu ülkede sürekli bir olay halini almıştır. Emekçilerin yaşam düzeyini düşüre düşüre, asgari krediler alabildiğine artırılırsa da, savaş sonrası yıllarında üretimin artış tempoları azalıyor ve nüfus artışını zar-zor geçebiliyor. Üretim fazlası buhranları sıklaşmıştır. Kapitalizmin en gelişmiş endüstri merkezi en soysuzlaşmış savaş ekonomisi ülkesi haline gelmiştir. ABD, Asya ülkelerinin ve özellikle Güney-Amerika'nın zenginliklerini bütün kapitalist ülkelerden daha çok sömürüyor ve bu ülkelerin gelişmesini köstekliyor; Amerikan sermayesi, Afrika'ya sızdıkça sızıyor. **Amerikan emperyalizmi, en büyük uluslararası sömürücü olmuştur.**

Birleşik Amerika emperyalizmi, askeri bloklar ve ekonomik «yardım» siyasetini başlıca araç edinerek, birçok devletleri kendi egemenliğine boyun eğdirmeye çalışıyor. Gelişmiş kapitalist ülkelerin egemenliğini de çiğniyor. Daha gelişmiş kapitalist ülkelerde egemenlikte olan tekelci burjuvazi, Amerikan emperyalizmi ile birleşiyor, kendi egemenliğini kurban ediyor; Birleşik Amerika emperyalistlerinin yardımına güvenerek, devrimci kurtuluş güçlerini boğmaya, emekçileri demokratik özgürlüklerinden yoksun etmeye, ve halk yığınlarının toplumsal ilerleme savaşına engel olmaya çabalıyor. Amerikan emperyalizmi, bu ülkeleri silahlanma yarışına, yeni bir saldırganlık savaşı hazırlığına, sosyalist ve ta-

rafsız devletlere karşı baltalama işlerine sürüklüyor.

Kapitalist düzenin temelleri o kadar çürümüştür ki, birçok ülkede güdücü emperyalist burjuvazi, büyümekte ve saflarını sıklaştırmakta olan demokrasi ve ilerleme güçlerine artık tek başına karşı koyabilecek durumda değildir. Emperyalistler, sosyalist cepheye karşı birlikte savaşmak, ulusal kurtuluş, işçi ve sosyalist hareketlerini boğmak için, Amerika'nın önderliği altında savaşçı, politik birlikler kuruyorlar. **Son yıllarda uluslararası olayların gelişmesi, Amerikan Emperyalizminin dünyada gericiliğin baş desteği, uluslararası jandarması ve bütün dünya halklarının düşmanı olduğunu gösteren birçok yeni kanıtlar ortaya serdi.**

ABD'nin meydana getirdiği askeri bloklar sistemi, bir yandan buna katılanlar arasındaki kavga yüzünden, bir yandan da bu blokların kaldırılması için yığınların yaptığı savaşımın sonucu olarak, gitgide zayıflıyor. Amerikan emperyalistleri, saldırganlık bloklarını güçlendirmeye çalışıyor. Bu da yığınların daha büyük bir güçle karşı koyuşuna yol açıyor. Amerika, kapitalist dünyanın ekonomisinde oran payı azalmakla beraber, çağdaş empeyalizmin yine de ana ekonomik, mali ve askeri gücü olarak kalıyor. İngiliz ve Fransız emperyalistleri, durumlarını koruyabilmek için inatla savaşıyorlar. Eski kudretlerini yeniden kazanmış, Amerikan tekelleriyle

sıkı sıkıya bağlanmış olan Batı-Almanya ve Japonya tekelleri, yayılmalarını hızla artırıyor. Batı-Alman tekelleri, emperyalist bir siyaset güderek, az-gelişmiş ülkeleri her gün daha da çok sömürmeye çabalıyorlar.

Halklar emperyalizme karşı gitgide daha keskin bir savaşıma girişiyorlar. Emek ile sermaye, demokrasi ile gericilik güçleri, özgürlük ile sömürgecilik güçleri arasında koskoca bir çarpışma oluyor. Küba'da halk devriminin utkusu, Güney-Amerika halkları için yetkin bir örnek oldu. Afrika'da sömürgeciliğe karşı özgürlük ve ulusal bağımsızlık hareketi, önüne durulmaz bir güçle yayılıp gelişiyor. Irak'ta, emperyalizme karşı ulusal ayaklanma başarı ile sonuçlandı. Japonya'da, halk yığınlarının, Japon-Amerikan anlaşmasına karşı barış, demokrasi ve ulusal bağımsızlık için giriştikleri güçlü hareket genişliyor. İtalya'da, halk yığınlarının demokrasiyi korumak için giriştikleri aktif hareketler emekçilerin savaş azmini gösteriyor. Fransa'da, kişi egemenliğine dayanan gerici rejime karşı, demokrasi için yapılan savaşım hızlanıyor.

ABD'de; Arjantin, Uruguay, Şili, Hindistan, İngiltere, Kanada, Belçika ve öteki kapitalist ülkelerde işçilerin büyük grevleri aldı yürüdü. Birleşik Amerika'da zenci halkın kendi ana haklarını savunmak için yaptığı çıkışlar, yığın hareketi halini alıyor. İspanya ve Portekiz'de, ulusal güçleri faşist diktatörlüğe karşı birleştirme çabası artıyor, Yunanistan'-

da, demokratik hareket gelişiyor. Kolombiya ve Venezuela'da, askeri zulüm rejimleri alaşağı edildi. Güney-Kore ve Türkiye'de, açıktan açığa Amerikancı kukla hükümetler devrildi. Güney-Vietnam ile Laos'ta, Amerikan emperyalistlerine ve onların uşaklarına karşı yönetilen demokratik ulusal hareket gelişiyor. Endonezya halkı emperyalistleri, özellikle Hollandalı sömürgecileri, bu ülkede hâlâ tutmakta oldukları ekonomik kilit noktalarından çıkarıp atıyor. Barışı savunmak için yapılan yığın hareketi genişliyor ve bütün kıtaları sarıyor. Bütün bunlar, anti-emperyalist savaşımın, ulusal kurtuluş savaşımının, savaşa karşı savaşımın, sınıf savaşının gittikçe yükseldiğini apaçık gösteren kanıtlardır.

Avrupa ve Asya'da büyük bir gurup meydana getiren, ve insanlığın üçtebirini kapsayan ülkelerde sosyalizmin zaferi; bütün dünyada sosyalizm için savaşan güçlerin alabildiğine büyümesi; sosyalizm ile ekonomik yarışta, emperyalizmin dayanaklarının sürekli zayıflaması; ulusal kurtuluş savaşının yeni ve dev ölçülerde yükselişi; sömürgecilik sisteminin hızlanmakta olan çöküşü; bütün dünya kapitalist ekonomi sisteminde kararsızlığın artışı; devlet-tekelci kapitalizmin gelişmesi ve militarizmin azıtması sonucu olarak, kapitalizm çelişkilerinin keskinleşmesi; tekeller ile bütün ulusların çıkarları arasındaki çelişkilerin derinleşmesi; burjuva demokrasisinin daraltılması, yönetimde otokratik ve faşist

metodlara yeltenişler; burjuva politika ve ideolojisindeki derin buhran gibi bütün kanıtlar, **kapitalizmin genel buhranının gelişmesinde yeni bir aşamanın başladığını gösteriyor.** Bu aşamanın özelliği, bu aşamanın bir dünya savaşının sonucu olarak değil, iki sistem arasındaki yarış ve savaşımın güç dengesinde sosyalizmin yararına olan ve gitgide büyüyen değişiklik şartlarında; emperyalizmin bütün çelişkilerinin alabildiğine keskinleşmesi şartlarında; barış-sever güçlerin barış içinde yanyana yaşamayı sağlamak ve pekiştirmek için yaptıkları başarılı savaşımın emperyalistlere, saldırganlıklarıyla genel barışı baltalama fırsatı vermedikleri sırada; ve geniş halk yığınlarının demokrasi, ulusal kurtuluş ve sosyalizm için yürüttükleri savaşın yükselmesi şartlarında meydana gelmiş olmasıdır.

Bütün devrimci güçler, emperyalist ezgi ve sömürüye karşı birleşiyorlar. Sosyalizm ve komünizmi kurmakta olan halklar, kapitalist ülkelerde işçi sınıfının devrimci hareketi, ezgi altındaki halkların ulusal kurtuluş savaşı, genel demokratik hareket; çağımızın bütün bu büyük güçleri, dünya emperyalist sistemini sarsan ve çökerten genel bir sele katılıyor. Uluslararası işçi sınıfı ve onun baş yaratıcısı olan dünya sosyalist sistemi, çağımızın merkezi etkenidir. Bunlar barış, demokrasi, ulusal kurtuluş, insanlığın ilerleme-

ni ve sosyalizm savaşımının zaferi için güvencedir.

II

Dünya sosyalist sistemi, gelişmesinin yeni bir aşamasına girmiştir. Sovyetler Birliği, geniş ölçüler alan komünist toplumun kuruculuğunu başarıyla yürütüyor. Sosyalist kampın öteki ülkeleri, sosyalizmin temellerini başarıyla kuruyor; bunlardan bazıları, artık gelişmiş bir sosyalist toplumu kurma dönemine girmiş bulunuyorlar.

Tam olarak sosyalist sistem, kesin zaferler kazanmıştır. Bu zaferler, marksizm-leninizm'in zaferini ifade ediyor; ve sermayenin boyunduruğu altında bulunan bütün halklara, bu doktrine dayanarak örgütlenmiş toplumun, ekonomi ve kültürün gelişmesi için, insanlara yüksek bir yaşama düzeyi sağlaması için, onların barış ve mutluluk içinde yaşaması için sınırsız olanaklar yarattığını apaçık gösteriyor.

Sovyetler halkı, yedi yıllık halk ekonomisini geliştirme planını başarıyla yürüterek, hızlı tempolarla komünizmin maddi-teknik temelini hazırlıyor. Sovyet bilimi, dünya uygarlığının gelişmesinde başlıbaşına bir devir açmış, sosyalist kampın ekonomik ve teknik gücünü parlak bir şekilde göstererek gök boşluğunun kucaklanmasına ön-ayak olmuştur. Sovyetler Birliği, tarihte ilk olarak, bütün

insanlık için komünizm yolunu açmıştır. O, bütün dünya halklarına, barış, demokratik özgürlükler, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme yolundaki savaşlarında en parlak örnek ve en güçlü destektir.

Çin'deki halk devrimi, Asya'da, emperyalizmin tuttuğu konuma bir darbe indirdi; dünya güçler dengesinin sosyalizm yararına değişmesine büyük ölçüde yardım etti. Bu devrim, ulusal kurtuluş hareketine de yeni ve güçlü bir hız vererek, halklar üzerinde, özellikle Asya, Afrika ve Güney-Amerika halkları üzerinde büyük bir etki yaptı.

Büyük Sovyetler Birliği ile beraber, kudretli sosyalist cephesini kuran, Arnavutluk Halk Cumhuriyeti, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti, Çekoslovakya Sosyalist Cumhuriyeti, Çin Halk Cumhuriyeti, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, Macaristan Halk Cumhuriyeti, Moğolistan Halk Cumhuriyeti, Polonya Halk Cumhuriyeti, Romanya Halk Cumhuriyeti kısa bir tarih süresinde sosyalizmin kurulması yolunda büyük başarılar elde ettiler.

Bu ülkelerde, halk iktidarı sarsılmaz sağlamlığını kanıtlıyor. Halk ekonomisinde yönetici rolü, sosyalist üretim ilişkileri oynuyor; insanın insanı sömürmesine bir daha geri gelmemek üzere son verilmiş bulunuluyor yada başarıyla tamamlanıyor. Sosyalist sanayileşme politikasının başarıyla yaşama ge-

çirilmesi, sosyalist ülkeler ekonomisinin gelişmesine yolaçtı. Sosyalist ülkeler, ekonomilerini kapitalist ülkelerden çok daha hızla geliştiriyorlar. Bütün sosyalist ülkeler, ileri bir endüstri kurdular; geçmişin tarım ülkelerini, sanayileşmiş birer tarım ülkesi haline getirdiler ve getiriyorlar. Son yıllarda, bütün halk demokrasilerinde, sosyalizm kuruculuğunun en güç sorunu, yani köylülerin küçük özel mülkiyet işletmelerinden gönüllü olarak büyük sosyalist kooperatif işletmelerine geçişi sorunu, çözülmüştür veya başarıyla çözülmektedir. Lenin Kooperatif Planı, köylülerin özel toprak mülkiyetine derinden bağlılığının, bir gelenek olarak süregeldiği ülkelerde olduğu gibi, feodal üretim ilişkilerini daha yeni yıkmış olan ülkelerde de, çok büyük bir dirimsel önem taşıdığını kanıtladı. İşçi sınıfının yönetimi altında işçilerle, köylüler arasında kardeşçe birlik sağlamlaştı. Bu birliğin desteklenmesi ve pekişmesi, Lenin'in öğrettiği gibi, proletarya diktatörlüğünün en yüksek ilkesidir. Sosyalizmin kuruluşu sırasında, bu iki emekçi sınıfın ittifakı durmadan gelişiyor. Sosyalist düzenin politik temeli olan bu ittifak, işçi sınıfı önderliğinde halk iktidarının çok daha fazla güçlenmesine ve köylülerin gönüllü olarak kooperatiflerde birleşmelerini gözönünde tutan Leninist ilkeye göre, tarım ekonomisinin sosyalist yeniden kuruluşuna yardım ediyor.

Toplumun sosyal yapısında tarihsel değ-

şiklikler oldu. Halk demokrasili ülkelerde, toprak ağaları ve kapitalistler sınıfı artık ortadan kalktı. İşçi sınıfı, toplumun ana gücü haline geldi; safları genişliyor, bilinci ve politik olgunluğu arttı. Sosyalizm, köylüleri, yüzyıllardır süregelen yoksulluktan kurtardı ve onları toplumsal ilerlemenin aktif bir gücü haline getirdi. Emekçi halkın canından ve kanından bir parça olan yeni sosyalist aydınlar zümresi meydana geldi. Bütün yurttaşlara bilim ve kültür kapıları açıldı. Böylelikle, sosyalizm, toplumu kültürel gelişmesi, insan yetenek ve becerilerinin her bakımdan ve tam olarak serpilmesi için, yalnız politik değil, aynı zamanda maddi koşulları yarattı. Ekonominin başarıyla geliştirilmesi sayesinde, halk yığınlarının maddi yaşam düzeyi durmadan yükseltiliyor.

Çok-uluslu sosyalist devletlerde, değişik ulusların emekçileri arasında yıkılmaz bir birlik kuruldu ve sağlamlaştı. Marksçı-Leninci ulusal politikanın sosyalist ülkelerdeki utkusu, ulusların gerçek hak eşitliği, ekonomi ve kültür alanlarında ilerlemeleri, ulusal ezgiye karşı savaşan halklar için esinlik verici bir örnektir.

Halk demokrasili ülkelerde, sosyalist ideoloji, burjuva ideolojisine karşı savaşımda önemli başarılar elde etti. Bu savaşım, sürekli bir karakter taşır; ve burjuva ideolojisinin kalıntıları, insan bilincinden bütünüyle silininceye kadar da sürecektir.

Toplumun, ilk olarak Sovyetler Birliği'nde meydana gelen ve pekişen moral-politik birliği, şimdi öteki sosyalist ülkelerde de gelişiyor. Bu olay hür işçilerin yaratıcı enerjilerinin, üretim güçlerinin yükselmesi ve sosyalist toplumun ilerlemesi için daha iyi kullanılmasına olanak veriyor.

Sosyalist toplum sürekli olarak yetkinleşiyor, gitgide daha da olgunlaşıyor. Bu toplumda, hergün, emeğe ve gelecekteki komünist düzenin öteki ögelerine karşı, komünistçe bir tutum doğuyor. Sosyalist ekonomi ve ekonomik planlama yönetim metodları gündengüne daha kusursuz bir hal alıyor. Sosyalist demokrasi, aralıksız olarak gelişiyor; devletin bazı işlevleri, yavaş yavaş kamu örgütlerine doğru geçiyor.

Bugün, kapitalizmin geri getirilmesine elveren sosyo-ekonomik olanaklar, yalnız Sovyetler Birliği'nde değil, öteki sosyalist ülkelerde de ortadan kaldırılmıştır. Sosyalist kampın birleşik kuvvetleri, emperyalist gericiliğin saldırışlarına karşı, her sosyalist ülkeyi güvenlikle koruyor. Böylelikle sosyalist devletlerin bir tek kampta birleşmesi, bu kampın sarsılmaz bütünlüğü ve durmadan artan gücü, bütün sistem çevresinde sosyalizmin tam zaferini sağlamaktadır.

Geçtiğimiz yıllarda, işçi sınıfının ve köylülerin kahramanca çalışmaları, komünist ve işçi partilerinin olağanüstü çabası sayesinde, üretim güçlerinin bundan böyle de coşkunca

gelişmesi için, en üstün ölçüde zaman kazanmak ve kapitalizm ile barış içinde ekonomik yarışmada sosyalist ülkelerin zaferi için alabildiğine elverişli objektif olanaklar sağlamıştır. Sosyalist devletlerin başında bulunan Marksçı-Leninci Partiler, bu olanakları akıllıca ve dosdoğru kullanmayı kendileri için bir görev sayarlar.

Büyük utkular kazanmış ve zorlu sınamalardan geçmiş olan Komünist Partileri, sosyalist kuruculuğun yönetimi yolunda zengin ve çok-yönlü bir görgü edinmişlerdir. Sosyalist ülkelerin ve sosyalist kampın başarıları, sosyalist kuruculuğun genel yasalarının her ülkenin tarihsel özelliklerine ve bütün sosyalist sistemin yararına göre layıkıyla uygulanması ile; ve bu ülkeler halkının çabaları, aralarında sıkı kardeşçe işbirliği, karşılıklı enternasyonalist yardımlaşma ve en başta Sovyetler Birliği'nin enternasyonalist kardeşçe yardımlarıyla elde edilebilmiştir.

Sosyalist ülkelerin gelişme deneyimi, bir kez daha gösteriyor ki, onların kazanç ve başarıları için en önemli uluslararası şart, karşılıklı yardımlaşma, destekleme ve sosyalist kamp ülkeleri arasındaki birlik ve dayanışmanın bütün üstünlüklerinden yararlanmadır. Emperyalistlerin, döneklerin ve revizyonistlerin, sosyalist cephede bir parçalanma olanağı üstüne kurdukları umutları, kum üzerine kurulmuştur ve suya düşmeye mahkumdur.

Bütün sosyalist ülkeler, sosyalist kampın birliğini gözbebeği gibi korumaktadırlar.

Sosyalizmin dünya ekonomik sistemi, tüm sosyalist üretim ilişkilerinin bütünüdür ve sosyalizmin ekonomik yasalarına dayanarak gelişmektedir. Bu gelişmenin başarısı, sosyalizm kuruculuğunda planlı ve oranlı gelişme yasasının sürekli olarak uygulanmasına; halk yığınlarının yaratıcı girişkenliklerinin geliştirilmesine; halk ekonomisi planlarının uyumlaştırılması yolu ile uluslararası iş bölümü sisteminin gittikçe yetkinleştirilmesine; dünya sosyalist sistemi çerçevesinde üretimin, gönüllük esası, karşılıklı yarar ve bilimsel-teknik düzeyin her bakımdan yükseltilmesi gözönünde tutularak kooperatifleştirilmesine ve uzmanlıklara bölünmesine; kollektif görgünün benimsenip öğrenilmesine; işbirliği ve kardeşçe yardımlaşmanın sağlamlaşmasına; ve bütün bu temel üzerinde, ekonomik gelişme kertesinde tarihsel olarak doğan ayrıntıların yavaş yavaş giderilmesine ve bütün sosyalist sistem halklarının şu veya bu ölçüde bir beraberlikle komünizme doğru geçişleri için maddi temelin yaratılmasına bağlıdır.

Çeşitli ülkelerin sosyalizm kuruculuğundaki uygulamalarından, bütün sosyalist kampın malı olan kollektif bir görgü birikmiştir. Bu görgünün kardeş partilerce her bakımdan incelenip öğrenilmesi, ulusal özelliklerle somut koşullar gözönünde tutularak yaratıcı şekilde uygulanması ve zenginleştirilmesi, her

sosyalist ülkenin gelişmesi için vazgeçilmez bir yasadır.

Sosyalist ülkelerin Komünist ve İşçi Partileri, bunda, kendilerine düşen enternasyonalist görevi görüyor; bu ülkelerin sanayi ve tarım ekonomisi üretiminin her birinde, eldeki olanaklara göre, sosyalist sistemin bütün üstünlüklerinden ve her birinin iç kaynaklarından bütünüyle yararlanarak hızlı tempolarla geliştirmekle, elbirliğiyle ve en kısa zamanda tarihsel görevi yerine getirmek, yani dünya kapitalist sisteminin önce kesin sanayi ve tarım ekonomisi üretimi hacminde, sonra da ekonomik bakımdan en gelişmiş kapitalist ülkeleri bile kişi başına üretim ve yaşama düzeyi bakımından geride bırakmak amacını güdüyorlar. Bu görevin yerine getirilebilmesi için, politik ve ekonomik çalışmaların durmadan iyileştirilmesi, halk ekonomisini yönetme metodlarının sürekli olarak yetkinleştirilmesi, bilime dayandırılmış sosyalist işletmeciliğin güvence altına alınması; yani aralıksız bir teknik ilerleme ile emek verimliliğinin her bakımdan yükseltilmesi, ekonominin planlı yönetilmesi ve yığınların, politik bilinçlerini artırarak, emek ve tüketim ölçüleri üzerinde denetimi sağlayarak, toplumun yararına çalışmaya yöneltecek moral güdüler ve maddi teşvikler hakkındaki Leninist ilkenin titizlikle uygulanması gerekir.

Sosyalist ülkelerin, komünizme doğru geçişleri için gerekli maddi temel, üretimde en

yeni, ileri tekniğe, halk ekonomisinin elektrikleştirilmesine, üretimin makineleştirilmesine ve otomasyonuna dayanan yüksek bir düzey yaratılmasıdır ki, bu olmadan komünist toplum için gerekli geniş tüketim malları bolluğu sağlanamaz. Komünist sosyal ilişkiler, işte bu temel üzerinde gelişmeli, halk yığınlarının politik bilinçleri olanca güçle yükseltilmeli, insan yeni bir ruhta, komünist toplumun üyesi ruhunda eğitilmelidir.

Sosyalist kamp, uluslararası sosyalist dayanışma bağları ile genel yarar ve emek birlikteliğiyle birbirlerine sımsıkı bağlanan, ve bu bağlılıkla sosyalizm ve komünizm yolunda yürüyen hür, egemen halkların sosyal, ekonomik ve politik birliğidir. Sosyalist ülkeler arasında karşılıklı ilişkilerin dayandığı sarsılmaz yasa, Marksizm - Leninizm ve sosyalist enternasyonalizm ilkelerine titizlikle uyulmasıdır. Sosyalist kampta gerçek hak eşitliği ve bağımsızlık sağlanmıştır. Sosyalist devletler, tam hak eşitliği, karşılıklı yarar ve dostça yardımlaşma ilkelerine dayanarak, ekonomik, politik ve kültürel işbirliğini her bakımdan yetkinleştiriyorlar; bu da, hem ayrı ayrı her sosyalist ülkenin, hem de bütün sosyalist kampın çıkarlarına uymaktadır.

Daha sosyalist sisteminin en büyük başarılarından biri, sınıflar arasındaki uzlaşmaz çelişkilerin ortadan kaldırılmasıyla, uluslar arasındaki çelişkilerin de ortadan kalkacağını ileri süren Marksçı - Leninci hükmü, pratikte

doğrulamasıdır. Savaşlara kadar sürükleyen sınıflararası, uluslararası, devletlerarası uzlaşmaz çelişkiler içinde yüzen kapitalist düzenin yasalarına karşılık, sosyalist sistemin özünde bu sisteme giren halklar ve devletler arasında çelişkilere ve çatışmalara yol açacak objektif nedenler yoktur; onun gelişmesi, devletlerin ve ulusların gittikçe daha sıkı kaynaşmasına ve aralarında her türlü işbirliğinin güçlenmesine yönelmiştir. Sosyalizm, ulusal ekonominin, kültürün, devletin gelişmesini, bütün dünya sosyalist sisteminin güçlenmesi ve gelişmesi yararına, ulusların gittikçe daha büyük ölçüde yaklaşması yararına uygunlukla organik olarak bağdaştırıyor. Bütün sosyalist sistemin çıkarlarıyla ulusal çıkarlar uyumla bağdaştırılıyor. Büyük sosyalist topluluğun bütün halklarının moral - politik birliği, işte bu temel üzerinde doğmuş ve güçlenmiştir. Kapitalizme özgü olan politik yalıtıklık ve ulusal egoizmin yerini, sosyalist düzenin yarattığı kardeşçe dostluk ve halklar arasında karşılıklı yardımlaşma almıştır.

Sosyalist ülkeler halklarının genel çıkarları, sosyalizmin ve barışın çıkarları; politikada, sosyalist enternasyonalizmin ve sosyalist yurtseverlik ilkelerinin doğru olarak bağdaştırılmasını gerektiriyor. Devlette yönetici parti durumunu alan her Komünist Partisi, gerek kendi ülkesinin, gerekse bütün sosyalist kampın kaderi bakımından tarihsel bir sorumluluk taşımaktadır.

«1957 DEKLARASYONU» nda pek doğru olarak belirtildiği gibi, ulusal özelliklerin oynadığı rolün olurundan çok büyütülmesi, Marksizm - Leninizmin sosyalist devrim ve sosyalist kuruculuk hakkındaki ana gerçeğinden gerileme, sosyalizmin genel davasına zarar verir. Bunun yanısıra, Deklerasyon'da yine pek doğru olarak belirtildiği gibi, Marksizm - Leninizm, sosyalist devrim ve sosyalist kuruculukla ilgili yaratıcı genel ilkelerin her ülkenin somut tarihsel koşulları gözönüne alınarak uygulanmasını istemekte, komünist partilerinin politika ve taktiklerinin diğer ülkelerce körü körüne kopya edilmesini doğru bulmamaktadır. Ulusal özelliklerin proleter partisi'nce küçümsenmesi, bu partinin yaşamdan, yığınlardan kopmasına yol açabilir, sosyalizm için zararlı olabilir.

Milliyetçilik ve ulusal dar kafalılık belirtileri, sosyalist düzenin kurulmasıyla otomatik olarak kayboluvermez. Sosyalist ülkeler arasında dostluğun ve kardeşlik ilişkilerinin güçlenmesi için, komünist ve işçi partilerinin Marksçı - Leninci enternasyonalist politikayı gütmeleri, bütün emekçileri enternasyonalizm ile yurtseverliği bağdaştırma ruhunda eğitmeleri, burjuva milliyetçiliği ve şövenizm kalıntılarını kazımak için kesin bir savaşım yürütmeleri gerekir.

Komünist ve İşçi Partileri, emekçileri, sosyalist enternasyonalizm ruhunda, milliyetçiliğin ve şövenizmin bütün belirtilerine

karşı uzlaşmazlık ruhunda yorulmadan eğitiyorlar. Her sosyalist ülkenin ve bütün sosyalist kampın güç ve yenilmezliğinin ana kaynağı, Komünist ve İşçi Partileri'nin, sosyalist ülkeler halklarının sağlam birliğinde, onların Marksizm - Leninizm öğretisine bağlılığındadır.

Sosyalist ülkeler halkları, komünizme yol açarken, bütün insanlık için yeni toplumun ilk örneğini yaratıyorlar. Kapitalist ülkeler emekçileri, sosyalizm ve komünizm kurucularının bu yaratıcı çabasına derin bir ilgi ile bakıyorlar. Bu durum, sosyalizm ve komünizmin başarıyla kurulması için, Marksçı-Leninci partilere ve sosyalist ülkeler halklarına, dünya işçi hareketi önünde sorumluluk yüklüyor.

Komünist ve İşçi Partileri, bunda kendilerine, halkların büyük sosyalist topluluğunu yorulmaksızın güçlendirmek görevi düştüğünü görüyorlar. Bu birliğin dünya olaylarının gidişi üzerindeki uluslararası rolü ve etkisi yıldan yıla artıyor.

Artık, dünya sistemi kurmuş sosyalist devletlerin, dünya gelişmesi üzerinde kudretle etki yapan enternasyonal bir güç oldukları zamandayız. Çağımızın en önemli sorunlarının yeni bir şekilde, barışın, demokrasinin ve sosyalizmin yararına çözülmesi için reel (gerçek) olanaklar ortaya çıkmıştır.

III

Çağımızın en can alıcı sorunu savaş ve barış sorunudur.

Savaş kapitalizmin ayrılmaz yol arkadaşıdır. İnsanın insanı sömürmesi sistemi ve insanın insanı kırması sistemi, kapitalist düzenin iki yüzüdür. Emperyalizm, insanlığın başına, ortalığı kırıp geçiren iki dünya savaşı getirdi; şimdi de, onu, çok korkunç bir yıkıma sürüklemekle tehdit etmektedir. Artık elde aklın alamayacağı kadar korkunç yakıp yıkma ve yığınla yoketme araçları var. Bu araçların yeni bir savaşta kullanılması, ülke ülke görülmemiş bir yıkıma, dünyanın en büyük üretim ve kültür merkezlerinin silinip süpürülmesine neden olabilir. Savaş, böylesi yüz milyonlarca insana ve ona katılmayan ülkelere de ölüm ve acı getirir. Emperyalizm, bütün insanlık için büyük bir tehlike taşımaktadır.

Şimdi halklar, her zamankinden çok ve alabildiğine uyanık olmalıdırlar. Emperyalizm varoldukça, saldırganlık savaşları yatağı da kalacaktır.

Bütün ülkeler halkları biliyorlar ki, yeni bir dünya savaşı tehlikesi henüz geçmemiştir. Saldırganlık ve savaşın baş kuvveti Amerikan emperyalizmidir. Amerikan emperyalizmi savaşçı, gerici ideolojiyi kendi politikasında somutlaştırmıştır. Amerikan emperyalizmi, İngiliz, Fransız ve Batı - Alman emperyalistle-

riyle birlikte; birçok ülkeleri, «komünist tehlikesi» ne karşı savunma bandırası altında, NATO, CENTO, SEATO, vs. gibi askeri bloklara sürükleyerek, sözümona «hür dünya» yı meydana getirmiş ve buraları herşeyden önce sosyalist ülkelere karşı savaş üsleri ağlarıyla örmüştür. Bu blokların ve üslerin varlığı, genel barış ve güvenliği tehdit etmekle kalmıyor; topraklarında Amerikan militaristlerinin üslenmesine izin veren devletlerin yalnız egemenliğini çiğnemekle kalmıyor, onların kendi varlıklarını da tehlikeye düşürüyor.

Amerika, İngiltere, Fransa emperyalist kuvvetleri, Batı - Alman emperyalizmi ile canice bir anlaşmaya girdiler. Batı - Almanya'da militarizmin yeniden canlandırılması, düzenli dev bir ordunun yeniden kurulması işinin hızlandırılması, bu ordunun Hitlerci generallerin komutasına verilmesi, Amerikan emperyalistleri tarafından roket silahları ve modern yığınsal yoketme araçlarıyla donatılması, barışsever halkların durmadan artan kesin protestosu ile karşılanmaktadır. Fransa'da ve öteki Batı - Avrupa ülkelerinde, bu saldırgan Batı - Alman ordusuna askeri üsler sağlanıyor. Batı - Alman militarizmi, Avrupa halklarının barış ve güvenliğine karşı gittikçe büyüyen bir tehlike oluyor. Batı - Alman intikamcıları, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra çizilen sınırları kendilerine göre düzeltmek niyetinde olduklarını açıkça söylüyorlar. Vaktiyle Hitlerci kliğin yaptığı gibi, Batı - Alman

militaristleri, sosyalist ülkelere ve öteki Avrupa devletlerine karşı savaş hazırlıyor; saldırganlık planlarını gerçekleştirmeye hevesleniyorlar. Batı - Berlin, uluslararası bir kışkırtmacılık ocağı haline getirilmiştir. Bonn Hükümeti, barış içinde yanyana yaşamanın, silahsızlanmanın, Avrupa'da gerginliği azaltmanın baş düşmanı kesilmiştir.

Batı - Alman emperyalizminin saldırganlık planlarına, Avrupa'da bütün barışsever devletlerin ve halkların birleşik gücü ile karşı koymak gerekir. Batı - Alman militarizminin saldırıcı yeltenişlerine karşı savaşta, Alman Demokratik Cumhuriyeti'ne özellikle büyük bir rol düşmektedir. Konferansımıza katılanlar, Batı - Avrupa'da sosyalizmin ileri kolu olan ve Alman halkının barışsever eğilimlerini gerçekten yansıtan Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin dokunulmazlığının savunulmasını, bütün sosyalist kamp devletleri ve bütün barışsever halklar için boyun borcu sayarlar.

Amerikan emperyalistleri, Uzak - Doğu'da da savaş ocağını harıl harıl yeniden tutuşturuyorlar. Japonya'da, halkın isteğine aykırı olarak, onun ulusal bağımsızlığını çiğneyerek, Japon gerici egemen çevreleriyle sözleşen Amerikan emperyalistleri, Japonya'ya yeni bir askeri anlaşma dayattılar. Bu, Sovyetler Birliği'ne karşı, Halkçı Çin'e ve öteki barışsever devletlere karşı saldırganlık amaçları güden

bir antlaşmadır. Yayılıcı Amerikan emperyalistleri, Çin Halk Cumhuriyeti'nin bir parçası olan Formoza'ya çöreklendiler. Güney - Kore'ye yerleştiler. Güney - Vietnam'da bu ülkenin içişlerine karışmakta işi azıttılar; buralarını savaş kışkırtmacılığı ve tehlikeli maceracılık ocaklarına çevirdiler. Amerikan emperyalistleri, bir yandan Küba'ya saldırı ile gözdağı vererek; diğer yandan Güney - Amerika, Afrika ve Yakın - Doğu halklarının işlerine karışarak; dünyanın değişik bölgelerinde yeni yeni savaş ocakları yaratmaya çalışıyorlar. Amerikan emperyalistleri, Amerika Devletleri Teşkilatı gibi bölge birliklerinden de yararlanarak, ekonomik ve politik denetimlerini korumak ve Güney - Amerika ülkelerini de kendi saldırganca planlarını gerçekleştirme yoluna sürüklemek istiyorlar.

Koskoca bir savaş makinesi kurmuş olan Amerikan emperyalizmi, bu makinede hiç bir eksiltmeye yanaşmıyor. Emperyalistler, Sovyetler Birliği'nin ve öteki barışsever devletlerin silahsızlanma ile ilgili bütün yapıcı önerilerini baltalıyorlar. Silahlanma yarışı sürüp gidiyor. Nükleer silah ve araç yığınları korkunç ölçüde artıyor. Fransız egemen çevreleri, Fransız halkının, diğer ülkelerin ve özellikle Afrika halklarının protestosuna aldırış etmeden atom silahları yapmayı ve denemeyi sürdürüyor. Amerikan militaristleri ölümcül atom denemelerini yenilemeye hazırlanıyor, askeri kışkırtmalara devam ediyorlar; bu kış-

kırtmalar ciddi uluslararası çatışmalara gebedir.

Amerikan egemen çevreleri, kışkırtıcılık ve saldırganlık politikası ile, dört büyük gücün hükümet başkanlarının Paris Konferansı'nı suya düşürdüler. Uluslararası gerginliği artırmak ve «soğuk savaş» ı azıtmak yolunu tuttular. Savaş tehlikesi arttı. Barışa karşı emperyalist kışkırtmaları, halkların nefretini, öfkesini ve karşı koyuşunu güçlendirdi. Amerikan emperyalizminin maskesi düştükçe düştü; yediği zorlu ve yeni yumruklarla, Amerika, dünyada etki ve itibarını yitirdi.

Emperyalizmin saldırıcı özü değişmedi. Ama onun saldırganlık planlarını boşa çıkarmayı becerebilecek gerçek kuvvetler meydana geldi. Savaş kaçınılmaz değildir. Eğer salt emperyalistlere kalsaydı, onlar insanlığı yeni bir dünya savaşının korkunç yıkım uçurumuna çoktan atarlardı. Ama artık emperyalistlerin, kendi işlerine geldiği gibi, «savaş olsun veya olmasın» diyebildikleri zamanlar geçti. Yine de emperyalistler, son yıllarda orda burda bölgesel savaşlar tutuşturarak, insanlığı çok kereler dünyaca bir yıkımın eşiğine getirdiler. Sovyetler Birliği'nin, öteki sosyalist devletlerin ve bütün barışsever güçlerin kararlı tutumu, Mısır'a karşı İngiliz - Fransız - İsrail saldırısına son verdi. Böylelikle emperyalistlerin Suriye'ye, Irak'a ve öteki ülkelere dalmalarını önlemiş oldu. Kahraman Cezayir halkı, bugün bağımsızlık ve özgürlük için

yiğitçe döğüşmeye devam ediyor. Kongo ve Laos halkları, emperyalistlerin canavarca yüklenişlerine gitgide daha kesin olarak karşı koyuyorlar. Deneyim ve olaylar gösteriyor ki, emperyalistlerin tutuşturdukları bölgesel savaşlara karşı savaşım olumlu sonuçlar verebilir ve böyle savaş ocakları başarıyla ortadan kaldırılabilir.

Artık, emperyalist saldırganların dünya savaşı tutuşturma denemelerinin önlenebileceği bir zamanda yaşıyoruz. Dünya sosyalist kampının, uluslararası işçi sınıfının, ulusal kurtuluş hareketlerinin, savaşa karşı bütün ülkelerin ve tüm barışsever güçlerin birleşik çabası ile yeni bir dünya savaşı önlenebilir.

Günümüzde, uluslararası ilişkilerdeki gelişme, iki sosyal sistem arasındaki savaşım; sosyalizm, barış ve demokrasi güçlerinin, emperyalist, gerici ve saldırgan güçlere karşı yürüttüğü savaşım tarafından belirleniyor. Bu savaşımda, sosyalizm, barış ve demokrasi güçlerinin ağır bastığı gitgide daha açık görülüyor.

Tarihte ilk olarak, büyük ve örgütlü güçler savaşa karşı dayatıyor ve savaşıyorlar. Bu güçler: bilimin ve tekniğin önemli kollarında dünya birinciliğini kazanmakta olan kudretli Sovyetler Birliği; olanca maddi ve politik gücünü barışın hizmetine veren tüm sosyalist kamp; Asya, Afrika ve Güney - Amerika'da barışın korunmasını kendileri için ölüm - kalım meselesi sayan, birçok barışsever devlet;

uluslararası işçi sınıfı ile onun örgütleri ve herşeyden önce Komünist Partileri; sömürge ve bağımlı ülkeler halklarının yürüttüğü ulusal kurtuluş hareketi; dünya barış savaşçıları hareketi; emperyalistlerin savaş tutuşturma yolundan gitmeyen ve barış içinde yanyana yaşamayı tutan tarafsız ülkelerdir. Bugün gelişmiş kapitalist ülkelerde, burjuvazinin, artık güçler dengesindeki değişikliği ayık kafayla kavrıyan ve çağdaş bir savaşın getireceği çok ağır sonuçları kestirebilen bir kesimi de, barış içinde yanyana yaşama politikasını tutuyor. Bütün dünyada barışın korunması için yapılması gereken iş, Amerikan emperyalizminin körüklediği saldırgan ve savaşçı politikaya karşı olan savaşçılarla, barış - severler arasında en geniş ölçüde tek cephe kurmaktır. Ancak bütün barış - sever güçlerin birleşik ve aktif hareketleriyle barış korunabilir ve yeni savaş önlenebilir.

Bugün tüm demokratik ve barış - sever güçler için, insanlığı dünya ölçüsünde atomlu - hidrojenli bir yıkımdan kurtarmaktan daha peşin ve önemli görev yoktur. Yıkıcı gücü görülmemiş ölçülere varan çağdaş savaş tekniği karşısında, savaşa karşı olan bütün barışsever güçlerin birleşmeleri, savaşı önlemeyi başlıca kaygı edinmeleri ve köklü hareketlere girişmeleri gerekiyor. Savaşa karşı savaşım, savaş patladıktan sonraya bırakılamaz. Çünkü o zaman dünyanın birçok bölgeleri ve bu bölgelerin insanları için, iş işten

geçmiş olabilir. **Yeni bir dünya savaşı tehlikesine karşı savaşım, atom ve hidrojen bombalarının yağmaya başlaması beklenmeden geliştirilmelidir. Bu savaşım, gitgide artan bir çaba ile şimdiden yürütülmelidir. Önemli olan, daha vakit varken saldırganlara gem vurulması, savaşın önlenmesi, ve patlamasına yol verilmemesidir.**

Bugün barış için savaşılsın demek; en titiz uyanıklık, bundan böyle de elden bırakılmasın, emperyalizmin politikası durmak ve yorulmak bilmeden içyüzü ile açıklansın, savaş kundakçılarının uydurmaları ve manevraları gözden kaçırılmasın, savaş yoluna koyulanlara karşı halkların haklı tepkisi alabildiğine ateşlensin, bütün barışsever kuvvetler daha da örgütlensin, yığınların barışı koruma yolundaki aktif hareketleri durmadan güçlendirilsin, yeni savaşlardan çıkarı olmayan bütün devletler arasında işbirliği sağlamlaşsın, demektir. Emperyalistlerin savaş üsleri kurup yerleştikleri ülkelerde, bu üslerin kaldırılması için savaşımı hızlandırmak gerekir. Bu, böyle ülkelerde ulusal bağımsızlığı sağlamlaştırmanın, egemenliği savunmanın ve savaşı önlemenin önemli koşuludur. Kendi ülkelerinin, savaş arabasına koşulmasına karşı, halkların yürüttüğü savaş; Amerikan emperyalistlerine bağlı kapitalist tekellere karşı savaşla bağdaştırılmalıdır. Şimdi her ülkede, köylerde ve kentlerde, işletmelerde ve bürolarda, barış yararına hareketin durmadan

güçlenmesi ve genişlemesi için ısrarla savaşmak, her zamankinden daha önemlidir. Toplumun değişik sınıflarının malı olan, çeşitli politika ve dini inançlarına bağlı bulunan, ama yeni savaşlara yol vermemek ve sürekli barışı sağlamak gibi kutsal ülküde birleşmiş insanları kucaklıyan barış - severler hareketi, çağımızın en geniş hareketidir.

Dünya sosyalist sisteminin bundan böyle de sağlamlaştırılması, sürekli barışın korunması için başlı başına bir önem taşır. Silahsızlanma başarılıncaya kadar, sosyalist ülkeler kendi savunma güçlerini yeterli bir düzeyde tutmalıdırlar.

Komünistlere göre, barışın sağlanması için, herşeyden önce çözülmesi gereken sorunlar: silahlanma yarışının durdurulması, denemeleri ve yapımı ile beraber atom silahlarının yasak edilmesi; yabancı savaş üslerinin ortadan kaldırılması ve yabancı askeri kuvvetlerin başka ülkelerden çekilmesi; askeri blokların dağıtılması; Almanya ile barış anlaşması imzalanması, Batı - Berlin'in askerden arındırılmış serbest şehir haline getirilmesi, Batı - Alman intikamcılarının gözünü döndüren hırsın gemlenmesi; ve Japon militarizminin dirilmesine yol verilmemesidir.

Tarih, yeni bir dünya savaşının önlenmesi yolunda, en başta uluslararası işçi sınıfına büyük sorumluluk yüklemiştir. Emperyalistler, atom ve hidrojen savaşı açmak için komplo kuruyorlar. Uluslararası işçi sınıfı, insan-

lığı yeni bir dünya savaşı yıkımından kurtarmak için saflarını sıklaştırmalıdır. **Siyaset ve din üstüne hiçbir görüş ayrılığı veya öteki sorunlar; işçi sınıfının bütün güçlerinin savaş tehlikesine karşı toplanıp birleşmesine engel olmamalıdır. Artık savaşçı kuvvetlerin karşısına, uluslararası proletaryanın bütün birlik ve örgütlerinin yekvücut hareketi ve güçlü iradesiyle dikilmek, onun bütün güçlerini savaşı önleme ve barışı koruma yolunda birleştirmek saati gelmiştir.**

Komünist Partileri, barış savaşımını kendileri için önde gelen görev sayıyorlar. Bu Partiler, siyasi ve dini kanılarına bakmadan, bütün işçi sınıfını, sendikaları, kooperatifleri, kadın, gençlik birliklerini ve örgütlerini bütün emekçileri, emperyalistlerin her türlü saldırgan eylemlerine yığın savaşımlarıyla karşı koymaya çağırıyorlar.

Eğer emperyalist çılgınlar, bir savaş çıkarırlarsa; halklar, kapitalizmi silip süpürecek ve gömeceklerdir.

Sosyalist ülkelerin güttüğü dış politikanın sarsılmaz temeli, Lenin'in ortaya attığı barış içinde yanyana yaşama ve sosyalist ülkelerin, kapitalist ülkelerle ekonomik alanda yarışması ilkesidir. Barış koşulları içinde, sosyalist düzen, ekonomi, kültür, bilim ve tekniğin her alanında kapitalist düzenden üstünlüğünü göstermekte ve bunu gitgide geliştirmektedir. Önümüzdeki günler, barış ve sosyalizm güçlerine yeni başarılar getirecektir.

Sovyetler Birliği, dünyanın birinci endüstri devleti haline gelecektir. Çin, güçlü bir endüstri ülkesi olacaktır. Sosyalist sistem, dünya sanayi mallarının yarısından çoğunu üretecektir. Barış bölgesi, daha da genişliyecektir. Kapitalist ülkelerde işçi hareketi, sömürge ve bağımlı ülkelerde ulusal kurtuluş hareketi yeni zaferler sağlıyacaktır. Sömürgecilik sisteminin çöküp dağılması tamamlanacaktır. Sosyalizm ve barış güçlerinin kat kat üstünlüğü kesinleşecektir. **Bu koşullar içinde, daha dünyada sosyalizmin tam zaferinden önce, daha dünyanın bir bölümünde kapitalizm varken, toplumun yaşamından dünya savaşının çıkarılıp atılması için gerçek olanaklar doğacaktır.** Sosyalizmin bütün dünyada zaferi, her türlü savaşın patlamasına yol açan sosyal ve ulusal nedenleri tümüyle ortadan kaldıracaktır.

Bütün dünya komünistleri, barış içinde yanyana yaşamayı tutarlı ve yekvücut olarak savunuyor; savaşın önlenmesi için canla başla savaşıyorlar. Komünistler, dünya savaşını önleme olanağının küçümsenmemesi için, barış içinde yanyana yaşama olanağının küçümsenmemesi için, aynı zamanda savaş tehlikesinin de küçümsenmemesi için, yığınlar arasında yorulmak bilmeden çalışmalıdırlar.

Dünyanın iki sisteme bölünmüş olması koşulları içinde, uluslararası ilişkilerde biricik doğru ve akla uygun ilke, sosyal düzenleri ayrı devletlerin barış içinde yanyana ya-

şamaları ilkesidirler. Bu ilke, V. İ. Lenin tarafından ortaya konmuş ve 1957 yılında, «Moskova Deklerasyonu» ile «Barış Manifestosu» nda, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin XX. ve XXI. Kongreleri kararlarında ve öteki Komünist ve İşçi Partileri'nin belgelerinde daha da geliştirilmiştir.

Barış içinde yanyana yaşama üstüne, Çin Halk Cumhuriyeti ile Hindistan Cumhuriyeti'nin birlikte ileri sürdükleri beş ilke, aynı zamanda Bandung Konferansı'nca kabul edilen hükümler, barışın ve barış - sever halkların çıkarlarına uygundur.

Şimdi önümüzdeki seçenek şudur: ya değişik sosyal düzenli devletlerin barış içinde yanyana yaşaması, ya yıkıcı savaş! başka çıkar yol yoktur. Komünistler, Amerikan «soğuk savaş» ve «savaş uçurumunun kenarında yürüme» doktrinini, nükleer savaş yıkımına götüren bir politika sayıyor ve kesin olarak silkip atıyorlar. Komünistler, barış içinde yanyana yaşamayı savunarak, «soğuk savaş» a bütünüyle son verilmesi için, askeri blokların dağıtılması için, savaş üslerinin ortadan kaldırılması için, uluslararası kontrol altında tam ve genel silahsızlanma için, uluslararası anlaşmazlıkların da devletlerin eşitlik haklarına, toprak bütünlüğüne, bağımsızlık ve egemenliğine saygıya dayanılarak, birbirlerinin içişlerine karışmaksızın görüşmelerle çözülmesi halklar arasında ticaret, kültür ve bilim

bağlarının sereserpe geliştirilmesi için savaşıyorlar.

Barış içinde yanyana yaşama politikası, bütün halkların, yeni kanlı savaşlar istemeyen ve sürekli barış için savaşan herkesin ana çıkarlarına uygundur. Bu politika, sosyalizmin konumlarının sağlamlaşmasına, çıkarlarına uygundur. Bu politika, sosyalizmin konumlarının sağlamlaşmasına, sosyalist ilkelerin itibar ve uluslararası etkisinin artmasına yardım ediyor; kapitalist ülkelerdeki komünist partilerinin prestij ve etkisini yükseltiyor. Barış, sosyalizmin sadık bir müttefikidir; çünkü zaman, sosyalizm yararına ve kapitalizme karşı çalışmaktadır.

Barış içinde yanyana yaşama yolu, yığınların seferber edilmesi yoludur; barış düşmanlarına karşı aktif eylemlerin enine boyuna geliştirilmesi yoludur.

Devletlerin barış içinde yanyana yaşaması, revizyonistlerin dedikleri gibi, sınıf savaşımından vazgeçme anlamına gelmez. Değişik sosyal düzenli devletlerin barış içinde yanyana yaşaması, sosyalizm ile kapitalizm arasında sınıf savaşımının bir biçimidir. Barış içinde yanyana yaşama şartlarında, kapitalist ülkelerde sınıf savaşımının, sömürge ve bağımlı ülkeler halklarının ulusal kurtuluş hareketini yayıp geliştirmeye elverişli olanaklar yaratılıyor. Bunun yanısıra, devrimci sınıf savaşımı ile ulusal kurtuluş savaşlarının başarıları da barış içinde yanya-

na yaşamanın yerleşmesine ve güçlenmesine yardım ediyor. Komünistler, halk yığınlarının, barış içinde yanyana yaşamayı pekiştirmenin ellerinde olduğuna ve bir dünya savaşını önlemenin yığınların kesin tutumuna bağlı bulunduğuna, inançlarını güçlendirmeyi kendileri için bir görev sayıyorlar. Halkların barış, demokrasi ve ulusal kurtuluş için yürüttükleri aktif savaşlarıyla emperyalizmin siperlerini zayıflatıp, daraltma çabalarına komünistler olanca güçleriyle yardım edeceklerdir.

Değişik sosyal düzenli devletlerin, barış içinde yanyana yaşaması, sosyalist ve burjuva ideolojilerinin uzlaştırılması anlamına gelmez. Tam tersine, bu ilke, işçi sınıfının, bütün Komünist Partilerinin sosyalist ülküyü zafere ulaştırmak için savaşımı hızlandırmalarını gözönünde tutmaktadır. Bu böyle olsa da, devletler arasındaki ideolojik ve politik çatışmalar savaş yolu ile çözülmemelidir.

Konferansımız, Sovyetler Birliği'nin ileri sürdüğü tam ve genel silahsızlanma programını gerçekleştirmenin, insanlığın geleceği için tarihsel bir önemi olacağına inanıyor. Bu programın gerçekleştirilmesi, ülkeler arasında savaşlar olasılığının ortadan kaldırılması demek olur. Bunu gerçekleştirmek kolay değildir. Emperyalistler inatla karşı koyuyorlar. Bundan ötürü de, silahsızlanma programını yerine getirmek için, emperyalizmin saldırgan güçlerine karşı aktif ve kesin bir sava-

şım gerektir. Bu savaşımı, nükleer silah yapımı ve denemelerin yasak edilmesi, askeri blokların ve yabancı topraklardaki savaş üslerinin kaldırılması, silahlı kuvvetlerin ve silahlanmanın önemli ölçüde azaltılması ve böylelikle silahsızlanmaya doğru yolun temizlenmesi gibi gerçek sonuçları elde etmek için ısrarla çabalayarak, gitgide büyüyen ölçülerle büyütmeliyiz. Sosyalist ve öteki barış - sever devletlerin, uluslararası işçi sınıfının, bütün ülkelerdeki geniş halk yığınlarının, aktif ve kesin savaşımı ile saldırgan güçler yalıtlanabilir; silahlanma yarışı ve savaş hazırlığı suya düşürülebilir ve emperyalistler bir genel silahsızlanma anlaşması imzalamaya yanaşmak zorunda bırakılabilir.

Silahlanma yarışı ne savaşı önleyecek, ne de halka tam istihdam ve refah sağlayacak bir etkendir. Bu yarış savaşa götürür. Silahlanma yarışından çıkarı olanlar, sadece bir avuç tekelci ve savaş vurgunculardır. Kapitalist ülkeler halklarının sürekli isteklerinden biri, savaş giderlerinin azaltılması ve buradan yapılacak kısıntıların halk yığınlarının yaşamasını iyileştirmeye harcanmasıdır. Her ülkede, bir silahsızlanma ile serbest kalacak para, araç ve kaynakların, barış içinde üretim, ev yapımı, sağlık koruma, halk eğitimi, sosyal yardım, bilimsel araştırmalar, vs. gibi gerekler yararına kullanılması için geniş yığın eylemleri geliştirilmelidir. Silahsızlanma, şimdi halk yığınlarının savaş belgisi, zorlayı-

cı tarihsel bir gereklilik halini aldı. Artık kararlı ve aktif bir savaşla, emperyalistleri, halkların bu istemini yerine getirmeye zorunlu kılmak gerektir.

Sosyalist ülkeler Komünist ve İşçi Partileri, değişik sosyal düzenli devletlerin, barış içinde yanyana yaşaması ilkesini bundan böyle de şaşmadan ve sürekli olarak uygulayacak, halkları yeni bir savaşın yıkımından ve acılarından kurtarmak için ellerinden geleni yapacaklardır. Bu Partiler, emperyalizme karşı alabildiğine uyanık davranacak, tüm sosyalist kampın kudret ve savunma gücünü gitgide artırarak sağlamlaştıracak, halkların güvenliğini sağlamak ve barışı korumak için bütün gerekli önlemleri alacaklardır.

Komünistler, yalnız sömürüyü ve yoksulluğu dünya ölçüsünde ortadan kaldırmak ve insan toplumunun yaşantısından her türlü savaş olanağını çıkarıp atmak bakımından değil; aynı zamanda, daha yaşadığımız bu çağda, insanlığı yeni bir savaş korkusundan kurtarmak bakımından da, kendilerine tarihsel bir görev düştüğünü görüyorlar. Bütün ülkelerde komünist Partileri, bu yüce tarihsel görevin gerçekleştirilmesi yolunda tüm güçlerini ve enerjilerini harcayacaklardır.

IV

Dünyanın geniş bölgelerinde ulusal kurtuluş devrimleri zafere ulaştı. Savaş sonrası

15 yılda, Asya ve Afrika'da 40 yeni egemen devlet doğdu. Küba devriminin zaferi, Güney - Amerika halklarının tam ulusal bağımsızlık için savaşında, güçlü bir etken oldu. İnsanlığın hayatında yeni, tarihsel bir çağ açıldı: kurtuluşlarına kavuşan Asya, Afrika, Güney - Amerika halkları, dünya politikasına aktif olarak karışmaya başladılar.

Sömürgeciliğin tam yıkılışı kaçınılmazdır. Ulusal kurtuluş hareketinin baskısı altında sömürgeci kölelik sisteminin yıkılması, dünya sosyalist sisteminin kurulmasından sonra, tarihsel önemi bakımından, ikinci bir olaydır.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, Doğu'yu uyandırdı. Sömürge halklarını yeryüzünde devrimci hareketin genel seline çekti. Sovyetler Birliği'nin İkinci Dünya Savaşı'ndaki zaferi, Avrupa ve Asya'nın birçok yerlerinde halk demokrasili düzenin kurulması, sosyalist devrimin Çin'de üstün gelmesi, dünya sosyalist sisteminin meydana çıkması, bu gelişmeyi alabildiğine kolaylaştırdı. Dünya sosyalizm güçleri, sömürge ve bağımlı ülkeler halklarının emperyalist ezgiden kurtulma savaşlarına büyük ölçüde yardım etti. Sosyalist sistem, kurtulan halkların bağımsız ulusal gelişmeleri için güvenilir bir kalkan oldu. Uluslararası işçi hareketi, ulusal kurtuluş hareketine güçlü bir destek göstermektedir.

Asya'nın çehresi olduğu gibi değişti. Sömürgecilik düzeni Afrika'da yıkılıyor. Güney -

Amerika'da emperyalizme karşı aktif bir savaşım cephesi açıldı. Asya'da, Afrika'da, dünyanın diğer bölgelerinde, yüzmilyonlarca insan emperyalizme karşı verdikleri çetin savaşlarda, bağımsızlıklarını kazandılar. Komünistler, her zaman ulusal kurtuluş savaşlarının ilerici, devrimci önemini tanıdılar; ulusal bağımsızlığın aktif savunucularıdırlar. Dünya sosyalist sisteminin varlığı, ve emperyalizm cephesinin zayıflaması, ezilen halklara bağımsızlıklarını kazanmak için yeni olanaklar açtı.

Sömürge halkları, bağımsızlıklarını hem silahlı, hem silahsız savaşlarla, kendi ülkelerinin özgül şartlarına uyarak kazanıyorlar. Güçlü bir ulusal kurtuluş hareketiyle kalıcı zaferler elde ediyorlar. Sömürgeci devletler sömürge halklarına özgürlük bağışlamazlar, sömürdükleri ülkeleri gönül rızasıyla bırakıp gitmezler.

Bugün, Birleşik Amerika, çağdaş sömürgeciliğin temel dayanağıdır. Başta Birleşik Amerika olmak üzere, emperyalistler, eski sömürge halklarının sömürülmesini yeni metodlar ve yeni biçimlerle sürdürüp gitmek için ümitsizce çabalıyorlar. Tekeller, Asya, Afrika ve Güney - Amerika ülkelerinde ekonomik kontrol ve politik etki manivelalarını ellerinde tutmaya yelteniyorlar; bu çabalar, kurtulmuş ülkelerin ekonomisinde eski mevzilerini korumak ve «ekonomik yardım» maskesi altında yeni mevziler kapmak, kurtulmuş ülke-

leri askeri bloklara sürüklemek, buralarda askeri diktatörlük kurmak, savaş üsleri edinmek amacını güdüyor. Emperyalistler, yeni - bağımsız ülkelerin, ulusların kendi kaderlerini tayin etme ilkesinin özünü boşaltmaya, bu ülkelere «karşılıklı bağımlılık» sahte belgisi altında sömürge egemenliğinin yeni biçimlerini dayatmaya, buralarda kendi kuklalarını işbaşına getirmeye, burjuvazinin bir kısmını satın almaya, bu yeni genç devletleri güçten düşürmek için ulusal düşmanlıkların zehirli silahını kullanmaya bakıyorlar. Bu amaçla da, saldırgan askeri bloklarından ve ikili askeri anlaşmalardan alabildiğine yararlanıyorlar. Emperyalistlerin ortakları, yerli sömürücü sınıfların en gerici çevreleridir.

Sömürgecilik ezgisi boyunduruğunu kıran ülkelerde ulusal yeniden - doğuşun acil görevleri, ancak, emperyalizme ve feodal kalıntılara karşı, ulusun bütün yurtsever güçleri tek ulusal demokratik cephede birleştirilerek yürütülecek bir savaşla başarılı bir şekilde yerine getirilebilir. Yeni kurtulan ülkelerde, üzerinde ulusal ilerici güçlerin birleşebileceği ve gerçekten de birleşmekte oldukları temel, politik bağımsızlığı sağlamlaştırmak, köylünün yararına tarım reformları yapmak, feodalizm kalıntılarını temizlemek, emperyalist baskının ekonomik köklerini kazımak, yabancı tekelleri sınırlandırmak ve bunları ulusal ekonominin dışına itmek, ulusal sanayii kurmak ve geliştirmek, halkın yaşam düzeyi-

ni yükseltmek, sosyal yaşamı demokratikleştirmek, bağımsız ve barışçı bir dış politika gütmek, sosyalist ve diğer dost ülkelerle ekonomik ve kültürel işbirliğini geliştirmek gibi, ulusal çıkarlara uygun görevlerin yerine getirilmesiyle yaratılır.

Ulusal kurtuluş savaşında önemli bir rol oynayan işçi sınıfı, ulusal, anti - emperyalist, demokratik devrimin görevlerinin, toplumsal ilerlemeyi köstekliyen gerici güçlerin her davranışına karşı sürekli olarak ve sonuna kadar yerine getirilmesi için savaşıyor.

Halkın büyük çoğunluğunun çıkarları ile doğrudan doğruya bağlı olan köylü meselesinin çözülmesi, bu ülkeler için büyük bir önem taşır. Derin, etraflı tarım reformları yapılmadıkça, besin sorununu çözmek, tarım ekonomisinde ve sanayide üretim güçlerinin gelişmesini köstekleyen ortaçağ artıklarını silip süpürmek olanaksızdır. Bu ülkelerde halk ekonomisinde özellikle sanayide yabancı tekellere bağlı olmayan ve ülkenin ekonomisinde adım adım belirleyici bir etken haline gelen devlet sektörünün demokratik temeller üzerinde kurulması ve geliştirilmesi çok önemlidir.

Ulusal bağımsızlığın elde edilmesi ve savunulması, köklü demokratik değişiklikler yapılması, ve toplumsal ilerlemenin güvenlik altına alınması savaşımında, işçi sınıfı ile köylülüğün ittifakı, en önemli güçtür. Bu ittifak, geniş bir ulusal cephenin temeli olmakla gö-

revlidir. Ulusal burjuvazinin kurtuluş savaşına katılma ölçüsü de, yine önemli derecede bu ittifakın gücüne ve sağlamlığına bağlıdır. Emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık için savaşmaya hazır olan bütün ulusal - yurtsever güçler, ulusun bütün ögeleri de büyük bir rol oynayabilirler.

Bugünkü koşullarda, sömürge ve bağımlı ülkelerde, emperyalist çevrelerle bağlantısı olmayan ulusal burjuvazi, anti - emperyalist, anti - feodal devrimin temel görevlerinin yerine getirilmesi ile objektif olarak ilgilidir; bundan ötürü de emperyalizme ve feodalizme karşı devrimci savaşıma katılma yeteneğini yitirmemiştir. Bu anlamda ilericidir. Fakat bu burjuvazi istikrarsızdır; ilerici olmakla beraber, emperyalizm ve derebeylikle uzlaşmaya yatkındır. İkili karakterinden ötürü, ulusal burjuvazinin devrime katılma oranı, ülkeden ülkeye değişir. Bu, somut koşullara, sınıf güçleri dengesindeki değişikliklere, halk yığınları ile emperyalizm ve feodalizm arasındaki çelişkilerin keskinliğine, ulusal burjuvazi ile emperyalizm ve feodalizm arasındaki çelişkilerin derinliğine bağlıdır.

Siyasi bağımsızlığını kazandıktan sonra, halklar, hayatın yüzyüze getirdiği sosyal sorunların ve ulusal bağımsızlığı güçlendirme sorunlarının çözülmesi yollarını ararlar. Çeşitli sınıflar ve partiler, değişik çözüm yolları gösterirler. Hangi gelişme yolunu seçecekleri, halkların kendi iç-işleridir. Sosyal çe-

lişkiler keskinleştikçe, ulusal burjuvazi, yerli gericilikle ve emperyalizm ile gitgide daha çok uzlaşmaya yaklaşır. Halk yığınları ise, yüzyılların geriliğini gidermek ve kendi yaşam koşullarını iyileştirmek için en iyi yolun, kapitalist olmayan gelişme yolu olduğunu görmeye başlarlar. Halklar, ancak bu yoldan yürüyerek, sömürülmekten, yoksulluktan ve açlıktan kurtulabileceklerdir. Bu temel sosyal sorunun çözülmesinde, işçi sınıfı ve geniş köylü yığınlarına, yönetici rolü oynamak düşmektedir.

Bugünkü tarihsel durumda, birçok ülkede yerel ve uluslararası ölçüde öyle koşullar doğmaktadır ki, bunlar, bağımsız ulusal demokrasiyi, yani kendi politik ve ekonomik bağımsızlığını tutarlı olarak savunan emperyalizme ve onun askeri bloklarına karşı, kendi topraklarında askeri üslerin kurulmasına karşı savaşan devleti; sömürgeciliğin yeni şekillerine ve emperyalist sermayenin içeri sızmasına karşı savaşan devleti; yönetimde diktatörlük ve zorbalık yöntemlerini silkip atan devleti; halkına en geniş demokratik haklar ve özgürlükler (söz, basın, toplantı, gösteri, siyasi parti ve sosyal örgütler kurma özgürlüğü) ve tarım reformu yapılması, demokratik ve sosyal değişiklikler alanında diğer istemlerin yerine getirilmesi, hükümet politikasının çizilmesine halkın da katılması için savaşma olanakları sağlıyacak devleti kurmaya elverişlidir. Ulusal demokrasileri kur-

mak ve sağlamlaştırmak, bu ülkelere, toplumsal ilerleme yolunda hızlı gelişme, emperyalist cephenin saldırganlık politikasına karşı ve sömürgeci köleliğin yok edilmesi için halkların barış savaşımında aktif bir rol oynama olanağını sağlar.

Komünist Partiler, anti-emperyalist, anti-feodal demokratik devrimin gereği gibi tamamlanması için, ulusal demokrasilerin kurulması, halk yığınlarının yaşam düzeyinin köklüce yükseltilmesi için, aktif olarak savaşıyorlar. Komünist Partiler, ulusal hükümetlerin elde edilen kazançları sağlamlaştırma ve emperyalizmin mevzilerini çökertme yolundaki çalışmalarını destekliyorlar. Bu Partiler, aynı zamanda, anti-demokratik ve halk düşmanı hareketlere, yönetici çevrelerin ulusal bağımsızlığı tehlikeye düşüren tutumlarına şiddetle karşı koyuyorlar. Komünistler, burjuvazinin gerici kanadının kendi bencil, dar sınıf çıkarlarını bütün ulusun çıkarları diye gösterme oyunlarını, burjuva politikacılarının sosyalist belgileri aynı amaçla demagojik olarak kullanmaya kalkışmalarını açıklıyor; sosyal yaşamın gerçekten demokratikleştirilmesi için savaşıyor, diktatörlük rejimlerine veya böyle rejimler kurma eğilimlerine karşı savaşımda bütün ilerici güçleri birleştiriyorlar.

Komünistlerin erekleri, ulusun yüksek çıkarlarına uygundur. Gerici çevrelerin, «anti-komünizm» belgisi altında, ulusal cepheyi

bozmak, kurtuluş hareketinin en ilerici kolu olan komünistleri yalıtlamak, ulusal hareketi zayıflatmak çabaları, halkların ulusal çıkarlarına zıttır ve elde edilen ulusal kazanımların yitirilmesi tehlikesini doğurmaktadır.

Sosyalist ülkeler, kurtuluş için savaşan yada emperyalist boyunduruğundan ve ezgisinden kurtulmuş olan halkların içten ve sadık dostudurlar. Genç ulusal devletlerin içişlerine karışmayı ilke olarak reddediyor; bu halklara, bağımsızlıklarını pekiştirmek için yürüttükleri savaşta yardım etmeyi, enternasyonalist görevleri sayıyorlar.

Bu ülkelere, ilerleme yolunda gelişmelerinde, yerli sanayilerini kurmalarında, ulusal ekonomilerini geliştirme ve güçlendirmelerinde, kendi kadrolarını yetiştirmelerinde, her bakımdan yardım ediyor, destekliyor ve emperyalist saldırganlığına karşı dünya barışı için savaşımda onlarla işbirliği yapıyorlar.

Sömürgeci devletlerde, «başka uluslari ezen ulus özgür olamaz» gerçeğini kavrıyan sınıf-bilinçli işçiler, emperyalizmin baskısı altındaki ulusların, kendi kaderlerini tayin etme hakkına kavuşmaları için, tutarlı olarak savaştılar. Şimdi sömürülen halkların ulusal bağımsızlık yoluna girdikleri zamanımızda, sanayi bakımından gelişmiş kapitalist ülkelerde işçilerin ve bütün demokratik güçlerin enternasyonalist görevi, bu halkların emperyalistlere karşı ulusal bağımsızlı-

ğı elde etmek ve pekiştirmek için verdikleri savaşımı her bakımdan desteklemek, ekonomik ve kültürel yeniden-doğuş sorunlarını başarıyla çözmelerine yardım etmektir. İşçiler bu yardımı yapmakla, kendi ülkelerinde halk yığınlarının çıkarlarını da savunmuş olurlar.

Son yıllarda dünya tarihinin tüm akışı, sömürgecilik rejiminin bütün biçimleri ve belirtileriyle tam ve kesin olarak yok edilmesini gerektiriyor. Sömürgecilik boyunduruğunu hâlâ taşıyan bütün halklara, ulusal bağımsızlıklarını kazanmaları için her bakımdan destek verilmelidir! Sömürgeci ezginin bütün biçimleri ortadan kaldırılmalıdır. Sömürgeciliğe son verilmesi, uluslararası gerginliği azaltma ve evrende barışı pekiştirme bakımından da çok önemlidir. Konferansımız, emperyalizme karşı kahramanca savaşan Asya, Afrika, Güney-Amerika ve Okyanusya halklarının hepsine dayanışma duygularını bildirir. Afrika'da politik bağımsızlığa kavuşan, tam kurtuluşa doğru adım atan genç devletler halklarını selamlar. Özgürlük ve ulusal bağımsızlığı için savaşan kahraman Cezayir halkını yürekten bir sempatiyle desteklediğini belirtir ve Cezayir'e karşı yürütülen saldırganlık savaşına hemen son verilmesinde ısrar eder. Güney Afrika Birliği'ndeki insanlığa aykırı, ırkçı kovalama ve zulüm sistemini («Apartheid») nefretle suçlar ve uluslararası demokratik çevreleri, Güney-Af-

rika halklarının özgürlük ve eşitlik savaşımını aktif olarak desteklemeye çağırır. Konferansımız Küba, Kongo ve bütün özgürlüğünü kazanmış ülkeler halklarının egemenlik haklarına dışardan karışılmamasını talep eder.

Bütün sosyalist ülkeler, uluslararası işçi ve komünist hareketi, emperyalist ve sömürgeci ezgisinden kurtulmak için savaşan halkları, maddi ve manevi her-yönlü desteklemeyi kendileri için boyun-borcu sayarlar.

Yeryüzünde yeni güçler dengesi, Komünist ve İşçi Partileri'ne, barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm savaşımlarındaki tarihsel görevleri yerine getirmeleri için yeni olanaklar açıyor.

Komünist Partileri, devrimin perspektifleri ve görevlerini, kendi ülkelerinin somut tarihsel ve toplumsal koşullarına göre ve uluslararası durumu gözönünde tutarak kararlaştırıyorlar. Onlar sosyalizmin zaferine kadar ertelemeden, işçi sınıfının ve halk yığınlarının çıkarlarını savunmak için, yaşama koşullarını iyileştirmek için, halkın demokratik hak ve özgürlüklerini genişletmek için, daha günümüzün koşullarında ellerinden geleni yapabilmek üzere kendilerini esirgemeden savaşıyorlar. Halklarını sermaye boyunduruğundan kurtarmak savaşımında, başlıca ağırlığın kendi omuzlarında yüklendiğini kavrıyan işçi sınıfı ve onun devrimci öncüsü, her ülkede politik, ekonomik ve ideolojik yaşamın bütün alanlarında ezgici ve sömürücülerin ege-

menliğine karşı gitgide artan bir enerjiyle hücuma geçeceklerdir. Bu savaşın gidişi içinde, halklar, kapitalizmin yıkılması ve sosyalist devrimin zaferi ile sonuçlanacak kesin çarpışmalar için hazırlanıyor, gerekli koşullar yaratıyorlar.

Bugünkü koşullarda en ağır, en kesin yumruk, silahlanma yarışının baş suçluları, gericilik ve saldırganlığın dayanakları olan kapitalist tekellere, bunların çıkarlarını savunan tüm devlet-tekel kapitalizmi sistemine indiriliyor.

Amerikan emperyalizminin politik, ekonomik ve askeri egemenliği altında olan bazı Avrupa-dışı gelişmiş kapitalist ülkelerde, işçi sınıfı ve halk yığınları ana darbeyi Amerikan emperyalizminin egemenliğine, aynı zamanda tekelci sermayeye ve ulus çıkarlarına ihanet eden yerli gericiliğin öteki güçlerine indiriyorlar. Bu savaşımda, sosyalist devrimin görevlerini yerine getirme yolunda gerekli koşulları yaratacak olan gerçek ulusal bağımsızlık ve demokrasiye ulaşmak amacıyla devrimin zaferi için savaşan ulusun bütün demokratik, yurtsever güçleri tek cephede birleşiyorlar.

Büyük tekeller, her koldan, işçi sınıfının ve geniş halk yığınlarının çıkarlarına hücüm ediyor. Emekçiler sömürüldükçe sömürülüyor, geniş köylü yığınlarının yıkıma uğramaları da arttıkça artıyor: aynı zamanda küçük ve orta şehir burjuvazisinin boğuş-

tuğu güçlükler de büyüyor. Büyük tekellerin, ulusun bütün katmanları üzerindeki ezgisi ağırlaştıkça ağırlaşıyor. Bunun sonucu olarak, burjuva toplumunun temel sınıf çelişkisinin — emek ile sermaye arasında — keskinleşmesiyle beraber; bugünkü aşamada, bir avuç tekelci ile halkın bütün katmanları arasındaki çelişkiler de derinleşiyor.

Tekeller, halk yığınlarının demokratik haklarını yok etmeye, yada alabildiğine budamaya çabalıyor. Bazı ülkelerde, açık faşist terör azıtmaya devam ediyor. Birçok ülkede ise faşistleşme, diktatörlük metodlarının, yönetimde demokratik özden yoksun ve salt biçimsel kerteye indirilmiş sahte-parlamentoculukla bağdaştırılması gibi yeni biçimlerle sürdükçe sürüyor. Birçok demokratik örgütler yasa-dışı ilan ediliyor, gizli çalışmak zorunda bırakılıyor; işçi sınıfı davasının binlerce savaşçısı hapse atılıyor.

Konferansımız, dünyanın bütün komünistleri adına; işçi sınıfının zindanlarda çürütülen yürekli oğulları ve kızlarıyla; Amerika Birleşik Devletleri, İspanya, Portekiz, Japonya, Batı-Almanya, Yunanistan, İran, Pakistan, Birleşik Arap Cumhuriyeti, Ürdün, Irak, Arjantin, Paraguay, Dominik Cumhuriyeti, Meksika, Güney Afrika Birliği, Sudan ve diğer demokratlarla; proleter dayanışmasını bildirir. Konferansımız, barış, ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşçılarının serbest

bırakılmaları için büyük bir uluslararası kampanya açılmasına çağırır.

İşçi sınıfı, köylüler, aydınlar, küçük ve orta kent burjuvazisi, tekellerin egemenliğinin ortadan kaldırılmasıyla candan ilgilidir. Bütün bu güçlerin sıkı sıkıya birleşmesi için elverişli koşullar yaratılmaktadır.

Komünistlerin fikrince, böyle bir birlik, barış, ulusal bağımsızlık, demokrasiyi savunma ve geliştirme, halkın gereksinimlerini karşılamak için; köklü bir tarım reformu yapmak, emekçilerin yaşama koşullarını iyileştirmek, tekellerin tiranlığına karşı köylülerin çıkarlarını, küçük ve orta kent burjuvazisinin çıkarlarını korumak için; ekonominin en önemli kollarını millileştirme ve bunların yönetimini demokratikleştirmek için; savaşım esası üzerinde bütünüyle sağlanabilir.

Bu önlemlerin gerçekleştirilmesi, toplumsal ilerleme yolunda önemli bir adım olur ve ulusun çoğunluğunun çıkarlarına uyar. Bütün bu önlemler, demokratik bir karakter taşır. Bu önlemler, insanın insanı sömürmesini ortadan kaldırmaz. Fakat bunların gerçekleştirilmesi, tekellerin kudretini sınırlandırabilir; ülkenin yaşamında, işçi sınıfının prestij ve politik ağırlığını artırabilir; en gerici güçlerin yalıtlanmasına yardım edebilir; ve bütün ilerici güçlerin birleşmesini kolaylaştırabilir. Halkın geniş katmanlarının demokratik reform savaşına katılması, onları, işçi sınıfıyla birlikte hareket etmek gereğinin

bilincine vardırır, politik etkinliklerinin artmasına yol açar. İşçi sınıfının ve onun komünist öncüsünün birincil görevi, yığınların, demokratik reform için, tekellerin hükümranlığını yıkmak için yaptığı savaşımın başını çekmek, bunun politik ve ekonomik başarısını güvencelemektir.

Komünistler, ekonomik ve sosyal yaşamın, bütün yönetim, politika, kültür ve kuruluşlarının toptan demokratikleştirilmesi için savaşıyorlar.

Komünistler, demokrasi için yapılan savaşıma, sosyalizm savaşımının bir parçası gözüyle bakıyorlar. Bu savaşım boyunca komünistler, yığınlarla bağlarını gitgide sağlamlaştırıyor; onların siyasi bilincini artırıyor; sosyalist devrimin görevlerini ve bu devrimin yapılması gereğini anlamalarına yardım ediyorlar. Marksçı-Leninci partiler ile kapitalist düzen çerçevesi içinde reformlar yapmayı son amaç belliyen ve sosyalist devrim gereğini tanımayan reformistler arasındaki köklü fark budur. Marksist-Leninistler, kapitalist ülkeler halklarının, günlük savaşımın gidişi içinde, kendileri için tek çıkar yolun sosyalizm olduğunu anlıyacaklarına kuvvetle inanıyorlar.

Şimdi, gitgide daha yeni halk katmanlarının aktif sınıf savaşımına doğru birleşip yöneldikleri günümüzde; komünistlerin, sendikalarda, koperatiflerde, köylüler, gençler, kadınlar arasında, spor örgütlerinde ve halkın

örgütlenmemiş kesimleri arasında çalışmalarını yoğunlaştırmalarının önemi alabildiğine artıyor. Şimdi, genç kuşağı barış, demokrasi ve komünizmin yüce idealleri uğrundaki savaşıma çekmek için yeni olanaklar doğmuştur. Lenin'in, yığınların ta içine girmek, nerede yığın varsa orada çalışmak, ardına takıp götürebilmek üzere yığınlarla bağları sağlamlaştırmak yolundaki yüce buyruğu, her Komünist Parti'nin en büyük görevi olmalıdır.

Sendika hareketinde parçalanma görülen ülkelerde, bu harekette birliği canlandırmak, aynı zamanda, uluslararası çapta birliği sağlamak, işçi sınıfının politik yaşamındaki rolünü artırmak ve kendi çıkarlarını başarıyla savunmak bakımından birinci derecede önem kazanıyor. Değişik sendikalara üye olan emekçilerin ortak çıkarları vardır. Son yılların en büyük sınıf savaşımlarında, her ne zaman sendika birlikleri elbirliğiyle hareket etmişlerse, ancak bu elbirliği sayesinde istemlerinin yerine getirilmesini sağlıyabilmişlerdir. Komünist Partileri, sendikal harekette birliği canlandırmak için gerçek ön-koşulların varlığına inanıyorlar; ve bu birliği sağlamak için inatla çalışacaklardır. Aslında, sendikal demokrasiden yoksun ülkelerde, sendika birliği uğrundaki savaşım; sendika hareketinde bağımsızlığa ulaşılması ve aynı zamanda politik veya başka herhangi bir ayırma yapmadan bütün emekçilere sendika hak-

ları tanınması ve gerçekleştirilmesi yolunda sürekli bir didinmeyle çalışmayı gerektiriyor.

Barış ve toplumsal ilerlemenin çıkarları, yine böyle, bütün öteki demokratik hareketlerde de ulusal ve uluslararası çapta birliğin canlandırılmasını gerektiriyor. Yığın örgütleri arasında birliğe; barışın, ulusal bağımsızlığın korunması için, demokratik halkların korunması ve genişletilmesi için, emekçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi ve sosyal hakların genişletilmesi için yürütülen savaşımda hareket birlikteliği yolunca ulaşılabilir.

Kapitalist ülkelerde halk yığınlarının kendi davalarını gerçekleştirme savaşımında belirleyici rol, sosyal devrimin ana itici gücü olan ittifaka; işçi sınıfı ile emekçi köylülerin ittifakına düşer. İşçi sınıfının amaçlarına ulaşması yolunda dikilip duran başlıca engel, onun safları arasında ki parçalanmadır. Bunu ulusal ve uluslararası ölçüde korumakta egemen sınıfların, sağ sosyal-demokrasi liderlerinin ve sendikaların gerici önderlerinin çıkarı vardır. Komünistler bu bölünmeyi önlemek için azimle savaşıyorlar.

Birçok ülkelerde emperyalistler ve gericiler, işçi sınıfını bölmeye ve onun birliğini zayıflatmaya çabalarken, baskının yanısıra aldatma ve parayla adam satın alma yollarına da başvuruyorlar. Son yılların olayları bir daha gösterdi ki, bu bölünme işçi sını-

fının cephesini yıpratıyor ve yalnız emperyalist gericiliğin işine yarıyor.

Bazı sağ Sosyal-demokrat önderler, açık olarak emperyalist görüşleri benimsediler. Bunlar kapitalist sistemi savunuyor ve işçi sınıfını dağıtmaya bakıyorlar. Komünizme düşmanlıkları ve sosyalizmin dünya alanında artmakta olan etkisinden korkuları yüzünden, gerici, tutucu güçlere teslim oluyorlar. Birçok ülkelerde sağ-kanat yöneticiler, sosyal-demokrat partilere, marksizmi, sınıf savaşımını ve geleneksel sosyalist belgileri açıkça yadsıyan programlar dayattılar ve kabul ettirdiler. Böylece, burjuvaziye yeni bir hizmette daha bulundular. Sosyal-Demokrat partilerde, sağ-kanat liderlerinin bu politikasına karşı, yönetim kadrolarının bir kısmını da saran direnme artıyor. İşçi sınıfının ve öteki emekçilerin barış, demokrasi, toplumsal ilerleme savaşında birlikte hareket etmelerinden yana olan güçler çoğalıyor. Sosyal-demokrat partilerde büyük çoğunluk, özellikle işçiler, barışın ve toplumsal ilerlemenin dostlarıdır.

Komünistler, sosyal-demokratların ideolojik görüşlerini ve sağ-kanat oportünist tutumlarını eleştirmeye devam edecek; sosyal-demokrat yığınları, kapitalizme karşı sosyalizmin zaferi için yapılan sistemli sınıf savaşımı mevzilerine geçmeye doğru iten faaliyetlerini sürdüreceklerdir. Komünistler, kesin olarak inanıyorlar ki, sosyal-demokrat-

larla aralarındaki görüş ayrılıkları, işçi sınıfı hareketinin acil sorunları üzerinde fikir değiş-tokuşuna ve özellikle savaş tehlikesine karşı birlikte savaşmalarına engel olmamalıdır.

Komünistler, emekçi sosyal-demokratlara kendi sınıf kardeşleri olarak bakıyorlar. Sendikalarda ve öteki örgütlerde çokluk onlarla beraber çalışıyor, işçi sınıfının ve bütün halkın çıkarları için elbirliğiyle savaşıyorlar.

İşçi sınıfı hareketinin dirimsel çıkarları, Komünist ve Sosyal-Demokrat Partilerin, nükleer silahların yapım, deneme ve kullanılmasının derhal yasak edilmesi yönünde, atomdan arınmış kuşaklar kurulması, uluslararası denetim altında genel ve tam silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi, yabancı topraklardan askeri üslerin kaldırılması, yabancı askerlerin geri çektirilmesi, sömürge ve bağımlı ülkeler halklarının ulusal kurtuluş hareketine yardım edilmesi, ulusal egemenliğin korunması, demokrasinin pekiştirilmesi ve faşist tehlikeye karşı konması, emekçilerin yaşam düzeyinin yükseltilmesi, işçilerin gündelikleri eksiltilmeden iş haftasının kısaltılması, vs. yönünde elbirliği ile hareket yoluna koyulmalarını gerektiriyor. Milyonlarca sosyal-demokrat ve bazı sosyal-demokrat partiler, artık bu sorunların şu veya bu şekilde çözülmesinden yana olduklarını açıkladılar. **Güvenle denilebilir ki, birçok kapitalist ülkede işçi sınıfı, kendi saflarındaki bölünmeleri ön-**

ledikten sonra, bütün kolları arasında hareket birliğini sağladıktan sonra, kapitalist ülkelerde egemen çevrelerin siyasetine ağır bir darbe indirebilir ve onları yeni bir savaş hazırlığından vazgeçmek zorunda bırakabilir; tekelci sermayenin hücumunu püskürtebilir; en önde gelen dirimsel ve demokratik istemlerinin yerine getirilmesini sağlayabilir.

Komünist partiler, emekçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi, demokratik haklarının genişletilmesi ve korunması, ulusal bağımsızlığın sağlanması ve savunulması, ve halklar arasında barış savaşımında olduğu gibi; iktidarı ele alma ve sosyalizmi kurma savaşımında da Sosyalist Partiler'le işbirliği kurulmasından yanadır. Komünistlerin, tutarlı, bilimsel esaslara dayanan ve yaşam tarafından doğrulanan yüce Marksizm-Leninizm teorisi ve sosyalizm kuruculuğunda zengin uluslararası görgüleri vardır. Komünistler, sosyal-demokratlarla tartışmağa hazırdırlar; çünkü bunun, görüşleri, fikirleri ve birikmiş deneyimleri karşılaştırmanın, böylece kök salmış ön-yargıları ortadan kaldırmanın, emekçiler arasındaki anlaşmazlığı önlemenin ve işbirliği kurmanın en iyi yolu olduğuna inanmaktadırlar.

Komünist harekete ve onun ideolojisine karşı güvensizlik yaratmağa çalışan emperyalist gericilik, komünistlerin, kapitalist düzeni yıkmak ve sosyalist düzen kurmak için devletler arasında savaş istedikleri iddiasını

ileri sürerek yığınları korkutmağa devam ediyor. Komünist partileri bu iftirayı şiddetle silkip atıyorlar. Emperyalistlerin tutuşturduğu iki dünya savaşının sosyalist devrimlerle sona erdiği bir gerçektir; fakat bu, hiç de sosyal devrim yolunun, özellikle kudretli bir dünya sosyalist sisteminin var olduğu çağımızda ancak bir dünya savaşından geçtiği anlamına gelmez. Marksistler-Leninistler, sosyal devrim yolunun, devletler arasında savaşlardan geçtiğini hiçbir zaman düşünmemişlerdir.

Şu veya bu düzeni seçmek, her ülke halkının değişmez hakkıdır. Sosyalist devrim, ithal edilemez ve dışardan da dayatılamaz. O, her ülkenin iç gelişmesinin, sosyal çelişkilerinin son kerte keskinleşmesinin sonucudur. **Marksist-Leninist teoriyi kılavuz edinen komünist partileri, devrim ihracına her zaman karşı çıkmışlardır. Onlar, aynı zamanda emperyalist karşı-devrim ihracına karşı azimle savaşıyorlar. Bütün ülkeler halklarını birleşmeğe, tüm iç güçlerini toparlamaya, aktif hareket etmeğe ve dünya sosyalist sisteminin gücüne dayanarak, emperyalistlerin devrim yapmak için ayaklanmış herhangi bir halkın işlerine karışmalarını önlemeğe veya şiddetle karşı koymağa çağırmayı kendilerinin enternasyonalist ödevleri sayıyorlar.**

Marksçı-Leninci partiler, işçi sınıfının ve emekçi yığınların sosyalist devrimi gerçekleştirmek ve şu veya bu şekilde bir prole-

tarya diktatörlüğü kurmak yolundaki savaşımına öncülük ediyorlar. Sosyalist devrimin gelişme şekli ve yolları, şu veya bu ülkede sınıf güçlerinin özgül dengesine, işçi sınıfının ve onun öncüsünün örgütlülük ve olgunluğuna egemen sınıfların direnme derecesine bağlı olacaktır. Proletarya diktatörlüğü ne gibi biçimlerde kurulursa kurulsun, bu her zaman demokrasinin genişlemesi, biçimsel burjuva demokrasisinden gerçek demokrasiye, emekçiler için demokrasiye geçiş demek olacaktır.

Komünist partileri, «1957 Deklarasyonu»nun, değişik ülkelerde kapitalizmden sosyalizme geçişin biçimleri sorunuyla ilgili önerilerini doğruluyorlar.

Deklarasyon'da, işçi sınıfının ve öncüsünün — Marksçı-Leninci Parti'nin — sosyalist devrimi barışçı yolla gerçekleştirme yolları aradığı belirtiliyor. Bu olanağın uygulanması, işçi sınıfının ve bütün halkın çıkarlarına, ülkenin genel ulusal çıkarlarına uygundur.

Bugünkü şartlarda, birçok kapitalist ülkede, işçi sınıfı başta kendi öncüsü olmak üzere, işçi ve halk cephesi şekli veya değişik partiler ve sosyal örgütlerle bulunabilecek başka anlaşma ve politik işbirliği şekilleri altında halkın çoğunluğunu bir araya toplamak, iç savaşsız iktidarı elde etmek ve ana üretim araçlarının halkın eline geçmesini sağlamak olanağına sahiptir. İşçi sınıfı, halkın çoğunluğuna dayanarak ve kapitalistler

ve toprak ağalarıyla uzlaşma politikasını bırakmıyan oportünist unsurlara şiddetle karşı koyarak; gerici, halk düşmanı güçleri bozguna uğratabilir, parlamentoda sağlam bir çoğunluk kazanabilir ve parlamentoyu burjuvazinin sınıf çıkarlarına hizmet eden bir araç olmaktan kurtarıp emekçi halka hizmet edecek bir araç haline dönüştürebilir; parlamento dışında geniş bir yığın savaşını yürütebilir, gerici güçlerin direnmesini kırıp sosyalist devrimin barışçı yollarla yapılması için gerekli şartları yaratabilir. Bütün bunlar, ancak işçilerin, köylü yığınlarının ve şehirli orta tabakaların büyük tekelci sermayeye karşı, gericiliğe karşı, derin sosyal reformlar, barış ve sosyalizm için yaptıkları sınıf savaşımının geniş ve sürekli gelişmesi ile mümkün olacaktır.

Sömürü sınıfların halka karşı zora başvurması halinde, başka bir olanağı da, yani sosyalizme barışçı olmayan yolla geçmeyi de gözönünde tutmak gerekir. Leninizmin öğrettiğine ve tarihsel denemelerin doğruladığına göre, egemen sınıflar, iktidarı gönüllü olarak bırakmazlar. Bu durumda, sınıf savaşımının sertlik derecesi ve şekilleri, proletaryadan ziyade, gerici çevrelerin halkın büyük çoğunluğunun iradesine karşı direniş gücüne, sosyalizm savaşımının şu veya bu aşamasında bu çevrelerin zor kullanmasına bağlı olacaktır.

Her ayrı ülkede, sosyalizme şu veya bu

yolla gerçek geçiş olanağını, somut tarihsel şartlar belli eder.

Komünizmin, yalnızca en ilerici teori olmakla kalmayıp, aynı zamanda gerçek varlığı ortada ve kapitalizmden üstünlüğünü kanıtlamış bir sosyal düzen olduğu zamanımızda, Komünist Partiler'in etkilerini genişletmeleri için, kapitalist sınıfın proletaryaya karşı savaşımında bayrak edindiği anti-komünizmin içyüzünü kesin olarak açıklamak için ve emekçilerin en geniş yığınlarını komünist fikirlere doğru çekmek için koşullar özellikle elverişlidir.

Anti-komünizm, daha işçi hareketinin şafağında, kapitalist sınıfın proletaryaya ve marksist ideolojiye karşı savaşında başlıca fikir silahı olarak ortaya çıktı. Özellikle dünya sosyalist sisteminin kurulmasıyla sınıf savaşımı ne kadar keskinleştiyse, anti-komünizm de o kadar daha azılı, daha sinsi oldu. Burjuva ideolojisinin derin bir fikir buhranı içinde ve alabildiğine düşüş halinde olduğunu yansıtan anti-komünizm, marksist teoriyi hoyratça bozup değiştiriyor, sosyalist toplum düzenini kabaca karalıyor, komünistlerin politika ve amaçları üzerinde kalpazanlık yapıyor, demokratik barışçı güçlere, örgütlere karşı kin güden bir kampanya yürütüyor.

Emekçilerin çıkarlarını başarıyla savunabilmek, barışı korumak ve işçi sınıfının sosyalist ideallerini gerçekleştirmek için; an-

ti-komünizme, burjuvazinin yığınlar ile sosyalizmin arasına perde çekmekte kullandığı zehirli silaha karşı kesin bir savaşım gerektir. Yığınlar arasında sosyalizmin fikirlerini açıklayıp aydınlatma işi güçlendirilmeli, emekçiler devrim ruhunda eğitilmeli, onların devrimci sınıf bilinçleri geliştirilmeli ve dünya sosyalist sistemi ülkelerinin görgüsüne dayanarak, bütün emekçilere sosyalist toplumun kat kat üstünlüğü açıklanmalı, her memlekette sosyalizmin işçilere, köylülere ve halkın diğer tabakalarına sağlayacağı yararlar elle tutulurcasına gösterilmelidir.

Komünizm, insanlara savaş korkusundan azatlık: sürekli barış; emperyalist baskı ve sömürmeden azatlık: işsizlik ve sefaletten kurtulma, genel güvenlik ve yüksek maddi yaşama düzeyi; ekonomik buhran korkusundan azatlık: üretim güçlerinde bütün toplumun yararına coşkun bir gelişme; kişi üzerinde parababasının ezgisinden azatlık: insana ruhen alabildiğine gelişme, bütün yeteneklere yükselme ve topluma sınırsız bir bilimsel kültürel ilerleme; sağlar. Yeni sosyal düzenin zaferinden, bir avuç sömürücü dışarıda bırakılırsa, halkın bütün tabakaları yararlanır. Bu gerçek, kapitalist ülkelerdeki milyonlarca insana kavratılmalıdır.

VI

Dünya komünist hareketi, çağımızın en etkili politik gücü, sosyal ilerlemenin en önemli etkeni haline geldi. Emperyalist gericiliğe karşı, işçi sınıfının ve bütün emekçilerin çıkarları için; barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için yürütülen amansız savaşımda, Komünist hareket şaşmadan ilerliyor; saflarını sıklaştırıyor ve çelikleşiyor.

Şimdi seksenyedi ülkede Komünist Partiler faaliyettedir. Saflarında topladıkları üye sayısı otuzaltı milyondur. Bu, Marksizm-Leninizmin önemli zaferi, işçi sınıfının büyük başarısıdır. Sömürgeci boyunduruğunu kırmış ve kendi başlarına gelişmeye koyulmuş ülkelerde, aynı fikir yolcuları Marksislerin birleşmesi sürüyor. Komünist Partileri emperyalizme karşı savaşta kendi ülkelerinin işçi sınıfı ile yeni kurtulmuş ülkeler işçi hareketi arasında dostluğun ve dayanışmanın güçlenmesine yardım etmeyi enternasyonalist bir ödev sayıyorlar.

Komünist Partiler'in saflarının sıklaşması, örgütsel bakımdan güçlenmesi, birçok ülkede, komünist partilerinin ideolojik sapmalara karşı savaşımda zafere ulaşmaları, uluslararası komünist hareketin etkinliğinin büyümesi, kişilik kültünün zararlı sonuçlarının giderilmesi; Komünist Partilerce önle-

rinde duran görevlerin başarıyla yerine getirilebilmesi için yeni olanaklar açıyor.

Marksist-Leninist Partiler, parti yaşamında demokratik merkeziyetçilik ilkesine uyarak, Leninist ölçülere kayıtsız-şartsız bağlı kalmayı değişmez yasa sayıyorlar. Parti birliğini gözbebeği gibi korumak, parti-içi demokrasi ve kollektif yönetim ilkesine titizlikle bağlı kalmak, Leninist örgütlenme ilkelerine uygun olarak parti yaşamında yönetici organların rolüne büyük bir önem vermek, bunların üyeler ve geniş emekçi yığınları ile bağlarının güçlenmesine devamlı olarak kaygı göstermek, komünistlerin öne atılma güçleri ile yaratıcı fikirlerinin gelişmesine engel olan kişilik kültüne yol vermemek, onların aktifliğini her bakımdan artırmak, saflarında eleştiri ve öz-eleştiriyi geliştirmek gerektiğine inanıyorlar.

Komünist Partiler, saflarındaki revizyonistleri, yani bu partileri Marksçı-Leninci yoldan saptırmaya çabalıyanları, ideolojik bir yenilgiye uğrattılar. Revizyonizme karşı, Sağ-Kanat oportünizmine karşı savaşta, her komünist partisi ve bütün uluslararası Komünist Hareket, ideolojik ve örgütsel bakımdan daha da güçlendiler.

Komünist partileri, zamanımız revizyonistlerine ait «teoriler»in özü uluslararası oportünizmin Yugoslav çeşidini oybirliği ile suçladılar. Yugoslav Komünistler Birliği yöneticileri, Marksizm-Leninizme ihanet ve

onu eskimiş ilan ederek, «1957 Deklarasyonu»na kendi anti-leninist revizyonist programlarıyla karşı koydular; Yugoslav Komünistler Birliği'ni bütün uluslararası Komünist harekete karşı diktiler. Ülkelerini sosyalist kampdan ayırıp Amerikan ve öteki emperyalistlerin sözümona «yardım»ına bağladılar; böylelikle de, Yugoslav halkının kahramanca savaşıyla ulaşılan devrimci kazançları, yitirmek tehlikesiyle karşı karşıya getirdiler. Yugoslav revizyonistleri, sosyalist kampı ve dünya Komünist Hareketini bölmeye çalışıyorlar. Bloklar dışında bir politika yürütmek bahanesiyle, bütün barışsever güçlerin ve devletlerin birliğine zarar veren hareketlerini artırıyorlar. Yugoslav revizyonistlerine elebaşılık edenlerin maskelerini bundan böyle de düşürmek, Komünist Hareketi ve aynı zamanda işçi hareketini Yugoslav revizyonistlerinin anti-leninist fikirlerinden korumak için, enerjik bir savaşım yürütmek, Marksçı-Leninci partilerin bundan sonra da yerine getirmesi gereken bir ödevdir.

İşçi sınıfının savaşım görgüsü, bütün sosyal gelişme yolu, Marksizm-Leninizmin yüce yenilmez gücünü ve dirimselliğini parlak bir şekilde yeniden doğrulamış ve zamanımız revizyonistlerinin bütün «teoriler»ini kesinlikle yalanlamıştır.

«1957 Moskova Deklarasyonu»nda belirtildiği gibi, komünist ve işçi hareketinin dahada gelişmesi için, bundan sonra da iki cep-

hede: hâlâ baş tehlike olan revizyonizme karşı, ve dogmatizme ve sekreterliğe karşı kesin olarak savaşıma devam etmek gerektir.

Revizyonizm ve sağ-kanat oportünizmi, Marksizm-Leninizmi bozup değiştirmek ve onun devrimci özünü boşaltmakla, hem teoride hem pratikte burjuva ideolojisini yansıtıyor, işçi sınıfının devrimci iradesini kötürümleştiriyor, emperyalistlerin ve sömürücülerin ezgisine karşı barış, demokrasi, ulusal kurtuluş ve sosyalizmin zaferi için savaşan işçileri, emekçi yığınlarını silahsızlandırmağa ve savaş dışı etmeğe uğraşıyorlar.

Dogmatizm ve sekterlik de, her ikisine karşı sürekli amansız bir savaşa girişilmezse, teoride ve pratikte ayrı ayrı partilerin şu veya bu gelişme aşamasında karşılaşacağı başlıca tehlike olabilirler. Dogmatizm ve sekterlik, devrimci partileri, Marksizm-Leninizmi bilimsel tahlil temeli üzerinde geliştirmek ve onu somut şartlara göre yaratıcı bir şekilde uygulamak yeteneğinden yoksun eder; komünistleri geniş emekçi tabakalardan ayırır, onları pasif bir beklemeye yada devrimci savaşta solcu, maceracı hareketlere sürükler; değişen durumu ve yeni deneyleri zamanında ve doğru olarak değerlendirmelerine, emperyalizme, gericiliğe ve savaş tehlikesine karşı savaşta bütün olanakların işçi sınıfı ile tüm demokratik güçlerin utkusu yararına kullanma yetkisinden yoksun kılar; böylelikle

de, halkların, haklı savaşlarında zafere ulaşmalarını önlerler.

Emperyalist gericilik, bütün güçlerini komünizme karşı savaşta birleştiriyor. Bu şartlar içinde, dünya komünist hareketinin her bakımdan birliğini sağlamak gereği özellikle önemlidir. Birlik ve birliktelik, hareketimizin gücünü kat kat artırır; komünizmin yüce davasının zaferden zafere ilerlemesini ve düşmanın bütün saldırılarının püskürtülmesini güvenceler.

Bütün dünya komünistlerinin yüce bir doktrin: Marksizm-Leninizm; ve onu hayata geçirmek için elbirliği ile yürütülen savaşımı birleştiriyor. Komünist hareketin çıkarları, her Komünist Parti'den, kardeş partilerin konferanslarında görüşülüp belirtilen ve emperyalizme karşı, barış, demokrasi, sosyalizm için yürütülen savaşımın genel ödevlerini kapsayan değerlendirme ve sonuç yargılarına elbirliğiyle uyulmasını istemektedir.

İşçi sınıfının davası uğrundaki savaşımının çıkarları, her Komünist Parti'nin ve bütün ülkeler Komünistlerinin katıldığı büyük ordunun saflarının gittikçe daha çok sıklaştırılmasını, aralarında irade ve hareket birliği olmasını gerektiriyor. Uluslararası komünist harekette birliği durmadan sağlamlaştırmak kaygısı, her Marksçı-Leninci partinin enternasyonalist yüksek ödevidir.

Dünya komünist hareketinin birliğini, Marksizm-Leninizm ilkelerine ve proletarya

enternasyonalizmine dayanarak azimle savunmak, bu birliği baltalayabilecek herhangi bir harekette bulunmaktan kaçınmak, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve barış savaşımında zafere ulaşmanın, sosyalist devrimin sorunlarını başarıyla çözmenin, sosyalizmi ve komünizmi kurmanın zorunlu şartıdır. Bu ilkelere aykırı hareket, komünizm güçlerinin zayıflaması sonucunu doğurur.

Bütün Marskçı-Leninci partiler, bağımsız ve hak bakımından eşittirler; ülkelerinin özgül koşullarından hareket ederek, Marksist-Leninist ilkelere göre adım atarak, politikalarına şekil verir ve birbirlerine destek olurlar. Her ülkede, işçi sınıfı davasının başarısı için Marksçı-Leninci partiler arasında enternasyonalist dayanışma zorunludur. Her parti, işçi sınıfının, kendi ülkesindeki emekçilerin, bütün dünya işçi ve komünist hareketinin önünde sorumludur.

Komünist ve İşçi Partileri, gerekli buldukça, aralarında toplantılar düzenler, güncel sorunları görüşür, deneyim değiş-tokuşu yapar, birbirlerinin görüş ve tutumu hakkında bilgi edinir, danışma yolu ile genel görüşleri belirler ve ortak amaçları uğrundaki savaşımda elbirliğiyle hareket kararları verirler.

Şu veya bu parti, başka kardeş partiye ilişkin sorunlar hakkında bilgi edinmek istediği zaman, ilgili partinin yöneticileri, öte-

ki partiye başvurur, gerekirse aralarında danışma toplantıları yapılır.

Son yıllarda, Komünist Partileri temsilcileri arasında düzenlenen toplantıların sonuçları ve elde edilen deneyimler, özellikle iki büyük toplantının — 1957 Kasım'ında yapılan ile şimdiki Konferans — sonuçları, bugünkü koşullar içinde böyle konferansların karşılıklı deneyim ve görüş değiş-tokuşu için, Marksçı-Leninci teorinin elbirliğiyle zenginleştirilmesi ve ortak amaçlar uğrundaki savaşta ortak tutum sağlanması için çok uygun ve yararlı bir biçim olduğunu gösterdi. Komünist ve İşçi Partileri, şu gerçeği oybirliği ile belirtirler: Sovyetler Birliği Komünist Partisi, dünya komünist hareketinin öncüsüydü, öncüsüdür ve öncüsü olarak da kalacaktır. Bu Parti, uluslararası komünist hareketin en deneyli ve en çelikleşmiş müfrezesidir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin, işçi sınıfını zafere ulaştırma savaşında, sosyalizmi kurmakta ve giriştiği komünizm kuruculuğunu genişletmekte elde ettiği deneyimler, bütün dünya komünist hareketi için temel önemdedir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin verdiği örnek ve gösterdiği kardeşçe dayanışma, bütün Komünist Partileri için barış ve sosyalizm yolunda bir esin kaynağı ve proletarya enternasyonalizmi devrimci ilkelerini yaşama uygulama ifadesidir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin XX. Kongresi'nin tarihsel kararları, yalnız bu Parti ve

Sovyetler Birliği'nde komünizm kuruculuğu için büyük önem taşımakla kalmamış; bu kararlar, aynı zamanda dünya komünist hareketinde yeni bir aşamanın başlangıcı olmuş ve bu hareketin Marksizm-Leninizm temeli üzerinde daha da gelişmesine yardım etmiştir.

Bütün Komünist ve İşçi Partileri, yüce teori Marksizm-Leninizmin geliştirilmesi davasında, kendi paylarını katmaktadırlar. Bütün Marksçı-Leninci kardeş Partiler arasındaki ilişkilerde karşılıklı yardım ve destekleme, proletarya enternasyonalizmi devrimci ilkelerinin pratiğe uygulanması demektir.

Bugünkü koşullarda, ideolojik konular özel bir önem kazanıyor. Sömürücüler sınıfı, sosyalizmin başarılarına karşılık, yığınlara kendi ideolojisini aşılamak çabasını gittikçe artırıyor ve onları ruhen burjuva ideolojisinin kölesi halinde tutmaya çalışıyor. Komünistler, burada da kendilerine düşen görevi, yani ideolojik cephede gayretle ileri atılmak; halk yığınlarını her soydan ve her boydan burjuva ideolojisinin manevi köleliğinden, aynı zamanda reformizmin çürümüş etkisinden kurtarmak için savaşmak; yığınlar arasında sosyal gelişmeyi sağlıyan ilerici fikirleri, demokratik ve özgürlükçü fikirleri, bilimsel sosyalizmin ideolojisini yaymak gerektiğini görüyorlar.

Tarihsel deneyim gösteriyor ki, kapitalizmin kalıntıları, insanların kafalarında, sos-

yalist düzenin kuruluşundan sonra bile, uzun zaman yer eder. Bu da, Partilerin, yığınları komünizm ruhunda eğitmek için, parti ve devlet kadrolarını Marksçı-Leninci bilgilerini ve dirençlerini artırmak için, pekçok çalışmalarını gerektirir.

Marksizm-Leninizm, tek yüce doktrin, işçi sınıfı ve bütün dünya emekçileri için, büyük barış savaşının, özgürlük ve daha iyi bir yaşam uğrunda savaşın, en adil toplumun, yani komünizmin kurulması uğrunda savaşın her aşamasında yol gösterici yıldızdır. Onun devrimcileştirici, yaratıcı büyük gücü; yaşamla koparılmaz bağlarında, gerçekçiliğin en etraflı tahlili ile aralıksız olarak zenginleşmesindedir. Sosyalist ülkeler topluluğu, uluslararası komünist, işçi ve kurtuluş hareketi, Marksizm-Leninizm temeli üzerinde, büyük tarihsel zaferler elde ettiler; ve ancak yine bu temel üzerinde, Komünist ve İşçi Partileri'nin önünde duran bütün sorunlar başarıyla çözülebilir.

Konferansa katılanlara göre, Komünist Partileri'nin, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temeli üzerinde, bundan böyle de sık sık toplanması; işçi sınıfı, demokratik ve ilerici güçlerin birleşmesinin birincil koşulu, dünya komünist ve işçi hareketinin bütün insanlığı kucaklıyacak parlak bir gelecek uğrunda, barış ve sosyalizm davasının zaferi uğrundaki büyük sava-

şımda yeni başarılara ulaşmasının güvencesidir.

(6 Aralık 1960 tarihli **Pravda**'dan eksiksiz olarak alınmıştır - **APN**)

1969
komünist ve işçi partileri konferansı
(5-17 Haziran 1969 - Moskova)

KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ TEMSİLCİLER TOPLANTISINA İLİŞKİN BİLDİRGE

Moskova'da 5-17 Haziran 1969'da ,yetmişbeş Komünist ve İşçi Partisi'nin katıldığı bir Uluslararası Konferans yeraldı. Konferans'a katılanlar, bunu, emperyalizme karşı savaşımın yaygınlaşmasında, dünya üzerinde en geniş halk yığınlarının emperyalizme karşı birleşik eyleminin sağlanmasında büyük bir olay ve proleter enternasyonalizminin, Marksizm-Leninizm'in ilkelerine dayanan komünist hareketin birliğinin perçinlenmesinde önemli bir aşama olarak görür.

Konferans'a şu Komünist ve İşçi Partileri delegasyonları katılmışlardır:

ABD Komünist Partisi, Alman Komünist Partisi, Almanya Sosyalist Birlik Partisi, Arjantin Komünist Partisi, Avustralya Komünist Partisi, Avusturya Komünist Partisi, Batı-Berlin Sosyalist Birlik Partisi, Belçika Komünist Partisi, Bolivya Komünist Partisi, Brezilya Komünist Partisi, Bulgaristan Komünist Partisi, Britanya Komünist Partisi, Cezayir Sosyalist Öncü Partisi, Çekoslovakya Komünist Partisi, Danimarka Komünist

Partisi, Doğu Pakistan Komünist Partisi, Dominik Komünist Partisi, Ekvator Komünist Partisi, Fas Özgürlük ve Sosyalizm Partisi, Finlandiya Komünist Partisi, Fransa Komünist Partisi, Guadelup Komünist Partisi, Guetamala Komünist Partisi, Guyana Halkın İlerici Partisi, Güney Afrika Komünist Partisi, Haiti Komünistlerinin Birleşik Partisi, Hindistan Komünist Partisi, Honduras Komünist Partisi, Irak Komünist Partisi, İran Halk Partisi (TUDEH), İrlanda İşçi Partisi, İspanya Komünist Partisi, İsrail Komünist Partisi, İsviçre Emek Partisi, İtalya Komünist Partisi, Kanada Komünist Partisi, Kıbrıs Emekçi Halkın İlerici Partisi (AKEL), Kolombiya Komünist Partisi, Kosta-Rika Halkın Öncü Partisi, Kuzey İrlanda Komünist Partisi, Lesotho Komünist Partisi, Lübnan Komünist Partisi, Lüksemburg Komünist Partisi, Macaristan Sosyalist İşçi Partisi, Martinik Komünist Partisi, Meksika Komünist Partisi, Moğolistan Halkının Devrimci Partisi, Nikaragua Sosyalist Partisi, Nijerya Marksist-Leninistleri, Norveç Komünist Partisi, Panama Halk Partisi, Paraguay Komünist Partisi, Peru Komünist Partisi, Polonya Birleşik İşçi Partisi, Portekiz Komünist Partisi, Porto-Riko Komünist Partisi, Reünyon Komünist Partisi, Romanya Komünist Partisi, Salvador Komünist Partisi, San-Marino Komünist Partisi, Seylan Komünist Partisi, Sovyetler Birliği Komünist Par-

tisi, Sudan Komünist Partisi, Suriye Komünist Partisi, Şili Komünist Partisi, Tunus Komünist Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Uruguay Komünist Partisi, Ürdün Komünist Partisi, Venezuela Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi, ve güvenlik açısından adlarını belirtemediğimiz iki Parti. Küba Komünist Partisi ile İsveç Sol-Parti Komünistleri ise, Konferans'a yalnız gözlemci olarak katıldılar; ve böylelikle durumlarını ortaya koydular.

Konferans, «Emperyalizme Karşı Savaşımın Bugünkü Aşamasında Komünist ve İşçi Partileri'nin ve Bütün anti-emperyalist Güçlerin Birleşik Eyleminin Görevleri» adlı bir belgeyi onadı. Kendilerinin de bütün anti-emperyalist güçlerin, Komünist ve İşçi Partileri'nin birleşik eyleminin pekiştirilmesinden yana olduklarını belirten Avustralya, İtalya, San-Marino ve Reünyon Komünist Partileri delegasyonları, yalnızca, Belge'nin anti-emperyalist birlikte savaşım programını veren kısmıyla tam uyuşma durumunda olduklarını bildirirlerken; Dominik Komünist Partisi de, Ana Belge'yi desteklemedi.

Konferans'a katılanlar, Lenin'in doğumunun 100. Yıldönümünü karşılama sorununu görüştüler; ve «Vladimir İlyiç Lenin'in Doğumunun 100. Yıldönümü» adlı çağrı metnini içtenlik ve coşkunlukla benimsediler.

Konferans, «Vietnam'a Bağımsızlık, Özgürlük ve Barış» Çağrısı'yla, dünya halkları-

na seslendi. Güney Vietnam Cumhuriyeti Geçici Devrimci Hükümeti'nin kuruluşunu içtenlikle kutladı. «Barışı Savunma Çağrısı» yayınlandı. İsrail saldırısı karşısında Arap halklarının haklı savaşımlarını desteklemeyi öneren bir bildirimi; bundan başka, hayvanca işkencelere uğratılan ve uluslararası emperyalizmin desteğindeki gerici diktatörlüklere karşı son derece kötü koşullar altında çıkar-gözetmez bir savaşım veren komünist ve demokratlarla dayanışma bildirimleri benimsendi.

Konferans, bir açık-sözlülük ve kardeşçe dayanışma havası içinde geçti ve geniş bir ilgi topladı. Gerek hazırlık devresinde gerekse Konferans boyunca partilerin eşitliği ve kollektif çalışma yöntemleri ilkelerine titizlikle uyuldu.

Konferans'a katılanlar, Komünist ve İşçi Partileri arasındaki bağların güçlendirilmesini istediler. Sosyalizm, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve barışın utkusu için emperyalizme karşı savaşım sorunlarının, politik ve teorik temel sorunların, kollektif tartışmalar, görüş ve deney değiş-tokuşları yoluyla çözümlenebilmesi için, iki-yanlı, bölgesel ve uluslararası Komünist ve İşçi Partileri toplantıları yapılmasını istediklerini açıkladılar.

Konferans'a katılmayan Komünist ve İşçi Partileri'ne bütün Konferans kayıtlarını göndermek de karara bağlandı.

Konferans'a katılanlar, bu Konferans'ın

sonuçlarının, bütün Komünist Partilerin ve tüm olarak uluslararası Komünist hareketin çıkarlarına uygun düştüğüne yürekten inanırlar.

*
* *

EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞIMIN BUGÜNKÜ AŞAMASINDA KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ'NİN VE BÜTÜN ANTİ - EMPERYALİST GÜÇLERİN BİRLEŞİK EYLEMİNİN GÖREVLERİ

(17 Haziran 1969'da kabul edildi)

Moskova'da yer alan Komünist ve İşçi Partileri temsilcilerinin Konferansı, dünya gelişiminin çok önemli bir anına rastlıyor. Güçlü devrimci süreçler, dünyanın her köşesinde hız kazanıyor. Çağımızın üç kudretli gücü —dünya sosyalist sistemi, uluslararası işçi sınıfı, ve ulusal kurtuluş hareketi— emperyalizme karşı savaşımda bir araya geliyor. Günümüzdeki evrenin niteliği, devrimci ve ilerici güçlerin daha öte bir ilerleme için yararlanabileceği olanakların büyük ölçüde artmasıyla belirlenmektedir. Aynı zamanda emperyalizmin ve saldırgan politikasının yolaçtığı tehlikeler de ağırlaşmaktadır. Genel bunalımı derinleşen emperyalizm, pekçok ülke halklarını baskı altında tutmakta, barış ve toplumsal ilerleme için büyük bir tehdit olmakta devam etmektedir.

Bugünkü durum, emperyalizme karşı,

gericilik ve savaş güçlerine karşı daha geniş bir saldırıya geçebilmek için gelişen olanakları azami ölçüde kullanabilme bakımından, komünistlerle bütün öteki anti - emperyalist güçlerin birlikte eylemini gerektirmektedir.

Konferans, komünistlerle bütün anti - emperyalist güçlerin birleşik eylemleri ve emperyalizme karşı savaşımın acil görevlerini tartıştı. Demokrasi, eşitlik ve enternasyonalizm ruhu içinde yürütülen çalışmalar sonucunda, Konferans'a katılanlar, dünyadaki bugünkü durumu ve bunun gerektirdiği görevler konusunda ortak sonuçlara vardılar.

I

İnsanlık, ilerleme ile gericilik güçleri ve sosyalizm ile emperyalizm arasındaki tarihsel savaşımın kızışmasıyla işaretlenen bir ortamda, çağımızın son üçte - birine girmiştir. Bu dünya - çapında bir çarpışmadır ve toplumsal yaşamın tüm temel alanlarını: ekonomi, politika, ideoloji ve kültürü kapsar.

Dünya devrimci hareketi, bazı müfrezelerinin gerilemelerine ve güçlüklere karşın, atağını sürdürüyor. Emperyalizmin karşı - saldırıları ise, genel güçler dengesini kendi lehine değiştirmeyi başaramamıştır. Sovyetler Birliği ile öteki sosyalist ülkelerin artan ekonomik, politik ve askeri güçleri ve barışsever dış politikaları; uluslararası proletaryanın ve emperyalizme karşı savaşan tüm güç-

lerin eylemleri; ulusal kurtuluş savaşımı ve aynı zamanda yığınsal barış hareketi sayesinde, bir dünya savaşının patlak vermesini önlemek mümkün olmuştur. Dünyanın üçte birinde utkuya ulaşmış bulunan sosyalizm, insanların kalpleri ve kafaları için dünya ölçüsündeki savaşımda yeni başarılar kazanmıştır. Son onyılın olayları, çağımızın niteliği, içeriği ve eğilimlerine ilişkin Marksist - Leninist tahlili doğrulamıştır. Çağımız kapitalizmden geçiş çağıdır.

Günümüzde emperyalizme ağır darbeler indirmek, çağımızın çetin sorunlarını barış, demokrasi, ve sosyalizm yararına çözmek için gerçek olanaklar vardır. Bunun yanısıra, dünya emperyalist sistemi de, güçlenememekle birlikte, ciddi ve tehlikeli bir düşman olarak durmaktadır. Başlıca emperyalist güç olan ABD, daha da saldırganlaşmıştır.

Emperyalizmin saldırgan politikası, sosyalizmin konumunu zayıflatmak, ulusal kurtuluş hareketini bastırmak, kapitalist ülkelerdeki emekçi halkın savaşımını kösteklemek ve kapitalizmin kaçınılmaz yıkılışını geciktirmek için her türlü aracı kullanma, her yola başvurma temeline dayanır.

Emperyalizm ile sosyalizm arasında gelişen dünya ölçüsündeki temel çelişki, gittikçe keskinleşmektedir. İki dünya sistemi arasındaki çatışmanın keskinleşmesi koşulları altında, kapitalist güçler, onları bölen çelişmelerinin büyümesine karşın, güçlerini birleşti-

rerek sömürü ve baskı sistemlerini ayakta tutma, yitirdikleri konumlarını yeniden ele geçirme yollarını araştırıyorlar. ABD emperyalizmi, diğer kapitalist ülkeler üzerindeki etkinliğini korumaya ve sınıf savaşımının temel alanlarında, onlarla ortaklaşa bir politika izleyebilmeye uğraşıyor.

Dün olduğu gibi bugün de, emperyalizmin saldırgan stratejisinin sivri ucu sosyalist ülkelere doğrultulmuştur. Emperyalizm, sosyalizme karşı açıktan açığa silahlı savaş açmaktan vazgeçmemiştir. Durmaksızın silahlanma yarışını sürdürüyor; Sovyetler Birliği ile öteki sosyalist ülkelere karşı, saldırgan amaçlarla örgütlenmiş askeri blokları güçlendirmeye çalışıyor. Onlara karşı ideolojik savaşımı ilerletiyor, onların ekonomik gelişimlerini kösteklemek için çaba harcıyor.

Emperyalizm, işçi sınıfı hareketine karşı, demokratik hak ve özgürlükleri çiğneyerek, açıktan açığa şiddet, hayvanca polis zülmü yöntemleri ve emek düşmanı yasallığı kullanıyor. İşçi sınıfı hareketini içinden yıkmak ve onu kapitalist sistemin «bütünleyicisi» haline dönüştürmek için, demagojiden, burjuva reformizminden, oportünist ideoloji ve politikadan yararlanıyor; bununla da yetinmeyerek, durup dinlenmeden yeni yöntemler arıyor.

Ulusal kurtuluş hareketine karşı savaşımında, bir yandan sömürgecilik sisteminin

kalıntılarını inatla savunurken, öte yandan da ulusal egemenliğini kazanmış ülkelerin, kalkınmakta olan devletlerin ekonomik ve toplumsal ilerleyişlerini engellemek için yeni - sömürgeci yöntemler kullanıyor. Bu uğurda gerici çevreleri destekliyor, en geri toplumsal kurumların kaldırılmasını geciktiriyor, sosyalizm yolunda yada sosyalizm yolunu açabilecek ilerici kapitalist - olmayan yol boyunca ilerlemeyi durdurmaya çalışıyor. Emperyalistler bu ülkelere, bağımsızlıklarını tehdit eden ekonomik antlaşmalar, askeri - politik paktlar dayatıyorlar; sermaye ihracı, eşitsiz ticaret şartları, fiat dalavereleri, değişim oranları, borçlar ve sözüm - ona yardımın çeşitli biçimleri ve uluslararası finans örgütlerinin baskısı yoluyla sömürüyorlar.

Gelişmiş kapitalist ülkelerle kapitalist dünyaya bağlı öteki ülkelerin çoğunluğu arasındaki uçurum, hergün daha da derinleşmekte; bu sonunculardа, açlık, şiddetli bir sorun durumundadır. Emperyalizm, gelişmekte olan ülkelerdeki gerici milliyetçi hareketleri körüklüyor, böylelikle onları içten parçalıyor ve iç sürtüşmeler provoke ediyor. Bu ülkelerdeki devrimci safları, anti - komünizm aracılığıyla parçalamaya ve en iyi dostlarından, sosyalist devletler ve kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketinden yalıtlamaya çalışıyor.

Askeri - politik blokları, yabancı topraklarındaki üsleri, ekonomik baskı ve ticari ablukalarıyla emperyalizm, dünyanın bazı böl-

gelerinde gerilim yaratmaktadır. Gerici örgütlere mali ve politik destekte bulunuyor; ve politik baskısını artırıyor. Silahlı müdahalelere, hayvanca baskılara —özellikle çatışmanın şiddetli bir biçim aldığı ve devrimci güçlerin silah elde savaştıkları ülkelerde— karşı - devrimci girişimlere, gerici ve faşist darbelere, provokasyon ve şantajlara sık sık başvuruyor.

Sosyalizmin uluslararası konumunun sağlamlaşması karşısında, emperyalizm, dünya sosyalist sisteminin birliğini zayıflatmaya çabalamaktadır. Saflarını bölmek amacıyla, uluslararası devrimci hareketteki farklılıkları kullanır. Büyük haber alma araçlarına sahip ideolojik aygıtını, anti - komünizmin, sosyalizme ve bütün ilerici güçlere karşı savaşımın hizmetine koşmuştur.

Emperyalizm, geçtiğimiz yıllar içinde, insanlığı bir termo - nükleer savaşın ortasına itecek olan, büyük uluslararası bunalımları pekçok kez provoke etmiştir. Ne var ki, ABD emperyalizmi dünyadaki güçler orantısını, Sovyetler Birliği'nin nükleer potansiyelini, bir füze - nükleer savaşının önceden görülebilir sonuçlarını hesaba katmak zorundadır; ve onun için yeni bir dünya savaşı kumarına kalkışmak, günden güne daha güç ve tehlikeli bir hale gelmektedir. İşte bu nedenledir ki, ABD egemen çevreleri, böyle bir savaşa hazırlanmaktan vazgeçmeksizin, bölgesel savaşlara ağırlık vermektedir.

Ne var ki, emperyalizmin «güç politikası» ile emperyalizmin gerçek olanakları arasındaki çelişki de, zaman ilerledikçe gün ışığına çıkmaktadır. **Emperyalizm, ne yitirdiği tarihsel insiyatifi yeniden kazanabilir; ne de dünya gelişimini tersine çevirebilir. İnsanlığın ana gelişim doğrultusu, dünya sosyalist sistemi, uluslararası işçi sınıfı ve tüm ilerici güçlerce belirlenmektedir.**

Vietnam savaşı, emperyalizmin saldırı planları ile bunları uygulayabilme gücü arasındaki çelişkinin en belirgin göstergesidir. Emperyalizmin en büyük gücü olan ABD emperyalizmi, Vietnam'da yenilgiye uğramaktadır ve bu yenilgi tarihsel bir önem taşımaktadır. Vietnam'a silahlı müdahale, ABD emperyalizminin askeri ve politik tasarıları içinde özel bir yer tutar. Saldırgan, sosyalizmin Asya'daki ileri kolunu yıkmayı, Güneydoğu - Asya halklarının özgürlük ve ilerleme yolunu tıkamayı, ulusal kurtuluş hareketine bir darbe indirmeyi ve sosyalist ülkelerle tüm dünya emekçi halkları arasındaki proleter dayanışmanın gücünü sınamayı planlamıştı.

ABD emperyalizmi, harekete geçirmiş olduğu silah donatımının korkunç miktarına karşın, bugün Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ni bombalamayı kayıtsız - şartsız durdurmak ve elçilerini, Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti elçileriyle görüşme masasına oturmaya göndermek zorunda kalmıştır.

Bu durumu vareden ise, Vietnam halkının eşi - görülmedik kahramanlığı; Demokratik Vietnam Cumhuriyeti ve Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ileri görüşlü politikası; ve sosyalist ülkelerden, özellikle Sovyetler Birliği'nden ve ABD de dahil olmak üzere, dünyanın her yanından militan ve gittikçe büyüyen uluslararası dayanışmayla Vietnam halkına gönderilen her türlü yardımdır. Vietnam'a yaptığı canice saldırı, ABD'ni, gerek politik gerekse manevi bakımdan büyük bir yalıtıklığa sürükledi. Geniş halk yığınlarının, yeni toplumsal katman ve politik güçlerin emperyalizme karşı çıkmasına, pek çok ülkede milyonlarca genç insanın anti - emperyalist savaşıma katılmasının çabuklaşmasına yolaçtı. Emperyalist güçler arasında varlığını sürdüren çelişkileri şiddetlendirdi ve yenilerini yarattı. Kahraman Vietnam halkının kazandığı başarılar, günümüzde, elindeki bütün araçları kullanarak ve uluslararası dayanışmanın desteğine güvenerek bağımsızlığını, egemenliğini ve özgürlüğünü savunmak için emperyalist saldırıya karşı savaş açan bir halkın kesin zaferini sağlayacak olanakların büyük bir hızla çoğalmakta olduğunun inandırıcı kanıtlarıdır.

Orta - Doğu'da, İsrail'in, Birleşik Arap Cumhuriyeti, Suriye ve Ürdün'e saldırıları şiddetli bir uluslararası bunalım yaratmıştır. Başta ABD olmak üzere emperyalizm, bu saldırı yoluyla Arap ülkelerindeki ilerici rejim-

leri devirmeye, Arap kurtuluş hareketini ezmeye, Orta - Doğu'da yitirdiği konumları geri almaya yada hiç değilse şu anki konumlarını korumaya çabaladı. Bunu başaramadı. Yine de, siyonist çevreleri de içeren dünya gericiliğine sırtını dayayan İsrail egemen güçleri, Arap devletlerinin ve barış - sever ülkelerinin talep ettiği, Birleşmiş Milletler'in İsrail birliklerinin işgal ettiği topraklardan geri çekilmesini öngören kararına uymamakta devam ediyor; izledikleri yayılma ve ilhak politikasının gereği olarak, durmaksızın yeni silahlı provokasyonlara girişiyorlar. Bu politikaya İsrail Komünist Partisi ve öteki ilerici İsrailli güçler de karşı koymaktadırlar. Arap halkları özgürlük, bağımsızlık ve ulusal ilerleme için, işgal altındaki toprakları kurtarmak ve Filistin'li Arap halkın ulusal haklarının tanınması için savaşımı azimle sürdürüyorlar.

Saldırıya karşı direnme, çeşitli biçimler altında gelişiyor ve hergün yeni ve daha büyük güçlerin desteğini kazanıyor. SSCB ve diğer sosyalist ülkeler, uluslararası komünist hareket, ulusal kurtuluş güçlerinin dayanışması ve kapitalist ülkelerde hergün biraz daha artan halk çevrelerinin desteği, bu halkların yanındadır.

ABD emperyalizmi, devrimci **Küba**'yı boğma planından vazgeçmemiştir. Uluslararası yasayı açıkça çiğneyerek, Küba Cumhuriyeti'ni tehdit ediyor ve ekonomik ablukasını; yı-

kıcı, provokatif eylemlerini sürdürüyor. Ama yürekli Küba halkı, Komünist Parti'lerinin öncülüğünde ve Sovyetler Birliği'nin, öteki sosyalist ülkelerin, Latin Amerika'nın ilerici güçlerinin ve tüm devrimci hareketin desteğini de yanlarına alarak güvenle ilerliyor; egemenliğini, özgürlüğünü ve böylelikle de sosyalizmin Latin - Amerika'daki ileri kalesini sebatla savunuyor.

Avrupa'da emperyalist saldırı ve maceracılığın baş - aleti olan Kuzey Atlantik Bloku, etkinliğini sürdürüyor. Bu blokun ekseni, Washington - Bonn ittifakıdır. ABD, Almanya ve Britanya'nın egemen çevreleri, Avrupa halklarının zararına olarak, bu blokun uzun süre yaşayabilmesi, örgütünü sağlamlaştırması ve ABD'nin Avrupa'daki başlıca askeri güç olarak varlığını sürdürmesi için çalışıyorlar.

Batı - Alman militarizmi, Avrupa'nın yüreğindeki başlıca savaş tehlikesi kaynağı, NATO yardımıyla yeniden canlandırıldı ve güçlendirildi. Yeni - Nazizim ve militarizmin güçlendiği Federal Almanya'nın egemen çevreleri, İkinci Dünya Savaşı'nın sonuçlarının yeni baştan gözden geçirilmesini ve Avrupa'daki pek çok ülke sınırlarının değiştirilmesini amaçlayan intikamcı programlarında ısrar ediyorlar. Başlıca hedef olarak, Alman tarihindeki ilk sosyalist işçi - köylü devleti olan Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni seçen bu politika, bütün Avrupa halklarının güvenliği

ve dünya barışı için tehdit oluşturmaktadır.

Emperyalizmin planlarında **Akdeniz** ülkeleri önemli bir yer tutmaktadır: İspanya'da önemli askeri üslere sahip ABD emperyalizmi, İspanya halkının savaşımına karşın, yaşamasını sağladığı Franko rejimini desteklemeyi sürdürüyor. Akdeniz'de politik ve askeri baskının en önemli aracı olan ABD 6 ncı filosu ve üsler sistemi, bu bölge halklarını ve barışı sürekli olarak tehdit ediyor. Kıbrıs'ta durumun yeniden gerginleşmesi ve Yunanistan'daki faşist darbe de, yine, Albaylar Cuntasını destekleyen emperyalistlerin marifetidir.

Emperyalist saldırı ve askeri oyunların başlıca uygulama alanlarından biri de, **Güneydoğu Asya** ve **Uzak Doğu**'dur. SEATO, ANZUS ve Japonya - ABD arasındaki sözüm - ona Güvenlik Antlaşmasına ek olarak, Güney - Batı Pasifik ve Hint Okyanusu da ABD silahlı güçlerince fiilen işgal altındadır. Bütün bu sistem, en başta Asya'nın sosyalist ülkelerini, ulusal kurtuluş hareketini ve bu bölgedeki tarafsız ve bağlantısız devletleri hedef almıştır. ABD emperyalistleri, Çin Halk Cumhuriyeti'nin ayrılmaz parçası olan Tayvan adasını işgale ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin yasal haklarının Birleşmiş Milletler Örgütü'nce tanınmasını engellemeye devam ediyorlar. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne karşı silahlı provokasyonlarını ve Güney Kore'deki askeri işgallerini sürdürüyorlar; keyfi yönetim

uyguluyor, özgürlük ve ülkenin birleşmesi için savaşım veren ilerici güçleri bastırıyorlar. Laos'a saldırıyor, Kamboçya'ya karşı kışkırtmalara yelteniyorlar. Tayland'da güçlü askeri üsler kurmuşlar ve bunları genişletiyorlar. bağımsızlık ve bağımsız ekonomik gelişme yolunu bırakması için, Hindistan'a baskı yapan çabalarında ısrar ediyorlar. Emperyalistler, gerici çevrelerce gerçekleştirilen, yüzbinlerce komünist ve demokratın öldürülmesine yol açan ve bugün hâlâ sürdürülen kanlı katliamların nedeni olan Endonezya devriminin tüm kazanımlarını yokeden ve ülkenin bağımsızlığını tehlikeye sokan halk düşmanı Endonezya darbesini de desteklediler.

Emperyalizm, pekçok **Afrika** ülkesinde ve eylemini artırmış bulunuyor. Bu kıtada kurtuluş savaşımının gelişmesini engellemeye ve kendi durumunu koruyup güçlendirmeye çalışıyor. İngiliz ve Fransız emperyalistleri, ABD, Almanya ve Japon emperyalistleri ekonomik, ideolojik ve politik alanlarda yeni - sömürgeci sızma ve bağımlılaştırma yöntemlerini geniş ölçüde kullanıyorlar. Kongo'ya (Kinshasa) silahlı müdahale, Gana'da ve bazı başka ülkelerde gerici darbeler, Nijerya'yı parçalama amacı güden emperyalist girişimler, gerici ve ulus düşmanı kliklere, Güney Rodezya'daki faşist ve ırkçı rejimlere yapılan askeri yardımlar, devletlerarası çatışmalar ve kabileler - arası çekişmelerin körüklenmesi, ekonomik baskı ve tekelci yayılma;

hep emperyalist planların ileri götürülmesine hizmet ediyor. NATO'nun desteklediği Portekiz'li sömürgeciler ise, sömürgelerini silah zoruyla korumaya çalışıyorlar.

ABD emperyalizmi, **Latin - Amerika** ülkelerine ekonomik sızmasını ve aynı zamanda politik, ideolojik ve kültürel müdahalesini de hızlandırmayı sürdürüyor. Gerici yerel güçlerle birlikte, diğer halkların da Küba örneğini izlemesine engel olmayı tasarlayan bir politikayı sürdürüyor. Bu ülkelerin gerçek ekonomik ve politik bağımsızlıklarına götüren her adımı bastırıyor.

Bu politikayı yürütebilmek için, ABD emperyalistleri, yeni, örtülü egemenlik biçimlerine başvurdular ve İlerleme İçin İttifak programını ileri sürdüler. Amerikan Devletleri Örgütü ve Amerikalılar - arası askeri ittifakı kullanıyorlar. «Amerikalılar - arası Barış Güçleri» oluşturmak için çabalıyorlar; Dominik Cumhuriyeti ile Panama'ya yaptıkları gibi, herhangi bir ülkenin içişlerine askeri müdahalede bulunabilme hakkını elde etmişlerdir. Sık sık askeri darbelere başvurarak, gerici diktatörlükler kurdular yada desteklediler; sendikalardaki bölücü eylemlerini genişlettiler, ordu ve polis güçleri üzerinde etkinliklerini artırdılar ve halk hareketlerine karşı baskılara giriştiler. Bazı Latin - Amerika ülkelerinde gerilla hareketine karşı askeri operasyonlarda dolaysızca yer almışlardır. Ne var ki, ABD'nin emperyalist politikası, büyük

zorluklarla karşılaşmaktadır. Gerici rejimleri istikrara kavuşturamamakta yada bütün hükümetleri «Amerikalılar - arası Barış Güçleri» nin oluşturulmasına razı edememektedir. İlerleme İçin İttifak programı başarısızlığa uğramıştır.

Öteki emperyalist güçler, öncelikle Batı - Almanya ve Japonyada, aynı şekilde kıtaya yerleşme yollarını araştırıyorlar.

Dünya barışını ve ulusların güvenlik ve bağımsızlığını tehdit eden bu emperyalist saldırı politikası, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı, köylüler, gençler, öğrenciler, politik görüş ve ideolojilerine bakmaksızın en geniş yığınlar tarafından gittikçe büyüyen bir dirençle karşılaşıyor. ABD'nin Vietnam saldırısına karşı girişilen güçlü protesto hareketleri, demokratik güçlerin tüm olarak ABD emperyalist politikasına ve onu destekleyen hükümetlerin politikalarına karşı militan eylemlerini güçlendiriyor.

Vietnam halkının kahramanca savaşımı, Japonya ile diğer Asya ülkelerindeki ABD üslerinin kapatılması ve bu ülkeleri Pentagon politikasına bağlayan antlaşmaların iptali yönündeki hareketleri kamçılamıştır. Bizzat ABD'de —saldırının baş kaynağında— savaşa ve militarizme karşı militan bir yığın hareketi gelişmiştir.

Batı - Avrupa'da ilişkilerin normalleştirilmesi ve devletler arasında işbirliğinin geliştirilmesi ve Avrupa güvenliğinin korunması

için saldırgan NATO Bloku'na karşı hareket, gün geçtikçe daha da geniş halk katmanlarını sarmaktadır. Bizzat Batı - Almanya'da da militarizm ve intikamcılığa karşı güçler etkinlik kazanmaktadır. ABD'nin askeri üslerini barındırdığı ülkelerde, bu saldırı kalelerinin tasfiye edilmesi talepleri daha bir güçleniyor.

Latin - Amerika halkları, ABD emperyalizminin ezgisine ve içişlerine açıktan açığa karışmasına karşı döğüşüyorlar. İşçilerin grev hareketi; köylülerin, öğrencilerin ve başka katmanların eylemleri; tüm kıtada geniş yığınların ABD'nin zorlamaları ve askeri emellerine karşı direnişi yoğunlaştırmakta olduklarını gösteriyor. Bazı ülkelerde devrimci güçler, emperyalizme ve oligarşinin egemenliğine karşı silahlı savaşıma başvuruyorlar. Halkların ulusal duyguları ve ekonomik güçlükler, hatta bazı hükümetleri bile emperyalizme karşı önemli önlemler almaya zorlayabilir; bu, Küba da dahil olmak üzere sosyalist ülkelerle iyi ilişkiler kurma ve geliştirme eğilimini belirler. Komünist ve İşçi Partileri, demokratik ve anti - emperyalist savaşımın başını çekiyorlar ve gerici zümrelerin zulmüne karşın, yığınların istemleri ve devrimci değişimler için bağlılık ve cesaretle döğüşüyorlar.

Afrika ve Asya halklarının ulusal kurtuluş hareketinin yükselişi, emperyalizmin bu kıtalardaki konumlarına bir yıkıcı darbe olmuştur. Ciddi güçlüklere karşın bu halklar,

emperyalizme karşı genel saldırıya katkıda bulunarak, sömürgeciliğe ve yeni - sömürgeciliğe karşı savaşımı sürdürüyorlar.

Son on yılın olayları, ABD emperyalizminin bir dünya sömürücüsü ve jandarması, kurtuluş hareketlerinin azılı düşmanı olma niteliğini, şimdiye dek olduğundan çok daha açıklıkla ortaya sermiştir. ABD tekelleri düzinelerle ülkenin ekonomisine sızmışlar, buralarda sermaye yatırımlarını artırmakta ve ekonominin kilit mevkilerinde kontrol sağlamaya çalışmaktadırlar.

Batı - Alman emperyalizmi, ekonomik gücünü artırıyor, kendi savaş - makinesini inşa ediyor, nükleer silahlar yapımına girişiyor ve Batı - Avrupa'da egemenlik emellerini yoğunlaştırıyor. Silahsızlanmaya ve uluslararası gerilimi gevşetmeye yönelik bütün adımların karşısına dikiliyor; ve Asya, Afrika ve Latin - Amerika ülkelerine ilişkin olarak yeni - sömürgeci ve yayılmacı bir politika güdüyor.

Britanya emperyalizminin güçten düşmesine karşın, Britanya, büyük emperyalist güçlerden biri olarak kalıyor ve Asya, Afrika, Karaibler ve Orta - Doğu'da yeni - sömürge yöntemlerle, bazen de dolaysız silahlı müdahalelerle konumlarını korumaya uğraşıyor. Dünya politikasının temel sorunlarında ABD'nin en etkin partnerlerinden (iş ortağı) biri olarak davranan Britanya, NATO içersinde başı çeken bir saldırgan güçtür; ve Ba-

ti - Almanya'yla daha sıkı ittifak kurma çabası içersindedir.

Japon emperyalizmi ise, özellikle Asya'da yayılmasını yoğunlaştırıyor, güç topluyor. Militarizm, Japonya'da yeniden başını kaldırıyor. ABD emperyalistleri ile sağlam bağlantıları bulunan Japon egemen çevreleri, ülkelerini, Vietnam'a karşı savaşta kullanılan bir ABD silah deposuna çevirmişler ve Kore halkına yapılan suikastlere katılmışlardır.

Fransa emperyalizmi, dünya ekonomisi ve politikasındaki konumlarını koruyup pekiştirme çabasındadır. İsrarla bir nükleer vurucu güç kurmaya çalışıyor ve silahsızlanmayı ilerletecek önlemlere katılmayı reddediyor. Guadelup, Martinik, Reünyon ve bazı başka Afrika ve Okyanus ülkeleri üzerindeki sömürgeci egemenliğini koruyor; bunların kendi - kaderlerini tayin ve kendi işlerini kendi yürütme hakkını tanımayı reddediyor. Eski sömürgelerinde hâlâ sahip bulunduğu etkinliğini kullanıyor; ve yeni - sömürgeci politika yöntemleri uygulayarak, özellikle Afrika'da etkinlik sürdürüyor.

İtalyan tekelci kapitalizmi de onlar gibi yayılmasını hızlandırma yolunda.

Tüm olarak dünya üzerindeki çeşitli emperyalist ve kapitalist devletler arasında ekonomik gelişme daha da eşitsiz hale geliyor. Yaşam, kapitalist tekeller arasındaki, emperyalist güçler arasındaki etki alanı için sava-

şımı açıklayan Marksist - Leninist teorinin doğruluğunu göstermektedir. Endüstriyel ve ticari rekabet kızışıyor, finans ve dolaşım değeri savaşı yayılıyor. Ortak Pazar'ı içeren Batı - Avrupa içindeki ve yine kapitalist Avrupa ülkeleri ile ABD arasındaki rekabet de büyüyor. Pazarlar ve azami kârlar için yapılan bu savaşıma, Japon emperyalizmi de gayretlice katılıyor.

Emperyalistler - arası çelişmeler yalnızca ekonomik alanda da değildir. NATO ciddi bir bunalım geçiriyor. Asya'da kurulu saldırgan bloklar — CENTO ve SEATO — da çatlamaya başlamıştır. Batı - Avrupa ise, kapitalist ülkeler arasında bir çekişme alanı olmaktadır. Böylelikle dünya emperyalist sistemi gücünü yitirmekte ve ABD emperyalizminin egemenlik emelleri boşa çıkmaktadır.

Emperyalist ülkelerin egemen çevrelerinde en aşırı önlemler, savaş yanlısı olan savaşçı gruplarla, dünyadaki yeni sınıf güçleri ilişkisini, sosyalist ülkelerin artan gücünü gözönünde tutarak uluslararası sorunları daha gerçekçi bir biçimde ele almaya ve bunları ayrı sistemlere sahip devletlerin barış içinde yanyana yaşaması ruhuyla çözümlemeye eğilim gösteren gruplar arasındaki çekişmeler de şiddetlenmektedir. Bazı ülkelerin egemen çevreleri, Avrupa'da savaşın ve savaş sonrası gelişimin ortaya koyduğu gerçek durumu görmek ve Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni tanımak zorunluluğunu duy-

maya başlamışlardır. Bir çok ülke ABD baskısına karşın, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'ni ve Çin Halk Cumhuriyeti'ni tanımışlardır.

Komünist ve İşçi Partileri, işçi sınıfı ve anti - emperyalist güçler, düşman kamptaki çekişmeleri görüyor; onları kızıştırarak, barış ve ilerleme yararına kullanmak için var - güçle çalışıyorlar.

Emperyalist güçlerin her biri kendi amaçlarını izler. Aynı zamanda da, hep birlikte dünya emperyalist sisteminin zincirini oluştururlar.

İki sistem arasındaki savaşımın koşullarına, bilimsel - teknolojik devrimin taleplerine de kendini uydurmaya çalışan günümüz emperyalizmi, bazı yeni özellikler gösteriyor; devlet - tekelci niteliği ağır basmaya başlıyor. Üretim ve sermayenin tekelci merkezileşmesinin devletçe teşvik edilmesi, ulusal gelirin gittikçe daha büyük bir bölümünün devlet eliyle üleştirilmesi, savaş siparişlerinin tekellere ayrılması, endüstriyel gelişim ve araştırma planları için hükümet finansmanları, ülke - çapında ekonomik gelişme programları yapılması, emperyalist entegrasyon (bütünleşme) politikası, ve yeni sermaye ihracı biçimleri gibi araçlara daha geniş ölçüde başvuruyor.

Bununla birlikte, tekelci sermayenin çıkarlarını karşılayacak biçimler ve ölçülerde uygulanan ve onun egemenliğini sürdürme-

yi amaçlayan devlet - tekelci düzenleme, kapitalist pazarın kendiliğinden güçlerini denetim altına almaktan acizdir. Pratikte hiçbir kapitalist devlet, ekonomisini devri dalgalanmalardan ve gerilemelerden kurtarmayı beceremiştir; bazı ülkelerde, endüstriyel gelişimin hızlandığı devreleri, yavaşlama ve sık sık da üretimde düşme devreleri izliyor. Kapitalist sistem önemli bir mali ve parasal bunalım içersinde kıvranmaktadır.

Bilimsel - teknolojik devrim, insanlığa, doğayı değiştirebilmek sınırsız maddi servetler üretebilmek ve insanın yaratıcı yetilerini kat kat artırabilmek için, görülmemiş ölçüde geniş olanaklar sunmuştur. Ama kapitalizm, insanlığın evrensel kalkınmasına hizmet edebilecek olan bu olanakları, bilimsel - teknolojik devrimi, kârlarını artırmak ve emekçileri daha fazla sömürmek için kullanıyor.

Bilimsel - teknolojik devrim, ekonominin toplumsallaşmasını hızlandırıyor; bu, tekelci egemenlik altında, uzlaşmaz toplumsal çelişkileri daha büyük bir ölçüde ve daha keskin bir biçimde yeniden - üretiyor. Yalnız kapitalizmin uzun süredir yaşayan çelişkileri ağırlaşmakla kalmamış, yeni çelişkiler de bunlara eklenmiştir. En belirgini, bilimsel - teknolojik devrimin insanlığa sunduğu sınırsız olanaklarla, bu olanakların tüm olarak toplum yararına kullanılması yoluna emperyalizm tarafından set - çekilmesi ara-

sındaki çelişkidir. Kapitalizm, bilimsel bulguların büyük bir bölümünü ve ölçüsüz maddi kaynakları, savaş için kullanarak, ulusal servetleri israf ediyor. Bu da, günümüzde üretimin toplumsal niteliğiyle onun düzenlenişindeki devlet tekelci nitelik arasındaki çelişkidir. Böylelikle, yalnız emek - sermaye çelişkisi büyümekle kalmamış, ulusun büyük çoğunluğunun çıkarı ile finans oligarşisi arasındaki uzlaşmaz zıtlık da derinleşmiştir.

En gelişkin kapitalist ülkelerde bile milyonlarca insan, işsizlik, yoksulluk ve yarınından güvensizlik korkusu çekmektedir. «Gelirlerde devrim» ve «toplumsal partnerlik» belgilerine karşın, kapitalist sömürü artmaktadır. Ücret artışları, emek üretkenliğinin büyüme hızının ve emeğin yoğunlaşmasının çok gerisinde, toplumsal gereksinimlerin ve hele tekel kârlarındaki büyümenin pekçok gerisinde kalıyor. Küçük - köylü üreticilerin durumun bozuluyor ve orta katmanların önemli bir kesiminin yaşam koşulları kötüleşiyor.

Kapitalist sistemin istikrarsızlığı artmıştır. Birçok ülkede sosyo - politik bunalımlar patlak veriyor ve emekçi yığınlar, derin ve köklü değişimlerin gereğini bilince çıkarıyorlar.

Bu oluşumun en belirgin kanıtı, güçlü grev hareketi, komünistlerin önemli roller oynadıkları ve emekçi halkın büyük kaza-

nımları elde ettiği Mayıs - Haziran 1968 Fransa olaylarıdır. Bu ülkede, bir yandan işçi sınıfıyla birlikte çok sayıda aydın ve öğrencinin, diğer yanda ise, tekelci egemenlik ve De Gaulle rejiminin yeraldığı ciddi bir çarpışma oldu. Bu çarpışma, demokrasi ve sosyalizm savaşımı için yeni olanaklar açtı.

İtalya'da ise, ulus - çapında sürekli gelişen grev hareketleri, büyük politik savaşım ve sol - kanat güçlerin seçim başarıları; egemen sınıfların kapitalizmi istikrarlı kılmak için uyguladıkları merkez - sol politikayı kökünden sarstı.

İspanya'da yığınların savaşımı, sıkışık anlardaki yöntemlere başvurmak zorunda bırakılan faşist Franko diktatörlüğünü sarsmaya devam ediyor; bütün zulme karşın, savaşım gittikçe daha da genişliyor ve yeni toplum katmanları ve geniş toplumsal çevreler anti - Franko muhalefete katılıyorlar.

Büyük Britanya'da ise, İşçi Hükümeti'nin saldırılarına hedef olan sendikaları ve grev hakkını savunmak için, politik grevleri de kapsayan büyük sınıf savaşları veriliyor.

Emekçi halk, öğrenciler ve öteki toplum kesimleri tarafından yürütülen sınıf savaşımı, grevler ve diğer eylemler; Japonya, Brezilya, Meksika, Arjantin, Federal Alman Cumhuriyeti, Uruguay, Belçika, Portekiz, Şili, Hindistan, Pakistan, Türkiye ve diğer pekçok ülkede ve ayrıca Batı - Berlin'de de gelişiyor. Demokratik hareketin güçlenmesi,

Japonya da dahil pekçok ülkede komünistlerin ve diğer ilerici güçlerin kazandıkları seçim başarılarına da yansımaktadır. Hindistan'ın bazı eyaletlerinde, komünistlerin de yer almasıyla demokratik cephe hükümetleri kuruldu. Finlandiya'da ise, komünistler hükümete katıldılar.

Dünya emperyalizminin temel direği ABD'de süren yığın savaşımlarındaki ilerleme, dünya kapitalizminin ne denli derin bir bunalım içine düştüğünü, apaçık gözler önüne sermektedir. Irk ayrımına, yoksulluğa, açlığa ve polis zulmüne karşı yeni bir ayaklanma dalgası, zenci getolarını (kenar mahalle) sardı. Pekçok Amerikan kent ve kasabası, bir yığın canlar alan ve binlerce zencinin tutuklanmasına yolaçan, askerler ve polisle şiddetli çarpışmalara sahne oldu.

Hükümet baskısına ve tehditlerine karşın, ABD'de, gerici sendika yöneticilerinin arzularının aksine, ekonomik talepler için militan grevler sık sık yer aldı. Sendikalarda sıradan üyeler ve ilerici güçler daha etkin hale geldiler. Emekçi halkın geniş kesimleri, Vietnam savaşına karşı çıktı.

ABD'nin aydın, mesleki ve dini çevreleri, toplumsal protesto ve barış hareketlerine gün geçtikçe daha çok katılıyorlar. Gençler, özellikle de (siyah yada beyaz olsun) öğrenciler, Vietnam savaşına, askere alınmaya, ırkçılığa ve üniversiteler üzerindeki tekelci denetime karşı çeşitli biçimlerde ayaklanma ha-

lindeler. Gericilik ise, bu ayaklanmalara siyasi kişilerin katledilmesi, baskı ve yığınlar üzerinde şiddeti artırma yoluyla karşılık veriyor. Ünlü «Amerikan yaşam tarzı» dünyanın gözünde saygınlığını yitiriyor.

Tekelci burjuvazi, heryerde, varolan sistemin, devrimci olmadan da emekçi halkın bütün istemlerinin yerine getirebileceği hayalini yerleştirmeye çalışıyor. Kapitalizmin sömürgen ve saldırgan niteliğini, «halk kapitalizmi», «refah devleti», «bolluk toplumu», vb. gibi teorik badanalarla sıvamaya kalkışıyor. Devrimci işçi sınıfı hareketi, bu gibi yutturmacaları açığa çıkararak, onlara karşı güçlü bir savaşım veriyor. Böylece emperyalist ideolojinin bunalımı derinleşmekte ve hergün daha geniş halk yığınları ondan yüz çevirmektedir.

İnsanoğlunun aklı ve bilinci, emperyalizmin kıyımlarıyla uzlaşamaz. Emperyalizm, onmilyonlarca insanın yaşamına malolan iki dünya savaşının sorumluluğunu taşımaktadır. Görülmemiş bir oburlukla insan ve malzeme kaynaklarını yutan dev bir savaş aygıtı yaratmıştır. Silahlanma yarışını hızlandırarak, on yıllarca sonra üreteceği silahların tasarılarını çizmektedir. Yüz milyonlarca kişinin ölümüne ve bütün ülkelerin yerle bir olmasına yolaçacak bir termo - nükleer dünya savaşıyla insanlığı tehdit etmektedir.

Emperyalizm, politik terör ve ölüm

kampları demek olan faşizmi doğurdu. Gücünün eriştiği her yerde, emperyalizm, demokratik hak ve özgürlüklere karşı savaş açıyor, insanlık onurunu ayaklar altında çiğniyor ve ırkçılığı körüklüyor.

Emperyalizm, milyonlarca insanın sefalet ve ıstırabından sorumludur. Asya, Afrika ve Latin - Amerika ülkelerindeki halk yığınlarının katlanmak zorunda kaldıkları yoksulluk, hastalık ve cehaletin ve ilkel yaşam koşullarının ve bütün milliyetlerin yok olmaya mahkumiyetinin baş sorumlusu odur.

Toplumsal gelişme seyri, emperyalizmin, kol ve kafa işçilerinin, halkların ve ulusların ve çeşitli toplumsal katmanların dirimsel çıkarlarıyla çatışma içersine girmekte olduğunu gösteriyor. Bunun sonucunda da, gittikçe daha geniş halk yığınları, toplumsal hareketler ve butün halklar emperyalizme karşı ayağa kalkıyor.

İşçi sınıfı, demokratik ve devrimci güçler, halklar; emperyalizmin insanlığı daha da büyük felaketlere sürükleyebilecek olan canice eylemlerine bir son vermek üzere birleşmeli ve birlikte hareket etmelidirler. Saldırganları durdurmak ve insanlığı emperyalizmden kurtarmak, işçi sınıfının ve barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm için savaşan bütün anti - emperyalist güçlerin misyonudur.

II

Anti - emperyalist savaşımda belirleyici güç, dünya sosyalist siste idir. Her kurtuluş savaşı, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, dünya sosyalist sisteminin vazgeçilmez desteğini yanında bulur.

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşaası, İkinci Dünya Savaşı'nda Alman faşizmi ile Japon militarizminin uğradığı yenilgi, devrimin Çin'de, Asya ve Afrika'nın birçok ülkesinde zafere ulaşması, Amerika kıtasında ilk sosyalist devletin, Küba Cumhuriyeti'nin kurulması, ön dört devletten oluşan dünya sosyalist sisteminin doğması ve güçlenmesi, tarihsel ilerlemenin hızlanması için gerekli ön - koşullar yaratmış ve sosyalizmin dünya ölçüsündeki zaferi için yeni umut kapıları açmıştır.

Sosyalizm, insanlığa emperyalizmden kurtuluş yolunu göstermiştir. Üretim araçlarının kamu mülkiyetinde oluşu ve emekçi halkın iktidarı elinde tutması temelleri üzerine oturan yeni toplumsal düzen, gerçek demokrasi; geniş halk yığınlarının toplum yönetimine fiilen katılması için, uluslar arasında dostluk ve eşitlik için, bireyin her yönlü gelişmesi için gerekli koşulların yaratılmasını, ekonominin halk yararına, planlı ve bunalımsız gelişmesini, emekçi halkın toplumsal ve politik haklarını güven altına alabilecek

tek güçtür. İnsanoğlunun karşılaştığı temel sorunları, ancak ve ancak sosyalizmin çözebileceği inancı olaylar tarafından doğrulanmıştır.

Dünya sosyalist sisteminin, anti - emperyalist güçlerin ortak davasına katkısını belirleyen, herşeyden önce, onun ekonomik potansiyelinin büyümesi olmuştur. Sosyalist sisteme dahil ülkelerin büyüme temposu, kapitalizminkini aşan hızlı ekonomik gelişmeleri, bilimsel ve teknolojik itelemenin birçok alanlarında sosyalizmin önder konumlara yürümesi, ve Sovyetler Birliği tarafından uzay yolunun aydınlanması — bütün bu elle tutulur sonuçlar, sosyalist ülkeler halklarının yaratıcı emeklerinin ürünüdür; ve barış, demokrasi, sosyalizm güçlerinin, emperyalizm güçlerini altetmelerine belirleyici katkıda bulunurlar.

Şimdi sosyalist dünya, yeni sistemin yarattığı olaganüstü potansiyelin kendisine sunduğu muazzam olanakları, eskisinden çok daha verimli bir şekilde kullanabileceği bir gelişme aşamasına erişmiştir. Bu olanaklar, şimdiden yeni toplumsal yapının üzerine oturmuş durumdaki sosyalist toplumun gereksinimlerine oranla çok daha güçlü olan ekonomik ve politik biçimlerin uygulamaya geçirilmesi ve geliştirilmesiyle artırılmaktadır. Sosyalizmin kurulup daha ilerlere götürülmesi, işçi sınıfınca esinlendirilen ve yönlendirilen en geniş yığınların destek, katıl-

ma ve insiyatifine dayanır. Komünist Parti ise, tüm olarak sosyalist toplumun öncüsüdür. Emekçi halkın durmadan artan politik etkinliği, toplumsal örgütlerinin gittikçe büyüyen etkinliği, kişi haklarının çoğaltılması, bürokrasi belirtilerine karşı amansız savaşım ve sosyalist demokrasinin her - yönlü geliştirilmesi; sosyalizmin gücünü artırmış ve halkın eylem ve irade birliğinin ileriye yol - almasını sağlamıştır. Sosyalist demokrasinin yetkinleşmesi, üretici güçlerin büyümesi, politik ve kültürel ilerleme, insancal ve ahlaki değerlerin üstünlüğü; sosyalizmin, dünya emekçi halkları üzerindeki etkisini çoğaltmakta, onun dünya çapında önem taşıyan anti - emperyalist savaşımındaki konumunu pekiştirmektedir.

Pratik, sosyalist dönüşümlerin ve yeni toplumun kurulmasının uzun ve kompleks bir süreç olduğunu ve yeni sistemin sunduğu muazzam olanakların kullanılmasının devlet yönetimindeki Komünist Partiler'e, onların sosyalist gelişme problemlerini, Marksist - Leninist tarzda çözebilme yetilerine dayandığını göstermiştir.

Bilimin çeşitli toplumsal ve ekonomik alanlara girmesi; bilimsel ve teknolojik devrimin yarattığı bütün potansiyellerin, ekonomik gelişimin hızlanması, toplumun bütün üyelerinin gereksinimlerinin karşılanması için tam - kapsamlı olarak kullanılması; sosyalist mülkiyet, üretimin planlı örgütlenme-

si, ve kafa - kol işçilerinin ekonominin yönlendiriciliği ve yönetimine etkinlikle katılması sayesinde mümkün olabilmiştir. Kapitalizmle sosyalizm arasındaki tarihsel savaşımın başka savaş alanlarından biri durumuna gelen bilimsel - teknolojik devrimi tam - işlerli kılmak, sosyalist toplumun gelişimi için önemli bir gereksinimdir.

Sosyalist dünyanın oluşturulması, uluslararası arenadaki sınıf savaşımının bütünleyici bir parçasıdır. Sosyalizmin düşmanları, sosyalist devlet iktidarını temelden yıkmak, toplumun sosyalist dönüşümünü engellemek ve kendi egemenliklerini yeniden - kurmak amacıyla durmaksızın yeni girişimlerde bulunuyorlar. İşçi sınıfı ile önderi komünistlerin yönetimindeki geniş yığınlara dayanarak bu girişimleri kesin olarak püskürtmek, sosyalist devletin asli bir işlevidir.

Sosyalizmi savunmak, komünistler için enternasyonalist bir görevdir.

Her sosyalist ülkenin gelişip güçlenmesi, bir bütün olarak dünya sosyalist sisteminin ilerlemesi için dirimsel bir koşuldur. Ulusal ekonominin gelişimi, toplumsal ilişkilerin yetkinleşmesi ve her bir sosyalist ülkenin çok - yönlü yol alması tek tek halkların olduğu kadar, sosyalizmin ortak davasının da çıkarlarına uygundur.

Sosyalist ülkelerin Komünist ve İşçi Partileri'ne düşen en önemli görevlerden biri de, ülkeleri arasında her alanı kapsayan iş-

birliğini geliştirerek, iki sistem arasında belirleyici ekonomik yarışma alanlarında, bilimsel ve teknolojik ilerleme alanında yeni başarılar sağlamaktır. İki dünya sistemi arasındaki savaşım kızıştıkça, bu yarışma, sosyalist ülkelerin temel amaç ve çıkarları, ve politikalarının temelini oluşturan Marksist - Leninist ilkeler tabanı üzerinde, sosyalist sistemin, ulusal çıkarlara tecavüzü yasaklayan, her ülkenin ilerlemesini güvenceleyen ve tüm olarak dünya sosyalist sisteminin gücünü pekiştiren uluslararası sosyalist işbölümüne ve aralarında gönüllü işbirliğine giderek daha çok eğilmeyi talep etmektedir.

Durmaksızın artan ekonomik ve askeri potansiyeline dayanarak, dünya sosyalist sistemi, emperyalizmi frenler, onun karşı - devrim ihraç etme olanaklarını azaltır, enternasyonalist görevini yerine getirerek özgürlük ve bağımsızlık savaşı veren halklara daha çok yardım sağlar ve böylelikle uluslararası güvenliği ve barışı pekiştirir. Saldırgan NATO Bloku varolduğu sürece, Varşova Anlaşması Örgütü, sosyalist ülkelerin emperyalist güçlerin silahlı saldırılarına karşı güvenliklerini korumak açısından önemli bir rol oynamakta ve barışı güvencelemektedir.

Sosyalizmin başarıları, dünya olaylarının seyri üzerindeki etkisi, emperyalist saldırıya karşı savaşımdaki etkinliği, sosyalist ülkeler arasındaki dayanışmaya geniş ölçüde bağlıdır. Sosyalist ülkelerin eylem birliği, bütün

anti - emperyalist güçlerin birarayа getirilmesinde önemli bir etkendir.

Yeni biçimde uluslararası ilişkiler kurulması, sosyalist ülkeler arasındaki kardeşçe bağlılığın geliştirilmesi, karmaşık bir tarihsel süreçtir. Pek çok ülkede, devrimin başarılmasını izleyen sosyalist kuruluş, genel yasalar üzerine oturmakla birlikte, somut tarihsel koşulları ve ulusal özellikleri hesaba katan değişik biçimler almıştır. Bu sürecin başarıyla gelişmesi, proleter enternasyonalizmi ilkelerine, karşılıklı yardımlaşma ve desteğe, egemenlik ve her birinin iç - işlerine karışmazlığa sıkı sıkıya bağlı kalmayı gerektirir.

Kapitalizmin barındırdığı çelişkiler, sosyalizmde yoktur. Sosyalist ülkeler arasında, ekonomik gelişim düzeyindeki, toplumsal yapıdaki, veya uluslararası durumdaki farklılıklardan, yada ulusal özelliklerden dolayı ayrılıklar oluşursa; bunlar, kardeşçe gönüllü işbirliği, yoldaşça tartışma ve proleter enternasyonalizmi ruhu içinde başarıyla çözümlenebilir. Bunların, emperyalizme karşı birleşik cepheyi parçalamaları gerekmez.

Komünistler, sosyalist sistemin gelişimindeki güçlükleri bilirler. Ama bu sistem, sosyo - ekonomik yapı özdeşliği, temel amaç ve çıkarlarda ortaklık gibi temellere dayanır. Bu özdeşlik, güçlüklerin yenilmesini ve sosyalist sistemdeki birliğin, Marksizm - Leninizm

ve proleter enternasyonalizmi ilkeleri üzerinde güçlendirilmesini güvenceler.

Kapitalizmin kalelerinde işçi sınıfı, son olayların da göstermiş olduğu gibi, bütün anti - emperyalist, demokratik hareketin, devrimci savaşımın başlıca itici gücüdür. İçinde bulunduğumuz dönem, işçi sınıfı ve emekçi halkın geniş yığınlar tarafından yalnız ekonomik koşullarının iyileşmesi için değil, politik amaçlı hareketlerle de damgalanmıştır. Emekçi halk, kendi dirimsel çıkarlarını savunurken, toplumsal hakları ve demokratik özgürlükleri de savunuyor. Bu istemleri, gün geçtikçe daha büyük ölçüde, tekelci sermayenin ve onun politik iktidarının egemenliğine karşı doğrultuyor. Emekçi yığınların, insan sömürüsüne dayanan bu ekonomik ve toplumsal sistemi kökünden değiştirme özlemi giderek büyüyor. Birçok ülkedeki büyük işçi sınıfı savaşımları, tekellerin iktidarını sarsmakta, ve kapitalist toplumun iç çatışmalarını ve kararsızlığını ortaya çıkarmaktadır. Bu savaşımlar, temelden toplumsal değişime, sosyalist devrime, ve diğer emekçi halk kesimleriyle ittifak halinde işçi sınıfının iktidarına götürecek yeni sınıf savaşımlarını önceden göstermektedir.

Son yılların sınıf savaşımları, yeni - kapitalizm ve reformizm partizanlarının yaymaya çalıştıkları hayalleri kökünden yıkmış, Marksizm - Leninizm'in temel önerilerine yeni kanıtlar sağlamıştır. Sağ ve «sol»

oportünistlerin tersine, Komünist ve İşçi Partileri, derinlikli ekonomik ve toplumsal istemler ve ileri bir demokrasi için yapılan savaşı, sosyalizm savaşımının karşısına dikmiyorlar; bunları sosyalizm için savaşımın bir parçası olarak görüyorlar. Tekellere, onların ekonomik egemenliği ve politik iktidarına karşı verilen savaşımda gerçekleştirilecek köklü demokratik dönüşümler, sosyalizmin zorunluluğu bilincini geniş yığınlar arasında daha da yayacaktır.

Bu yeni durumda, işçi sınıfının birliği daha da acil bir hale gelmiştir. Olaylar ve işçi sınıfının savaşım içersinde kazandığı deneyler, Komünist ve İşçi Partileri'nce yapılan titiz eleştiriler — ki her zaman için bir görevdir — reformist görüşün bunalımını derinleştirmiştir. Sosyal - demokrasi saflarında ayrılıklar yer almakta ve bu bölünme yönetimde de yansımaktadır. Bazı önderler, tekelci sermaye ile emperyalizmin savunuculuğunu yaparken, diğerleri de emekçi yığınların ekonomik ve toplumsal istemlerine, barış ve ilerleme için savaşımın sorunlarına ilişkin görüşlerini hesaba katmaya daha eğilimlidirler.

İşçi sınıfının birliğine kesin bir önem veren Komünistler ise, bugün ileri demokratik bir rejimin, gelecekte ise sosyalist düzenin kurulması için, sosyalistler ve sosyal - demokratlarla işbirliğini gözetmektedirler. Bu işbirliğini gerçekleştirmek için herşeyi yapa-

caklardır. Bunun gibi, toplumun yenilenmesinde çıkarı olan diğer demokratik parti ve örgütlerle işbirliği yapmayı uygun görürler. Elbetteki, bu yolda ilerleyebilmek için, sosyalist partilerin ve sosyalizmden yana olan öteki politik örgütlerin, burjuvaziyle sınıf iş - birliği politikasından kesin olarak kopmaları ve barış, demokrasi ve sosyalizm için etkin bir savaşım politikası izlemeleri zorunludur.

Sendikalar, emekçilerin en geniş örgütleri, tekellere karşı savaşımda önemli bir rol oynamaktadırlar. Eğer kapitalist dünyadaki sendikal hareket parçalanmış olmasaydı, bu rolleri daha da büyük olacaktı. Farklı yönelimli sendikaların birlikte girişecekleri eylemlerin karşısına, bazı önderler, ulusal ve uluslararası düzeyde, yapay engeller dikiyorlar; ama son yılların sendikal hareketinde böyle bir birleşme özlemi, herşeye karşın serpilmiştir. Komünistler, sendikaların, hem tek tek ülkelerde hem de uluslararası planda birleşmelerinin sürekli savunucusudurlar.

İşçi sınıfının bütün parti ve sendikalarının birleşik eylemini öngören Komünist politika, büyüyen bir destek bulmaktadır. Bu birlik politikası, anti - emperyalist savaşımda, işçi sınıfı hareketine daha büyük olanaklar sağlamakta, proletaryanın bugüne dek örgütlenmemiş veya hâlâ burjuva partilerinin peşinden giden kesimini de savaşıma çekme olanağını yaratmaktadır. Komünistler, işçi sınıfının birliğinden yana bir tutum-

la, politik ve ideolojik çalışmalarını yetkinleştireceklerdir.

Finans kapitalin egemenliği ve tekelci devletlerin, «tarım programlarının» gerçekleşmesi, küçük ve orta çiftçilerin gittikçe büyüyen bir kısmını yıkıma götürmektedir. Son zamanlarda, köylüler, bu duruma artan bir dirençle karşı koymakta ve kentli emekçilerin de desteğiyle yığın eylemlerine yönelmektedir. İşçi ve köylü ittifakının güçlenmesi, tekellere ve iktidarına karşı savaşımın başarıya ulaşması için gereken temel ön - koşullardan biridir.

Büyük sermaye, kentli orta - katmanların çoğunluğunun dirimsel çıkarlarını ayaklar altına almaktadır. Böylelikle, aralarındaki birlik yokluğuna ve burjuva ideolojisine özel yatkınlıklarına karşın, orta tabakaların büyük yığınları, kendi çıkarlarını savunmaya başlıyor, genel demokratik istemler için verilen savaşıma katılıyor ve işçi sınıfıyla birlikte eyleme girmenin dirimsel öneminin bilincine gün geçtikçe daha çok varıyorlar.

Bilimin dolaysız bir üretici durumuna gelmekte olduğu bu çağda, aydınların da sürekli artan bir bölümü, ücretli ve aylıklı işçilerin saflarına katılmaktadır. Aydınların toplumsal çıkarları, işçi sınıfının çıkarlarıyla iç - içe geçmekte; yaratıcı özlemleri ise, herşeyden önce kendi kârını düşünen tekelci işverenin çıkarlarıyla çatışmaktadır. Durumlarındaki büyük ayrılıklara karşın, farklı

aydın grupları, tekellerle ve hükümetlerin emperyalist politikalarıyla gün geçtikçe daha çok çekişmektedirler. Burjuva ideolojisinin çöküşü ve sosyalizmin çekiciliği de, aydınların anti - emperyalist savaşıma girmelerine yardımcı olmaktadır. Kafa ve kol işçilerinin ittifakı, barış, demokrasi, toplumsal ilerleme, üretim ve kültür kurumlarının demokratik denetimi ve halk çıkarına bir halk eğitiminin geliştirilmesi için verilen savaşımda önemi gitgide artan bir güç olmuştur.

İşçi sınıfının, köylülerin, kentli orta-katmanların ve aydınların çıkarlarının birbirlerine yakınlaşması (konverjans) ve büyüyen işbirliği, tekelci iktidarın toplumsal dayanaklarını azaltmakta, iç çelişkilerini şiddetlendirmekte ve geniş halk yığınlarının tekellere ve emperyalizme karşı savaşımı için seferberliğini ilerletmektedir.

Sayıca çoğalan ve politik eylemlerini artıran genç insanlar, Batı - Avrupa, Amerika, Japonya, Türkiye ve diğer ülkelerde toplumsal olguların önemli bir etkeni olmuşlardır.

Genç insanların eylemi, çağdaş burjuva toplumunun derinleşen bunalımını yansıtmaktadır. Emekçi gençlik, başta aşırı - sömürüye uğrayan ve kapitalizmde geleceğe umutsuzlukla bakan genç sanayi işçileri, sınıf savaşımına gün geçtikçe daha büyük ölçüde girmekte, sendikalara, öteki komünist ve demokratik örgütlere katılmaktadırlar. Geniş öğrenci yığınları, yalnız köhne bir eğitim sis-

teminin aksaklıklarına karşı, yalnız örgütlenme özgürlüğü için, yalnız eğitim kurumlarının yönetime etkin olarak katılmak için değil, aynı zamanda egemen sınıfların politikasına karşı da başkaldırıyorlar. Vietnam halkına karşı savaşa ve emperyalizme karşı savaşımın diğer kahramanlık örneklerinden esinlenen gençliğin gittikçe büyüyen bir kesimi, barış, demokrasi ve sosyalizm için, emperyalizme karşı girişilen dev yığın eylemlerinde fiilen yer alıyor.

Komünistler, gençlik hareketinin gelişimine büyük önem vermekte ve bu hareketin saflarında fiilen yer almaktadırlar. Komünistler, kendi çıkarlarını savunmada ve emperyalizme karşı verdikleri savaşımda tutacakları doğru yolu bulabilmeleri için, gençliğin safları arasında bilimsel sosyalizm düşüncelerini yaymaya ve kendilerini etki altına alabilecek sahte devrimci düşüncelerin tehlikesine karşı uyarmaya çalışıyorlar. Onlara gerçekten devrimci bir açılımı ancak işçi sınıf hareketi ve onun komünist öncüleriyle sıkı sıkıya birleşmek sağlayabilir.

Kadınların, sınıf savaşımına, anti - emperyalist hareket ve özellikle barış için savaşıma geniş ölçüde katılmaları da, çağımızın önemli bir görünümüdür. Bunu, en belirgin olarak, Vietnam'daki ABD saldırısına karşı açılan yığınsal protesto kampanyalarında görmekteyiz. Üretim alanında ve diğer kollarda çalışan kadınların sayısı artıyor. Poli-

tik bilinçleri gelişiyor ve ekonomik, toplumsal istemleri için verdikleri savaşım gün geçtikçe daha etkin bir biçim alıyor. İşçi kadınlar ücret eşitliği, medeni haklarda tam eşitlik, analığın korunması pragramı gibi taleplerde bulunuyorlar. Gün geçtikçe işçilerin ve demokratik güçlerin savaşımına daha fazla girmekte, gün geçtikçe sendikalara daha fazla yazılmaktadırlar. Kadınların tam eşitlikle yer aldıkları Komünist ve İşçi Partileri, onların istemlerini kararlılıkla desteklemekte ve kadınların kurtuluş hareketini, genel demokratik hareketin bir parçası olarak görmektedirler. Kadınların tam eşitliğinin sağlandığı sosyalist ülkeler örneği, bu amaç uğruna savaşım veren kapitalist dünya kadınlarını kendine çekmektedir.

Toplumsal çelişkilerin büyük ölçüde derinleşmesi, pek çok kapitalist ülkede, devrimci işçi sınıfı hareketiyle dindar halkın geniş kesimleri arasında, anti - tekel ve anti - emperyalist bir ittifak için gerekli koşulları doğurmuştur. Katolik Kilisesi ve bazı diğer dinsel örgütler, çağı - geçmiş kavramlarını ve varolan kuruluşlarını parçalayan derin bir ideolojik bunalıma yuvarlanmışlardır. Bazı ülkelerde, Komünistler'le Katolikler yada diğer dinler mensuplarının geniş demokratik yığınları arasında olumlu işbirliği ve birlikte eylem gelişiyor. Aralarında savaş ve barış, kapitalizm ve sosyalizm, yeni - sömürgecilik ve gelişmekte olan ülkeler üzerine diyalog ku-

rulmuştur; demokrasi ve sosyalizm için emperyalizme karşı birleşik eylemlerinin zamanı gelmiştir. Komünistler — geniş ilişkiler ve birlikte eylem yoluyla — dindar halkın, anti - emperyalist savaşımda ve zor erişilir toplumsal değişimlerin gerçekleştirilmesinde etkin bir güç olabileceğine inanırlar.

Anti - emperyalist ve anti - tekel birleşik eylem sürecinde, bütün demokratik akımların, tekellerin ülke ekonomilerinde oynadıkları rolü kesinlikle sınırlayabilecek, büyük sermaye iktidarına son verebilecek, köklü ekonomik ve politik dönüşümleri gerçekleştirerek sosyalizm savaşımının sürdürülmesi için en uygun koşulları sağlayabilecek bir politik ittifak içersinde biraraya getirilmeleri için uygun koşullar yaratılmıştır. Bu demokratik ittifakta, ana güç işçi sınıfıdır. Bu hedefler, en başta işçi sınıfı ile geniş halk kesimlerinin çeşitli biçimlerdeki yığınsal eylemleriyle gerçekleştirilebilir. Komünistler, parlamenter faaliyetin tüm olanaklarını kullanırken, demokrasi ve sosyalizm için savaşımda belirleyici etkenin, bütün emekçi halkın ve işçi sınıfının yiğin hareketi olduğunu vurgularlar.

Sömürge sisteminin çöküşü, emperyalizmin durumunu büyük ölçüde güçsüzleştirmiştir. **Son on yılda, Asya, Afrika ve Latin - Amerika halklarının anti - emperyalist hareketinin dünya devrimci sürecindeki rolleri durmaksızın büyümüştür.** Bazı ülkelerde bu

hareket, anti - kapitalist bir içerik kazanmaktadır.

Pekçok Asya ve Afrika ülkesinde, ulusal kurtuluş hareketleri yeni bir evreye girmiştir. Bu bölgede büyük sayıda ulusal devletler ortaya çıkmış, dünyanın politik yapısını ve güçler dengesini kapitalizmin aleyhine değiştirmiştir. Eski sömürge imparatorlukları, hemen hemen tümüyle yıkılmışlardır.

Sömürge egemenliği altındaki son alanlardan biri olan Güney Afrika'nın kurtuluşu, büyük önem taşımaktadır. Bu bölgede, Angola, Mozambik, Gine - Bissau, Zimbabwe, Namibya ve Güney - Afrika halklarının verdiği silahlı savaşım, emperyalistlerin desteğindeki faşist ve ırkçı rejimler koalisyonuna ağır darbeler indirerek, Afrika devriminin yeni ve büyük zaferlerine giden yolu açıyor.

Arap kurtuluş hareketi, dünya emperyalizmine karşı, yürütülen savaşta önde gelen bir rol oynuyor. Bu hareket, Orta - Doğu ve Afrika'da emperyalizm ve yeni - sömürgeciliğe karşı verilen savaşım üzerinde olumlu bir etki yapıyor. Arap halkının emperyalizme ve İsrail saldırısına karşı verdiği savaşım, sosyalizm ve özgürlük güçleri ile dünya emperyalizmi güçleri arasındaki dünya - çapındaki savaşımın bir parçasıdır.

Stratejik bakımdan önemli ve zengin petrol yataklarına sahip olan bu bölge halklarının toplumsal ilerleme ve ulusal kurtuluş hareketinin gelişmesi, bu harekete karşı bü-

yük bir fesat ve entrika ağı ören, sıkıştıkça savaşa ve saldırgan eylemlere başvuran emperyalistlere ve petrol tekellerine karşı büyük bir nefret uyandırıyor.

Bu saldırganları püskürtmek, fesat planlarını bozmak ve bütün kazançları güven altına almak; toplumsal ve ekonomik dönüşümlerin derinleşmesi, ilerici ulusal cepheler, yığınların demokratik özgürlükleri, ve ilerici ulusal güçlerin eylemi, diğerleriyle birlikte, büyük önemdedir.

Yeni - bağımsız ülkelerde toplumsal ayrışma gelişmektedir. İşçi sınıfı, köylüler, diğer demokratik güçler ve küçük - burjuvazinin yurtsever kesimiyle, emperyalizm, iç gericilik ve ulusal burjuvazinin emperyalizmle hergün daha çok işbirliği yapan unsurları arasında, şiddetli bir çatışma yer alıyor. Bir dizi genç devlette, işçi sınıfının toplumsal rolü ve politik etkinliği artmıştır. Asya ve Afrika ülkelerinin genç proletaryası ile sosyalist ülkeler ve kapitalist devletlerin işçi sınıfı arasındaki bağlar gün geçtikçe sağlamlaşıyor.

Emekçi köylüler büyük bir devrimci potansiyele sahiptir. Genç devletlerin bağımsızlığının pekiştirilmesi ve halkların ulusal kurtuluşu için emperyalizme karşı verilen savaşımda, emekçi köylüler etkin bir yer alıyor. Köylü yığınları arasında eylemlerini yoğunlaştıran komünistler, onlara proletaryanın ideolojisini taşıyorlar.

Bağımsız Asya ve Afrika ülkelerinin çoğunda, egemenliği ve politik bağımsızlığı güven altına alma ve pekiştirme görevi boyunca, toplumsal ilerlemenin ana problemleri; ekonomik geri kalmışlığı yenmek, bağımsız ulusal ekonomiyi ve sanayiyi kurmak, ve halkın yaşam düzeyini yükseltmektir. Bu sorunların çözümüyse, büyük sosyo - ekonomik dönüşümleri, emekçi köylülerin yararına demokratik toprak reformlarının gerçekleştirilmisini, onların da desteğiyle zamanı geçmiş feodal ve pre - feodal ilişkilerin tasfiyesini, yabancı tekellerin baskısına son verilmesini, toplumsal ve politik yaşamın ve devlet aracının köklüce demokratikleştirilmesini, ulusal kültürün yeniden canlandırılmasını, ilerici geleneklerin geliştirilmesini, devrimci partilerin güçlendirilmesini — yoksa kurulmasını — içermektedir. Bu devletlerin toplumsal gelişmesinin zorlayıcı problemleri, yalnız bu ülkeler halklarıyla yeni - sömürgeciler arasındaki keskin çatışmaları değil; aynı zamanda, toplumsal iç - çekişmeleri de gerektirecektir. Sosyalist ülkelerle etkin işbirliği ve dostluk ilişkileri kurmak bağımsız Asya ve Afrika ülkeleri için büyük önem taşımaktadır.

Çağımızın devrimci koşullarının etkisi altında, yeni - bağımsız ülkelerde farklı ilerici toplumsal gelişme biçimleri ortaya çıkmış ve devrimci ve demokratik güçlerin rolü artmıştır. Bazı genç devletler, sömürgeci

geçmişten miras kalan geriliği yenebilecek ve sosyalist gelişme için gerekli koşulları yaratabilecek bir yol olan, kapitalist - olmayan yolu tutmuşlardır. Bu ülkeler, büyük güçlükleri altederek sosyalizme yöneliyorlar. Emperyalizme ve yeni - sömürgeciliğe karşı kararlı bir savaşım veriyorlar.

Kapitalist yolu tutan ülkeler ise, karşılaştıkları temel sorunların hiçbirini çözememişlerdir. Bu ülkelerde, halkın yükselen hoşnutsuzluğuyla karşılaşan iç gerici güçler, emperyalizmden destek alarak, demokratik haklar üzerindeki tecavüzlerini artırmaktadırlar. Pekçok kez, yığınların demokratik ve yurtsever hareketlerini gaddarca bastırıyorlar. Ulusal, etnik, dinsel, kabilesel ve dil farklılıklarına dayalı çekişmeleri körüklüyorlar. Böylelikle, bu ülkelerin kazandığı bağımsızlığı tehlikeye atıyorlar.

Emperyalistler, ilerici rejimlere karşı özel bir düşmanlık besliyorlar. Bu ülkeleri seçtikleri yoldan döndürmek için, politik partilerini gözden düşürmek, kültür ve eğitim kurumlarını ele geçirmek, haber - alma kaynaklarına el koymak, ajanları aracılığıyla karşı - devrimci eylemler örgütlemek, devlet örgütü ve silahlı kuvvetlerle gerici unsurları arkalamak için yollar araştırıyorlar.

Ulusal gelişme, toplumsal ilerleme ve yeni - sömürgecilerin entrikalarına etkili karşılıklar verebilme görevlerini gerçekleşti-

rebilmenin yolu; halk eylemini yükseltmek, proletarya ve köylülerin rolünü artırmak, emekçi gençlik, aydınlar, kentli orta - katmanlar ve demokratik ordu çevrelerini — bütün yurtsever ve ilerici güçleri — bir araya getirmektir. Komünist ve İşçi Partileri, işte böyle bir birlik çağrısında bulunuyor.

Komünistler, kendi halklarının özgürlük, ulusal bağımsızlık ve sosyalist geleceği için savaşıyorlar; bilimsel sosyalizm düşüncelerinin taşıyıcıları ve ulusal kurtuluş hareketlerinin öncü savaşçılarıdırlar. Bu hareket, yeni - bağımsız ülke halklarının toplumsal ilerlemesi, Komünist ve İşçi Partileri ile bütün yurtsever ve ilerici güçlerin sıkı işbirliğini gerektirmektedir.

Komünistlere karşı düşmanca bir tutum takınmak, komünistleri ezmeye kalkışmak, herşeyden önce ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımına zarar verir.

Latin - Amerika ülkelerinin pek çoğu, yüzyılımızın başlarında bağımsız devlet durumuna gelmişlerdir. Bunlar, kapitalist gelişme yolunda uzun bir yol almışlardır; geniş bir proletarya ortaya çıkmıştır; proletarya, gelişmekte ve gerek köyde gerekse kentte verilen savaşımda çelikleşmektedir ve; bütün bu ülkelerde, Komünist Partileri bulunmaktadır. Latin - Amerika halkları ortak bir sömürücü ve baskıcı güce, bütün bir kıtayı bağımlı tutan ve kendi stratejik alanı olarak gören ABD emperyalizmine karşı döğüşü-

yorlar. Bazıları, hâlâ sömürgeci egemenliğine karşı savaşıyor. Gerçek ulusal egemenlik ve ekonomik bağımsızlık için savaşım; kapitalist sömürüye ve en başta yabancı yada yerel tekellere ve latifündiacılara (çok büyük toprak sahipleri) karşı verilecek güçlü bir sınıf savaşımıyla çakışmaktadır. Birçok ülkede, hâlâ feodal kalıntılar ve büyük topraksız köylü yığınları bulunmaktadır. Demokratik istemler için, kıtanın tarihsel gelişiminde büyük bir olumsuz etken olan baskıcı diktatörlüklere karşı savaşımlar yürütülüyor.

Latin - Amerika'daki emperyalist baskı zincirini kıran Küba devrimi, Amerika kıtasında ilk sosyalist devletin kurulmasını sağlamış ve bölgenin devrimci hareketinde yeni bir evre başlatarak, tarihsel bir dönüm noktasına damgasını vurmuştur. Dünyanın bu bölgesinde de, sosyalizm yolunu açacak güçlü demokratik ve anti - emperyalist hareketler ve süreçler yol alıyor.

Proletarya Komünist ve İşçi Partileri, Latin - Amerika'daki anti - emperyalist harekette gittikçe önemi artan bir rol oynuyorlar. Bu kıtada bir işçi sınıfının varoluşu ve eylemi, gelecekteki gelişim için tarihsel bir avantaj ve bu gelişimin güvencesidir. Geniş yığınların kendi demokratik ve politik istemleri ve devrimci amaçlar için verdikleri savaşım, çeşitli biçimler altında ortaya çıkıyor. Latin - Amerika'da saldırgan emperyalizm ve iç - gericiliğe karşı halk hareketi,

güçlü bir savaşım halinde hız kazanıyor. Bazı ülkelerde bu hareket, silahlı savaşım yolunu tutuyor. Bu savaşım sırasında, işçi sınıfının savaşçı ruhu gelişiyor; köylülerin politik bilinci artıyor ve kır yığınları başkaldırıyor. Böylelikle işçi - köylü ittifakının temelleri atılıyor.

Geniş halk kesimleri; öğrenciler, aydınlar ve kentli orta - katmanlar, proletarya ile ittifak kuruyor. Gerici rejimlere karşı birlikte eylem ve anti - emperyalist birlik güç kazanıyor. Yığınların yoksulluğuna, sömürüye, emperyalist baskıya karşı büyüyen savaşım, ileri - görüşlü dindar çevreleri de saflarına çekiyor. Bazı ülkelerin silahlı kuvvetleri içersinde de yurtsever - demokratik eğilimler yayılıyor.

Anti - emperyalist savaşımın açılımı ise; sosyalist sistem, işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş güçleri arasındaki ittifak; devsel bir önem taşımaktadır.

III

Dünyanın bugünkü toplumsal ve politik durumu, anti - emperyalist savaşımın yeni bir düzeye tırmanmasına olanak tanıyor. Emperyalizmin kesin yenilgisi ve, savaş ve saldırı politikasının bozgunu, ona karşı saldırının yoğunlaşmasıyla sağlanabilir. Demokratik ve ilerici güçlere, insanlığı uğraştıran günümüzün ana sorunlarının olumlu

bir çözüme kavuşturulmasını isteyen bütün güçlere geniş bir perspektif açabilmek için, her kıtada eyleme geçilmeli ve somut adımlar atılmalıdır.

Konferans'ta temsil olunan bütün Komünist ve İşçi Partileri, tarihsel sorumluluklarının bilincinde olarak, dünyadaki bütün komünistlere, emperyalizmin bütün düşmanlarına, barış, özgürlük ve ilerleme için savaşmaya hazır olan herkese, birleşik eylem önerirler.

1 - Eylem birliğinin ilk hedefi, **kahraman Vietnam halkına her - yönlü destek** sağlamaktır. ABD emperyalizmini, saldırgan birliklerini Vietnam'dan çekmeye zorlamak; bu ülkenin iç - işlerine karışmayı önlemek; ve ABD'nin Vietnam halkının kendi sorunlarını kendilerinin çözümlemesi hakkına saygı göstermesini sağlamak üzere, Konferans, barış ve ulusal bağımsızlıktan yana herkesi, savaşımı yoğunlaştırmaya çağırır. Vietnam yurtseverlerinin nihai utkusu, halklarını emperyalist dikta ve keyfi yönetime karşı savaşımındaki konumlarını sağlamlaştırma açısından büyük önem taşımaktadır. Bu utkunun hızlanması için, bütün sosyalist ülkelerin bağlantılı önlemleri, bütün Komünist ve İşçi Partileri'nin, bütün ilerici parti ve demokratik yığın örgütlerinin, ve bütün diğer ozgürlükçüve barışsever güçlerin birleşik çabaları gerekmektedir. Komünist ve İşçi Partileri Konferansı, Güney Vietnam Geçici Devrimci

Hükümeti'nin kuruluşunu kutlar ve bunu Vietnam halkının kahramanca kurtuluş savaşımının önemli bir aşaması olarak görür. Konferans, Paris görüşmelerinin, Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin önerdiği tümüyle gerçekleşebilir 10 madde üzerinde, başarıya ulaşmasını sağlamak için eyleme geçme çağrısında bulunur.

2 - Anti - emperyalist güçlerin birleşik eyleminin en önemli halkası; dünya barışı için, hâlâ insanlığın tepesinde asılı duran bir termo- nükleer savaş ve yığınların yokolma tehlikesine karşı savaşım olarak durmaktadır. Yeni bir dünya savaşı, sosyalist ülkelerin, uluslararası işçi sınıfının, ulusal kurtuluş hareketinin, bütün barış-sever ülkelerin halk örgütleri ve yığın hareketlerinin çabalarını birleştirmeleriyle önlenebilir.

3 - Barışın savunulması, ayrı toplumsal sistemlere sahip devletlerin barış içinde yanyana yaşaması ilkelerinin emperyalistlere kabul ettirilmesine çözülmezce bağlıdır. Bu ilke; her devletin, küçük yada büyük olsun, topraklarının ihlal edilmezliğini; egemenliği, eşitliği ve başka ülkelerin iç - işlerine karışmamayı; her halkın kendi toplumsal, ekonomik ve politik sistemlerini serbestçe kendilerinin seçme hakkına saygıyı; ve uluslararası anlaşmazlıkların görüşmeler yoluyla, politik araçlarla çözülmesini talep eder.

Barış içinde yanyana yaşama politikası, gelişmekte olan ülkelerin toplumsal ve eko-

nomik sorunlarının olumlu çözümünü kolaylaştırır.

Barış içinde yanyana yaşama politikası, ezilen halkların, gerekli gördükleri bütün yolları kullanarak — silahlı yada barışçı — kurtuluş savaşımı verme hakkıyla çelişmez. Bu politika, hiçbir şekilde gerici rejimlerin desteklenmesi anlamına gelmez.

Emperyalist saldırganların tecavüzlerine karşı silahla karşı koymak ve bu haklı davada diğer halkların yardımlarını almak, her halkın tartışma - götürmez ve dokunulmaz hakkıdır. Bu, halkların genel anti - emperyalist savaşımının bütünleyici bir parçasıdır.

Barış içinde yanyana yaşama politikası, emperyalizmin, uluslararası gerilimi artırarak ve savaşlar çıkararak, kendi iç - çelişkilerini altetme yönündeki çabalarını engeller. Bu politika, ne bugünkü sosyo - ekonomik statükonun korunması ne de ideolojik savaşımın güçsüzleştirilmesi anlamına gelmez. Bu politika, emperyalizme karşı sınıf savaşımının ulusal ve uluslararası düzeyde gelişmesine yardım eder.

Tekelleri ve onların egemenliğini ortadan kaldırmak, gerçekten demokratik bir sistemi kurumlaştırmak, ve sosyalist iktidarı kurmak için kararlı sınıf savaşımı; bu amaca giden yol ne olursa olsun, kapitalist ülkelerdeki emekçi halkın ve onların Komünist Partileri'nin vazgeçilmez bir hak ve görevi-

dir. Dünyanın bütün Komünistleri, bu haklı savaşta dayanışma içersindedirler.

Emperyalizme karşı yığın eylemi, barış içinde yanyana yaşama politikasını uygulamanın bir koşuludur. Savaş kışkırtıcılarına, tekelci silah yapımcılarına ve gericiliğe yöneltilmiş durumdaki bu politika, baskı ve sömürünün bütün biçimlerine karşı sürdürülen devrimci savaşımın yararınadır ve halklar arasında dostluğu ve toplumsal ilerlemenin yararına ekonomik, bilimsel, teknolojik ve diğer alanlarda farklı toplumsal sistemli ülkelerle arasında ürün - veren işbirliğinin gelişmesini ilerletir.

Komünistler, uluslararası gerilimi artırmaya uğraşan emperyalist çevrelerin soğuk savaş ortamına dönme yolundaki çabalarına karşı savaşım vermeyi, halkların en ısrarlı ve acil istemlerinden olan gerilimi yumuşatmak için çalışmayı görevleri bilirler.

4 - Barışı korumada en acil görev, nükleer silahların yayılmasını önlemek ve nükleer silahların çoğaltılmasını yasaklayan antlaşmayı kabul ettirmektir. Antlaşmanın onaylanmasında ısrar eden Komünist Partiler, bunu, nükleer silahsızlanma ve mevcut silahların tahribi konusundaki önlemler zincirinin bir halkası olarak görürler. Aynı zamanda, nükleer silahların yasaklanması, üretim ve denemelerin durdurulması da zorunludur.

Dünyanın çeşitli yerlerinde nükleer si-

lahlardan arındırılmış kuşakların kurulması, devletler arasında güveni artırmak, ve uluslararası havayı yumuşatmak açısından büyük bir önem taşımaktadır. **Başlıca çaba, nükleer silahların yasaklanması yolunda olmalıdır. Nükleer enerji yalnızca barışçı amaçlarla kullanılmalıdır.**

ABD kuvvetlerinin Vietnam'da geniş ölçüde kullandığı kimyasal ve bakteriyolojik silahların yasaklanması için verilen savaşım hızlandırılmalıdır.

Halkların en temel çıkarları, militarizmin bütün biçimlerine, özellikle ABD ve diğer emperyalist devletlerin askeri - sanayi komplekslerine karşı savaşımın yoğunlaştırılmasını gerektirmektedir. Bütün barış - sever güçleri, askeri bütçelerde köklü kısıntılar yapılması ve etkili bir uluslararası denetim altında genel silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi için verilen savaşımı çoğaltmaya çağırıyoruz. Böylelikle, şimdi silahlanma yarışınca yutulan kaynaklar; emekçi halkın yaşam düzeyinin yükseltilmesi, sağlık ve eğitim hizmetlerinin geliştirilmesi, ve kalkınmakta olan ülkelere yardım için kullanılabilecektir.

Barış için savaşım gibi evrensel görevlerin yanında, bazı kıta yada coğrafya kuşaklarında güvenliğin sağlanması gibi, özel yada bölgesel görevler de vardır. Birbirleriyle sıkı bağları olan bu görevlerin yerine getirilmesi, bütün komünistlerin, bütün anti - em-

peryalist güçlerin ve bütün dünya halklarının çıkarları doğrultusundadır.

Dünya barışının çıkarları, askeri blokların kaldırılmasını gerektiriyor. Komünist ve İşçi Partileri, emperyalistlerin empoze ettikleri askeri blokların ve başka ülkeler topraklarına kurulmuş askeri üslerin varlığının, herşeyden önce ülkeler - arası işbirliği için ciddi bir engel teşkil ettiği görüşündedirler. Gerçek Avrupa güvenliğinin güvencesi ve her Avrupa ülkesinin ilerlemesi için koşullardan biri, bütün Avrupa ülkelerinin güçlerini birleştirerek, kıtadaki bütün devletler arasında eşitlik ve karşılıklı saygı ilişkilerine dayanan etkin bir güvenlik sisteminin kurulmasıdır. Bunun ışığında, sosyalist ülkeler, NATO ve Varşova Antlaşması'nın aynı anda dağıtılmasına hazır olduğunu çok önceden söylemişlerdir. Konferans, emperyalist güçlerin, özellikle ABD, Federal Almanya ve Britanya'nın kışkırtıcı girişimlerini ve NATO'nun faaliyetini hızlandırma çabalarını şiddetle kınar. NATO'nun kaldırılması, bütün askeri blokların dağıtılması, yabancı ülkelerdeki askeri üslerin boşaltılması, ve gerçek bir kollektif güvenlik sisteminin kurulabilmesi yönündeki en önemli adım olacaktır. Barışın çıkarlarına uygun olarak, halklar, emperyalist devletlerin nükleer silah taşıyan bombardıman uçaklarının yabancı topraklar üzerindeki uçuşlarına son vermelerini, nükleer silahlarla donatılmış gemi ve denizaltıların

yabancı limanlara girmesinin yasaklanmasını ve her türlü şiddet eylemleri ve zor - kullanma tehditlerinden vazgeçilmesini istemektedirler.

Avrupa halklarının en önemli sorunu, kıtada sürekli güvenliğin sağlanmasıdır. Varşova Antlaşması'na üye ülkelerin 1966 Bükreş, 1969 Budapeşte ve 1967 Karlovy - Vary Konferansları; Avrupa'da bir güvenlik sistemi yaratmak için somut bir eylem ve önlemler programı çizdiler.

Avrupa'da bugünkü sınırların, özellikle Oder - Nis boyunca uzanan ve Federal Almanya Cumhuriyeti ile Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni ayıran sınırların ihlal - edilmezliğini güven altına almak ve Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin uluslararası alanda yasal olarak tanınması; Batı - Almanya'nın nükleer silah sağlamasını önlemek; FAC'ni bütün Almanya'nın tek temsilcisi olduğu iddiasından vazgeçirmek; Batı - Berlin'in ayrı bir politik varlık olarak tanınması; Münih diktasının daha ilk baştan geçersiz olduğunun tanınması; ve yeni - nazi kuruluşların yasaklanması için çalışmak zorunludur.

Avrupa'nın barış ve güvenliği; Batı - Almanya'daki intikamcı güçlerin susturulmasını, Avrupa halklarının ABD müdahalesi olmaksızın kendi kıtalarının efendisi olma egemen haklarının güvencelenmesini, Avrupa devletleri arasında karşılıklı yarar - veren ekonomik, bilimsel ve teknolojik işbirliği ve

gerilimin gerçek bir yumuşamasını, ve karşılıklı güvene dayanan ilişkiler kurulmasını gerektirmektedir.

Tarafsız ülkelerin dokunulmazlığı ilkesine koşulsuz olarak uyulmalıdır. Bu ülkeler yumuşama (detant) ve barış yararına davranmakta bütün fırsatlardan yararlanabilirlerse, barış içinde yanyana yaşama politikasına büyük katkıda bulunabilirler. Bu amaçlar için enerjik adımlar atmak; Avrupa güvenliği sorununa pratik somut önlemler getirme arzusuyla, girişkenlikle yaklaşmak gerekmektedir.

Bir devletler konferansı hazırlayıp toplanmasını kolaylaştıracak bir geniş Avrupa halkları kongresi örgütlemek, bu girişimlerin en önemlisidir.

5 - Konferans, dünya kamuoyunu, sürekli olarak emperyalizmin saldırgan tecavüzlerine uğrayan ülkeler ve halklarla sarsılmaz ve etkin dayanışma göstermeye çağırır — Demokratik Alman Cumhuriyeti, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ve bütün Kore halkı. Konferans, Çin Halk Cumhuriyeti'nin yasal haklarının Birleşmiş Milletler'de iade edilmesi ve ABD silahlı kuvvetlerinin işgali altındaki Tayvan'ın geri verilmesi çağrısında da bulunurlar. Küba Cumhuriyetinin savunulması, komünistlerin, Latin - Amerika ve tüm dünyadaki anti - emperyalist güçlerin görevi olarak duruyor.

Biz komünistler, emperyalizmin, bölge-

sel savaşlar ve dünyanın herhangi bir parçasında herhangi bir tür istilacı girişimlerine karşı, bütün emperyalist saldırı eylemlerine karşı, birleşik eylem için çağrıda bulunuyoruz. Emperyalistler ve İsrail egemen çevrelerinin izledikleri saldırgan politika karşısında, İsrail istilacılarının işgali altındaki toprakların geri verilmesini talep eden Arap halklarıyla dayanışma içersinde olduğumuzu; ve 1967 Kasım'ında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin aldığı kararın bütünüyle uygulanması temelinde, bunu, Orta - Doğu'da politik bir çözümün başarıya ulaşması ve barışın kurulması için acil bir talep ve vazgeçilmez bir koşul olarak gördüğümüzü bildiririz.

6 - **Komünistler;** bağımsızlık, ulusal egemenlik, emperyalizmin ve tekellerin her türlü ekonomik ve politik hegemonyasından kurtulmak, emperyalist güçlerce zorla kabul etirilen askeri ittifak ve bloklar sisteminin tasfiyesi, yabancı üslerin kaldırılması, ve her halkın özgürce gelişmesini sağlayacak ilişkilerin kurulması için; kıtalarda silahlanma yarışını hızlandırma ve yeni gerilim kaynakları yönündeki emperyalist eğilimlere karşı **savaşım veren Asya, Afrika ve Latin - Amerika halklarıyla dayanışmalarını yinelerler.**

Gezegenimizi sömürgecilikten tümüyle temizlemek, son merkezlerini de yıkmak, yeni örtülü biçimlerde yeniden canlanmasını engellemek çağımızın istemidir. Bütün iyi -

niyetli insanları, bütün demokrasi savunucularını; sömürgeciliğin izlerini yoketmek için ve yeni sömürgeciliğe karşı savaşımda, birlikte çalışmaya çağırırız. Angola, Mozambik, Gine - Bissau, Zimbabwe ve Güney Afrika'daki yurtseverlerin, bütün ezilen halkların desteklenmesi için, etkili uluslararası önlemler alınmasından yanayız.

Komünist ve İşçi Partileri, halkların dikkatini, çağımızın en önemli sorunlarından birine çekiyor ve bu sorunun çözümü için vargüçle çalışıyorlar: uzun - süreli sömürgeci ve emperyalist egemenlik tarafından yaratılan, birçok ülke ve tüm kıtaların geri - kalmışlıklarını giderme sorunu. Bugün bu ülkelerin karşısında duran başlıca görev, ekonomik, toplumsal ve politik gelişmeyi ilerletmektir; ki bu ancak, emperyalizmden gerçek bağımsızlık çerçevesi dahilinde ve zor - erişilir demokratik ve devrimci değişimlerin sonucunda elde edilebilir. Bu sorunu çözümleyebilmek için, her ülkenin bütün ilerici güçlerini seferber etmek ve birleştirmek, kendi aralarında ve sosyalist ülkelerle bağlarını geliştirmek zorunludur.

7 - Faşist tehlikeye karşı savaşı hızlandırmayı ve pro - faşist çıkışları püskürtmeyi acilen zorunlu görüyoruz. Emperyalizmin bunalımı derinleştiği; gericilik, demokratik ve ilerici güçleri ezmek için hayvanca yöntemlere başvurduğu bir zamanda, faşizm, eylemini yoğunlaştırıyor. Yunanistan'da, yeni -

faşizm iktidarı ele geçirmiştir. İspanya'da, ultralar (aşırılar) güçlü yığın hareketlerine karşı zor kullanıyor ve eski faşist baskı yöntemlerini geri getirmeye çalışıyorlar. Portekiz'de, halk hareketlerinin yoğunlaşmasıyla güç durumda kalan faşizm, sürdürdüğü terör politikasını gizleyebilmek için liberalleşme demagojilerine başvuruyor. Batı - Almanya'da, yeni - naziler açıkça iktidara uzanıyorlar. Yeni - faşist güçler, diğer ülkelerde de eylemlerini artırıyor. Yeni - faşist eylemler, gerici darbeler planlayan emperyalist gizli servislerin eylemleriyle sıkı bağlantı halindedirler.

Bütün bu faşizm belirtileri, halkın büyüyen direnciyle karşılaşıyor ve bu direniş; bütün anti - faşist güçlerin birliğini ve her ülkenin bütün demokratik ve ilerici hareketleriyle, Komünist ve İşçi Partileri'nin de desteğini istiyor.

Emperyalist rejimlere karşı savaşım, demokratik özgürlükler için emperyalizme karşı eylemin asli bir parçasıdır. Politik düşünceleri, dünya görüşleri ve dinsel inançları ne olursa olsun, bütün demokrasi ve özgürlük aşıklarının ortak görevi; İspanya ve Portekiz hükümetleri, Yunanistan'daki gerici albaylar cuntası, Latin - Amerika'daki oligarşik askeri klikler gibi faşizm ve gericilik merkezlerine ve ABD emperyalizmine uşaklık eden bütün dikta rejimlerine karşı savaşan

ulusal - ilerici güçlere, iki - katı bir destek sağlamaktır.

8 - Biz, komünistler, bir kez daha, bütün namuslu insanları, **ırkçılığın insanlık düşmanı eylem ve ideolojilerine** karşı savaşımda güçlerini birleştirmeye çağırıyoruz. Çağımızın en yüz kızartıcı olaylarından biri olan ABD'de 25 milyon zenciye zulmedilmesi olayına, Güney Afrika'da ve Rodezya'daki ırkçı teröre, işgal topraklarında ve İsrail'de yaşayan Arap halklarının ezilmesine, ırkçı ve ulusal ayrımcılığa, siyonizm ve anti - semitizme, gerici kapitalist güçler tarafından yığınların politik yönelimlerini saptırmak için yaratılan bütün bu gibi hareketlere karşı azami genişlikte protesto hareketine çağırıyoruz.

Emperyalizm, ırkçılığı, halkları bölüp yönetmek için kullanır. Geniş halk bölümleri, ırkçılığa karşı fiili savaşıma çekilebilir. Böyle bir eylem içinde, onlar, ırkçılığın yok edilmesinin emperyalizme ve ideolojik temelerine karşı savaşımın ayrılmaz bir parçasını görürler.

9 - Temel insan özgürlüklerini boğmaya kalkışan emperyalizme karşı savaşımın çıkarları; söz - söyleme, basın, toplanma, örgütlenme ve gösteri yapma özgürlüğü için, bütün yurttaşların eşitliği ve toplumsal yaşamın bütün yönlerinin demokratikleştirilmesi için, bunları savunmak ve kazanmak için, yorulmak bilmez bir savaş gerektirmek-

tedir. Uzun sınıf savaşımları sürecinde kazanılan demokratik hak ve özgürlükleri yok etmeyi tasarlıyan gericilerin yaptıkları yasaları ve girişimleri boşa çıkarmak için, şaşmaz bir direnç gösterilmelidir. Yaşamları tehlikede olan demokrat ve yurtseverleri kurtarmak, komünistlerin ve öteki yurtseverlerin haksızca cezalandırılmasını önlemek, hapiste yatan yurtsever ve demokratların serbest bırakılması ve politik sığınma haklarının korunması için, bu ülkelerde ve uluslararası alanda sistemli bir çalışmaya girmeliyiz. Biz komünistler, uluslar ve ulusal azınlıklar üzerindeki her türlü baskının karşısındayız. Her ulus yada ulusal grubun kendi kültür ve dilini geliştirmesinden yanayız; ulusların kendi kaderlerini tayin etme haklarını şaşmazca savunuyoruz.

Biz komünistler, elde edilmesiyle emperyalizmin konumlarını güçten düşürecek ve egemenliğinin ta temeline vuracak demokratik istemler için, tekelci sermaye iktidarına karşı kararlı bir savaşıma girişmeksizin; emperyalizmin saldırgan politikasına son verilemiyeceğine, sömürgecilik ve yeni - sömürgeciliğin yeryüzünden tümüyle kaldırılamıyacağına, faşizm ve ırkçılığın kökünün kazınamıyacağına inanıyoruz. Böyle bir savaşım, işçi sınıfı hareketinin nihai amaçlarına erişmesi için uygun koşulları yaratacaktır.

— **Günümüzdeki durum, sosyalist ülkeler halklarının, uluslararası işçi sınıfı ve ulusal**

kurtuluş hareketinin bütün kollarının, emperyalizme karşı savaşımda militan dayanışmalarını artırmalarını gerektiriyor.

Komünistler, emperyalizmin canice politikasını gayretlice açığa çıkarmayı ve kamuoyunu emperyalizmin saldırgan planlarına karşı uyarmayı günümüzün en önemli görevi sayarlar.

Konferans'a katılanlar, işçileri, köylüleri, memurları, aydınları, gençleri, kadınları temsil eden bütün örgütleri, farklı felsefi ve dinsel inanç ve görüşlere sahip çeşitli toplumsal katmanları, kapitalist ülkelerin gerçekçi görüşlü politika liderlerini, bütün demokratik partileri, ulusal ve uluslararası halk kurumlarını; çabalarını, barışın korunması ve gerilimin düşürülmesi yolunda verilen anti - emperyalist savaşımda uyumlu eylem için, Komünist Partiler'in çabalarıyla birleştirmeye çağırır. Onları, anti - emperyalist savaşımı ilgilendiren konuların olabildiğince geniş silsilesine ilişkin geniş ve yapıcı bir görüş alış - verişine çağırıyoruz.

Komünistler, bütün ilerici, yurtsever ve barışçı güçlerle, ulusal, bölgesel ve uluslararası düzeyde eylem birliğini hazırlama ve yürütmede en demokratik yöntemlerden yanadırlar. Pekçok ve farklı anti - emperyalist akım ve hareketler arasında, onların özgül özelliklerini hesaba katarak, ve bağımsızlıklarına saygı göstererek, daha büyük karşılıklı anlayış sağlanması için ellerinden geleni

yapacaklardır. Özgürce ve ortak rızayla seçilen işbirliği biçimleri, anti - emperyalist savaşımı, günümüzdeki durumun gereklerini karşılayabilecek yeni bir düzeye yükseltme olanağını verecektir.

IV

Konferans'a katılanlar, Komünist ve İşçi Partileri'nin, halkların karşılaştığı sorunların çözümüne olan katkılarını artırmaları için en önemli ön - koşulun, komünist hareketin birliğini, günün gerektirdiği gibi daha yüksek bir düzeye çıkarmak olduğu inancındadırlar. Bu durum, bütün Partilerin kararlı ve sürekli çabasını gerektirir. Komünist ve İşçi Partileri'nin birliği, bütün anti - emperyalist güçlerin biraraya toparlanmasında önemli etkendir.

Konferans'a katılanlar, kardeş Partiler arasında ilişkilerin; proleter enternasyonalizmi ilkeleri, karşılıklı destek, dayanışma, bağımsızlık ve eşitliğe saygı ve birbirlerinin iç işlerine karışmazlık temelleri üzerine oturduğu biçimindeki ortak görüşlerini bir kez daha doğrularlar. Bu ilkelere sıkıca bağlılık, kardeş Partiler arasında yoldaşça işbirliğinin gelişmesi ve komünist hareketin birliğinin güçlenmesi için vazgeçilmez bir koşuldur. İki - yanlı danışmalar, bölgesel toplantılar ve uluslararası konferanslar, böyle bir işbirliğinin doğal biçimleridir ve komünist hareketin

benimsediği ilkeler temelinde yürütülürler. Bu ilkeler ve biçimler, Komünist ve İşçi Partileri'ne dünya devrimci sürecinin büyüyen çeşitliliği koşullarında, ortak amaçları için her olanağı sağlar. Bütün Partiler, eşit haklara sahiptir. Uluslararası komünist hareketin bir merkezi bulunmadığından, önlerindeki görevleri etkinlikli bir şekilde yerine getirebilmeleri için, Partiler'in gönüllü eylem koordinasyonu artan bir önem kazanmaktadır.

Komünist ve İşçi Partileri'nin birleşik eylemi, komünist hareketin Marksist - Leninist ilkeler üzerinde birlikteliğini ilerletecektir. Çağımızın genel demokratik ve devrimci hareketlerinin somut dirimsel sorunlarının çözümüne yönelik birleşik eylem, komünist hareketin çeşitli müfrezeleri arasında zorunlu deney alış - verişini ilerletir. Bunlar, Marksist - Leninist teoriyi yaratıcı geliştirmeye ve zenginleştirmeye, acil politik problemler karşısında enternasyonalist devrimci konumları güçlendirmeye yardımcı olurlar.

Konferans'a katılanlar, emekçi halk ve toplumsal ilerleme için, uluslararası sermayenin tümüyle yenilgiye uğratılması yolunda ellerinden gelen herşeyi yapmaya olan şaşmaz kararlılıklarını bildirirler. Konferansa katılanlar, genel demokratik istemler için emperyalizme karşı birleşik eylemi, insanın insan tarafından sömürülmesi sisteminin kaldırılması ve sosyalist devrim için savaşı-

mın bir bileşeni (ögesi) ve aşaması olarak görürler.

Konferans'a katılanlar, her bir Komünist Parti'nin politik etkinliğinin, O Parti'nin kendi ülkesindeki başarılarına, kardeş Partilerin başarılarına ve aralarındaki işbirliğinin ölçüsüne bağlı olduğu inancındadırlar. Her Komünist Parti, politik etkinliğinden, kendi işçi sınıfı, kendi halkı ve aynı zamanda, uluslararası işçi sınıfı önünde sorumludur. Her Komünist ve İşçi Partisi'nin ulusal ve uluslararası sorumlulukları bölünmezdir. Marksist - Leninistler, hem yurtsever hem de enternasyonalisttirler; ulusal dar-kafalılığa olduğu kadar, ulusal çıkarların küçümsenmesine yada reddine, ve hegemonya çabalarına da, karşıdırlar. Komünist Partileri — işçi sınıfı ve bütün emekçilerin Partileri — aynı zamanda, gerçek ulusal çıkarlara ihanet eden gerici sınıflara karşı da, bu çıkarları savunurlar. Kapitalist koşullar altında savaşan bir Komünist Parti'nin, sosyalizm ve proleter enternasyonalizmi davasına yapabileceği katkıların en büyüğü, iktidarın işçi sınıfı ve müttefiklerince kazanılmasıdır.

Komünist ve İşçi Partileri, somut sorunların çözümüne uygun bir yaklaşım gerektiren farklı, özgül koşullarda eylem yürütüyorlar. Her Parti, Marksist - Leninist ilkeleri izleyerek ve somut ulusal koşulları gözönüne alarak, kendi politikasını tam bağım-

sızlıkla çizer; savaşımın yöntem, yön ve biçimlerini belirler; koşullara göre, barışçı yada barışçı - olmayan sosyalizme geçiş yolunu seçer ve ülkesinde sosyalizmi kurmanın yöntem ve biçimlerini saptar. Aynı zamanda, Komünist Partileri'nin farklı çalışma koşulları, pratik görevlerine farklı yaklaşımları, hatta belirli sorunlardaki ayrılıkları; özellikle anti - emperyalist savaşımın temel sorunları karşısında, kardeş Partilerin birleşik uluslararası eylemini engellememelidir. Her Komünist Partisi, birliği ve gücü ne denli büyük olursa, ülke içi ve uluslararası komünist harekette rolünü o denli iyi bir şekilde yerine getirebilir.

Komünistler, bir yandan hareketin tarihsel gelişiminde büyük zaferler kazanırken, bir yandan da, özellikle bu son yıllarda, ciddi güçlüklerle karşı karşıya bulunduklarının bilincindedirler. Komünistler, herşeye karşın, bu zorlukların üstesinden gelineceği inancındadırlar. Bu inaç, uluslararası işçi sınıfı çıkarlarının ve nihai amaçlarının ortak oluşuna, her Parti'nin sorunlarını ulusal ve uluslararası çıkarlar ve komünistlerin devrimci misyonu açısından çözme çabalarına dayanır; Komünistlerin uluslararası ölçüde birlik isteğine dayanır.

Komünist ve İşçi Partileri, bazı görüş ayrılıklarına bakmaksızın, emperyalizme karşı savaşımda bir birleşik cephe oluşturmaya olan kararlılıklarını doğrularlar.

Bazı görüş ayrılıkları, görüş alış - verişleri yoluyla giderilmiş yada olayların gelişiminin öne - çıkan sorunları açıklığa kavuşturmasıyla çözüme bağlanmışlardır. Bazı ayrılıklar ise, daha uzun sürebilirler. Konferans, varolan anlaşmazlıkların, Komünist Partiler arasındaki işbirliğini artırarak, partilerarası bağları güçlendirerek, karşılıklı deney alış - verişi yaparak, yoldaşça tartışma ve danışmalara ve uluslararası alanda eylem birliğine giderek çözümlenebileceğine ve çözümlenmesi gerektiğine inanır. Partiler arasında güveni artırmak ve ilişkileri geliştirmek için herşeyi yapmak ve uluslararası komünist hareketin birliğini güçlendirmek için daha ileri çabalara girişmek, her Parti'nin enternasyonalist bir görevidir. Bu birlik, somut gerçekliğin kollektif tahlili ile güçlenir.

Birleşik anti - emperyalist eylem politikası, Marksist - Leninist Partiler'in dünya devrimci sürecindeki politik ve ideolojik rollerinin artırılmasını gerektirir. Devrimci, kurtuluşçu ve demokratik hareketlerin ön saflarında yürüyen komünistler, burjuva ideolojisine karşı uzlaşmazca savaşmaya ve emekçilere savaşımlarının gerçek anlamını, utku koşullarını açıklamaya devam edeceklerdir. Emperyalizme karşı başarılı bir savaşım için ve davanın utkusunu güvencelemek için; komünistler, bilimsel sosyalizm düşüncelerini, işçi sınıfı hareketi ve gençlik de da-

hil geniş yığınlar arasında yayacaklardır; Marksizm - Leninizm'in utkusu için çalışacaklar ve ilkelerini her zaman yüksekte tutup, somut duruma uygun olarak teori ve politikada sağ ve «sol» oportünist çarpıtmalarla revizyonizmle, doğmatizmle ve «sol» - sekter maceracılıkla yılmaksızın savaşacaklardır. Bu sapmaların hepsindeki genel eğilim, savaşıma çekilmesi olanaklı ve gerekli gerçek güçlerin önemini küçümsemektir.

Marksizm - Leninizme ve proleter enternasyonalizmine bağlılık, halkların çıkarlarına ve ortak sosyalizm davasına kendini adamışlık, ve öz - verilikle hizmet; Komünist ve İşçi Partileri'nin eylem birliğinin etkinliği ve doğru yönelimi için bir ön - gerek, tarihsel amaçlarını başaracaklarına ilişkin bir güvencedir.

Komünist hareket, çağdaş toplumun bütünleyici bir parçası ve en etkin gücüdür. O halde, Komünist ve İşçi Partileri'nin yasaklanması, halkların demokratik hakları ve dirimsel çıkarlarına karşı girişilmiş bir saldırıdır. Konferans'a katılanlar, ülkelerinin politik yaşamına yasal olarak katılmak için savaşan bütün Komünist Partileri'ni, ayrım gözetmeksizin desteklerler. Endonezya, İspanya, Portekiz, Yunanistan, Bolivya, Brezilya, Kolombiya, Meksika, Venezuela, Panama, Paraguay, Guetamala, Güney Afrika, Tayland, Haiti, Malezya, İran, Filipinler ve bazı başka ülkelerde, onbinlerce komünist ve

diğer demokrat ve devrimcinin yaşamına malolan kanlı katliam ve terör hareketlerini şiddetle kınar. Faşist dikta rejimlerinin, kapitalist ülkelerin zindanlarında yatan kavga arkadaşlarımızla dayanışmamızı bildirir ve serbest bırakılmaları için çalışacağımızı açıklarız.

Konferans'a katılanlar, bu Konferans'ı, dünya komünist hareketinin birliğinde önemli bir aşama olarak görürler. Belirli (bazı) Komünist Partiler'in yokluğunun, ayrımsız olarak bütün Komünist Partiler arasındaki kardeşçe bağlara ve işbirliğine engel olmayacağına inanırlar. Uluslararası işçi hareketinin ortak hedefleri için, emperyalizme karşı savaşımda, Konferans'ta bulunmayan Komünist ve İşçi Partileri ile de birleşik eylem sağlamaya olan kararlılıklarını bildirirler.

Emperyalizme karşı savaşım, uzun, ağır ve çetin bir kavgadır. Amansız sınıf savaşımları bizi bekliyor ve bunlardan sakınılamaz. Emperyalizm ve iç - gericiliğe karşı hücumlarımızı hızlandıralım. Devrimci ve ilerici güçlerin zaferi kesindir.

Sosyalist ülkeler halkları, kapitalist ülkelerdeki işçiler, demokratik güçler, yeni - kurtulmuş ve ezilen halklar; barış, ulusal kurtuluş, toplumsal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm için, emperyalizme karşı ortak savaşımda birleşin!

* * *

VLADİMİR İLYİÇ LENİN'İN YÜZÜNCÜ DOĞUM YILDÖNÜMÜ

Uluslararası Konferans'ın Seslenişi

(17 Haziran 1969)

Vladimir İlyiç Lenin'in yüzüncü doğum yıldönümü arefesinde, Komünist ve İşçi Partileri Konferansı'nın düşünceleri, devrimci çağımızın bu ölümsüz dehasına çevrildi.

Lenin'in adı, insanlığın sosyalizm ve komünizme doğru dönüş çağını işaret eden, yeryüzü toplumunun çehresini kökünden değiştiren Büyük Ekim Devrimi'nin zaferini ve o muazzam devrimci ilerlemeleri simgeler.

Lenin; Marx ve Engels'in kurdukları bilimi, her yönde geliştiren bir düşünürdü: diyalektik materyalizm, ekonomi - politik, sosyalist devrim teorisi ve komünist toplum inşası.

Lenin, yeni - tipte bir parti olan ilk proletarya partisini, Bolşevik Parti'yi kurdu; dünyanın ilk sosyalist devrimini zafere götürdü ve tarihte ilk kez olarak bir proletarya devletinin, Sovyet Sosyalist demokrasisinin temellerini attı.

Lenin, emperyalizm ve gericiliğe karşı yılmazca savaştı; ortak sınıf düşmanıyla savaşta, emekçi halkın tüm kesimlerinin eylem birliğini yüksekte tuttu; her zaman için sapına kadar enternasyonalistti; uluslar arasında eşitlik, barış ve dostluğu savundu; ırkçılık ve şövenizmin her belirtisini lanetle reddetti; bütün ezilen ulusların dostuydu ve halkların bağımsızlıkları ve özgürlükleri, kendi geleceklerini kendileri belirleme hakları için, sömürgeciliğe karşı savaşımın utku yolunu açtı.

Dünya işçi sınıfının yüce önderi Lenin, kapitalizmi yıkma ve toplumun sosyalist dönüştürülmesi tarihsel görevinde öncülük rolünü yerine getirecek gücü proletaryada gördü. Oportünizmin bütün biçimlerinin uzlaşmaz düşmanı olan Lenin, işçi sınıfı hareketinin birliğini yüksekte tuttu.

Komünist nesiller, tümüyle işçi sınıfına, halka ve sosyalist davaya kendini adamışlıkla, Leninizm'in etkinliğinde yetiştiler. Lenin'in yaşamı ve eserleri, bir devrimci, bir yoldaş, ve bir insan olarak üstün nitelikleri, dünya üzerindeki milyonlarca devrim savaşçısına, sonsuza - dek örneğiyle esin verecektir.

Leninizm bayrağı altında, devrimci hareket, pekçok ülkede yeni bir düzeye yükselmiş, Komünist Partiler kurulmuş ve güçlenmiş, uluslararası komünist hareket gerçek bir

politik güç, günümüzün en etkin politik gücü olmuştur.

Dünya sosyalizmi, işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketlerinin bütün deneyimleri, Marksist - Leninist öğretinin dünyaca önemini belgelemiştir. Bir grup ülkede sosyalist devrimin zafere ulaşması, dünya sosyalist sisteminin doğuşu, kapitalist ülkelerde işçi sınıfı hareketinin kazanımları, eski sömürge ve yarı - sömürge halklarının sosyo - politik gelişim alanında birer bağımsızlık savaşçısı olarak ortaya çıkmaları ve emperyalizme karşı savaşımının görülmedik ölçüde güçlenmesi; bütün bunlar Leninizm'in tarihsel gerçekliğinin ve çağımızın temel gereksinimlerini dile getirmenin kanıtıdır.

Bugün, Lenin'in öğretisi hakkında, O'nun Marksizm hakkında söylediği şeyi söylemek için, her gerekçeye sahibiz; O yenilmezdir, çünkü doğrudur. Marksist - Leninist teori, ve onun özgül koşullara yaratıcı uygulanışı, dünya devrimci hareketinin bütün müfrezelerinin etkin olduğu heryerde karşılaştığı sorunlara bilimsel karşılıklar bulunabilmesini sağlar.

Marksizm - Leninizm'e, bu büyük uluslararası öğretiye bağlılık, komünist hareketin daha ileri başarılarının güvencesidir.

Komünistler düşmanlarıyla savaşırken, Marksizm - Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ilkelerini şaşmazca yükseklerde tutmayı, onları durmadan yaşayan gerçek-

ler haline sokmayı, Marksist - Leninist teoriyi sürekli olarak geliştirmeyi ve sınıf savaşımındaki ve sosyalist toplumun inşasındaki mevcut deneyimlere dayanarak sürekli olarak zenginleştirmeyi, kendilerine görev bilirler. Komünistler, Leninizm'in yaratıcı ruhuna her zaman sadık kalacaklardır.

Dünya tarihinde önemli bir gün olan Lenin'in 100. Doğum Yıldönümü, yaklaşıyor. Komünist ve İşçi Partileri, devrimci eylemin çığ gibi büyüdüğü bir ortamda, yığınlar arasında politik ve ideolojik çalışmayı hızlandırarak ve devrimci safları görülmedik ölçüde sıklaştırıp, güçlendirerek, karşılayacaklar bugünü. Sosyalizmin mükemmel idealleri için emperyalizme karşı savaşımda, emekçi halkın devrimci enerjisini yükseltmek için, vargüçleriyle çalışıyorlar.

Komünist ve İşçi Partileri'nin Uluslararası Konferansı'na katılanlar, bütün komünistleri, toplumun sosyalist dönüşümü için çalışan herkesi, bütün ilerleme ve barış savunucularını, büyük Lenin'in yüzüncü yıldönümünü ona layık bir biçimde kutlamaya çağırır. Lenin'in yapıtlarını incele! Sosyalizm ve barış için, zulüm ve gericiliğe karşı savaşımda gerekli olan tükenmez esin hazinesini bulacaksın orada! Lenin'in yapıtlarını iyi bilmek, yetişen kuşağın çağımızdaki devrimci açılımı daha berrak bir şekilde kavramasını sağlıyacaktır. Leninizm'in, devrimci güçlerin, Komünist Partilerin ve sos-

yalist ülkelerin başarılarının bilgisini daha genişlere yay!

Bütün ülkelerin emekçileri, dünya halkları!

Lenin'in ideallerinin zaferi adına, sizleri, işçi sınıfının barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm için verdiği büyük ve soylu savaşa etkinlikle katılmaya çağırıyoruz!

Dünyanın devrimci yenilenmesi için verdiğimiz savaşımda, Leninizm'in bayrağını yükseklere çıkartalım!

Yaşasın Leninizm!

*
* *

VİETNAM İÇİN BAĞIMSIZLIK, ÖZGÜRLÜK VE BARIŞ!

Uluslararası Konferans'ın Çağrısı

(10 Haziran 1969)

Komünist ve İşçi Partileri temsilcilerinin Uluslararası Konferansı, kardeş Vietnam halkına içten selamlarını yollar; ve ABD saldırısına karşı savaşımda gösterdikleri tarihsel başarılarını bütün yürekleriyle kutlar.

Vietnam Halkının önderini — Vietnam Emekçi Halk Partisi ve Onun Merkez Komitesi'ni — ve uluslararası komünist hareketin ileri gelen kişisi, büyük yurtsever ve enternasyonalist Yoldaş Ho - Şi Minh'i özel olarak selamlarız. Vietnam Emekçi Halk Partisi, ABD emperyalist saldırısına karşı savaşımda esinleyici ve yol gösterici güçtür. Ulusal çıkarların ve sosyalizmin Güney - Doğu Asya'daki en önemli kalesini tutarlı bir şekilde savunuyor.

ABD saldırısı karşısındaki kahramanca direnmenin sınanmış büyük örgütçüsü ve önderi, Güney Vietnam halkının yasal temsilcisi, Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cep-

hesi (GVUKC - NLFSV)'ne de içten selamlarımızı yollarız. G.U.V.K.C.'nin Politik Programı, kurtuluş için verilen haklı savaşta, bütün Güney Vietnam halkını birleştirmenin dayanağıdır.

Uluslararası Konferans, G.V.U.K.C. Merkez Komitesi'nin 8 Mayıs 1969'da öne sürdüğü 10 maddeli programı — «Vietnam'da Barışın Yeniden - Kurulmasına Katkı Olarak Güney Vietnam Sorununa Bir Genel Çözümün Ana Kapsamı ve İlkeleri» — **kayıtsız - şartsız** destekler. Bu program, Vietnam konusundaki 1954 Cenevre Anlaşmaları'nın temel esaslarından ve Vietnam'daki bugünkü durumdan yola çıkmaktadır. G.V.U.K.C.'nin 5 maddeli görüşüne ve Politik Pragramı'na dayanmakta; ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti Hükümeti'nin 4 maddeli görüşüne uygun düşmektedir. Öne sürülen bu Güney Vietnam sorununun çözüm önerisi, gerek dünya barışının çıkarlarıyla gerkse Vietnam halkının ulusal haklarıyla tam uyum içersindedir. Vietnam'da sürekli barışı ve Güney Vietnam halkının kendi kaderini tayin etme hakkını da güvence altına aldığı gibi, diğer Hindiçini halklarının çıkarlarına da uygundur.

Anavatanını savunmak için savaşan Vietnam halkı, bütün halkların kutsal ve dokunulmaz kendini - savunma hakkını kullanıyor.

Onların özgürlük ve bağımsızlık savaşı-

mı, bütün uluslarda derin saygı ve hayranlık uyandırıyor. Sebatkarlık, kahramanlık ve inançları; halkların, sömürü ve baskıdan kurtuluş, ve barış için, emperyalizme karşı savaşımlarında bir örnek ve esin kaynağı oluyor. Vietnam halkı, anayurdunu savunurken, aynı zamanda enternasyonalist ödevini de yerine getirmekte ve soylu dünya barışı davasına hizmet etmektedir. Vietnam halkının bu haklı savaşımında, onunla sıkı bir dayanışma içersinde bağlı olduk ve olacağız.

Vietnam halkının ABD saldırısına karşı kahramanca savaşımı, ilerici güçlerle gerici güçler ve sosyalizm ile emperyalizm arasında süren dünya çapındaki savaşın bir kilit unsurudur.

ABD'nin emperyalist güçleri, Vietnam'a silahlı istilada bulunurken, sosyalizmin Asya'daki ileri kalesini yıkmak; Hindiçini halklarının barış, özgürlük ve ilerlemeye giden yollarını tıkamak; Asya, Afrika ve Latin - Amerika halklarının ulusal kurtuluş hareketine bir darbe indirmek; ve sosyalist ülkelerle bütün anti - emperyalist güçler arasındaki dayanışmayı tartmak istiyorlardı.

ABD'nin bu planları başarısızlığa mahkumdur.

Vietnam halkı, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist ülkelerden ve dünyanın bütün barış - sever halklarından aldığı büyük destekle, ABD'ne, emperyalizmin bu

en büyük gücüne, kudretinin sınırsız olmadığını göstermiştir.

ABD istilacılarının Vietnam halkına karşı barbarca katliamları, Jenosidden hiç te aşağı kalmayan biyolojik ve kimyasal silahlar ve başka yığın imha araçları kullanması, bütün insanlığın nefretini uyandırmıştır. Bu, emperyalizmin gerçek, insanlık düşmanı özünü bütün halklara açıkça göstermiştir.

Bütün bunlar, gerek politik gerekse manevi yönden, saldırganı, bazı kapitalist ülkelerin yönetici çevreleri de dahil, geniş yığınlardan yalıtlamıştır. ABD'nin kendi içinde bile, Vietnam'daki bu pis savaşa karşı çıkan halk kesimleri gün geçtikçe büyümekte, bunun sonuçlarıyla Amerikan toplumunu sarsmaktadır.

Vietnam halkının destansı savaşımı, halkların emperyalizme karşı hareketinde belirleyici bir etkendir ve gençliğin ve öğrencilerin militan eylemlerinde kendini göstermiştir.

Saldırganlar, dev bir savaş aygıtını harekete geçirdikleri halde, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'nin bombalanmasını koşulsuz olarak durdurmak ve G.V.U.K.C. ile eşit koşullarda dörtlü - görüşmelere katılmak zorunda kalmışlardı. Güney Vietnam silahlı kurtuluş güçleri, ABD saldırganları ile kuklalarına, hergün ağır darbeler indirmekteler. Halk iktidarı, ülkenin büyük bir bölümünde şimdiden kurulmuştur. Çökmüş, kukla re-

jim, ancak ABD'nin süngüsüyle iktidarını koruyabilmektedir.

Bunlar, kahraman Vietnam halkının, dünya sosyalist sisteminin, uluslararası komünist ve işçi sınıfı hareketinin ve bütün diğer barış - sever ve ilerici güçlerin büyük başarılarıdır.

Vietnam'ın başarılı savaşımı; uluslararası güçler dengesindeki değişmeleri, sosyalizm, demokrasi ve ulusal kurtuluş güçlerinin dünya düzeyindeki gücünün büyüyüşünü yansıtmaktadır.

ABD saldırısına karşı, Vietnam'ı destekleyen geniş hareket, uluslararası komünist hareketin ve bütün diğer anti - emperyalist güçlerin, insanlığın ortak düşmanı olan emperyalizme karşı savaşta birliktelik ve eylem birliği çabalarını çarpıcı ve somut bir biçimde göstermektedir.

Vietnam yurtseverlerinin savaşımı bize şunları gösteriyor:

Bir halk, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerin, bütün barış - sever dünya güçlerinin de desteğini yanına alır ve emperyalizme karşı özgürlük ve bağımsızlık için azimle savaşırsa, onu yenmek olanağı yoktur.

Ortak düşmana — emperyalizme — karşı savaşımda, uluslararası komünist hareket ve bütün anti - emperyalist güçler arasındaki birlik ve dayanışma ne denli sağlamsa, başarıları da o denli büyük olur.

Komünist ve İşçi Partileri, emperyalizmin saldırgan politikasına karşı savaşımda, öncülük görevlerini ne denli kararlılıkla sürdürür ve halkların özgürlüğünü ne denli azimle yüksekte tutarsa, halkların anti - emperyalist hareketi de o denli geniş ve etkin olur.

ABD militarist çevreleri, büyük bozgunlarına karşın, yine de hâlâ saldırıdan, Vietnam üzerindeki yeni - sömürgeci emellerinden ve Vietnam sorununu askeri zor - yoluyla çözme arzusundan vazgeçmemişlerdir. Tarafsız Kamboçya'ya karşı giriştikleri sürekli provokasyonlar ve Laos'un bombalanmasının artırılmasından açıkça görüldüğü gibi, askeri çatışmayı tırmandırma şeklindeki tehlikeli yolu izlemekte inat ediyorlar.

ABD Hükümeti ve Paris'teki sözcüleri, Güney - Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin haklı istemleri konusunda, özellikle ABD'nin ve Güney - Vietnam saldırısına katılan öteki güçlerin askeri birliklerini geri - çekmeleri istemi konusunda, işe - yarar ve gerçekçi görüşmeler yürütmemekte inatla direniyorlar. Bunun yerine, dünya kamuoyunu yanıltmak için demagojik manevralara girişiyor ve savaş alanında yitirdiklerini baskı yoluyla görüşme masasında kazanmaya çalışıyorlar.

Temel mesele olan ABD ve peyklerine ait birliklerin Vietnam'dan çekilmesinden kaçı-

nıyor ve birliklerin karşılıklı geri çekilmesi isteğinde israr ediyorlar. Böylelikle saldırganlar, kendilerini, saldırının kurbanlarıyla aynı kefeye koymaya kalkışıyorlar. Ama ABD emperyalizmi, herşeye karşın, Vietnam'a saldırıyı başlatmış olduğu ve sürdürmekte olduğu gerçeğini asla gizleyemiyecektir.

Vietnam'daki ABD istilası, dünya barışı için sürekli bir tehdit ve bütün halkların barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme kavgalarına dolaysızca tecavüzdür. Haklı davalarında, nihai zafere kadar, proletarya enternasyonalizmi ilkelerine sadık kalan ve kardeşçe dayanışma ruhuyla hareket edecek olan uluslararası komünist ve işçi sınıfı hareketi, Vietnam halkına gereksindiği yardımı sürdürecektir. Onlar, böylelikle dünya barışına, özgürlük ve sosyalizm davasına büyük bir katkıda bulunuyorlar.

Komünist ve İşçi Partileri Uluslararası Konferansı, Vietnam sorununa adil bir çözümün, ancak Vietnam halkının temel ulusal haklarının güven altına alınmasıyla sağlanabileceğini belirtir.

Vietnam halkının savaşımının önemli bir aşamaya girmiş bulunduğu bugün, Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin insiyatifi sayesinde, adil bir politik çözüm için ge-

rekli koşulların yaratılmış bulunduğu bugün, şunları talep ediyoruz:

ABD, Paris'teki dörtlü konferansta takındığı engelleyici tutumundan vazgeçmeli;

ABD, Vietnam'daki saldırgan eylemlerini derhal kesmeli, ve gerek kendisinin gerekse peyklerinin birliklerinin Güney Vietnam'dan tümüyle ve koşulsuz olarak çekmeli;

ABD, Güney Vietnam halkının kendi iç işlerine, yabancı müdahalesi olmaksızın, kendisi karar verme hakkına saygı göstermeli;

ABD, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin güvenlik ve egemenliğine karşı yöneltilmiş bütün eylemlerine son vermeli;

ABD, Laos'un iç - işlerine karışmaya ve saldırıya; ve Kamboçya'nın toprak bütünlüğüne yaptığı ihlallere son vermeli, sınırlarını tanımalı; Güneydoğu, ve Doğu Asya devletlerine ilişkin saldırgan tasarılarını bırakmalı; ve 1954 ve 1962 Cenevre Anlaşmaları'na sıkıca uymalı;

Tayland, Yeni Zelanda ve Avusturalya'nın, Güney - Kore'deki kukla rejimin ve ayrıca Federal Alman Cumhuriyeti ve Japonya'nın da, ABD'nin saldırısına gerek açıktan açığa gerekse üstü kapalı olarak katılmaya son vermelerini talep ediyoruz!

Milyonlarca komünist adına, barışı seven bütün iyi - niyetli insanları; barış, adalet, ulusların özgürlük ve bağımsızlıkları için :

ABD emperyalizminin Vietnam'daki ca-

nice savaşına karşı bütün dünyada gelişen protestoyu, daha büyük kararlılıkla sürdürmeye!

Kahraman Vietnam halkı ile uluslararası dayanışma hareketinde daha da etkin yer almaya!

ABD ve peyklerine ait birliklerin Vietnam'dan geri - çekilmelerini talep etmeye!

Vietnam sorununun, Vietnam halkının vazgeçilmez haklarının güven altına alınması temeli üstüne kurulacak, barışçı bir çözüme bağlanmasını talep etmeye!

Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin 10 maddelik programını desteklemeye!

çağırıyoruz.

Anti - emperyalist barış - sever güçleri, ABD saldırısına karşı Vietnam halkının savaşımını destekleme yolunda, bugünkünden daha güçlü, daha çeşitli ve daha bağlantılı eylemlere derhal girişmeye çağırıyoruz!

İstilacılarla peyklerine gönderilen asker, silah ve erzakları taşımayı boykot edin!

Cenevre Anlaşmalarının imzalanışının yıldönümü olan 20 Temmuz'u, Vietnam'la uluslararası dayanışma gününe, ABD saldırısını durdurma savaşımı gününe dönüştürelim!

Özgürlük ve bağımsızlık için öz - veriyle savaşan kahraman Vietnam halkına şan ve şeref!

Uluslararası dayanışma bayrağını yükselt!

Vietnam için bağımsızlık, özgürlük ve barış!

Vietnam halkının haklı davası zafere ulaşacaktır!

*
* *

ULUSLARARASI KONFERANSIN GÜNEY VİETNAM CUMHURİYETİ GEÇİCİ DEVRİM HÜKÜMETİNE TELGRAFI

(12Haziran 1969)

Moskova'da toplanan Komünist ve İşçi Partileri Konferansı, Güney Vietnam Cumhuriyeti Geçici Devrimci Hükümeti'nin yaratılmasını içtenlikle kutlar. Konferans'ta temsil olunan 75 Parti, bu olayı, Vietnam halkının kahramanca sürdürdüğü kurtuluş savaşımında yeni ve önemli bir aşama olarak görür. Güney Vietnam Cumhuriyeti Geçici Devrimci Hükümeti'ne ve tüm Vietnam halkına, nihai zafer için savaşımlarında değişmez destek sağlayacağına güvence verir.

*
* *

BARIŞI SAVUNMA ÇAĞRISI

(16 Haziran 1969)

Biz, Uluslararası Konferans için Moskova'da toplanan Komünist ve İşçi Partileri temsilcileri, inanç ve politik görüşleri ne olursa olsun, bütün dünya halklarını barışı savunmak ve pekiştirmek için birlikte hareket etmeye çağırıyoruz.

Davaların en yücesi — insanoğlunun geleceği — için bir savaşım veriliyor. Yüzyılımızın ilk yarısında, iki dünya savaşı 70 milyonu aşkın insanın yaşamına maloldu; ve binlerce mutlu köy ve kenti dünya yüzünden sildi. Hiroşima üzerinde birdenbire bitiveren uğursuz atom mantarı, emperyalizmin başlatmasıyla, bir üçüncü dünya savaşının doğurabileceği sonuçlar için trajik bir uyarıdır.

Nükleer bombaların, dakikasında herhangi bir kıtaya ulaşabileceği ve geniş toprakları çıplak çöle çevirebileceği günümüzde, bir dünya savaşı, yüzmilyonlarca insanın ölümü ve dünyanın uygarlık ve kültür hazinelerinin yanıp kül olması demektir.

Savaşlar, ulusal özgürlüğe tecavüzler,

saldırı ve şiddet eylemleri; bunların hepsinin kökü, emperyalizmin politikasında mevcuttur.

Silahlanma yarışını hızlandıran, uluslararası gerilimi artıran, ve dünyanın çeşitli yerlerinde bölgesel savaşlar ve çatışmalar tutuşturan emperyalizm, özellikle de ABD emperyalizmidir. Ulusların özgürlüğünün azılı düşmanı olan ABD emperyalizmi, ulusal kurtuluş hareketini bastırmak için her yola başvuruyor; gerici darbeler ve tertipler örgütlüyor ve halk düşmanı rejimleri koruyor.

Vietnam'da ABD emperyalistleri, yıllardır, en barbarca araçlar kullandıkları bir saldırgan savaş yürüttüler.

Arap halklarının uğradığı İsrail saldırısı, Orta - Doğu'da her an savaş devlerini tutuşturabilecek tehlikeli bir gerilimi yarattı.

Emperyalizmin Küba, Kore kıyıları, pekçok Asya, Afrika ve Latin - Amerika ülkesine karşı yürüttüğü provokatif entrikaları, barış için sürekli bir tehdit oluşturuyor.

Savaşçı Batı - Alman emperyalizmi yeniden güç kazanıyor; ve yeni - nazizm, Avrupa'nın kalbinde yeniden başını kaldırıyor. Saldırgan NATO Bloku'na ve ABD emperyalizmi ile kurdukları sıkı ilişkilere sırtını dayayan Bonn'un egemen çevreleri, Hitler Almanyası'nın uğradığı bozgundan gerekli dersleri almaksızın, büyük bir çabayla nükleer silahlar depolayarak, bir intikam politikası izliyor; böylelikle Avrupa halklarının

güvenliğini tehdit ediyorlar. İspanya ve çeşitli NATO ülkelerinde, ABD emperyalistlerinin hizmetine koşulmuş askeri üsler barış için tehdittir.

Tekelci sermayenin kârları uğruna yürütülen saldırı ve savaş politikası, bizzat kapitalist ülkelerde, yığınların sömürüsünü yoğunlaştırmakta, ırk ayrımını körüklemekte, kaba kuvvet tohumları saçmakta, demokratik özgürlükleri rafa - kaldırmakta, halkın dirimsel çıkarlarını tehlikeye koymaktadır. Dev maddi kaynakları oburca yutan ekonominin askerileştirilmesi, halkın yaşam düzeyini düşürür; emekçilerin omuzlarına ağır bir yük yükler. Emperyalizm, yüzmilyonlarca insan açlık ve yoksulluk içinde kıvranırken, insanlık için yeni ufuklar açan bilim ve teknolojideki dev gelişmeleri, yıkım amaçları için kullanmaktan sorumludur.

Bundan dolayıdır ki, barış için savaşım; halkların özgürlüğü için, ilerleme ve demokrasi için, faşist diktatörlükten, gericilikten, sömürgecilik ve yeni - sömürgecilikten, dış baskıdan kurtulmak için verilen savaşımla kaynaşmaktadır.

Bugün artık sürekli barış, bir ütopya değildir; tümüyle erişilebilir bir erek olmuştur. Bugün dünyada, büyük ölçüde, uluslararası işbirliği ve gerilimi yumuşatmak için çalışan, savaş düşmanı, güçlü politik ve toplumsal güçler vardır. İlk sosyalist ülke Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist devletle-

rin tutarlı barış politikası, kapitalist ülkeler emekçilerinin savaşımının şiddetlenmesi, ulusal kurtuluş hareketinin büyümesi, ve tüm dünyadaki geniş demokratik kamuoyu çevrelerinde barış savaşçılarının büyüyen eylemi, yeni bir dünya savaşının mukadder kaçınılmazlığını uzaklaştırıyor; ve halkların barış çabalarının etkili olabilmesinin gerçek olanaklarını yaratıyor.

Emperyalizm, artık dünyanın alın - yazısını, kendi keyfince çizme gücünü elden çıkarmıştır. ABD saldırganları, anlaşmalara uyarak, Demokratik Vietnam Cumhuriyeti'nin bombalanmasını durdurmak zorunda bırakılmışlardır. Yer üstünde, su dibinde ve uzayda nükleer denemeler yapılmasını, nükleer silahların çoğaltılmasını yasaklayan bir anlaşma imzalanmıştır. Bu, halklar azimle ve birlik halinde hareket ederlerse, somut sonuçlar elde edilebilir demektir.

Emperyalizm varoldukça sürecek olan askeri çatışmalar tehdidine karşın, ayrı toplumsal sistemlere sahip devletlerin barış içinde yanyana yaşayabilmeleri, günümüzde gerçekleşebilir bir konu olmuştur. Ama barış içinde yanyana yaşama, yığınların, emperyalizme ve emperyalizmin «güç» politikasına karşı sürekli ve yılmaz savaşımlarını gerektirmektedir.

İlk adımı sosyalist ülkelerce atılmış olan barış için savaşım, Vietnamlı yurtseverlerin Güney Vietnam ormanlarında sürdürdükleri

başarılı savaşları, Avrupa ve Amerika kentlerindeki savaş aleyhtarı gösterileri, Japon halkının ABD askeri üslerine karşı savaşımını kapsar. Tekellerin, «herşeye erkli»ğine karşı döğüşen işçi sınıfının eylemleri; Latin - Amerika halklarının, askeri cunta diktatörlüğüne karşı direnişleri; Asya ve Afrika ülkelerindeki anti - sömürgeci hareketler; ve ABD'de, zenci halkın, hakları için verdiği savaşım; barış davasına hizmet etmektedir. Bu savaşımda yer alan herkes, ister bir fabrika tezgahında çalışsın, ister toprağı sürsün, isterse bir laboratuarda araştırma yapıyor olsun; barışı yüksekte tutma ortak davasına katkıda bulunmaktadır.

SİZLERE SESLENİYORUZ :

emekçi halka — fabrika işçilerine, köylülere, aydınlara; bilim ve kültür işçilerine; emeğin ve insanlığın yaratıcı çabalarının meyvalarını korumak ve çoğaltmak isteyenlere;

çocuklarının geleceğinden endişe duyan ana - babalara;

kendilerini ülkelerinin geleceğine adamış, bu yolda yüce plan ve görüşlerini gerçekleştirmek için güç ve çaba harcayan genç insanlar ve öğrencilere;

halklarının geleceği için kuşku duyan parlamenterler, devlet adamları ve politik liderlere;

politik partiler, sendikalar, yığın örgütleri ve hareketlerine;

dinsel topluluklar ve kuruluşlara, ayrı inançlara sahip insanlara;

barış hareketine ve anti - savaş kampanyalarına katılanlara;

bütün kadınlara ve erkeklere.

Sizleri;

Vietnam'daki ABD saldırısına son verilmesini, ABD birliklerinin geri - çekilmesini, Vietnam halkının egemenlik haklarına saygı gösterilmesini, ve Vietnam için bağımsızlık, özgürlük ve barış istemeye;

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin kararına uyarak, Orta - Doğu'daki İsrail saldırısının sonuçlarının tasfiye edilmesini sağlamaya;

Sömürgecilik ve yeni - sömürgeciliğin tümüyle ortadan kaldırılması, bütün ezilen ulusların bağımsızlıklarına kavuşmaları, Portekiz sömürgecilerinin savaşa son vermeleri, Güney Afrika'da ve görüldüğü heryerde iğrenç ırkçılığın kökünün kazınması, yabancı tekellere uşaklık eden iflas - etmiş rejimlerin ortadan kaldırılması için çalışmaya;

Toplumsal sistemlerine bakmaksızın, bütün devletlerin barış içinde yanyana yaşaması ilkesinin tam olarak uygulanabilmesi için; dünya geriliminin yumuşatılması, ileri - çıkmış uluslararası sorunların görüşmeler yoluyla çözülmesi için; emperyalizmin saldırılarına karşı, halkların bağımsızlık ve egemenliği, kendi geleceklerini belirleme hakları, ülkeler arasında eşitlik temelleri

üzerinde geniş ve eşit işbirliğinin ilerletilmesi için, vargücünüzle çalışmaya; çağırıyoruz.

Geçen dünya savaşının dehşetlerine katlanan ve bunları hatırlayan herkese, Batı - Almanya'dakiler de dahil, bütün Avrupalı barış - severlere sesleniyoruz :

FAC'ın toprak talebi politikasına, nükleer silahlar elde etme çabalarına karşı çıkalım; yeni - nazizm güçlerini, geriletmek zorunda bırakalım!

Avrupa kıtasında sürekli bir barış için; İkinci Dünya Savaşı'nın sonucu olarak ortaya çıkmış bulunan Avrupa'daki gerçek durumun, mevcut sınırların dokunulmazlığının, ve Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin tanınması, vazgeçilmez koşullardır.

Uluslar arasında bir işbirliği ve karşılıklı anlayış havası yaratılması için, Avrupa'da etkili bir kollektif güvenlik sistemi kurulması için; ve dünyanın askeri gruplaşmalar halinde bölünmesine son vermek için bir savaşım başlatalım. Varşova Antlaşması ülkelerinin Budapeşte Konferansı'nca önerilen, Tüm - Avrupa Devletleri Konferansı, buna giden yolu temizleyecektir.

Dünya barışı, bir «korku dengesi» üzerine dayanamaz. Silahlanma yarışına son verilmedikçe sürekli barış düşünülemez.

Dünyanın çeşitli yerlerinde nükleer silahlardan arınmış kuşaklar yaratılmasını sağlamak, bütün nükleer denemeleri yasak-

lamak, nükleer silahların çoğalmasını bir an önce bir antlaşmayla önlemek, bu antlaşmaya bütün ülkelerin katılmasını sağlamak, nükleer silahları yasaklamak ve eldekileri tahrip etmek acilen zorunludur.

Yabancı ülkelerdeki askeri üslerin boşaltılmasını, saldırgan askeri paktların zorla dayatıldığı ülkelerin bunlardan çıkmalarını, her türlü kimyasal ve bakteriyolojik silahlar üstüne etkin bir uluslararası yasağın konmasını talep etmek acilen zorunludur.

Tam ve genel bir silahsızlanma için, tutarlı olarak ve ısrarla çalışmak zorunludur.

Biz komünistler, Lenin'in uluslar arasında barış ve dostluk ilkelerine olan sınırsız bağlılığımızı, bütün sınavları aşarak korumuşuzdur. Bugün biz, önceden olduğu gibi, militarizm, saldırı ve savaş politikalarına karşı olanlarla birlikte, tüm insanlığın bu amaçları için savaşacağız. Bu amaçlar için, dünyanın en çeşitli halk ve politik güçleriyle birlikte çalışmaya ve ilişkilerimizi geliştirmeye hazırız.

Bütün ilerici ve barışsever güçlerin birliği, günümüzün istemidir. Kutsal dünya barışı davasını birlikte zafere götüreceğiz.

*
* *

ULUSLARARASI KONFERANSIN BİLDİRİMİ

(7 Haziran 1969)

İsrail, iki yıl önce Birleşik Arap Cumhuriyeti, Ürdün ve Suriye'ye karşı açıktan açığa saldırıya girişti. Emperyalistlerin, özellikle ABD emperyalistlerinin, dünya gerici ve siyonist çevrelerinin desteklediği İsrailli egemen güçleri, o zamandan beri istila yoluyla ele geçirdikleri Arap topraklarından çıkmamakta direniyor; Birleşmiş Milletler ve Güvenlik Konseyi kararlarını çiğniyor, sürekli olarak yayılma ve işgal politikası izliyor, işgal ettiği topraklarda yaşayan Arap halka baskı eylemleri uyguluyor, ardı - arkası kesilmeyen askeri provokasyonlar düzenliyorlar.

Komünist ve İşçi Partileri'nin Uluslararası Konferansı, Filistinli Arap halkın yasal hakları da dahil, Arap halklarının ulusal haklarının ve saldırıyı kınayan Birleşmiş Milletler kararının açıkça çiğnenmesi olan İsrail'in süregiden saldırısını kınar.

Arap halkları, İsrail saldırısına karşı verdikleri haklı savaşımda, başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist ülkelerin etkin

desteğini yanlarında bulmuşlardır. Bu savaşımda, dünya komünist hareketi, ulusal kurtuluş güçleri ve kapitalist ülkelerde gittikçe büyüyen halk kesimleri, onlara arka çıkmaktadır.

Komünist ve İşçi Partileri Konferansı, bu bölgede barış ve sukûnun ancak, 22 Kasım 1967 tarihli Güvenlik Konseyi kararının tam olarak uygulanması ve İsrail birliklerinin işgal altındaki bütün Arap topraklarından çekilmeleri koşuluyla kurulabileceği inancındadır.

Komünist ve İşçi Partileri Konferansı, dünya üzerindeki bütün ilerici güçleri, Arap halklarının haklı savaşımını daha çok etkinlikle desteklemeye ve onlarla dayanışmalarını artırmaya çağırır.

*
* *

ULUSLARARASI KONFERANSIN BİLDİRİMİ

(12 Haziran 1969)

75 Komünist ve İşçi Partisi'nin Moskova'da toplanan temsilcileri, Yunan Komünistleri'ne, demokratlarına ve diğer cunta aleyhtarlarına karşı, yeni terör dalgasını, işkenceleri, toplu tutuklamaları öfkeyle kınarlar.

Yunan halkı üzerine yüklenen, saldırgan NATO Bloku ve ABD emperyalistlerinin yardımıyla gerici askerlerin kurduğu dikta rejimi; Yunanistan'daki demokratik güçlere, özellikle ülkelerinin özgürlüğü, bağımsızlığı ve mutlu geleceğinin tutarlı savunucuları olan komünistlere hayvanca zulmetmektedir.

Komünist ve İşçi Partileri Konferansı'na katılanlar, askeri faşist diktatörlüğe karşı savaşan Yunanistan'lı komünist ve demokratlarla kardeşçe dayanışmalarını bildirirler. Konferans, geniş emekçi halk yığınlarını, bütün ülkelerin demokratik ve ilerici güçlerini, Yunanistan'daki baskıların bir an önce son bulmasını ve bütün politik tutukluların derhal salıverilmesini talep etmeye çağırır.

*
* *

ULUSLARARASI KONFERANSIN ENDONEZYALI KOMÜNİSTLERE SESLENİŞİ

(14 Haziran 1969)

Biz Komünist ve İşçi Partileri'nin Uluslararası Konferansı'na katılanlar, milyonlarca komünist adına, Endonezya'lı yoldaşlarımıza kardeşçe selamlarımızı yolluyoruz.

Anti - komünizmi politikalarına temel aldıklarını açıklayan Endonezya'lı gerici güçler, dünya gericiliğiyle ittifak halinde, Komünist Parti yöneticilerini hayvanca öldürmüş, yüzbinlerce komünist ve yurtseveri topluca katletmiş ve ailelerini baskı ve işkenceye uğratmışlardır. Endonezya'da durmak - bilmez kan banyosunun dördüncü yılıdır bu. Binlerce yurtsever hapislerde, toplama kamplarında yada ülkenin en korkunç yerlerinde kesin ölüme bırakılmış bulunuyor. Bugünkü egemen güçler, bilimsel sosyalizm düşüncelerine yasak koymuşlardır. Halkın demokratik hakları için uğraşan herkesi, Endonezya'nın politik yaşantısından uzaklaştırma yollarını araştırıyorlar. Endonezya askeri diktatörlüğünün cinayetleri ve ulus - düşmanı politikası, bütün ilerici insanlık tarafından öfkeyle lanetlenmektedir.

Polis terörüne karşı, Endonezya'da komünist hareket yaşıyor. Pekçok Endonezya'lı komünist, olaganüstü güçlükteki yeraltı faaliyeti koşullarına karşın, Endonezya Komünist Partisi'ne yeniden can vermek için savaşıyor ve emekçi halkın çıkarlarını yüksekte tutuyorlar. Endonezya'lı egemen çevrelerin halk ve ulus düşmanı politikalarına ve sözcülüğünü yaptıkları emperyalizmin saldırılarına karşı, Endonezya'lı komünistler, ülkelerinin bağımsızlığını yiğitçe savunuyorlar.

Uluslararası Konferans, kanlı teröre kurban düşen Endonezya'lı komünistlerin önünde saygıyla eğilir ve savaşımı sürdürenlerle enternasyonalist dayanışmasını bildirir. Konferans, kardeş Parti'nin gelecekte bugünkü güçlükleri yeneceğine inanır. Biz, Endonezya'lı komünistlerin, Marksizm - Leninizme ve proleter enternasyonalizmine şaşmazca bağlı kalarak, Endonezya'daki diğer ilerici demokratik güçlerle birleşerek, halklarını, gerçek ulusal bağımsızlık, ilerleme ve sosyalizmin parlak ideallerinin zaferine götüreceklerine inançlıyız.

***

ULUSLARARASI KONFERANSIN BİLDİRİMİ

(16 Haziran 1976)

Moskova'da toplanan 75 Komünist ve İşçi Partisi'nin temsilcileri; Haiti'de, komünistler, demokratlar ve öteki yurtseverlerin toplu olarak tutuklandığını ve vahşice öldürüldüğünü, büyük öfke ve infialle öğrendiler.

Gerald Brisson, Daniel Sansaricq, Gerard Wadestrandt, Javgues Jeannot yoldaşlar ve başka ileri gelen komünist önderler, birkaç gün önce katledilmişlerdir. Haiti'li Komünistlerin Birleşik Partisi, Merkez Komitesi Genel Sekreteri yoldaş Joseph Roney, Duvalier'in buyruğundaki cellatların eline düşmüştür, hayatı tehlikededir.

Ancak Amerikan tekellerinin desteğiyle iktidarı elinde tutabilen Duvalier tiranlık rejimi, oniki yılda, ülkeyi bir toplama kampına çevirmiştir. Haiti'li yurtseverlerin direncini kırmak için, vahşice takibatlar ve işkenceler düzenlenmiş, ölüm yargıları verilmiş, halk - düşmanı yasalar getirilmiş, ve özel olarak kişi dokunulmazlığı kaldırılmıştı; bütün bunlardan maksat, Haiti'li yurtseverlerin direncini bastırmaktır. Duvalier rejimi, ülkele-

rinin bağımsızlığı, aydınlık yarınları, özgürlüğü için savaşan Haiti'li Komünistlerin Birleşik Partisi üyelerine başlıca darbeyi indirmeyi amaçlamaktadır.

Komünist ve İşçi Partileri Konferansı, tiranlığa karşı öz-verili yeraltı savaşımında hergün yaşamlarını tehlikeye atan Haiti'li komünist ve demokratlara kardeşçe dayanışmasını bildirir.

Konferans, bütün ülkelerin emekçi yığınlarını, demokratik ve ilerici güçlerini; Haiti'li komünistlere ve diğer yurtseverlerine uygulanan terör, işkence ve katliamın son bulmasını, kararlılıkla talep etmeye çağırır.

Ülkelerinin bağımsızlığı ve özgürlüğü için, sosyalizm için, tiranlığa karşı savaşta yaşamlarını yitiren kahramanların anısı sonsuza dek yaşayacaktır!

Yoldaş Joseph Roney için özgürlük istiyoruz!

Haiti'deki bütün politik tutuklular için özgürlük istiyoruz!

*
* *

1976
avrupa
komünist ve işçi partileri
konferansı
(29-30 Haziran 1976 - Berlin)

AVRUPA'DA BARIŞ, GÜVENLİK, İŞBİRLİĞİ VE TOPLUMSAL İLERLEME UĞRUNA

29 - 30 Haziran 1976'da, Demokratik Alman Cumhuriyeti Başkenti Berlin'de, 29 Avrupa Komünist ve İşçi Partisi'nin Konferansı yapıldı. Konferans'a aşağıdaki partilerin delegasyonları katıldı :

BELÇİKA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Jean Terfe yoldaş -parti başkan yardımcısı-;

BULGARİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Todor Jivkof yoldaş -parti birinci sekreteri-;

DANİMARKA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Knud Jespersen yoldaş -parti başkanı-;

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Herbert Mies yoldaş -parti başkanı-;

ALMAN SOSYALİST BİRLİK PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Erich Honeker yoldaş, -parti genel sekreteri-;

FİNLANDİYA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Aarne Saarinen yoldaş, -parti başkanı-;

FRANSIZ KOMÜNİST PARTİSİ : Dele-

gasyon başkanı, Georges Marchais yoldaş -parti genel sekreteri-;

YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Harilaos Florakis yoldaş -parti birinci sekreteri-;

BÜYÜK - BRİTANYA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Gordon McLennan yoldaş -parti genel sekreteri-;

İRLANDA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Michael O'Riordan yoldaş -parti genel sekreteri-;

İTALYAN KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Enrico Berlinguer yoldaş -parti genel sekreteri-;

YUGOSLAVYA KOMÜNİSTLER BİRLİĞİ : Delegasyon başkanı Josip Broz Tito yoldaş -parti başkanı-;

LÜKSEMBURG KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Dominigue Urbany yoldaş başkanlığında -parti başkanı-;

NORVEÇ KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Martin Gunnar Knutsen yoldaş -parti başkanı-;

AVUSTURYA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Franz Muhri yoldaş -parti başkanı-;

POLONYA BİRLEŞİK İŞÇİ PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Edward Gierek yoldaş -parti birinci sekreteri-;

PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Alvaro Cunhal yoldaş -parti genel sekreteri-;

ROMANYA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Nicolae Ceauşescu yoldaş -parti genel sekreteri-;

SAN MARİNO KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Ermenegildo Casperoni yoldaş -parti başkanı-;

HOLLANDA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Henk Hoekstra yoldaş -parti başkanı-;

İSVEÇ KOMÜNİSTLERİNİN SOLCU PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Lars Werner yoldaş -parti başkanı-;

İSVİÇRE EMEK PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Jacob Lechleiter yoldaş -Politbüro üyesi ve Merkez Komitesi sekreteri-;

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Leonid İliç Brejnev yoldaş -parti genel sekreteri-;

İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Santiago Carrillo yoldaş -parti genel sekreteri-;

ÇEKOSLOVAKYA KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Gustav Husak yoldaş -parti genel sekreteri-;

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ : Delegasyon başkanı, İ. Bilen yoldaş -parti genel sekreteri-;

MACARİSTAN SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Janos Kadar yoldaş -parti birinci sekreteri-;

BATI BERLİN SOSYALİST BİRLİK

PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Erich Ziegler yoldaş -parti başkan yardımcısı-;

KIBRIS EMEKÇİ HALKININ İLERİCİ PARTİSİ : Delegasyon başkanı, Christos Petas yoldaş -parti politbüro üyesi-.

Bu partilerin temsilcileri, Avrupa'da barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme uğrundaki savaşla ilgili, sınırlı çerçeveyi kapsayan sorunlar üzerinde, fikir değiş - tokuşu yaptılar. Bu amaçlara ulaşılması için, Konferans'a katılan her parti, eyleme hazırdır.

Konferans'a katılanlar, ülkelerinin sosyal, ekonomik ve politik koşulları ve ulusal özellikleriyle bağdaşan; ve her partice başına buyruk ve bağımsız olarak işlenmiş ve kabul edilmiş kollektif çizgi temelinde; tüm işçi sınıfının, demokratik güçlerin ve halk yığınlarının yararına olan barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme uğrunda, partilerinin sürekli savaşıma kararlı olduklarını belirttiler.

Barış içinde yanyana yaşama politikasının, toplumsal düzenleri birbirinden ayrı devletler arasında aktif işbirliği ve uluslararası gerginliği azaltmanın, tüm halkların yararına olduğu gibi, bütün insanlığın ilerleme davasına da uygun olduğunu bu partiler kesinlikle bildirirler. Ve bu, hiç bir zaman, şu yada bu ülkedeki politik ve sosyal statükonun korunması anlamına gelmez. Tam tersine, bu, işçi sınıfının ve tüm demokratik güçlerin savaşının gelişmesi, aynı zamanda tüm halkların vazgeçilmez hakkı olan gelişme yolunu

serbestçe seçmesi, bu yolda ilerlemesi, tekellerin egemenliğine karşı, sosyalizm uğrunda savaşın güçlenmesi için gerekli ön - koşulları sağlar.

*
* *

Konferans'a katılanlar, uluslararası durumda olumlu yönde somut ilerlemeler olduğunu; bu ilerlemelerin, güçler dengesinin barış davası, demokrasi, ulusal kurtuluş, bağımsızlık ve sosyalizm yararına değişmesinin bir sonucu, halk yığınlarının geniş politik ve toplumsal güçlerin gelişen savaşının bir sonucu olduğunu belirtirler. Bu, gerginliği arttırma, çatışmaları kışkırtma politikasından, gerginliği azaltma, devletler ve halklar arasında işbirliğini ve çok yönlü ilişkileri geliştirme ve normalleştirme sürecine geçişi belirledi.

Avrupa'da da, bu temel üzerinde yeni bir durum oluştu. Uluslararası havayı zehirleyen bazı önemli sorunlar, bu arada İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana çözüme bağlanamayan sorunlar görüşmeler yoluyla çözümlendi. Barış içinde yanyana yaşama politikası doğrultusunda, değişik devletler arasında bir çok antlaşmalar, anlaşmalar bağlandı, belgeler imzalandı. Bütün bunlar, devletler arasında yeni ilişkilerin ve işbirliğinin geliştirilmesi, Avrupa - karası'nın birbirine karşı askersel bloklara bölünmesinin önlenmesi, silahsızlan-

maya gidilmesi için koşullar sağlamıştır.

Helsinki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, bu olgu, halkların faşizme karşı savaşta kazandıkları utkunun bir sonucu; barış ve güvenlik koşulları içinde yaşama ve işbirliği kurma istemlerinin, geleceklerini kendilerinin yasal eğilimleriyle uyumlu biçimde kurma çabalarının bir yansımasıdır. Tarihsel önemi olan bu Konferans, devletler - arasında dostluk ilişkileri ve karşılıklı işbirliği ilkelerini işledi, pekiştirdi. Bu ilkeler, egemenlik eşitliğine, egemenlik haklarına saygılı olmak, korkutma ve kuvvete başvurmamak, sınırların dokunulmazlığına, devletlerin toprak bütünlüğüne bağlı kalmak, karmaşık sorunları barışçıl yollardan çözümlemek, ülkelerin içişlerine karışmamak, insan haklarına, bu arada düşünce, din ve inanç özgürlüğüne saygılı olmak, halkların eşitliğini ve kendi kaderlerini tayin hakkını, devletler arasında karşılıklı işbirliğini, uluslararası hukuk kurallarını doğrulukla uygulamaktır.

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, uluslararası karmaşık sorunların tüm ilgili ülkelerin eşit haklı katılması ilkesi temeli üzerinde görüşülmesi ve çözümlenmesi olanağını ve gerçek yararını vurguladı. Bu Konferans, barış ve güvenliğin daha da güçlenmesi, Avrupa ülkeleri arasında olumlu ilişkilerin ve karşılıklı işbirliğinin geliştirilmesi için yeni çevrenler (ufuklar) açtı. Bunun bütün

dünya halkları için olumlu sonuçları olacaktır.

Helsinki'de varılan anlaşmanın etkenliği, önemli ölçüde Konferans'a katılan ülkelerce kabul edilen on ilkenin sürekli ve tam uygulanmasına; Sonuç Belgesi'nde bir bütün olarak yer alan maddelerin yaşamda gerçekleştirilmelerine bağlıdır. Konferans'a katılan ülkeler, Avrupa'da güvenliği ve eşit hakka dayanan karşılıklı işbirliğini geliştirme çabalarını, Konferans'ta kabul edilen anlaşma doğrultusunda sürekli artırırlarsa, bu yöndeki başarılar o kadar büyük olacaktır. Bu da yumuşama sürecinin sürekliliği, daha uzun ömürlü ve geniş kapsamlı olması için gereken koşullardır. Edinilen deneylerin daha şimdiden gösterdiği gibi, bu amaca ulaşılması için karamızda Komünist ve İşçi Partilerinin, tüm demokratik ve barışsever güçlerin, geniş toplumsal güçlerin, halk yığınlarının daha aktif çabaları gerekmektedir.

Bugün Batı - Avrupa'da, işçi sınıfının, halk yığınlarının demokratik ve anti - faşist savaşı yeni bir basamağa yükseldi. Portekiz'de faşist rejim alaşağı edildi. Bu ülkede derin ekonomik ve sosyal dönüşümler uğrunda çetin bir savaş yürütülüyor. Yunanistan'da faşist diktatörlük yıkıldı. İspanya'da, Avrupa'da faşizmin son dayanağı olan krallık, tüm anti - faşist ve demokratik güçlerin artan ve gelişen direnişlerine karşın, Frankizmi sürdürmeğe çalışıyor. Bütün kapitalist Avrupa'da

emekçilerin, ilerici güçlerin ekonomik, sosyal ve politik yaşamın bütün alanlarında demokratik dönüşümlere yönelik hareketleri genişliyor.

Konferans'a katılanlar, Vietnam halkının emperyalizme ve iç - gericiliğe karşı yürüttüğü savaşta kazandığı tarihsel utkuyu, Laos ve Kamboç halklarının utkularını selamlarlar. Uluslararası bir önemi olan bu utkular, kurtuluş ve bağımsızlık savaşında halkların istemlerini hiçbir gücün kıramayacağını bir kez daha kanıtladı. Portekiz sömürgelerinde savaşların sona ermesi, Gine Bisao, Mozambik, Sao Tome, Yeşil Burun Adaları ve Angola halklarının ulusal bağımsızlıklarına kavuşması barış ve güvenlik davasına önemli katkılar yaptı. Böylesi bir gelişme, Güney - Afrika'da ırkçı rejimlerin yıkılmasını yaklaştırıyor, bununla birlikte, sömürgeciliğin tamamen ortadan kaldırılması için bütün kurtuluş hareketleri savaşımını güçlendiriyor.

Küba'ya karşı uygulanan emperyalist ablukanın fiyaskoyla sonuçlanması, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin uluslararası tanınması, DAC ile pekçok ülke arasında ilişkilerin normalleşmesi, uluslararası güvenliğin güçlenmesinde ve sosyalizmin konumlarının kuvvetlenmesinde önemli bir katkıdır.

Bütün bunlar, tüm anti - emperyalist, demokratik ve ilerici güçlerin yıllar boyu sürdürdükleri savaşların bir sonucudur.

Sosyalist ülkeler, onların gelişmeleri, eko-

nomilerinin sürekli büyümesi, sosyalist toplumun gereği emekçilerin çıkarlarına hizmet etmesi, barış içinde yanyana yaşama ilkesinin yerleşmesine yönelik dış politikaları, uluslararası ilişkilerde daha da etkin oluyor; yeni bir dünya savaşının önlenmesinde, uluslararası güvenliğin sağlanmasında, gerginliğin azaltma sürecinin daha da gelişmesinde büyük rol oynuyor.

Ulusal kurtuluş ve bağımsızlıklarına kavuşan halklar, uluslararası etkili bir güç oldular. Gelişmekte olan ülkelerin çoğunluğundan oluşan bloklar - dışı ülkeler hareketi, bugün dünya politikasının önemli etkenlerinden biridir. Bu ülkeler barış, güvenlik, gerginliği azaltma ve eşit haklı işbirliği temelinde, uluslararası ekonomik ve politik ilişkilerde adaletli bir sistemin sağlanması için, emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe, ezgi ve sömürünün her türüne karşı yürütülen savaşa aktif katkıda bulunuyorlar.

Halklar arasında barış ve karşılıklı işbirği azaltma sürecinin daha da gelişmesinde için savaşta önemli bir etken olan, kapitalist ülkeler işçi sınıfının ve öteki geniş toplumsal ve politik güçlerin edimliği gittikçe artıyor.

Bu ülkelerde, emekçi yığınların, toplumsal ilerleme ve tüm ulusun çıkarlarını savunan, toplumsal gelişmenin ana gücü olan işçi sınıfının savaş gücü artıyor. Bununla birlikte, öteki demokratik, anti - tekelci güçlerin

savaşı genişliyor. Bu savaş, tekelci sermayenin egemenlik temellerine karşı yöneliktir. Toplumun geniş katmanları, tarihsel bir zorunluk olarak, kapitalist toplumun, her halkın istemine göre kurulacak sosyalist topluma dönüşeceğini gittikçe daha açık kavrıyor.

Tarafsız devletlerde, halk yığınlarının, bağımsızlık statüsü olanaklarının karamızda barış yararına ve güvenliğin güçlenmesi yönünde etkili bir biçimde kullanılması çabaları artıyor.

Dünyada ve Avrupa'da politik havanın iyileşmesi, tüm anti - emperyalist, ilerici ve sömürgeciliğe karşı olan güçleri etkiledi ve etkiliyor.

Bütün bu etkenlerin, dünya çapında bir nükleer savaşın yerini alacak biricik alternatif olan barış içinde yan yana yaşama politikasının yerleşmesi, bütün ülkeler arasında aktif işbirliğinin geliştirilmesi için çözümleyici önemi vardır.

Bütün bunlar, Avrupa'da gerginliği azaltma doğrultusunda uluslararası ilişkilerin geliştirilmesi, demokrasi ve ilerleme uğrunda halkların başarılı savaşları için yeni olanaklar açıyor. Bütün bunlar, toplumsal gelişmede sosyalizm ilkelerinin etkisini artırıyor.

Konferans'a katılanlar, gerginliğin azaltılmasında ulaşılan ilerlemeyi belirttiler. Bununla birlikte, genel barışın henüz güvence altına alınmadığını, gerginliği azaltmanın sağlam bir süreklilik kazanmadığını, güçlü bir

güvenliği ve işbirliğini engelliyen zorlu nedenler bulunduğunu vurgularlar.

Avrupa - karasında en yıkıcı bir güçte olan silahlı kuvvetlerin yığılması, silahlanmaya hız verilmesi, gittikçe daha fazla silahın, bu arada yığınsal kırım araçlarının birikmesi, başka ülkelerin topraklarında yabancı askersel üslerin ve silahlı kuvvetlerin varlığı, emperyalistlerin baskısı ve ülkelerin içişlerine karışmaları barış, güvenlik ve devletler arasında işbirliği için doğrudan doğruya bir tehlike kaynağıdır; Avrupa halklarının bağımsızlık ve ilerleme istemlerini gerçekleştirme yolunda başlıca engeldir.

Emperyalizmin politikası, yeni - sömürgecilik ve bütün baskı ve sömürü biçimleri - yöntemleri barış, bağımsızlık ve halkların eşitliği için başlıca tehlike olarak kalıyor. Bununla birlikte, ekonomik gelişmede dengesizlik, ekonomik ve politik ilişkilerde eşitsizlik, gerginlik ve çatışmaların kaynağı olduğu gibi, bağımsızlık ve toplumsal ilerleme yolunda ağır bir engeldir.

Karakteri değişmiyen emperyalizmin konumu, güçler dengesinde gelişme sonucu zayıfladı. Bu olgu gösteriyor ki, emperyalizm, artık sosyalizmin tarihsel kazanımlarını ne silip kaldırabilir, ne de ilerici güçlerin ilerlemesini, halkların kurtuluş ve bağımsızlık hareketlerini durdurabilir.

Emperyalizmin yaşadığı güçlükler, kapitalist toplum yaşamının tüm alanlarını kap-

sayan, çeşitli ülkelerde çeşitli biçim ve boyutlarda beliren ekonomik, politik, moral, sosyal bunalımların, yani kapitalist sistemin gittikçe derinleşen genel bunalımının sonuçlarından doğmaktadır. Bugünkü bunalımın, süregelen enflasyon, döviz bunalımı, üretim araçlarının tam kapasiteyle çalışmaması, milyonlarca emekçinin işsizliği gibi karakteristik çizgileri bütün keskinliğiyle ortaya çıkıyor. Bu bunalım, işçi sınıfının, köy - emekçilerin ve orta - katmanların, özellikle gençliğin ve kadınların, aynı zamanda yabancı ülkelerdeki işçilerin çalışma ve yaşam koşullarını ağır bir biçimde etkiliyor. Bu bunalıma moral çöküş ve sarsıntının eşlik etmesi, onun politik karakterini gösteriyor.

Bunalım, uluslararası politik ve ekonomik ilişkilerde derin çelişkiler doğuruyor. Bu, özellikle, ticaret alanında giden kıyasıya çatışmalarda, çeşitli ülkelerin tekelci grupları, bu arada Ortak Pazar'a üye ülkeler arasındaki sert yarışmada, bu savaşımda, aynı zamanda kapitalist tekellerle gelişmekte olan ülkeler arasındaki çelişkilerde kendini gösteriyor.

Bütün bunlar, kapitalist toplumun ekonomik ve sosyal yapısının, halk yığınlarının ve emekçilerin istekleriyle, aynı zamanda toplumsal ilerleme, demokrasi ve politik gelişme istekleriyle, biteviye artan büyük bir çelişki içinde olduğunu gösteriyor.

Kapitalist Avrupa'nın işçi sınıfı ve emekçileri bu bunalımdan demokratik yoldan çı-

kılması için savaşıyor. Böylesi bir çıkış, halk yığınlarının yararına olduğu gibi toplumun sosyalist dönüşüme geçmesine yol açıyor.

Büyük sermaye çevreleri ise, bu durumundan çıkış yolunu, halk yığınlarının demokratik ve sosyal haklarını kısıtlamakta, bunalımın ağır yükünü bu yığınların sırtına yüklemekte görüyor. Bunun yanısıra, gene bu güçler, gerginliği azaltma ve işbirliğini hızlandırma politikasını engelliyorlar; Helsinki Konferansı'nın sonuçlarını baltalıyorlar; uluslararası ilişkilerde gerginliği artırıyor ve çatışmayı körüklüyorlar. Karamızı birbirine karşı askersel bloklara bölen «soğuk harp» politikasına dönülmesini istiyen güçler hâlâ vardır. Böylesi bir politikaya karşı, komünist partileri ve öteki demokratik ve barış - sever güçler çetin bir savaş yürüttü ve yürütüyorlar.

Silahlanma yarışına son vermek, silahları ve silahlı kuvvetleri azaltmak sürecine geçilmesi zorunluktur. Artan silahlanma harcamaları, emekçilerin ve halk yığınlarının sırtına ağır bir yük olarak biniyor. Eğer bu dev harcamalar, halkların yaşam düzeyinin yükseltilmesi, ekonomik geri kalmışlığın önlenmesi, gelişmekte olan ülkelere yardım ve destek yapılması ve çevrenin korunması için kullanılsaydı, bütün insanlığın ilerlemesi davasına önemli ölçüde yardım ederdi.

Sosyalist ülkeler, bloklar - dışı ve barışsever ülkeler, Avrupa Komünist ve İşçi Parti-

leri, ilerici ve demokratik güçler, bu amaçlara ulaşılması için savaşıyorlar. NATO ülkelerindeki gerici çevrelerin, öteki tutucu güçlerin bu gelişmeye karşı koyuşlarını kırmak, karamızda yaşayan bütün halkların en canlı, vazgeçilmez bir davasıdır.

Konferans'a katılan partiler, Avrupa'nın bloklara bölünmesinin kaldırılmasını ve silahsızlanma politikası yürütülmesini istediklerinden ötürü, onlar, böylesi bir gelişmeyle çelişen her harekete karşı tepki göstereceklerdir.

Barış, gerginliği azaltma, güvenlik, barış içinde yanyana yaşama ilkelerinin uygulanması, halklar ve devletler arasında güvenliğin güçlendirilmesi için savaşla, emekçilerin yeni ekonomik ve politik kazanımlar, toplumsal ilerleme için yürüttükleri savaş arasında sıkı bir bağ vardır.

Konferans'a katılan Komünist ve İşçi Partileri, gerici ve totaliter nitelikli eğilimlere olan karşı çabaları, silahlanma yarışını durdurmaya, silahsızlanmaya geçilmeye, ayrı ayrı ülkelerde ve uluslararası alanda tekellerin egemenliğini sınırlamaya veya kaldırmaya yönelik çabaları ne kadar etkili olursa, bu amaçlara o kadar çabuk ulaşılacağı kanısındadırlar.

Komünist ve İşçi Partileri, gerginliği azaltma savaşını, toplumsal ilerleme yararına uluslararası koşulların yaratılması için önemli bir katkı olarak görüyorlar. Barış içinde

yanyana yaşama ilkelerinin tamamen yerleşmesiyle, özellikle, Helsinki Konferansı'nın Sonuç Belgesi'nde yer alan bu ilkelerin Avrupa'da gerçekleşmesiyle, ülkelerin tam bağımsız ve başına buyruk gelişmeleri için olumlu ön koşullar yaratacağı, bu da halkların ekonomik ve toplumsal ilerleme savaşının yararına olacağı kanısındadırlar. Bu, kapitalist ülkelerde demokratik ve sosyalist dönüşümler için olan savaşa daha olumlu koşullar yaratıyor. Sosyalist ülkelerin ekonomik, sosyal ve politik programının uygulanması için, sosyalizmin yarattığı bütün olanakların tam gerçekleşmesi için olumlu koşullar sağlıyor.

Bütün bu etkenler sonucu, halkların adalet ve barış için olan çabaları artıyor. Aynı zamanda sosyalizm ilkeleri geniş halk yığınlarının bilincine daha güçlü bir biçimde yerleşiyor.

Avrupa'da gerginliğin azaltılması, güvenlik ve işbirliğinin güçlenmesi dönüşümünün gerçekleşmesini sağlayan politik girişimlerde, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, öteki demokratik ve barış - sever güçlerle birlikte çözümleyici bir rol oynamışlardır. Konferans'a katılan partiler, Avrupa'da barış, işbirliği ve toplumsal ilerleme için bundan böyle de aktif çalışacaklardır.

Bu amaçla Partiler, her partinin eşitliğini, egemenliğini ve bağımsızlığını korumakla; iç - işlerine karışmamakla; ileri toplumsal

dönüşümler ve sosyalizm için çeşitli savaşım yollarını serbestçe seçme ilkesine saygı göstermekle; Marx, Engels ve Lenin'in yüce ideleri temelinde enternasyonalist, yoldaşça ve gönüllü işbirliğini ve dayanışmayı geliştireceklerdir. Her Parti'nin, ülkesinde sosyalizm için savaşı, ülkesinin işçi sınıfı ve halkı önünde sorumluluğu, halkların kurtuluşu ve bağımsızlıklarını güçlendirme, demokrasi, sosyalizm ve dünyada barış için savaşı, bütün ülkeler emekçilerinin, ilerici hareketlerin karşılıklı dayanışmasiyle sıkısıkıya bağlıdır.

Komünist ve İşçi Partileri, Avrupa'da ilerlemenin ve barışın, çok yönlü çabalarla, geniş politik ve toplumsal güçlerin işbirliği, karşılıklı anlayışı ve yakınlaşmasiyle sağlanacağı bilincindedirler.

Bu Partiler, komünistler ve öteki demokratik ve barış - sever güçler arasında söyleşi ve işbirliğini gerekli görmektedirler. Bu durumda onlar, kendilerini birleştiren noktalardan yürüyor ve aralarında işbirliğini engelliyebilecek güvensizlik ve yerleşmiş ön - yargıların ortadan kaldırılması için çaba harcıyor.

Bu Partiler, bütün halkçı güçlerin gözlerini, ilerleme ve barış hareketinin gelişmesine, saldırgan anti - komünizmin verdiği zararlar üzerine çekmeyi kendilerine görev bilmektedirler. Komünist partileri, kendilerinin politikasını benimsemiyen veya eylemlerine karşı eleştiri yürüten herkesi, anti - komünist olarak görmüyor. Anti - komünizm, em-

peryalizmin ve gerici güçlerin yalnız komünistlere değil, aynı zamanda öteki demokratlara ve demokratik özgürlüklere karşı kullandığı bir silahtı ve öyle de kalıyor. Bu güçler, komünistlerin politikasını ve ülkülerini halkın gözünden düşürmek, işçi hareketinin birliğini, demokratik güçlerin ve halk yığınlarının işbirliğini baltalamak amacıyla; komünist partilerine, Sovyetler Birliği'nden başlayarak bütün sosyalist ülkelere, sosyalizm ve ilerleyiş güçlerine karşı kampanyalar açıyorlar. Halk yığınlarının ilerleyişi ve demokratik gelişmesi çabaları yararına, anti - komünizm yalıtılmalı ve yenilmelidir. Böylece komünist ve işçi partileri, politikalarının, adalete ve ilerleyişe dayanan ülkülerinin daha da güçlenmesi ve bunun emekçi halk yığınlarını en geniş ölçülerde birleştirebilecek bir güç olması için eylem yürüteceklerdir.

Konferans'a katılanlar, çeşitli ülkelerde ve uluslararası alanda komünist ve sosyalist, veya sosyal - demokrat partileri arasında işbirliğinin gelişmesindeki başarıları selamlarlar. Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin temel çıkarları, böylesi bir işbirliğini köstekliyen, emekçi yığınların bütün tekelci sermayeye, gerici ve tutucu güçlere karşı savaşını zorlaştıran bütün engellerin kaldırılmasını gerektirdiğini gerekli sayıyorlar.

Konferans'a katılan Komünist ve İşçi

Partileri, özünde işçi sınıfını kapitalist sisteme bağlamak olan her türlü politika ve görüşü yadsıdıklarını yeniden belirtirler. Bu Partiler, partilerinin güçlenmesi, işçi sınıfıyla, tüm emekçilerle bağların gelişmesi için sürekli çalışmalar yürüteceklerini bir kez daha doğrularlar. Aynı zamanda Komünist ve İşçi Partileri, öteki demokratik güçlerle, özellikle barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşında sosyalist ve sosyal - demokrat partilerle, eşit haklı işbirliğine katkıda bulunmaya hazır olduklarını yeniden belirttiler.

Kapitalist ülkeler komünist partileri ve tüm demokratik güçler, faşist rejimlerin bıraktıkları kalıntıların ortadan kaldırılması, barış ve demokrasinin geliştirilmesi uğrunda, her ülkenin egemenliği ve bağımsızlığı için büyük bir tehlike taşıyan uluslararası tekellere ve çok - uluslu kampanyalara karşı savaşın, Avrupa'nın bir barış ve ilerleme kalesi olmasında büyük önem taşıdığı kanısındadırlar.

Konferans'a katılan Komünist ve İşçi Partileri, tüm emekçilerin çıkarlarının ortak olduğunu, bundan ötürü, bu güçlerin haklarının etkenli biçimde savunulmasında ortak eylemlerin önemli bir rol oynadığını vurgularlar. Bundan ötürü Komünist ve İşçi Partileri, kendi dirimsel çıkarları için savaşta tüm emekçilerin politik ve dinsel gö-

rüşlerine bakmadan, birleşme, saflarını sıklaştırma çabalarını artırmalarına büyük önem veriyorlar.

İşçi sınıfının etkisi, onun sendikal örgütlerinin ulusal ve uluslararası düzeyde ortak çıkışlarıyla artıyor. Komünistler şimdiye kadar olduğu gibi, bundan böyle de, sendikal örgütlerde birliği ve başına buyruk harekete yönelik girişimleri vargücüyle destekleyeceklerdir.

Emekçilerin hakları, demokrasi ve barış uğrundaki savaşta katolikler, hristiyan dininin öteki temsilcileri ve başka dinde olanlar, önemli bir rol oynuyorlar. Komünist ve İşçi Partileri, Avrupa'da demokratik doğrultuda bir toplumsal ilerleyişe yönelik savaşın ayrılmaz bir parçası olan bu güçlerle söyleşi ve ortak eylem gereğinin bilincindedirler.

Konferans'a katılan Komünist ve İşçi Partileri, çalışan ve sosyal - politik savaşa günden güne daha geniş katılan kadınlara sesleniyor; kadınların gerçek hak eşitliği ve özgürlüğünün ön - koşulu olarak, tüm güçleriyle genel barış ve toplumsal ilerleme savaşımına katkılarını artırmaya çağırıyorlar.

Konferans'a katılanlar, Avrupa - kara-sı'nın geleceğini elinde tutan gençliğin, barışçı - Avrupa için, ilerleyiş ve özgürlük için, sosyalizme doğru giden Avrupa için giden savaşa artan bir enerjiyle katılmalarını destekliyorlar.

Konferans'a katılan Komünist ve İşçi

Partileri, bütün işçileri ve memurları, köylüleri, orta katmanları, bilimsel - teknik alanlarda çalışan aydınları, sanatçıları, bütün yığın örgüt ve kuruluşlarını, Avrupa'nın barışçıl geleceği ve ilerlemesinden yana olan bütün politik partileri ve insanları, aşağıdaki amaçlara ulaşma uğrunda aktif eyleme çağırıyor :

1.

AVRUPA'DA GÜVENLİĞİN SAĞLAMLAŞTIRILMASI VE SİLAHSIZLANMANIN GERÇEKLEŞTİRİLMESİ UĞRUNDA ETKİLİ ÖNLEMLERİN UYGULANMASI YOLUYLA GERGİNLİĞİ AZALTMA SÜRECİNİ DERİNLEŞTİRMEK İÇİN

Konferans'a katılanlar, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın Sonuç Belgesi'nde yer alan anlaşmalara, barış ve güvenlik davasına yarayan tüm anlaşma ve antlaşmalara kesinlikle uyulması ve yaşamda tam gerçekleşmesi için çağrıda bulunurlar.

Yumuşamanın dayanıklı olması, gittikçe genişlemesi ve derinleşmesi; bunun sağlanması için, Helsinki'de kabul edilen kararların, halk yığınlarının yürüttükleri savaşla desteklenmesi, güçlendirilmesi ve tam uygulanması; Helsinki Konferansı'nın Avrupa'da güvenlik ve işbirliği yönündeki sonuçlarını yadsıyan, gerginliği azaltma ve halkların güvenliğini sağlama politikasını baltala-

maya çalışan gerici güçlerin çabalarının engellemesi, bozulması gerek.

Konferans'a katılanlar, her hangi bir ülkenin iç - işlerine karışma girişimlerine, her halkın doğal hakkı olan kendi yazgısını özgür ve egemen olarak belirlenmesine karşı her türlü saldırının püskürtülmesi yönünde halk yığınlarının, bütün barış - sever güçlerin aktif çıkışlarını ve dayanışma eylemlerini desteklerler.

Gerginliğin azaltılmasını sağlamlaştırmak ve derinleştirmek için, silahsızlanmanın gerçekleşmesi, Avrupa - karası'nın askersel bloklara ayrılmasının önlenmesi ve Avrupa'da güvenliğin etkin kılınması uğrunda bütün ülkelerin ortak çabalarının sağlanması gereklidir. Avrupa, askersel alanda gerginliğin azaltılması girişimleri için, pratikte uygulanması bakımından, örnek olmalıdır.

Bu amaçlara ulaşmak için, işçi sınıfının, tüm emekçilerin ve karamızda tüm halkların yığınsal çıkışlarının çözümleyici bir rolü vardır.

Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, halkları şu istekler uğrunda kesin ve enerjik eyleme çağırıyorlar:

— nükleer silahlanma başta olmak üzere, her türlü silahlanmaya son verilmelidir;

— Birleşmiş Milletler çerçevesinde yapılan silahsızlanma görüşmeleri hızlandırılmalı ve uluslararası kontrole dayanan genel

ve tam bir silahsızlanmaya yönelik etken önlemler gerçekleşmelidir;

— yabancı ülkelerdeki askersel üsler kaldırılmalı, başka ülkelerin topraklarında bulunan askersel birlikler geri çekilmeli ve dağıtılmalıdır;

— bütün devletlerin, en başta nükleer silahları olan devletlerin, aynı zamanda büyük askersel potansiyeli bulunan öteki devletlerin, askersel bütçelerinde sürekli indirmeler yapılmalıdır.

İnsanlığa karşı işlenmiş en büyük cinayet olabilecek bir nükleer savaş tehlikesinin zaman kaybetmeden ortadan kaldırılması gerekmektedir. Bunun için şunlar gereklidir:

— bütün devletlerin ödevi, nükleer silah kullanmamak ve bununla korkutmaya kalkışmamak; genellikle hiç bir durumda kuvvete başvurmamak veya kuvvete dayanarak uluslararası ilişkileri tehdit etmemektir;

— nükleer silahlanmaya ve nükleer silah taşıyan araçların üretimine son vermeli, her çeşit nükleer silah denemeleri yasaklanmalıdır;

— yabancı ülkeler topraklarında buluna nükleer silahların kaldırılması için etkili önlemler alınmalı, bunların yayılması önlenmeli, genel ve tam bir silahsızlanma yoluyla atom silahlarından temizlenmiş bölgeler meydana getirilmelidir;

— nükleer silahlar ve bunları taşıyan araçlar kısıtlanmalı, üretimi durdurulmalı

ve mevcut nükleer silahlar yok edilmelidir; böylesi bir gelişmeyi istiyen bütün ülkelerin, hiç bir aşağılama yapmaksızın, eşit hak temeli üzerinde atom enerjisini barışçıl amaçlarla kullanma olanağına sahip olması gerekmektedir.

Bu anlamda, daha şunları elde etmek gereklidir:

— bütün devletler bakteryolojik silahların yasaklanmasını ve yok edilmesini öngören anlaşmalar imzalamalıdırlar;

— kimyasal ve başka yığınsal kırım silahlarının yasaklanmasını ve yok edilmesini öngören bir anlaşmayla, bunların askersel amaçlarla çevreyi ve iklimi etkiliyecek bir biçimde kullanılmasını yasaklıyan bir antlaşma, en yakın bir zamanda bağlanmalıdır;

—yeni - tip kırım silahlarının geliştirilmesi ve üretimi yasaklanmalıdır;

— kaza ile silahlı çatışma çıkmasını ve bunların uluslararası bir bunalıma dökülmesini önliyecek önlemler alınmalıdır;

— başka bir devlete ve herhangi bir halka karşı her türlü güç göstermesinden vazgeçilmelidir.

Konferans'a katılanlar, bütün ülkelerin eşit hakla, böylesi koşulların sağlanmasıyla devletler arasında silahsızlanma sorunlarıyla ilgili görüşmeler ve konferanslar yapılmasını istemelidirler. Bu amaçla, Birleşmiş Milletler Teşkilatı olanaklarının daha geniş ölçüde kullanılması gerekmektedir.

Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, Avrupa'nın ve dünyanın çeşitli bölgelerinde yabancı asker ve askersel üslerden arınmış barış ve işbirliği bölgelerinin oluşturulmasından yanadırlar.

Konferans'a katılan partiler, genel Avrupa güvenliğiyle Akdeniz bölgesinde güvenliğin sağlanması arasındaki sıkı bağı ele alarak, dünyanın bu bölgesinde silah birikimine son verilmesini, atom silahıyla donatılmış gemilerin Akdeniz'den çekilmesini, bütün yabancı askersel üslerin kaldırılmasını ve Avrupa'nın askersel bloklara ayrılmasının önlenmesi sürecinde Akdeniz'in bir barış denizi olmasını sağlamak için bütün yabancı filoların ve askerlerin çekilmesini istemektedirler.

Konferans'a katılanların öteki istekleri şunlardır:

— silahlanma yarışına son verilmeli, ve kısıtlanmasına yönelik bütün anlaşma ve antlaşmalara titizlikle uyulmalıdır;

— özellikle askersel birliklerin birbirleriyle karşı karşıya bulunduğu tehlikeli bölgelerde, aynı zamanda karamızın öteki bölgelerinde, ilgili devletler arasında hiç birinin güvenliğine zarar getirecek biçimde silahlı kuvvetlerde ve silahlarda kısıtlamayı öngören anlaşmalar bağlanmalıdır;

— yeni askersel blokların ve askersel grupların oluşturulması önlenmelidir.

Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, si-

lanma yarışının yoğunlaşmasına, askersel kışkırtmaların hızlanmasına yönelik her harekete, eyleme, davranışa kesinlikle karşı duracaklardır.

Bütün devletler ve dünya halkları için dirimsel bir önemi olan silahsızlanma ve güvenlik sorunları çözümlenirken, bütün ülkelerin güvenliği gözönünde bulundurulmalı ve tüm devletlerin eşit haklara sahip olmaları sağlanmalıdır.

Avrupa'nın bloklara ayrılmasının önlenmesi, karamızda ve dünyada sürekli barışın ve güvenliğin sağlanmasına önemli katkıda bulunacaktır. Konferans'a katılanlar, NATO'nun ve Varşova Antlaşmasının, ilk adım olarak da bunların askersel örgütlerinin dağıtılmasını istemektedirler. Komünist ve İşçi Partileri, bu amaca ulaşılması için somut girişimlerin uygulanmasından yanadırlar.

Konferans'a katılanlar, saldırganlık savaşlarına ve her biçim korkutma ve kuvvete başvurma propagandalarına son verilmesini, bunların yasaklanması gerektiğini kesinlikle belirtmektedirler.

Silahlanma yarışına son verilmesi ve silahsızlanmaya gidilmesi yolunda yapılan görüşmeler, alınan öneriler hakkında kamuoyuna, bütün ülkeler halklarına geniş, sürekli, düzenli bilgi verilmesi de gereklidir, zorunluktur.

2. FAŞİZMİN KÖKÜNÜ KAZIMAK, DEMOKRATİK VE ULUSAL BAĞIMSIZLIĞI SAVUNMAK İÇİN

İspanya'da yeni bir durum belirmiştir. Ülkede gitikçe gelişen güçlü ve dayanışmalı savaş, Avrupa'da son faşist rejimin son günlerinin yakın olduğunu gösteriyor.

Bugün İspanya'da egemenlik süren krallık, Frankizm'in bir uzantısıdır, tüm politik tutukluların serbest bırakılmasını, sendikal ve politik hakların tanınmasını yadsıyor, ülkenin tam ve gerçek bir demokrasiye kavuşma uğrunda etkin bir savaş yürütenlere karşı kuvvet kullanıyor. Konferans'a katılanlar, baskılara hemen son verilmesini ve tüm politik tutuklu ve göçmenleri kapsayan genel affın hemen çıkarılmasını istemektedirler.

Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, Frankizm politikasının hangi biçimde olursa olsun sürdürülmesini sağlamak girişimlerine karşı olduklarını belirtirler; ve Avrupa'da demokratik ve ilerici güçleri, demokrasi ve özgürlük için savaşan İspanya'daki anti - faşist güçlerle dayanışmalarını aktif, somut olarak yoğunlaştırmaya çağırırlar. Tüm faşist kalıntılardan temizlenmiş bir İspanya ve bu ülkenin demokratik yoldan gelişmesi, Avrupada güvenlik ve ilerleme için gereklidir.

Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, İs-

panya komünistleriyle dayanışmasını dile getirir; demokratik karşınlıkta, anti - faşist ve demokratik harekette artan birlik sürecini selamlarlar. Bu güçlerin dayanışması ve işbirliği, halk yığınlarının en yakın bir zamanda özgür ve demokratik bir İspanya yaratma savaşının temel ve ön koşullarıdır.

Konferans'a katılanlar, 25 Nisan 1974'de faşizmden kurtulan yeni Portekiz'deki ileri gelişmeleri selamlarlar. Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, Anayasada saptanan, bağımsız, demokratik ve soyalizme yönelik bir Portekiz'in kurulmasını amaç edinen komünistlerin, sosyalistlerin, Silahlı Kuvvetler Devinimi'nin ve bütün demokratik güçlerin eylem birliğini sağlama yönünde atılan her adımı destekliyorlar. Gericiliğe ve faşizm tehlikesine karşı özgürlüğü ve ilerlemeyi savunan Portekiz Komünistleri ve öteki demokratlarla dayanışma içinde olduğunu bildiren Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, Portekiz halkının iç - işlerine ne biçimde olursa olsun karışılmasına kesinlikle karşı olduklarını bildirirler.

Konferans'a katılanlar, Kıbrıs halkıyla dayanışmalarını dile getiriyorlar. Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını, egemenliğini ve toprak bütünlüğünü öngören Birleşmiş Milletler kararlarının hemen uygulanmasını, Kıbrıs'taki bütün yabancı askerlerin hemen çekilmesini, yerlerinden sürülen Kıbrıs'lıların güven-

liklerini sağlamak şartiyle evlerine dönmelerinin sağlanmasını, aynı zamanda Kıbrıs sorununun barışçıl yollardan çözümlenmesi için Birleşmiş Milletlerin denetiminde Kıbrıs'ta iki topluluk arasında akılcıl ve yapıcı görüşmelerin gerçekleşmesini isterler. Özgürlük ve eşit haklılık havası içinde gerçekleşecek böylesi bir çözüm, Kıbrıs'taki her iki topluluğun — Rum ve Türklerin — yararınadır.

Konferans'a katılanlar, diktatörlüğün yıkılmasından sonra, demokrasinin korunması, ülkenin bağımsızlığının güçlenmesi yönünde aktif bir savaş yürüten Yunanistan komünistleri ve bütün demokratik güçlerle dayanışmalarını belirtirler.

Konferans'a katılanlar, demokratik ve yurtdaşlık haklarının gerçekleşmesi ve sağlanması için savaşan Kuzey İrlanda'daki demokratik güçlerle dayanışmalarını dile getirirler.

KONFERANSA KATILANLAR, TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NE YASALLIK SAĞLANMASINI KESİNLİKLE İSTERLER; VE BU ÜLKENİN TÜM DEMOKRATİK GÜÇLERİYLE DAYANIŞMALARINI BİLDİRİRLER.

Konferans'a katılanlar, Federal Almanya'da komünistlere ve ilerici güçlere uygulanan aşağılama ve kovuşturmalara, komünistlere ve öteki demokratlara uygulanan an-

ti - demokratik meslek yasağına karşı olduklarını belirtirler.

Demokrasi ve toplumsal ilerleme için, karşılıklı güven ve dostça işbirliğine dayanan barışın ve uluslararası ilişkilerin korunması için; faşizmin kökünü kazımak, onun açık ve kapalı biçimlerde belirmesini önlemek, faşist ve neo - faşist terörist örgüt ve grupların örgütlenmesine ve çalışmalarına, aynı zamanda, işçi sınıfının ve öteki ilerici güçleri parçalamak amacını güden ırkçı propaganda ve eylemlere karşı savaşmak gerekmektedir. Bu amaçla, nerede ve ne biçimlerde olursa olsun, baskı ve ülkelerin iç - işlerine karışma yeltenişlerine karşı - koymak gerek. Bütün Avrupa halklarının gelişmesi, barış ve toplumsal ilerleme yolunda ileri adımlar atılması için bir tehlike olan tekelci sermayenin baskı, devletin ezici ve dikta yöntemlerinin artması eğilimini önleme yolunda demokratik hakların gelişmesi ve savunulması savaşını hızlandırmak bugün her zamankinden çok daha zorunluktur.

Konferans'a katılanlar, halkların demokrasi, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerleme yolunda yürüttükleri savaşı desteklemek için yığın eylemlerini yoğunlaştırmaya çağırıyorlar.

3.
KARŞILIKLI YARARA DAYANAN İŞBİRLİĞİNİ GELİŞTİRMEK, HALKLAR ARASINDA DAHA İYİ BİR ANLAYIŞ ORTAMI YARATMK İÇİN

Konferans'a katılanlar, insanın çeşitli eylem alanlarını kapsayan işbirliğinin geliştirilmesi, halkların barış ve güvenliğinin güçlenmesine, kişinin barış, demokrasi ve insancıl ilkeler gereğince yetiştirilmesine katkıda bulunduğu açısından hareket etmektedirler. Bunun temeli ve değişmez koşulu, her ülke halkının başına buyruk, iç - işlerine karışılmadan, kendi politik, ekonomik, toplumsal ve türesel sistemini seçmek ve geliştirmek, kendi tarihi ve kültürünün bütün zenginliklerini korumak ve artırmak hakkına saygılı olmasıdır.

Konferans'a katılanlar, bu iş - birliğinin demokratik yönde derinleşmesi için, böylesi bir iş - birliğine tüm ilerici örgütlerin aktif ve canlı katılması için, her şeyden önce işçi sınıfına, köylülere, aydınlara, tüm emekçilere başvuruyor.

Bu nedenle, Konferans'a katılanlar, aşağıdaki istekler için onları savaşa çağırıyor:

— Helsinki toplantısının Sonuç Belgesi'nde belirlenen ilke ve anlaşmalarla uyumlu bir biçimde, Avrupa devletleri arasında işbirliğinin geliştirilmesi ve güçlendirilmesi için;

— tüm Avrupa devletleri arasında, ekonomik ve toplumsal düzenleri ne olursa olsun, hak eşitliğine, her devletin ulusal egemenliğine saygı ve karşılıklı yarar temeli üzerinde, Avrupa çapında ticaretin gelişmesini frenleyen, aşağılamayı, sınırlamaları kaldıran, en elverişli koşullar uygulayan bir ticaret sistemiyle ekonomik işbirliğinin geliştirilmesi için; Bu, hem bunalımın sonuçlarına karşı emekçilerin verdikleri savaşıma, hem de Avrupa ülkelerinin ekonomik gelişmelerine uygundur;

— her halkın ve her insanın eşit - haklılığına saygılı olmak, her ülkenin egemenliğini korumak ve iç - işlerine karışmama ilkelerine bağlı kalmak yoluyla, insanların birbirlerine daha da yakınlaşması, aralarındaki güvenin güçlenmesi ve birbirlerini daha iyi tanıyabilmesi amacıyle, Avrupa ülkeleri ve halkları arasında kültür, bilim ve teknik, eğitim, enformasyon ve insanlar arasında ilişkiler alanında işbirliğinin geliştirilmesi için;

— Birleşmiş Milletler Örgütü'nce insan hakları üzerine işlenmiş uluslararası antlaşmaların, tüm Avrupa devletlerince onaylanması ve uygulanması için; Bu, işçi sınıfının ve tüm emekçilerin sosyal ve politik hakları uğrunda yürüttüğü savaşın yararına olduğu gibi, aynı zamanda, çalışma, eğitim, konut ve sosyal hizmetler, hastalık, sakatlık ve yaşlılık durumlarında yeterli yardım hakkı için,

kadınlara eşitliliğin sağlanması için, toplumsal ve devlet sorunlarının çözümüne emekçilerin katılması için olan savaşın yararınadır;

— yabancı işçilere, çalıştıkları ülkelerin işçileri gibi aynı çalışma koşulları ve eşit ücret sağlanması için; yabancı işçilerin ve ailelerinin politik, sosyal ve kültürel hakları, bulundukları ülkelerin yurtdaşlarına sağlanan eşit haklılık ilkesine dayanmalıdır; İşçilerin Anayurdunda yurtdaşlık hakkını kullanabilmesi garanti edilmelidir;

— ulusal azınlıklara ilişkin Helsinki toplantısının Sonuç Belgesi'nde yer alan görüşün bütün devletlerce yaşamda tam ve kesin olarak gerçekleşmesi için;

— emekçilerin yaşam ve çalışma koşullarını olumsuz yönde etkiliyen, halkların ulusal çıkarlarını ve devletlerin egemenliğini kabaca çiğneyen çok - uluslu tekellerin politikasına karşı olan savaşa dayanışma gösterilmesi, savaşın desteklenmesi ve aktif yürütülmesi için;

— kardeş kentler, üretim kolektifleri, bilim ve kültür kurumları arasında bağların yoğunlaşması için; çeşitli örgüt ve kuruluşlar arasında delegasyonlar karşılaşmalarının genişletilmesi için; turizmin geliştirilmesi için;

— yığınsal enformasyon araçları objektif bilgi temeli üzerinde, heryerde, karşılıklı yakınlaşmaya, halklar arasında daha iyi bir

anlayış sağlamaya, güven ve işbirliği havasını güçlendirmeye, düşüncelerin yayılmasına katkıda bulunmalıdır;

— Halklararasında adalet, özgürlük, kardeşlik ve halklararasında dostluğun yerleşmesini sağlayan kültür ve sanat zenginlikleri değiş - tokuşu işinin yoğunlaştırılması için; Konferans'a katılanlar, bilim, kültür ve sanat alanında çalışanları, bu yönde işbirliğini geliştirmeye çağırıyorlar.

4.
DÜNYADA BARIŞ, GÜVENLİK, İŞBİRLİĞİ, ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE TOPLUMSAL İLERLEME İÇİN

Konferans'a katılan Komünist ve İşçi Partileri, bütün ülkelerin eşit haklarla katılmasiyle, Avrupa'da barış, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşının dünyada politik, ekonomik ve toplumsal sorunların çözümüne önemli katkısı olacağına inanmaktadırlar. Avrupa'daki olumlu gelişmeler, halkların kurtuluş savaşları, harp tehlikesine karşı savaş, dünyanın öteki bölgelerinde de gerginliğin azaltılması, yeni - sömürgeciliğe ve ulusal baskının her biçimine karşı savaşmak için olumlu koşullar yaratıyor. Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, Helsinki'de onaylanan ilkeler doğrultusunda, bütün ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesi yönünde Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'na katılan devletlerce

kabul edilen yükümlülüğe büyük önem veriyorlar.

Bunun yanısıra bağımsızlığına yeni kavuşmuş ülkeler halklarının emperyalizme, baskı ve sömürünün her biçimine karşı, halkların çıkarlarına uygun olan yeni uluslararası ekonomik düzen uğrundaki savaşı, dünya ilerici dönüşümleri için büyük önem taşımakta ve Avrupa halklarının barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme uğrundaki savaşına güçlü bir destek olmaktadır.

Konferans'a katılanlar, halkları, aşağıdaki istekler uğrunda savaşa çağırıyorlar:

— harp ocaklarının görüşmeler yoluyla ortadan kaldırılması, varılan anlaşmaların titzlikle uygulanması; herşeyden önce, İsrail askerlerinin 1967'de ele geçirdikleri Arap topraklarından çekilmesini, Orta - Doğu sorununun eksiksiz ve adaletli bir biçimde, Filistin halkına ulusal devletini kurma hakkını, bu yasal hakkı sağlıyan, bu bölgedeki tüm devletlerin ulusal bağımsızlığını, güvenliğini ve toprak bütünlüğünü garanti eden biçimde çözümlenmesi. Avrupa Komünist ve İşçi Partileri, Orta - Doğu halklarının içişlerine dışardan karışılmasına karşıdırlar;

— Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarının, saldırgan savaşın yaralarını sarma çabalarının, ve ülkelerinde barışçı ve demokratik gelişme için savaşımlarının desteklenmesi;

— Angola Halk Cumhuriyeti hükümeti ve halkının, ulusal bağımsızlığı güçlendirme

ve ilerleme yolundaki çabalarını desteklenmesi;

— faşist cuntanın zındanlarında çürütülen tüm Şili yurtseverlerinin ve demokratlarının serbest bırakılması; Şili halkının Şili'de insan hakları ve demokratik özgürlük uğrunda yürüttüğü savaşın desteklenmesi, açılan uluslararası kampanyanın yoğunlaştırılması; Uruguay'da, Paraguay'da, Guatemala'da ve öteki Latin - Amerika ülkelerinde komünistlere ve demokratlara uygulanan terör ve baskılara hemen son verilmesi;

— Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin, dıştan hiç bir karışmasız, iki Kore'nin barışçıl, demokratik yoldan birleşmesi uğrunda savaşının desteklenmesi;

— Arap, Güney Afrika, Namibiya ve Zimbabve halklarının emperyalizme karşı savaşını, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı tüm savaşanları, bütün saldırıya uğrayanların savaşının desteklenmesi;

— Birleşmiş Milletler Örgütü'nün ırkçı rejimlere karşı aldığı ticaret ambargosu kararlarının titizlikle uygulanması; bütün devletlerin Güney Afrika Cumhuriyeti'yle ilişkilerini kesmesi ve en başta bu ülkeye silah satışının durdurulması.

Uluslararası ilişkilerin demokratikleştirilmesi ve tüm halklar için eşitlik ve karşılıklı yarara dayalı uluslararası işbirliğinin geliştirilmesi; gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler arasındaki derin farkların ortadan kaldı-

rılması, emperyalizm ve yeni sömürgecilikten kurtulmuş uluslararası bir topluluğun oluşması için yürütülen savaşın önemli amaçlarındandır. Böylesi bir topluluk, tüm uluslaın tam bağımsızlığını ve insanlığın tüm sorunlarının çözümüne, bu ulusların aktif olarak katılmasını sağlayan ilkelere dayanmalıdır.

Barışın sağlanması, uluslararası anlaşmazlıkların adaletli biçimde çözümlenmesi, güvenliğin güçlenmesi ve silahsızlanma yönünde somut adımlar atılması için, geniş bir uluslararası işbirliği gitgide kaçınılmaz olmaktadır. Bu işbirliği, yeni ve uluslararası adaletli ekonomik ilişkiler kurulması için de gereklidir. Böyle bir işbirliği, dünyada açlığın ortadan kaldırılması, okur - yazarsızlığın giderilmesi, çevrenin korunması, hava ve deniz kirlenmesinin önlenmesi, yeni enerji kaynaklarının yaratılması ve kullanılması, doğal afetlerin sınırlandırılması, en tehlikeli hastalıkların önlenmesi ve sağaltılması (iyileştirilmesi) gibi karmaşık ve önemli sorunların çözümüne de yardımcı olabilir.

Bu da, sömürgeciliğin ve yeni sömürgeciliğin ortadan kaldırılmasını; yeni bir uluslararası ekonomik düzenin yaratılmasını; en geri kalmış ülkeler başta olmak üzere, tüm ülkelerin ekonomik ve sosyal gelişimi için koşullar sağlanmasını; gelişmekte olan ülkeler halklarının, kendi ülkeleriyle gelişmiş ülkeler arasındaki farkları ortadan kaldırmaya

yönelik çabalarını destekliyecek, geniş bir uluslararası işbirliğinin örgütlenmesini; bütün halkların, ulusal zenginliklerinden özgürce yararlanma haklarının kısıtsız sağlanmasını; tüm devletlerin, çağdaş bilimsel - teknik kazanımlardan yararlanabilmesini, hammadde, tarımsal ürün ve endüstri malları fiyatları arasında adaletli bir uyum sağlanmasını; ticaret ilişkilerinin her tür yapay engel ve ayrımların ortadan kaldırılmasıyla geniş çapta geliştirilmesini; gerektirmektedir. Avrupa ülkeleri, bu amaçlara ulaşılmasına büyük katkıda bulunabilirler.

Sosyalist ülkeler, bloklar - dışı ülkeler hareketi, gelişmekte olan ülkelerin devrimcileri ve ilerici güçleri, işçi hareketi ve demokratik akım, uluslararası alanda adalet ve eşitlik temeline dayalı, yeni - tip politik ve ekonomik ilişkilerin yerleşmesi için savaşmaktadırlar. Çağımızın bir zorunluğu olan bu savaşa, kapitalist ülkelerde, her geçen gün daha geniş ekonomik ve politik çevreler katılmaktadır. Bu tip ilişkiler, barış, yumuşama ve dünyada toplumsal ilerleyiş davasına yaramakta, Avrupa işçi sınıfının, halk yığınlarının çıkarlarına tümüyle uymaktadır.

Konferans'a katılan Komünist ve İşçi Partileri, Birleşmiş Milletler Örgütü'nün, uluslararası sorunların, tüm devletlerin eşit haklarla katılması yoluyla çözümlenmesinde, devletler arasında işbirliği ve karşılıklı anlayış ilişkilerinin genişlenmesinde, dünya gü-

venliğinin güçlenmesi ve sürekli barışın sağlanmasında oynadığı role, büyük önem vermektedirler.

Konferans'a katılanlar, Avrupa'da tüm emekçileri, demokratik ve barış - sever güçleri, özgürlük ve bağımsızlığını savunan tüm halklarla dayanışmayı güçlendirmeye yönelik yeni çaba ve girişimlerde bulunmaya çağırmaktadırlar. Bu, halkların ulusal ve sosyal eşitlik haklarının kazanılmasında çok önemli bir etken, dünyada barış, güvenlik ve toplumsal ilerleme davasına önemli bir katkı olacaktır.

*
* *

Konferans'a katılanlar, savundukları ereklere ulaşılması, Avrupa'nın bir barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme karasına dönüşmesinde önemli bir ilerleme olacağı kanısındadırlar. Bu nedenle, Konferans'a katılanlar, emekçilerin sınıfsal çıkarlarına olduğu gibi, her halkın ulusal çıkarlarına, insanlığın ilerlemesi yararına uygun, elle tutulur sonuçlar almak için, yumuşama sonucunda yaratılan olanaklardan yararlanmaya kararlı olduklarını vurgularlar.

Konferans'ta temsil edilen Komünist ve İşçi Partileri, barış, güvenlik ve toplumsal ilerleme savaşında verimli bir işbirliği sağlamak amacıyla, tüm demokratik güçlerle, bunların özgürlük ve bağımsızlıklarının korun-

ması temelinde, yapıcı bir söyleşi kurulmasından yanadırlar. Bu partiler, işçi sınıfını, köylülüğü, orta - tabakaları, bilim ve kültür temsilcilerini, kadınları, gençleri, tüm ilerici, demokratik, barış - sever güçleri ve partileri, demokratik yığın örgütlerini, karamızdaki tüm ulus halkların barışçıl geleceği ve serilip serpilmesi uğrunda çabalarını artırmaya çağırdılar.

Faşizm üzerinde kazanılan büyük utkudan bu yana otuz yıldan fazla bir zaman geçti. Avrupa'nın kalıcı bir barış karasına çevrilmesi, bu etkü uğrunda savaşanların, canlarını verenlerin anısına dikilecek en güzel anıt olacaktır. Berlin Konferansı'na katılan Komünist ve İşçi Partileri, görüşmelerde saptanan büyük ereklerin gerçekleşmesi, tüm halkların çıkarlarına uygun olacağı, yeryüzünde barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm davasına önemli bir katkıda bulunacağı kanısındadırlar.

⁂

avrupa komünist ve işçi partileri konferansı'na katılan parti temsilcileri'nin konuşmaları(*)

(*) Konferans'a katılan 29 Avrupa Komünist ve İşçi Partisi'nden, konuşma metinlerini elde edebildiğimiz, 23 Temsilci'nin konuşmasını yayımlıyoruz (**Ürün Yayınları**)

ALMAN SOSYALİST BİRLİK PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ ERİCH HONECKER YOLDAŞIN KONFERANS'I AÇIŞ KONUŞMASI

Sevgili Yoldaşlar!

Almanya Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi adına, Alman Demokratik Cumhuriyeti komünistleri ve halkı adına, bütün kardeş parti delegasyonlarını candan selamlarım. Berlin Konferansı, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'ni en iyi şekilde temsil eden konferanstır. 29 Komünist ve İşçi Partisi'nin delegasyonları, 29 milyondan fazla komünisti temsil ediyorlar. Haklı olarak söylüyoruz ki, partilerimiz ve bu Konferans, Avrupa işçi sınıfının, emekçilerinin, halklarının temel istemlerini dile getiriyor.

Son zamanda uluslararası alanda olumlu değişmeler oldu. Bu, büyük ölçüde, komünist partilerinin, Sovyetler Birliği'nin ve diğer sosyalist ülkelerin, tüm ilerici ve demokratik güçlerin uzun yıllar süren, zorlu ve öz-verili savaşımının sonucudur.

Bu tarihsel değişimler nedeniyle, 1974 Ekim'inde Varşova'da yapılan Danışma Toplantısı'nda Av-

rupa Komünist ve İşçi Partileri, yalnız kendilerini değil, tersine tüm barış-sever ve anti-emperyalist güçleri derinden ilgilendiren bir görevi üstlendiler. Bu görev, Avrupa'da barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşımında, işçi sınıfına, halklara bundan sonraki yön ve yolu önermek görevidir.

Bu arada gelişme daha da ilerledi. İleri sürülen soğuk savaştan yumuşamaya dönüş, Helsinki Güvenlik ve İşbirliği konferansı'nın sonuçlarıyla anlam dolu onayını buldu.

Burada, Berlin'de üzerinde görüştüğümüz konu, çok günceldir. Halklar, eskiden beri, her zaman bir barış ve ilerleme Avrupa'sı savaşımında öncü olduğunu kanıtlamış olan komünistlerin, yumuşama ve toplumsal ilerleme savaşımı yolunu göstermesini bekliyorlar. Haklı olarak söyleyebiliriz ki, bu umutlar yalnız Avrupa'nın halkları ve demokratik güçleriyle sınırlanmıyor.

Partimiz, bu Konferans'ın büyük tarihsel sorumluluğumuza uyumu inancını dile getirir. Partilerimiz, sonucu Redaksiyon Komisyonu'nun hazırladığı döküman tasarısında somutlaşan yararlı ve kollektif bir ön-çalışma yaptılar. Dostça bir atmosferde yapılan ön-hazırlıkların, Partilerimiz arasında karşılıklı anlayış; ortak görüşleri, birlikte eylemi geliştirmeye kuşkusuz büyük katkısı oldu.

Partimiz, Avrupa komünistlerinin, Konferansımızın konusu üzerinde geniş fikir değiş-tokuşuna büyük değer veriyor. Almanya Sosyalist Birlik Partisi, bunda, barış ve sosyalizm davası için savaştaki ortak çıkar ve amaçların dile getirilişini görüyor.

Değerli yoldaşlar,

Partimiz, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin anlam dolu konferansının, Alman Demokratik Cumhuriyeti başkentinde yapılmasını gurur ve sevinçle

karşılıyor. Biz bunu yüksek bir onur ve aynı zamanda bir görev olarak görüyoruz.

Bu Konferans'ın ortak görevlerinin çözümüne yapacağı önemli katkının bilinciyle, Almanya Sosyalist Birlik Partisi, tüm katılanlara iyi ve verimli bir çalışma diler.

Avrupa'nın 29 komünist ve İşçi Partisi'nin Konferansı'nın açıldığını açıklamama izin veriniz.

BELÇİKA KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKAN YARDIMCISI JEAN TERFVE YOLDAŞ'IN KONUŞMASI

Sevgili Yoldaşlar!

Partimiz, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin bu Konferansı'nın yürütülmesini büyük bir mutlulukla karşılamaktadır. Yöntemlerine uygun olarak, Partimiz, Konferans'ın hazırlanmasına sürekli ve olumlu katkılarda bulunmuştur. Erişilmiş olan hedeflerin, her partinin ve uluslararası Komünist ve işçi hareketinin sorunlarının tümünü bütünüyle kapsamamasına rağmen, uzun ve zor olan Konferans hazırlıkları, katılanların hepsinin anlaşma için büyük sabır ve sürekli çaba göstermesini gerektirmesine rağmen, Partimiz, Konferans'ın yararlı olduğu görüşündedir. Hatta bu zorlukların ve beraberlerinde getirdikleri tartışmaların genişliğinin, sonuç olarak olumlu birşey ortaya koyduklarına da inanıyoruz. Bunlar, Partilerimizin herbirinin ve tüm hareketin karşı karşıya bulunduğu sorunların çeşitliliğini ve karmaşıklığını daha iyi kavrayabilmeye olanak sağladılar; büyük önemi olan, ikili bir gerekliliğin daha iyi tespit edilmesine yardımcı oldular:

Birincisi, her Parti'nin serbest karar verme yeteneğini temin etmesi. ve savaşımı ardıcıl, tam bakillerinin, sosyalizmin güçlenmesi ve kapitlazmın ğımsız, açıklanmış ve kabul edilmiş bir politik çizginin temelinde, ülkelerinin sosyal, ekonomik ve politik koşullarına, özelliklerine ve o andaki durumlarına uygun olarak sürdürmeleri gerekliliği.

İkincisi, bütün Komünist ve İşçi Partileri'nin, her ülkedeki sosyalizm savaşımının, her partinin işçi sınıfına ve halkına karşı olan sorumluluğunun, tüm ülkelerin işçilerinin, tüm ilerici hareketlerin ve tüm savaşan halkların dayanışması ile bağlantılı olduğu fikrinden hareketle, işbirliklerini ve uluslararası dayanışmalarını, Marx, Engels ve Lenin'in büyük fikirlerinin zemininde sürdürmeleri gerekliliği.

Birinci gereklilik, değişikliklerinin ve yeni şekillerinin, sosyalizmin güçlenmesi ve kapitalizmin sarsılması ile betimlenmiş olan bir dönemde gittikçe daha açık olarak ortaya çıktığı gerçek politik yaşamın tecrübe ve öğretilerinden çıkıyor. İkinci gerekliliği, bize, bu gerekliliği değersiz göstermeye çalışmak için rakiplerimizin gösterdikleri gayret hatırlatıyor. Diğer taraftan 20 aylık hazırlık sırasında, büyük etkinlikle tartışmayı, farklı görüşleri daha büyük bir açıklıkla ortaya koymayı ve hareketimizin merkezcil girdaplara çekilmemesini ve birliğini korunmasını sağlamış olan, bizi birleştiren durumları aramayı öğrendik.

Yine de, genişliği, çevresi ve önemi olan, erişilmiş sonuçların gerçek durumunun tümünü kapsamadığını ve son iki yıl içinde tamamlanmış olan değişiklikleri yetersiz dikkate alındığını da görmek zorundayız.

Kuşkusuz ki, haklılıkla, Konferansımızın hedef-

lerini sınırlandırdık; ve Avrupa'da barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşını ilgilendiren sorunlara konsantre olduk. Bunlar, gerçekleştirildiği koşullar altında, oluşturulmasının, barışın sağlamlaştırılması alanında erişilmiş olan ve emperyalist güçlerin, uluslararası politikayı kendi çıkarlarına alet etmekteki yetersizliklerini gösteren ilerlemelerin öneminin görülebilir hale getirilmesini sağlamış olan Helsinki Konferansı'ndan beri, büyük bir öneme sahiptiler. Helsinki Konferansı'nın kapanış anlaşmalarının imzalanmasından bir yıl sonra, birlikte yaşamanın oybirliği ile konulmuş prensiplerinin önemli anlamına rağmen, emperyalist çevrelerin sorumluluğunu taşıdıkları, yumuşamanın belirli bir engellenmesini tesbit ediyoruz. Avrupa'daki silahlanmanın ve savaş güçlerinin azaltılması konulu Viyana Konferansı, yerinde sayıyor. Politik yumuşamanın, askeri yumuşama ile genişletilmesi ve bazı gerçekçi silahsızlanma tedbirlerinin gerçekleştirilmesinin, erişilebilecek yeni ileri adımların deney taşı olması hedeflerinin gerçekleştirilmelerinde saklanamayacak zorluklar vardır. Bu durum, harcanması gereken çabaları aksettiriyor; bu, Konferans'ın ve kabul etmiş olduğumuz görevlerin öneminin gerekliliğini aksettiriyor.

Açıktır ki, hâlâ, zorunluluk karşısında yeni ortaya çıkan, gerek her ülkenin politik durumunda gerekse genel politik durumda gerçekleşecek olayların adım adım gözönünde tutulması ile gelişecek olan bir sürecin başında bulunuyoruz. Bundan, her Parti için, eylemlerini gerekliliklerle bağlantılı olarak ve her ülkede oluşan olanaklardan hareketle geliştirme ve bütün bu eylemlerin arasında gerekli görülen ortaklıkları ve koordinasyonları oluşturmak gerekliliği doğuyor.

Yumuşamanın sağlamlaştırılıp geliştirilmesi yolunda karşılaşılan zorlukların tek nedeninin, kelimenin dar anlamında uluslararası politikanın belirli görüntülerinin değil, daha geniş bir sürecin, kapitalist sistemin sarsılması ve parçalanması sürecinin olduğu görüşündeyiz.

Bu durum, özellikle değişik şekillerde ve ülkeden ülkeye değişen bir yoğunlukta gelişmesine rağmen, Batı-Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde görülebilir. Bununla beraber orada, genel olarak Marksizmin kurucuları tarafından tahmin edildiği gibi yaşam gücü önemli ölçüde kısılmış olan rejimlerde, içindeki çelişkilerin, açıkca, ortaya çıktığı rejimin ortadan kaldırılmasını gerektiren ve bu gerekliliğin bilincine sadece işçi sınıfının değil, çeşitli sosyal tabakaların da vardığı döneme yaklaşılıyor.

Bu durum karşısında, rejim, varlığını sürdürmek için sonu kuşkulu bir deneye girişiyor. Bu, tüm hazır güç araçlarının ve iki yüzyıl boyunca savunulan bir egemenlik tarafından toplanan tüm deneyimlerin kullanımı ile oluyor. Hemen hemen giderilmesi olanaksız, ekonomik, maddi ve parasal zorluklarının giderilmesinde, yükü hepsinden önce tüm işçilerin yaşam koşullarına yüklüyor; bir bunalım ve acil tedbirler politikası güdüyor, emekçi halkın, kendisinden, kararlı ve örgütlü savaşının yüz yılında koparabildiği sosyal kazançları ve demokratik özgürlükleri tekrar geri almaya çalışıyor.

Fakat, doğrudan doğruya kendilerini hedef alan, yaşam koşullarını zorlaştıran bu önlemler; devamlı olarak büyüyen çalışan kitlelerin, kapitalizmin gerçek yüzünü, büyük zararlılığını, ve toplumun temelden bir değişiminin gerekli olduğunu görebilmelerini sağlıyor.

Bu bilinç gelişmesi, ne kendiliğinden oluşuyor

ne de son basamağa kadar gidiyor. İktidar sahiplerinin kendileri ve onlara bilinçli yada bilinçsiz olarak bağlı olanlar tarafından desteklenen yanılgıları, yarım-önlem çabaları, geçici çözüm arayışları inatçılıkla dayanıyorlar.

Kapitalist Avrupa'nın Partilerinin önemli görevi; rejimin temelden değişimi için sürdürülen savaşın başında yer almak, onu yönetmek ve önemini açıklamak, yanlışları önlemek, gerekli ve inanılır seçenekler önermek, sabırsız tutumla maceralara sürükleyebilecek olan akımları gemlemektir.

Bu görevi, ancak, ülkelerinin politik ve toplumsal yaşamlarında sağlam kök salmışlarsa, kendi halklarının çıkarlarının en kararlı ve uzak görüşlü savunucuları olarak ortaya çıkıyorlarsa, doğru olarak yerine getirebilirler.

Partiler, bugünkü durumda, herşeyi tek başlarına yapmak isteyecek kadar ileri gitmemeli, —çeşitli nedenlerden dolayı ve eşit olmayan anlayışla— iktidardaki sistemin önünde duran önemli problemlerin çözümü için gerekli yeteneklerinden, kısa zamanda rejimi inkar etmeye götüren şüphelerde bulunanlarla, olanaklar içinde ittifaklar aramak ve kurmak için çaba göstermelidirler.

Gerekli sağlamlığı ve sabırı birleştirecek şekilde davranmak ve her an gerçekleştirilebilecek etapları tespit etmeye çalışmak zorundalar.

Bu görevin gerçekleştirilebileceğine inanıyoruz. — Partimizin deneyimlerinin temelinde— durumumuz, belirli bir sayıda Batı-Avrupa ülkesindeki durum için örnektir. Bizim ulusal kapitalizmimiz, ülkemizin sınırlarını çoktan aşmış olan uluslararası bir rol oynadığı XIX. yüzyılla XX. yüzyılın başı arasındaki zamandan kalan, hâlâ yaşayabilen, izleri koruyor. Bununla beraber, onun parçalanması

durdurulamaz özelliktedir; büyük tekellerin ve çok -uluslu şirketlerin yeni mekanizmaları haline geçmektedir ve bütün alanlarda tüm emperyalist çevrelerle sıkı bağlar kurmuştur. Kendisini, bir yüzyıldan fazla bir süreden beri, varlık koşullarının düzeltilmesi ve belirli bir sayıda temel demokratik özgürlüklerin elde edilmesi için dev savaşlar vermiş olan, sayıca zengin, geleneksel iyi örgütlenmiş işçi sınıfının karşısında görmektedir. İşçi sınıfı, gerek sosyal-demokrat gerekse hristiyan devrimci eğilimlerle belirlenmişti, ki bu da, Partimizin neden sadece dar bir çevrede tutunabildiğini kısmen açıklar. Ve buna rağmen, bizde, her alandaki sonuçları ile, bir kapitalizmin sarsılması dönemi yaşanıyor. Toplumun temelden değiştirilmesi sürecini ele alma olanakları sağlayan yöntemlerin aranması ve sınıf-işbirliği politikasının sürdürülmesi arasında tereddüt eden sosyalist kitlelerin ve örgütlerinin durumlarını etkiliyor. Bu kadar belirli ve şekillenmiş olmasa da, aynı eğilim hristiyan çevrelerde de oluştu.

Bütün bunlar, sosyal ve demokratik alanlarda savaşarak elde edilmiş kazançların korunması ve genişletilmesi; ve bu andan sonra gerekli olan politik değişimlerin sağlanması amacıyla, işçilerin ve halkın güçlerinin birleşmesi için, 25 yıldan beri en elverişli koşulları yaratıyor. Bu temelde ve kapitalizmin sallanmasından sonuçlanan yeni durumdan çıkarak, Partimiz, kendini geliştirebilir ve sadece kendisinin üstlenebileceği bir rol oynayabilir. Bu ona, kendini sağlamlaştırma ve büyütme olanağını veriyor. Ayrıca, bu durumun sadece Belçika için karakteristik olmadığını, birçok kapitalist ülkede değişik şekillerde ve değişik derecelerde tekrarlandığını düşünüyoruz. Böylece, bu durum, bu bölgelerin herbirinde, Partilerimizin genişlemesi ve güçlen-

mesi için yeni olanaklar veren koşulları yaratıyor. Aynı zamanda, hareketimize olumsuz etkileri olan, 50 yıldan beri süregelen ve kapitalist Avrupa ülkelerinde komünist partilerinin gelişimi için üç dar istisna dışında gerçek perspektifler olmadığı yolundaki yanlışlığı besleyen bir durumu gidermek olanak dahilinde olacaktır.

Konferans'tan sonraki zamanda, hepimizin birlikte, değişik yönlerde büyük bir iş başarmak zorunda olduğumuza inanıyoruz.

Batı-Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde gelişen değişikliklerin, böylece ortaya çıkan dev olanakların ve bundan doğan, Partilerimizin sağlamlaşması, gelişmesi ve onlara verilmiş görevlerin gerçekleştirilmesi için yeni koşulların gözönünde tutulmasıyla, Komünist ve İşçi Partileri'nin tüm ittifakının, yeni durumları anlayabilmek, onlara uyabilmek ve gerçekleştirilen inisiyatifleri desteklemek için büyük çabalarda bulunması gerektiği kanısındayız.

Temelden değişimlerin tüm dönemlerindeki gibi, hareketsiz olmamak ve aşırı eğilimlerle erken oluşlara girişmemek, aksine, oluşan ve gelişen şeyi desteklemeye çalışmak gereklidir. Barışın güven altına alınması ve yumuşama savaşımının ön saflarında, emperyalistler tarafından arzulanan tüm bloklaşma çabalarıyla savaşmak gereklidir; inisiyatifleri çoğaltmak gerekir ve bunların da halk kitleleri için dolaysız, ulaşılır bir şekle ve uygun öze sahip olmaları zorunludur.

Sosyalist ülkelerin oynadığı önemli rol, yönlerini bütünüyle kendilerinin tespit edebilecekleri sistematik barış politikasının çevresi ve anlamı, güven uyandıran ve dünyadaki açık-görüşe geniş bir şekilde tanıtılması gereken olumlu, kolay anlaşılır önerilerle ortaya çıkmak zorunludur.

Bugün barış politikasının gerçekleşme, yumuşama yolunda yeni ilerlemelere erişme sorunu; bir hükümet sorunundan daha çok, çok güçlü halk kitlelerinin eylemleri sorunudur. Ekonomik ve sosyal alanda birçok yerde ortaya çıkan önemli anti-kapitalist girişimleri ele almak ve tamamlamak zorunda olan, işte bu kitlelerdir.

İşbirliği ve uluslararası dayanışmanın geliştirilip sağlamlaştırılması için uyanık olmalıyız; çünkü onlar, yeteri kadar değerlendirilemeyen ve hiçbir şeyle yeri doldurulamayacak olan bir kazancı temsil ediyorlar; ve herhangi bir şekilde sarsılırlarsa, bu, sınıf düşmanlarımızın belirgin bir zaferi olur.

Bu Konferansımızın sürdürülmesi, burada bulunan Partilerin sayısı ve temsil edildikleri düzey, önceden yapılmış olan görüşmelerin genişliği, özünün zenginliği ve açıklığı, kanıtlanmış, daha ileri açıklıklara ve uyumlara elverişli olan sentezlere gelme ve zorlukları aşma yeteneği, Avrupa Komünist ve İşçi hareketi için olağan-üstü değerli bir sonuç oluştururlar. Partilerin, her partinin bağımsızlığına tam saygı ile, uyumlarını ve birbirlerine bağlılıklarını elde etme isteklerinin belirli bir bildirisidir.

Bize verilmiş olan tarihi görevleri beraberce yerine getirmek ortak isteğinin ifadesi olarak; 29 ve 30 Haziran 1976 günlerini kilometre taşları olarak değerlendirmeliyiz.

Son olarak, Alman Sosyalist Birlik Partisi'ne, politik hazırlıkları ve Konferansımızın sürdürülmesindeki örnek organizasyonu oluşturmak için harcadığı üstün çabalardan dolayı, teşekkür etmek ve onları bundan dolayı gönülden kutlamak istiyoruz.

⁂

DANİMARKA KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKANI KNUD JESPERSEN YOLDAŞ'IN KONUŞMASI

Sevgili Yoldaşlar!

Önce, burada bulunan yoldaş Partilerin tüm temsilcilerini, Danimarka Komünist Partisi ve tüm Danimarka'lı komünistler adına, kalpten selamlamama ve onlara, işçi sınıfının ve halklarının sorunlarına etkide başarılar dilememe müsaade ediniz.

Gerek şimdi, gerekse Konferans'ın hazırlanması sırasında olağanüstü konuk-severlikleri ve büyük yardım-severlikleri için, Alman Sosyalist Birlik Partisi'ne de teşekkürlerimizi yöneltiriz. Bugüne dek, Avrupa'da Komünist Partiler tarafından yapılanların en geniş kapsamlısı olan bu Konferans'ın oluşumundan son derece memnunuz. Avrupa'da barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşının acele çözüm gerektiren sorunları üzerindeki, komünistlerin genel düşüncelerinin tam şimdi açıklanmasını ve vurgulanmasını çok önemli olarak değerlendiriyoruz.

Marx, komünist hareketin temelini, «Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz» kelimeleri ile belirlemişti. Yeni toplumsal çözümler gerektiren dirim-

sel çıkarları söz konusu olduğu zaman, halkların güçlerinin sınırlar ötesi birleşimi için, işçi sınıfının bu enternasyonalizmi, devamlı artan ölçülerde sonuca varan özellik göstermiştir. Bunun önemi de, ekonomik ve politik gelişiminin birçok problemi, uluslararasılaştırdığı zamanımızda, gelişmesini sürdürmüştür.

Konferansımız, gerek sosyalist gerekse kapitalist ülkelerin parti temsilcilerini biraraya getirmesi açısından, değişik bir önem kazanmaktadır. Sosyalizmin, Avrupa'nın yarısından fazlasında zafer kazanmış ve yüksek bir gelişim basamağına erişmiş olması, aynı zamanda, Avrupa halklarının, gerek devletlerarası ilişkilerle ilgili, gerekse her halkın, kendi öz toplumsal ilişkileri üzerinde karar verme hakkının güven altına alınması ile ilgili sorunlarının çözümü için yeni olanakların yaratılmış olması anlamına gelmektedir. Tam tersi düşünüldüğünde, gelecekte bu yeni fırsatların kullanımındaki ihmaller, gericiliğin ve emperyalizmin en karanlık güçlerinin, karamız için yeni ve ciddi tehlikelere neden olmaları sonucunu doğurabilir. Bundan dolayı, Konferansımızın ifade ettiği bağlılık ve karşılıklı anlayış, son derece büyük öneme sahiptirler.

Eski karamız donmuş değil, tam aksine tempolarının hızlandığı görülen toplumsal gelişim ve değişimlere sahne olmaktadır. Kapitalizmin ülkelerinde, bunalım, onun sarsıntısı ve neden olduğu değer kaybı, büyük kitlelerin, toplumun sürekli değişiminde yeni yollar aramasını olanaksız kılmaktadır. Buna karşılık tekeller, kendi sistemlerinin bunalımının yükünü, emekçilere taşıttırmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Böylece halklar, gelecekte tutulması gereken yol üzerinde karar verme durumunda bırakılmaktadır. Bundan da, işçi sı-

nıfının ve komünist hareketin, halkla kaynaşmak ve bu hareketi, gericiliğin tekeline ve ana güçlerine yöneltmek sorumluluğu kaynaklanmaktadır. Bu, sınıf güçleri dengesinde, Avrupa'nın, halkların dünya çapındaki barış ve ulusal bağımsızlık savaşında, sonuca varıcı ve ilerici bir rol oynama durumuna getirilmesini doğuracak önemde değişikliklere neden olabilir.

Danimarka'da, bunalım hissedilir etkiler oluşturdu. Bunlar, Danimarka'daki kapitalizmin son derece sağlam ve bunalımsız olduğu yanılgısının yıllardan beri yayılmış olmasından dolayı, iyice hissedilir bir hal aldılar. Bu yüzden, bunalım, ideolojik, politik ve moral bir bunalım olarak ortaya çıktı. Tüm partilerin arasında şiddetli çatışma ve tartışmaların gelişmesi de, karakteristiktir. Halkın politik atmosferi, devamlı artan bir çözüm arama şeklinde yüklenmektedir. Bu koşullar altında komünistler, anti-tekelci savaşa giden yolun açıklanması ile, partiye güçlü destek ve destekler sağlamaya ve önemli yeni pozisyonlar kazanmayı başarmışlardır.

Avrupa Komünist Partileri'nce, 1967'de Karlovy Vary'de kararlaştırılmış olan hareket programının büyük bir kısmının gerçekleştirilmiş olması, Avrupa'daki olayların süratli gelişim temposunun bir ifadesidir. Bu programa, bir de, Avrupa'yı kapsayan devletler konferansının gerçekleştirilmesi de dahildi. Bu amaca, son yılların Avrupa'sının en önemli olaylarından biri olan, Helsinki'deki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansi'nın başarı ile kapanması sonucu ile ulaşılmıştır. Şimdi, Avrupa'da sağlam bir düzen için, yumuşamanın ileriye götürülmesi için, barış içinde yanyana yaşam için —ulusların eşit ve egemen haklarının korunması ile— herkes tarafın-

dan kabul edilmiş bir temel vardır. Danimarka'ya göre, ulusların çıkarları, böyle bir gelişime çözülmez bağlarla bağlıdır. Soğuk savaşın yeni politikası, silahlanma yada başka yollarla keskinleştirilmiş emperyalist blok politikası; bütün bunlar, Danimarka halkının güçlüklerini kuşkusuz büyütecek ve ileride ulusun bağımsızlığını —hatta varlığını— büyüyerek tehdit edebilecektir.

Sosyalist ülkelerin, hepsinden önce Sovyetler Birliği'nin, Helsinki Sonuç Belgesi'nde belirtilen sonuçlara ulaşmak için, oynamış oldukları çok gerekli rolün altını çizmek için, her türlü neden mevcuttur. Onların sürekli girişimleri ve kararlılıkları olmadan, Avrupa halklarının barış isteğini devletlerarası düzeyde kabul ettirmek olanaksızdı. Doğaldır ki, emperyalist devlet adamlarının, saldırgan bir politika için tüm bahaneleri kapsam dışı bırakan bir belgenin altındaki imzası, sorunların böylece çözümlenmiş olmaları anlamına gelmez. Norveçli şair Grieg : «Barış, insanın sahip olduğu şeylerin en devamsızıdır. Uğrunda her gün yeniden savaşılması gerekir» demişti. Erişilmiş olan sonuçlarla, bu devamlı savaş, birçok bakımdan yeni şekiller alabilir. Şimdi, bu savaş özellikle, Konferansımızın da önerdiği gibi, Helsinki'deki kararların gerçekleştirilmesi, yumuşamanın özellikle dünya silahlanmasının durdurulması ve silahsızlanmaya doğru gerçekçi adımlar atılması ile geliştirilmesi üzerine yönlendirilmelidir.

Bunlar gerçekten savaş görevleridir; çünkü hiçbir zaman kendiliklerinden çözümlenmezler. Helsinki kararlarının, getirdikleri yeni olanakların kullanılması yerine, önemlerinin değersizlendirilmelerini hedef alan kampanyaların başlatıldığı, bilinmiyen birşey değildir. Helsinki'nin resmi kararları, el-

le tutulur hareketler gerektirdikleri halde, bir formalite haline getirilmişlerdir.

Bizde bu kampanyalar, Anti-sovyetizm'e yeniden hayat verme eğilimleri ile bağlantılıdır. NATO'nun askeri sisteminde, Danimarka, bilindiği gibi, NATO yönetiminin yüksek bir dikkat göstermesini gerektiren «Doğu Denizinin Anahtarı» özel rolünü oynamaktadır. Bununla ilgili olarak, halkı, yersiz bir «Sovyet Tehlikesi» tehdidi ile korkutmak zorunluğu doğmaktadır. Kısmen NATO askeri kuvvetleri, kısmen de üç sosyalist Baltık Denizi ülkesinin askeri kuvvetlerinin manevralarının varlığının dramatize edilmeye çalışılması da, bu amaca hizmet eder. Bizim anlayışımıza göre, bu yolla yaratılmış sorunlar, Baltık Denizi ülkelerinin maksada uygun görüşmeleri ile dünyadan silinebilirler.

Sözedilen kampanya, aynı zamanda, sağcı güçlerin yeni bir savunma planlaması ile, silahlanmayı artırma baskısı ile de ilgilidir. Hatta son günlerde, NATO, açıkca bu sağ güçlerin yanında yer almaktadır. Bunu, Danimarka'nın NATO üyeliğinin çekilmez ve tehlikeli olduğunun yeni bir kanıtı olarak değerlendiriyoruz. Partimiz, Danimarka'nın NATO'dan çıkmasını, ülkenin tarafsız statüsünün yeniden elde edilmesini, ve Kuzey ülkeleri arasında barışın, yumuşamanın ve ülkelerin bağımsızlıklarının güçlendirilmesini amaçlayan bir işbirliğinin geliştirilmesini sağlamaya çalışmaktadır.

Devletlerarası ilişkilerin temeli olarak, yumuşamanın ilerletilmesi ve barış içinde yanyana yaşamanın güçlendirilmesi, halklar için, sadece dünya silahlanmasının artan yüklerinden kurtuluş anlamına gelmemekte; aynı zamanda, her halkın, toplumsal değişiklikler yapabilme olanaklarını büyütmektedir. Bu tip değişikliklerin gerekliliği devamlı

artan sayıda insan tarafından görülmektedir.

Eğer emperyalist liderler, Batı-Avrupa'da hangi hükümet kuruluşlarına izin verecekleri üzerine, —hatta bazen Helsinki Konferansı'nın sözleşmelerine de başvurarak— gururlu konuşmalar yaparlarsa; eğer çok-uluslu tekeller, halkların değişiklik isteklerine karşı gelebilmek için, politikacıları ve kuruluşları satın almayı bir hak olarak görürlerse; eğer barış içinde yanyana yaşama, toplumdaki değişikliklerin ve ideolojik savaşın sona erdirilmesini gerektirecek en kesin şekilde değerlendirmek istenirse; bu durumda bunların en kesin şekilde reddedilmeleri zorunludur. Çünkü, bu Helsinki sözleşmesinin, iç-işlere karışmama güvenceleri ile direk olarak çelişkide olma durumundadır.

Danimarka toplumundaki derin bunalım, devlet tekelci kapitalizmin getirdiği bunalımdır. Büyük sermaye, bu bunalımı, refah devleti diye nitelendirilen kurumu yıkarak sona erdirmeye çabalamaktadır.

Kapitalist ekonomideki beklenen devri kalkınma süreci için, %10 ile %15 arasında ve gençler arasında daha da yüksek olan uzun süreli bir işsizlik oranı hesaplanmaktadır.

Ücretler, açık amacı büyük sermayenin masraflarını kısmak ve kazancını daha da artırmak olan bir gelir politikası ile düzenlemeye çalışılmaktadır. Devletin sosyal amaçlar, yetiştirme amaçları, ve kültürel görevler harcamaları kısıtlanmakta; ve bu, devamlı genişleyen halk tabakalarına yeni ve çözümü güç sorunlar getirmektedir. Egemen politika, daha iyi bir toplum için hiçbir perspektif göstermiyor.

Danimarka toplumunun bunalımı, Danimarka'nın 1972'de Avrupa Ekonomik Topluluğu'na girişi

ile daha da keskinleşmiştir. Büyük sermayenin buradaki amacı, politikasını, tekellerin ortak pazarında, devletler-üstü organların yardımı ile sürdürmekti. Büyük sermayenin gazetelerinden birinde, bir zamanlar : «Danimarka'lı politikacıların düşünebilecek tüm zamanlarının en önemli bölümünü kaplamış olan, ekonomik - politik anlaşmaların onda dokuzu, Ortak Pazar'ın organları ile yapılmıştır.» denilmişti.

Buna karşılık işçi sınıfından ve halktan, antitekelci ve demokratik karakterde ve ulusal bağımsızlık arzusunun da taşıdığı çok geniş kapsamlı bir halk hareketi yükselmişti. Bugüne kadarki araştırmalar, çoğunluğun, Danimarka'nın üyeliğine karşı olduğunu göstermişlerdir.

Açıkta, Atlantik adalarında yaşayan bir ulus, bağımsızlık haklarını idrak ederek, Avrupa Ekonomik Topluluğu üyeliğine hayır diyebilmiştir. Bu, onun açıkca lehine olmuştur.

Bunun için, Danimarka'daki savaşım, tekellerin egemenliğine karşı, Avrupa Ekonomik Topluluğu'na üyeliğe karşı, birleşmenin devamına götüren her adıma karşı, Danimarka halkının demokratik hareketlerinin çok az etkileyebildiği egemenlik haklarının Brüksel'deki devletler-üstü organlara yitirilmesinin devamına karşı yönlendirilmesi gerekmektedir.

Avrupa Ekonomik Topluluğu'ndaki son yılların iç krizi, Danimarka gibi küçük ülkelerin bütünüyle bağımlı hale gelmesi demek olan, birleşme işleminin planlanmış temposunu düşürmüştür. Bunu, Danimarka'nın Avrupa Ekonomik Topluluğu'ndan çıkması çabalarının, doğruluk ve gerçekliklerini halen korudukları şeklinde değerlendiriyoruz.

Son zamanlarda Avrupa Ekonomik Topluluğu içinde, AET parlamentosuna direk oylar yolu ile hizmet eden bir «Avrupa Birliği» planları aracılığıyla, politik bir birleşme eğilimleri güçlendirilmiştir. Mevcut olan planlar, AET içinde bir askeri birleşmeyi, dış politikaların eşitlenmesini, hatta daha da ilerde bir AET birleşik devletini hedeflemektedir. Biz, bütün bu eğilimlere ve bu yolda bütün adımlara karşı kesin tavır takınıyoruz. AET çerçevesinde yeni bir ekonomik - politik askersel bir blok oluşturulmasını, Avrupa'da barış ve demokrasi savaşında bir engel olarak görüyoruz. Bu, küçük milletlerin ulusal bağımsızlıklarını ortadan kaldırabilir. Avrupa'nın büyük ve küçük devletleri arasındaki gerekli işbirliğinin Helsinki kararlarını birleştiren bir temel üzerinde geliştirilmesi gerektiğini savunuyoruz.

Danimarka toplumunun bunalımı, halk arasında değişik niteliklerde akımlar ve yönelmeler oluşturmaktadır. Şaşkınlık ve kararsızlık da artmaktadır. Bazıları, toplum sorunlarının çözülebileceği ileri adımların mümkün olabileceğinden çok kuşkuludur. Burada yatan tehlikeler açıktır. İşçi hareketinin sorumluluğu ve rolü, o derece büyümektedir. Geçerli olan, egemenliğin ve tekellerin yarattığı bunalımların etkiledikleri kişilerin, ileriye götürülebilecek yollar bulma amacı ile, uğraşlarını birleştirmelerini sağlamaktır.

Eğer işçi sınıfı, büyük sermayeye yada onun devlet araçları ile teşvikinin gelişimine karşı hareketindeki güçlerini birleştirirse, bu diğer halk tabakalarına da, toplumun temel anlaşmazlığının nerede oluştuğunu anlamada yardımcı olacaktır. Demagojilerin etki alanları daraltılacaktır. Emekçilerin öz - güvenleri gelişmektedir. Bu gelişim

için uluslararası sınıf savaşımının da dev bir anlamı vardır. Gerçek sosyalizm, ilk planda, zamanımızdaki zarar veren bunalımların, işsizlik ve diğer geri adımların, bir gereklilik değil de, kapitalist sistemin ürünleri olduğunun canlı kanıtını getirmektedir.

Tüm bu sorunlarda, Komünist Partisi olarak, özel bir sorumluluk hissediyoruz. Biz, işçi sınıfının günlük savaşımına katılmamızdan hareketle, bu savaşımı, tekellerin egemenliğine ve politik anlaşmalara karşı geçerlilik sağlayabilme durumunda olan, birleşik anti-tekelci, demokratik hareketler haline gelmelerini gerçekleştirecek şekilde genişletip ilerletmeye çalışıyoruz. Bu yolda şimdiden başarılar elde edilmiştir.

Uzun süreden beri, tartışma için açıklığa kavuşturulmuş olan, ve önümüzdeki Parti Kongresi'nde kabul edilmesi gereken «Komünistlerin Program Önerisi»nde, bu politikayı ortaya koyduk, ve ayrıntılı biçimde kaleme aldık. Bu program, işçi sınıfının ve halkın, devlet tekelciliğine karşı, antitekelci, demokratik hürriyet ve kazançların teminatı için savaşının sürdürülmesi doğrultusundadır. Bu, bizde sosyalizme geçişin yolu olabilir. Orada, Danimarka'da sosyalizm ile ne amaçlandığını açıklıyoruz. Bu programın, ülkemizdeki tarihi gelişiminin getirmiş olduğu koşullar altında, Marksizm - Leninizmin ilkelerinin yaratıcı bir uygulanışı olduğu kanısındayız.

Savaşımızın bu çizgisi ve görüş açısı, sosyal demokrasinin bu yüzyılda egemenliğini sürdürmüş ve bu sırada, toplumun bu şekilde sosyalizme girebileceği görüşünü koymuş olduğu bir ülkede geliştirilmiştir. Bugün herkesin kabul etmesi gerekir ki, durum bu olmamıştır. Bundan dolayı, işçi ha-

reketimizde, ileriye giden yol üzerinde yeni şeyler düşünme gerekliliği vardır.

Danimarka toplumunu değiştirebilecek tek güç, yalnız ve yalnız çalışan Danimarka halkıdır. Birlik, sadece ortak eylemlerden doğabilir. Bundan dolayı, eylem birliği yöntemi, bizim için bir ilkedir. Bu ilkeyi, gereken sabır ve şaşmazlıkla kullanmaya koşullandık. Emperyalizmin ve büyük sermayenin kurbanı olmak istemeyen işçi sınıfının ve tüm demokratik ve ilerici güçlerin birliğini hedef olarak almaktayız.

Aynı zamanda, Komünist Parti'nin varlığının gerekli olduğu kanısındayız. Deneyimlerimiz, bu kanımızı güçlendirmektedir. Marksizm-Leninizm üzerine kurulmuş, örgütçü - ideolojik bağımsız bir sınıf Partisi'nin yokluğu, halkımız ve işçi sınıfının savaşımını zayıflatacak ve kesin zaferler kazanılamıyacaktır.

Bu anlayıştan hareketle, bu Konferans'ın da ifade ettiği gibi, komünistlerin uluslararası ortaklığının önemini de değerlendiriyoruz.

Konferans, dünya kamuoyunun dikkatini uyandırmıştır ve bizim dostlarımız olmayanlar, o'nu tahrif etmeye, alaya almaya çalışmaktadırlar. Bu arada, özellikle, bizim, kendilerini açıkca rahatsız eden, beraberliğimiz sorununa konsantre olmaktadırlar. Yöntemleri, en önemli olarak şunlardan oluşuyor : birleşme gösterisi yapınca, bunu, onun yada diğerinin «dikte ettirdiğini» iddia ediyorlar; farklılıklarımızı ifade edince, hareketimizin yıkılmakta olduğunu haykırıyorlar. Birliğimizin, bağımsız partilerinin gönüllü bir birleşmesi olduğunu görmek ve anlamak istemiyorlar.

Konferans, Avrupa'daki komünist hareketin geniş bir hareket olduğunu göstermektedir: karmaşık

bir geçiş döneminin çok sayıda sorunlarını çözmek için, kendilerine özgü girişimleri, çok değişik koşullar altında oluşturan partileri kapsayan bir hareket, Komünist Partilerin bağımsız olmadıklarını hâlâ iddia etmek isteyenler, bu Konferans'a ve hazırlıklarına göre, sadece komik olmaktadırlar.

Ama özellikle bizimki gibi, birçok yeni güçlerin ortaya çıktığı ve yeni görevler koydukları zamanlarda, birleştirene ve çeşitli uğraşıları ortak çaba için ortak güç haline getirene ilerlenmesi, sonuca varıcıdır. Komünist Partiler'in, gerek ulusal gerekse uluslararası eylemlerinde, herşeyden önce, göstermek zorunda oldukları, işte bu yetenekleridir. Esas, hepimizin Marx, Engels ve Lenin'in bu büyük fikirleri üzerinde inşa ettiğimiz ortak açıklama, bu sorumluluğu yerine getirebileceğimizi açıkca göstermektedir.

Partimiz, uluslararası dayanışma ve proletarya enternasyonalizmini daima anlamıştır. Ve güçlerimiz dahilinde olanı, gerçekleştirmeye daima hazırız. Komünist partiler arasındaki işbirliğini destekliyoruz; ve uygun bulunacak şekillerde geliştirmede, seve seve, birlikte çalışmaya hazırız. Zamanımızda, ortak araştırılmaları ve elden geçirilmeleri gereken o kadar çok yeni ve ortak sorun var ki.

Buradan kaynaklanan ortak girişimleri de selamlıyor ve Konferans'ın kapanış belgesini onamamızı güçlendiriyoruz.

***

ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKANI HERBERT MİES YOLDAŞIN KONUŞMASI

Sevgili Yoldaşlar!

İlk önce Almanya Sosyalist Birlik Partisi'ne, bu Konferans'ın hazırlanma ve gerçekleştirilmesindeki önemli paylarından ve bize gösterilen konuk-severlikten dolayı kalpten gelen teşekkürlerimi söylememe izin verin.

Avrupa'nın Komünist ve İşçi Partileri'nin Berlin Konferansı, tarihi önemi olan bir buluşmadır. İşçi hareketinin ve demokratik halk güçlerinin önemli güncel sorunlarını cevaplamaktadır. Geleceğe de etkisi olacaktır.

Bizim —muhakkak ki çok uzun süren hazırlıklardan sonra, ve bu yada şu sorunun değişik bakış açısına rağmen— bir masaya oturmamız, ve bunun üzerinde ortak bir belgenin bulunması; biz komünistlerin, ülkelerimiz işçi sınıfına ve halklarına karşı olan sorumluluklarımızı yerine getirdiğimizi, birleşme isteğinin politik davranışımızı tespit ettiğini gösteriyor.

Ortak idealimiz, tüm Avrupa'nın barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme içinde gelişmesi-

dir. Beraberce, yumuşama sürecinin derinleştirilmesi ve silahsızlanma için, demokrasinin savunulması için, ulusal bağımsızlık için, halklar arasında işbirliği ve anlayış için, karamızın tüm halk güçlerine başvuruyoruz. Ve ortak olarak, uluslararası bağlılığa ve her bir Partimizin, kendi politika ve pratiklerini kendi sorumlulukları altında geliştirme görevine taraftarız.

Konferansımız, soğuk savaştan, yumuşamayla ve barış içinde yanyana yaşama ilkelerinin yürürlüğe konmasına doğru tarihi bir dönüş ile belirlenen bir zamanda gerçekleşiyor. Konferans, Avrupa'da ve bizim ülkemizde, karamızın bir barış ve toplumsal ilerleme karasına çevrilmesi için uygun koşullara ve barış güçleri lehinde önemli değişimlere götürdü. Yumuşamaya aktif adımlar, devletlerin ve halkların işbirliğinin derinleştirilmesine maddi yardımlar için gelişen hareketler gibi, Helsinki Konferansı da bunlardan sözeder.

Deneyimlerimiz gösteriyor ki, bunun, ülkemizin çalışan halkının toplumsal ve demokratik savaşımı üzerinde büyük, seferber edici bir etkisi vardır; güvenlik ve silahsızlanma savaşı, derin bir toplumsal ve demokratik öze sahiptir.

Konferansımız, aynı zamanda, kapitalizmin bunalımının daha da kuvvetlendiği ve kapitalist ülkelerdeki çalışan insanların, Avrupa'nın sosyalist bölümündeki bunalımsız, dinamik, ileriye doğru gelişmeye, büyüyen bir ilgi gösterdikleri bir zamanda yapılmaktadır. Kapitalist sistemin bunalımı, kapitalist devletler arasındaki büyüyen çelişkiler, büyük sermayeyi ve onun çıkar temsilcilerini endişelendiriyor. Güç dengesini kendi lehlerine çevirmek için, tekellerin bütünlediği bir Batı-Avrupa yaratma çabalarını güçlendiriyorlar.

Bütün bunlar, ülkelerimiz halklarının ulusal çıkarlarının korunması görevimizde, bize, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'ne, büyük, uluslararası bir meydan okumadır. Bunu Berlin Konferansı açıklığa kavuşturuyor : Komünist ve İşçi Partileri, bir barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme Avrupa'sının önde gelen savaşçılarıydılar, savaşçılarıdırlar ve savaşçıları olarak kalacaklardır.

Bunu tespit etmek, gururlu bir iddia değildir. Bencil bir küstahlık değildir. Barışçı bir Avrupa için uğraşan diğer gerçekçi ve ileriye dönük güçlerin paylarının az gösterilmesi değildir. Bunun için, politik ve moral bir yetkimiz vardır. Bu yetki, Marx, Engels ve Lenin'in öğretilerinden, Partilerimizin, işçi sınıfının partileri olma niteliğinden doğmaktadır. Büyük Ekim Devrimi'nden ve bir barış ve ortak güvenlik Avrupa'sı için Lenin'in Partisinin devrimi takip eden çabalarından doğmaktadır.

Hitler faşizmine karşı dayanma savaşından, sosyalist dünya sisteminin gerçekleşmesinden; ve Avrupa'da anti-faşist, demokratik bir savaş sonrası düzenine girişten doğmaktadır. Ve Komünist ve İşçi Partileri'nin, yıllar süren barış içinde yanyana yaşama ilkelerinin yürürlüğe girmesi savaşından; soğuk savaştan, yumuşamaya ve barış içinde yanyana yaşamaya yönelik bir değişimin gerçekleşmesi için önemli etkilerden doğmuştur.

Yoldaşlar!

Bütün dünyada barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme hareketi, her zamankinden daha güçlü gelişmektedir. Sovyetler Birliği'nin ve tüm sosyalist dünya sisteminin gelişen gücü, uluslararası işçi hareketiyle ve ulusal bağımsızlık hareketleriyle beraber, dünya politikasının gelişimini önemli derecede etkiliyor. Günümüz dünya politikasının merke-

zinde, iki toplum sistemleri, kapitalist ve sosyalist sistem arasındaki zıtlık bulunuyor.

Avrupa'da yumuşama eğilimi, birçok kapitalist ülkelerdeki politik sol gelişim, kapitalizmin keskinleşen genel bunalımı, ve ülkemizdeki en genç sosyalist ve demokratik savaşımlar, Batı-Almanya'da etkilerini gösteriyorlar. Ülkemizdeki politik ve manevi tartışmaların büyük bir kısmında egemen olan soru, «Batı Almanya, önümüzdeki yıllarda nereye gidecek?»tir.

Bu durumda biz, halkımıza, ülkemiz geleceğinde, muhafazakarlığın bir sığınağı olmayacağını söylüyoruz. Batı - Almanya'nın savaşları ve perspektifleri, sürekli barışta, gerçek özgürlükte, ve gerçek ilerlemede yatmaktadır. Biz komünistler, çalışan ve bütün değerleri yaratanların, toplumsal ve demokratik haklarının güvence altına alındığı bir Federal Cumhuriyet istiyoruz. Biz, silahlanma yarışının birinci sırada gelmediği, daha çok yumuşama ve sosyalist ülkelerle ilişkilerin normale dönüştürülmesi yolunda yüründüğü, ve silahsızlanmanın gerçekleştirildiği bir Federal Cumhuriyet istiyoruz. Biz demokratik tekelci olmayan bir Federal Cumhuriyet, ve böylece yolun, ülkemiz için sosyalist bir geleceğe açılmasını istiyoruz.

Bu, Batı-Almanya büyük sermayesinin, bunalımının yükünü çalışan halkın sırtına bindirme, demokratik ve sosyal kazanç ve hakları yıkma, ve bu yönde Avrupa'nın diğer kapitalist devletlerinin hükümetleri ve demokratik güçleri üzerinde baskı yapma çabalarına karşı bizim yanıtımızdır. Bu, CDU/CSU (Hristiyan Demokrat Partisi ve Hristiyan Sosyalist Partisi)'nin en gerici çevrelerinin, «sosyalizm yerine özgürlük» parolası ile, demokratik devrim politikasını ve toplum değiştirici fikirleri şiddetle red-

detme ve tüm araçlarla, diğer Avrupa devletlerinin en gerici güçlerini destekleme çabalarına bizim yanıtımızdır. Böylece, «Almanya modelini» Batı-Avrupa'nın diğer devletlerine örnek olarak gösteren sağcı sosyal-demokrat yöneticilerin milliyetçi haksız iddialarına da yanıtımızı veriyoruz.

Ülkemizi sevdiğimiz ve barış ve ilerlemesinde, ulusal çıkarlar konusunda en iyisini arzuladığımız için, Sevgili Yoldaşlar, Alman emperyalizminin iktidar çabalarına, milliyetçiliğin yeniden alevlendirilmesine kararlılıkla karşıyız. Federal Cumhuriyetimizin, yumuşamanın sürdürülmesine olumlu bir katkıda bulunmasını istediğimiz için, ülkemizin uluslararası itibarını aradığımız için, Batı-Alman topraklarından, Avrupa'nın diğer halklarının barışçı ve demokratik çıkarlarına ve ulusal bağımsızlıklarına karşı hiçbir tehditin çıkmaması sorumluluğunu Avrupa halklarının önünde taşıdığımız için, barışa ve anlayışa hizmet eden herşeyi kabul ettik ve destekledik. Bunu ileride de böyle yapacağız.

Karlovy Vary Konferansı'ndan beri geçen yıllar, Alman emperyalizminin gerçeklere izin vermek zorunda bırakıldığı yıllardır.

Sosyalist devletlerle yapılan anlaşmalar, savaş - sonrası sınırlarının tanınması, Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin devletler hukukunca tanınmasını düşünüyoruz. Aynı zamanda, onlar için, Batı - Almanya'nın biz komünistlerinin takip edilip hapsedildikleri, barış-sever güçlerin demokratik ittifaklarda birleştikleri, her halk tabakasında gerçekçi düşünen güçlerin destekledikleri şeylerin çoğunun, bu arada gerçek olduklarını da düşünüyoruz. Yumuşama ve barış içinde yanyana yaşamanın gerçekleştirilmesi savaşımındaki başarı, şimdi bütün gücümüzle, Federal Alman Cumhuriyeti'nin silahsız-

lanmaya aktif katkısı için güçlendirilmiş çabalarda bulunmamızda bize cesaret veriyor. Bu, barışın güvence altına alınmasına ve aynı zamanda halkımızın toplumsal ve demokratik çıkarlarına hizmet ediyor.

Aynı zamanda, bazı düşündürücü görünümler üzerindeki kaygılarımızı da gizlemiyoruz: Yumuşama sürecinin aksatılmasını, Alman ordusunun geniş silahlanmasını, NATO'nun genişletilmesi için Batı-Alman silah endüstrisine, Batı-Alman ordusunun ana karargahına olan talebini düşünüyorum. Hegemonya taleplerini, diğer devletlerin iç-işlerine karışmayı düşünüyorum. Sosyalist ülkelerin, nasıl yaşamaları gerektiğini tespit etmek arzularını düşünüyorum. Meslek yasağını, KPD yasağının korunulmasını, demokratik hak ve bağımsızlıkların sınırlanmasını, politik ve toplumsal yaşamın her kesimindeki sağcı eğilimlerin güçlenmesini düşünüyorum. Aynı zamanda, Federal Cumhuriyetin en gerici güçlerinin, Pekin yöneticileriyle bir pakt kurarak Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelere karşı halkımızın mutluluğuna ve barışa karşı bir ittifak oluşturma girişimlerini de düşünüyorum.

Tüm bunlar bizi şu sonuca götürüyor: değişmiş uluslararası güç dengesinin kabulüne uyum taktikleri, ve ülkemiz egemen güçlerinin daha gerçekci politikasına rağmen, Alman emperyalizminin, saldırgan ve gerici varlığı değişmemiştir.

Bu sonuç, ve halkımızın ulusal çıkarlarına, tüm Avrupa halklarının barış çıkarlarına, ve Batı-Alman ve uluslararası işçi sınıfının sınıf çıkarlarına uyan bir politika geliştirip pratiğe uygulama isteğimiz; ulusal politikamızın, aynı zamanda uluslararası politika olması gerektiğini savunan Marksist anlayışımızda bizi güçlendiriyor.

Ulusal politika, bizim anlayışımıza göre, tekellerin kudretinin geriletilmesi; ABD emperyalizminden daha çok bağımsızlığa, savaş; Batıya ve Doğuya barış politikası ve yeni - sömürgecilikten vazgeçme demektir.

Bizim anlayışımıza göre, ulusal politika, Federal Alman Cumhuriyeti'ni, kendi ulusal anlayışını bulma yolunda engelleyen herşeyin etkisiz kılınması demektir. Fakat bu, uydurma bir «tüm Alman» ulusuna bağlı, ve Alman Demokratik Cumhuriyetine karşı kışkırtmalar güden bir politikadan vazgeçilmesini gerektirir.

Bizim anlayışımıza göre, ulusal politika, anti - komünizmin ve özellikle anti-sovyetizmin bertaraf edilmesi demektir. Biz, Sovyetler Birliği'ne karşı anti-komünizmin ve düşmanlığın, çalışan halkın ulusal çıkarlarına aykırı olduğu; buna karşılık dostluk ve işbirliğinin, ulusal çıkarları koruduğu tarihi deneylerini yaptık.

Derin inancımız şudur ki, halkımızın ulusal çıkarlarına, en iyi şekilde, anti-sovyetizmin karşısına proletarya enternasyonalizmi ve güçlenmiş inancımızı özellikle SBKP ve diğer ülkelerin yoldaş Partileri'yle dostça beraberliğimizi koyarak hizmet edebiliriz. Böyle bir tutum, Partimiz'in sınıf karakterine ve dünya görüşüne uyar. Sınıf savaşının uluslararası deneyimlerine uyar. Bu, bilimden ve Sovyetler Birliği'nin, 35 yıl önce Lenin'in ülkesine saldıran Hitler faşizmine karşı savaştaki serbest bırakıcı rolünden doğar.

Ernst Thelmann'ın bu vasiyetine sadık kaldığımız için düşmanlarımızı bize saldırırlarsa, buna, varlığı ve politikası dünyadaki ve ülkemizdeki devrimci güçlerin kuvvetlenmesinde ve büyük önemi olan, sosyalizmin kudretli ülkesi ile, ülkemiz işçi

sınıfı için olumlu dostluğun geliştirilmesi ve derinleştirilmesi yolunda güçlendirilmiş çabalarla yanıt veririz.

Federal Cumhuriyetin emekçi halkının ulusal çıkarlarının ve proletarya enternasyonalizminin temsili, Alman Komünist Partisi için, politikasının vazgeçilmez ve ayrılmaz parçalarıdır. Bu konudaki kesin inancımız, uluslararası proleter dayanışmanın geliştirilmesinin, bugün her zamankinden daha gerekli olduğudur. Bu, sadece, uluslararası tekelci sermayenin —iç-emperyalist çelişkilerin keskinleşmesine dikkat etmeden— ortak düşmanları olan sosyalist ülkelere, ulusal bağımsızlık hareketlerine, kapitalist ülkelerin işçi sınıflarına karşı daha sıkıca biraraya gelmesinden dolayı değildir. Uluslararası tekellerin kanser çıbanlarının yayılması, NATO, ve AET gibi uluslararası emperyalist organların genişletilip geliştirilmesi, büyük sermaye partilerinin Batı-Avrupa boyutlarında birleşmesi; bütün bunlar, bunun için açık bir görüntüdür.

Partimiz, Karamızın komünist hareketinin kapalılığını ardıcıl ve kesin bir tavırla savunuyor. Biz sosyalist ve kapitalist ülkelerin Komünist Partileri'nin, ortak hedefler için, barış, demokrasi, toplumsal ilerleme için savaşta ortak çabalarda bulunmaları taraftarıyız. Sorun, bütün Partilerin sosyalizme giden aynı yolu adımlamak zorunda oldukları değildir. Bu, Lenin'in de belirttiği gibi, olanaksızdır. Önemli olan, Marx, Engels, ve Lenin'in büyük fikirlerinden hareket etmemiz ve dayanışmacı bir tutumda bulunmamızdır.

İşçi sınıfı ve örgütleri, tekelci sermayenin uluslararasılığının karşısına, güçlendirilmiş uluslararası proleter dayanışmalarını koymalıdırlar. Bunun için, Konferansımız'la bağlantılı olarak, sadece komü-

nistlerin değil, aynı zamanda ülkelerimizdeki işçi sınıfının ve gençliğin büyük bir bölümünün ümitlerinin de girdiğinin bilincindeyiz.

Alman Komünist Partisi, sosyalist ülkelerle, ulusal kurtuluş hareketleriyle, diğer kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı ile, uluslararası dayanışmasını daha da güçlendirecektir. Bu konuda, Şili, İspanya ve Türkiye halklarının anti-faşist savaşı ile; Kıbrıs ve Kuzey İrlanda halkları ile; Portekiz Komünistleri'nin ve demokratlarının, ülkelerinin gelişmesi uğraşıları ile dayanışma; ve Güney Afrika haklarının Vorster ve Smith'in ırkçı rejimine karşı özgürlük savaşlarının desteklenmesi, önemli bir yer alır. Avrupa'nın diğer kapitalist ülkelerinin yoldaş partileriyle dayanışmacı işbirliği çerçevesinde, uluslararası tekelin işçi düşmanı anti-ulusal politikasına karşı savaşta yeni çabalar göstereceğiz. Bunu burada güvencelersek, tüm yoldaş partilere, Federal Cumhuriyetteki anayasaya aykırı meslek yasaklamalarına karşı savaşımızda, bizle olan dayanışmaları için teşekkürümüzü belirtmek istiyoruz.

Sevgili Yoldaşlar!

Biz Federal Cumhuriyetin komünistleri, işçi sınıfının eylem birliğinin sağlanmasında ve anti - tekelci güçlerin geniş bir birliğinin yaratılmasında, ülkemizin politik dengesinde sağcı güçlerin aleyhinde, solcu ve demokratik güçlerin lehinde bir değişimi çözümünün yattığından hareket ediyoruz. Bu konuda, komünistlerin ve sosyal-demokratların işletmelerde ve yüksek okullarda, mesleki yasaklamalara karşı halk faaliyetlerinde, girişimlerinde, anti-emperyalist dayanışmada ve yumuşama ve silahsızlanma için etkimede beraberce çalışmaları; ülkemizde de kesin bir şekilde, ortak çıkarlar için ortak tutumun mümkün olduğunu ve bunun, çalışan halkın

sorununa hizmet ettiğini kanıtladılar. Aynı şey, diğer demokratik güçlerle olan beraberlik için de geçerlidir.

Doğaldır ki, sosyal - demokratlarla komünistler arasında eylem birliğinin ve demokratik beraberliğin ortakları arasında, temel dünya görüşünü ilgilendiren ve hatta politik sorunlarda fikir ayrılıkları bulunduğunun bilincindeyiz. Bunun üzerinde açık ve dostça tartışmaya hazırız. Fakat, bu tip fikir ayrılıkları, ortak çıkarları, ve ortak yada yaklaşık hareket noktalarına sahip ve sadece ortak tutumun bir sonuç verebileceği sorunlardaki işbirliğine engel olamazlar, olmamalılar: demokratik ve toplumsal kazançların savunulmasında, sağ güçlere karşı savaşımda, yumuşama sürecinin güvence altına alınıp ilerletilmesi uğraşında, emperyalizm tarafından ezilen halklarla dayanışmada, çok-uluslu kuruluşların kudretinin geriletilmesinde, ve Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde toplumsal ve demokratik hakların devamlılığının sağlanmasında.

Batı-Alman büyük sermayesi, ve onun politik temsilcileri, eylem birliğini ve birleşme politikasını, haklı olarak, bencil iktidar ve kâr çıkarları için büyük bir tehlike olarak görüyorlar. Bundan dolayı, keskinleştirilmiş bir anti-komünizmin, kapitalist ülkelerdeki demokratik ve solcu ittifakların şiddetle reddedilmelerinin ve bir karşı-halk cephesi ve karşıbirlik cephesi kampanyalarının yardımları ile ortak tutuma mayın döşemek için, hiçbir araç ve çabadan kaçınmıyorlar.

Bu arada, ülkemizde, komünistlerin ve sosyal - demokratların, demokratik güçlerin ortak çalışmalarına kesinlikle karşı çıkanların ve idari baskıdan kaçınmayanların arasında, üzülerek söylemek gere-

kirse, sağcı sosyal-demokrat yöneticilerin bulunduğunu da gözden kaçırmıyoruz

Onlar, gerçi, diğer ülkelerdeki şu yada bu komünist parti ile ilişki kurmayı tavsiye ediyorlar; fakat Partimiz'le, kendi ülkelerinin komünistleri ile, her türlü işbirliğini ilke olarak reddediyorlar. Komünistlere karşı, meslek yasakları koyuyor ve kendi parti üyelerini, Alman Komünist Partisi ile yapılacak en ufak bir işbiriğinde, Parti'den atmakla tehdit ediyorlar.

Bizim buna yanıtımız, sadece şu olabilir: biz komünistleri, hiçbir şey ve hiç kimse, işçi sınıfının ve demokratik halk güçlerinin birliği savaşımının değerli yolundan alıkoymaz. Bu yolda, ne en sağdan ne de kendilerine «komünist» diyen maoist ve troçkist gruplardan gelen saldırılar bizi yanıltamaz. Ve bu çabamızda, hiç kimse ve hiçbir şey, sağcı sosyal-demokratların politikası ve sağcı-oportünizm ile politik-ekonomik zıtlıklarımızı sürdürmemize engel olamaz.

SPD (Sosyal - Demokratlar Partisi)'nin sağcı yönetici güçleri, DKP (Alman Komünist Partisi)'ni ufak tutmanın görev ve kazançları olduğunu açıklarlarsa, biz bunu, Alman Komünist Partisi'nin hiç te başarısız olmadığının bir ifadesi olarak değerlendiririz. Aynı zamanda, böyle bir politikanın kime hizmet ettiğini de kendi kendimize sormak zorundayız. Yanıt elimizdedir: bu politika, sadece büyük sermayenin, en sağcı güçlerin çıkarlarına hizmet etmektedir. Emekçilerin, demokratik güçlerin çıkarlarına zarar vermekte, komünistlere olduğu kadar sosyal-demokratlara da zararlı olmaktadır.

Kuşkusuz ki, Federal Cumhuriyet'te de komünistlerin, sosyal-demokratların ve hristiyanların ortak çalışması; tekelci sermayeye karşı, çıkarlarını

sürdürmede emekçi halkın güçlerini çoğaltabilir. Bundan dolayı, komünistlerin ve sosyal-demokratların eylem birliğinin güçlenmesini, ve ulusal ve Avrupa ölçülerinde demokratik ittifaka hizmet eden herşeyi destekliyoruz.

Bu arada, Partimiz'in güçlenmesinin gerekliliğini hiçbir zaman gözden uzak tutmuyorsak, bu bireyci çıkarlardan dolayı değil; aksine, gerek çalışan halkın günlük çıkarlarının korunması için, gerekse, tekelci-olmayan bir demokrasi ve sosyalizm savaşı için, kitlelerden temellenen güçlü bir Komünist Parti'nin bir gereklilik olduğuna inancımızdan dolayı yapıyoruz.

Partimiz, Sevgili Yoldaşlar, işçi sınıfında ve genç kuşaklardaki etkisini genişletmek için büyük çabalar harcıyor. Bu çaba, başarısız sürdürülmüyor. Bununla beraber, savaşı, tecrübeli ve ekonomik yönden güçlü bir tekelci burjuvaziye karşı yürütmek zorunda olduğumuzun bilincindeyiz. O, ülkemizde, kuşaklardan beri, anti-komünizmi, devlet doktrini haline getirmiştir. Kitle haberleşme araçlarıyla, çalışan halkın büyük kısmının bilincinde, komünistlere, «ulusal-olmadıkları» yolunda iftira etmekten kaçınmamaktadır. Bugün, Partimizi izole etmek için, meslek yasakları ile uğraşmaktadır. Yoldaş partilerimizin tecrübelerini, kitle çalışmalarını ve bunların ülkemizdeki savaşım koşullarında uygulanmasının tetkikini değerli bir yardımcı olarak kullanarak; Alman Komünist Partisi'ni, Federal Cumhuriyet'te sağlam demir-atmış bir güç, bir kitle partisi haline getirmek amacını güden zor bir yolun başındayız.

Sevgili yoldaşlar!

Önerilen belgeyi kabul ediyor ve buna, ülkemizde de büyük saygı gösterileceği fikrimizi ifade edi-

yoruz. Alman Komünist Partisi, ortak ve koordine edilmiş, fakat aynı zamanda bağımsız ve paralel eylemlerle, Alman Federal Cumhuriyeti halkını, ulusal çıkarlarında ve proletarya enternasyonalizminin ruhunda gerçekleşmelerine katkıda bulunmak için, tüm güçlerini seferber edecektir.

Şundan eminiz ki, bu Konferans'tan, Karamız komünistlerinin ve tüm diğer demokratik güçlerinin barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme için ortak çalışmalarında tepiler (güdüler) doğacaktır.

Sevgili yoldaşlar, sizden, ülkenizin komünistlerine, Alman Komünist Partisi'nin yoldaşça selamlarını iletmenizi rica ediyoruz.

***

ALMAN SOSYALİST BİRLİK PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ ERİCH HONECKER YOLDAŞIN KONUŞMASI

Sevgili yoldaşlar!

Almanya Sosyalist Birlik Partisi, Avrupa'nın 29 Komünist ve İşçi Partisi'nin ileri gelen temsilcilerinin önünde; Avrupa'da barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşında yeni başarılara ulaşabilmesi için, katkıda bulunma isteğini ifade eder. Komünist ve İşçi Partileri'nin ortak eylemlerinden hangi tepkilerin ve hangi ilerlemelerin doğduğu, herkesçe biliniyor. Halklar, Avrupa'daki durumda, yumuşama lehinde değişmeler görüldüğü, aynı zamanda günlük düzende birçok yeni sorunların, daha ileri hedeflerin de gözden kaçırılmaması gerektiği bir zamanda, komünistlerin sözünü bekliyorlar. Bu sözü, her Partimiz, kendi ülkesinde, işçi sınıfı için, halkı için söylüyor. Uluslararası dayanışmamız ne kadar sıkı olursa, ortak savaş hedefleri üzerinde ne kadar iyi anlaşırsak, hepimizin erişmeye çalıştığı başarı, o derece büyük olur.

Anlaşmamıza uygun olarak, müzakere ve kabul etmemiz için hazır bulunan Belge, sorunların sınırlı bir bölümünü kapsıyor; fakat bunlar, insan-

lık için büyük önemi olan sorunlardır, en doğru tanımı ile, halkların dirimsel sorunlarıdır. Bundan dolayı, Konferansımız, böylesine büyük bir erime sahiptir. Etkileri, Partilerimizin, bilincinde olduğumuz ulusal ve uluslararası savaşında, seferber edici bir rol oynayacaklar.

Bu yüzyıl süresince, Avrupa, dünya savaşları ile bir kan ve gözyaşı denizine çevrildi. Bu savaşlar, halklarda korkunç yaralar açtılar; paha biçilemiyecek değerleri yok ettiler. Bugün yaşayan ve gelecek olan kuşakları, yeni bir beladan korumak ve barışı sürekli kılmaktan daha acil bir görev yoktur. Almanya Sosyalist Birlik Partisi'nin görüşüne göre, bunun için gerekli objektif koşullar, hiç bir zaman bugünkü kadar elverişli olmadılar.

Son yıllarda, komünistlerin, diğer barış-sever ve demokratik güçlerle ortak olarak, anti-hitler koalisyonu'nun faşizme karşı utkusundan beri uğrunda savaşmış oldukları şeylerin bir çoğuna ulaşılmıştır, Helsinki Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın, Avrupa'da 2. Dünya Savaşı'nın ve savaş sonrası gelişiminin sonuçlarını devletler hukuku yönünden tespit etmiş ve böylece sağlam bir barış için zemin hazırlamış olmasına büyük değer veriyoruz. Değişik sosyal düzenli devletlerin, barış içinde yanyana yaşamalarına, özellikle atom silahları nedeniyle, başka bir seçenek olmadığı, inandırıcı mantığı ile, yayılıyor. Şu ana kadar erişilmiş tüm başarıların kaynağı, uluslararası güç dengesinin, sosyalizm ve barış lehine temelden değişimidir. Dünya politikasında, yumuşama, ana eğilim olmuştur. Bu, kuşkusuz ki, zamanımızın tüm devrimci, anti-emperyalist ve barış-sever güçlerinin ortak savaşımının sonucudur.

Uluslararası güç dengesinin değişiminden sözedilince, özellikle Sovyetler Birliği'nin gerçekleştirmiş

olduğu muazzam uğraşılar gözönüne geliyor. Dünyanın ilk sosyalist ülkesinin, insanlığın faşizmden kurtulması için yaptığı tarihi eylem, her zaman unutulmaz kalacaktır. Çeşitli ülkelerdeki anti - faşistlerin, halkların haklı sorunları için, barış, demokrasi ve sosyalizm geleceğinin idealleri için savaşanların kahramanca savaşı, her zaman unutulmaz kalacaktır. Böylece, savaş-sonrasında oluşan, tarihte ilk defa, Avrupa'yı, bir savaş bölgesinden sürekli bir barış ve güvenlik bölgesi haline çevirmek için olanaklar doğuran, bir gelişimin esasları tespit edildi.

Bütün bunlar, aynı zamanda, barış için başarıların, sadece anti-emperyalist savaşla kazanılabileceği anlamına da gelir. Yine, muazzam, potansiyeli ile, ardıcıl politikası ile, tüm halkların barış çabalarına, başarının gerçeği ve savaş için tepileri veren, Sovyetler Birliği'dir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin barış programı ve bunun tüm uluslararası gelişme etkileri en iyi örneklerdir. Biz; Alman Demokratik Cumhuriyetinin komünistleri, bu politikayı, kendi halkımızın ve tüm barış-sever insanlığın çıkarları için destekliyoruz. Saygımız, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne ve O'nun Genel Sekreteri, Leonid İlyiç Brejnev yoldaşa, halkları savaşın esaretinden kurtarmak için yorulmaz çabalarından dolayı, yöneliktir.

Bugünkü güçler dengesinde, barışçı koşullar altında, emperyalizmin saldırgan çevrelerinin gemlenmesinin ve Avrupa'da barışın ve güvenliğin sağlanmasının olası olduğu saptamasını kesin buluyoruz. Burada, gerek olumlu, gerekse olumsuz etmenleri hesaba katıyoruz. Gerçi Helsinki Konferansı'nın sonuçları, barış ve güvenlik için zemini genişlettiler; fakat bunların sağlamlaştırılıp geliştirilmesi

için, daha az olmayan ve daha aktif çabalar gerektir. SSCB'nin ABD ile anlaşması da, olanakları bu yönde geliştirmeye katkıda bulundu. Savaşın, devletler arasındaki sürtüşmeli sorunların çözümünde araç olarak kullanılmasını önlemek, barışı güven altına almak için, Partilerimizin ve ülkelerimizin attıkları ve geliştirdikleri diğer birçok başarılı adımın da önemleri küçümsenemez.

Fakat yine de, tekelci sermayenin saldırgan güçleri, Çin - Hindi'nde, Angola'da, Mozambik'te; Helsinki Konferansı ile, Alman Demokratik Cumhuriyeti ve Küba'ya karşı diplomatik ablukanın parçalanması ile, tatmış oldukları tarihi yenilgileri telafi etmeye çalışıyorlar. Bu amaçla, halkların bağımsızlığına ve barışa karşı aktif saldırılarda bulunuyorlar. Bundan dolayı, Partimiz, dünya barışının daha kesinlikle güven altına alınmadığı, yumuşamanın halen sağlam olmadığı, sürekli güvenlik yolunda ciddi engellerin aşılması gerektiği görüşündedir.

Politik yumuşamanın kendisi, özü ve sonuçları çevresinde, günümüzde keskin bir savaş açılmıştır. Bir taraftan barış içinde yanyana yaşama ilkelerinin yürütülmesinde, hiçbir zaman, son yıllarda olduğu kadar bu derece çok ve geniş kapsamlı sonuçlara varılmamış olduğunu tespit edebiliriz. Diğer taraftan, halklar emperyalizmin, silahlanma yarışını ve böylelikle savaşın maddi hazırlığını artırdığı gerçeği ile karşı karşıyalar. Daima daha yeni ve masraflı silah sistemlerinin geliştirilmesi ile emperyalizmin saldırgan güçleri sadece yüksek kârlara ulaşma arzularını tatmin etmekle kalmıyorlar; aynı zamanda, askeri güç dengesini tekrar kendi lehlerine çevirmeye çalışıyorlar. Bu da politik yumuşamayı tutarsız, sallantılı yapıyor. Gerici, aske-

ri, faşist ve otoriter eğilimlerin buna bağlı olan gelişimi de, işçi sınıfının ve diğer tüm demokratik güçlerin savaşımını, barışı olumsuz yönde etkiliyor.

Partimiz de, silahlanmanın sınırlandırılması ve silahsızlanma için etkin önlemlerin, yumuşamanın derinleştirilmesi için büyük önemi olduğunu savunuyor. Bu konuda, kuşkusuz ki, karamızda ve dünyadaki anti-emperyalist savaşın önemli bir sorunu oluşuyor.

Avrupa'nın Komünistlerince şimdi planlanan hedefler, direk olarak, saldırganlık ve devamlı yeni çabalarla, kaybedilmiş pozisyonlarını yeniden kazanmaya çalışan emperyalizmin varlığına yöneliyorlar. Çünkü, silahlanmanın sınırlandırılması ve silahsızlanma konularında her etkin önlem, silahlanma sermayesinin politik ve kâr çıkarlarına müdahale ediyor. Bu savaştaki başarılar, sadece emperyalist sistemin harcadığı dev gereçlerin, halkların maddi refahı ve ilerlemesi için kullanılabilecek olması değildir; aynı zamanda, böylelikle, tüm yumuşama düşmanı güçlerin etkisi, daha da azaltılacaktır. Böylece, barış içinde yanyana yaşamanın sağlamlaştırılması ve etkin silahsızlanma önlemleri için savaşımın, derin toplumsal özü, daha açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Bu savaşım süresince, kapitalist endüstri ülkelerindeki anti-tekelci ve demokratik güçlerin önlerine, demokratik şekil değiştirmeler için, tekellerin geriletilmeleri için, ve emekçilerin çıkarlarında acil toplumsal-ekonomik sorunların çözümlenebilmeleri için, yeni olanaklar çıkıyor. Etkin silahsızlanma önlemlerinin parasal sonuçları, kitlesel fakirliğin, açlığın, dünyanın geniş bölgelerindeki, özellikle eskiden sömürge olarak ezilmiş ülkelerindeki geri-kalmışlığın giderilmesi için, son derece önemli olabi-

lirlerdi. Silahsızlanma ile, bu devletlerin ulusal bağımsızlıklarının, emperyalizmin saldırgan dalaverelerine karşı başarılı savunulması için, yeni ve sürekli güvenceler sağlanabilirdi.

Büyük sermayenin bazı çevreleri, barış içinde yanyana yaşamaya karşı saldırılarını, bilindiği gibi, aralarında hile manevralarının da bulunduğu çeşitli yöntemlerle sürdürüyorlar. Böylece, Helsinki Sonuç Belgesi'nde tespit edilmiş olan, Avrupa karasındaki sınırların tanınmasını ve toprak statükosunu; sosyal statükonun, yani kapitalist sömürü ve baskı sisteminin bir kabulu olarak tahrif ediyorlar. Dünyanın etki alanlarına ayrılması doktrinleri ortaya atıyor ve devletlerin ve halkların iç-işlerine açıktan açığa karışıyorlar. Buna, ABD'nin, Federal Alman Cumhuriyeti'nin ve diğer emperyalist güçlerin yönetici çevrelerinin temsilcilerinin, halkların ulusal bağımsızlık ve kendi kaderlerini tayin haklarına doğru artan talepleriyle bağlantılı olarak yaptıkları tehditleri, buna kanıttır. Komünistlerin, Batı-Avrupa devletlerinin hükümetlerine katılmasına karşı, emperyalist baskı manevraları da buna açıklık kazandırıyorlar. Bu politika, en keskin ayıplamalarımıza hedef oluyor. Aynı zamanda, emperyalizmin, dünyadaki devrimci değişimlerden duyduğu korkuyu da açıklığa kavuşturuyor.

Emperyalizmin iktidar politikası, Demokratik Alman Cumhuriyeti'ne yönelen, uluslararası düzeyde organize edilmiş, büyük girişimli bir kampanyanın anti-sovyet, anti-komünist kışkırtmasınca eşlik edilmektedir. Bunda ifade edilen çizgi, bu yılın Mayısındaki Oslo NATO Bakanlar Kurulu toplantısı ile güçlendirildi. NATO'yu emperyalizmin önemli bir politik ve askeri ittifakı olarak, genişletme ve çeşitli ülkelerdeki ilerici gelişmelere karşı kullanma

eğilimi açıkca ortadadır. Yumuşama ve ilerleme düşmanı güçlerin tarafında maocular var. Halkların barış ve ilerlemesine karşı etkide bulunabilmek için her yöntemi geçerli buluyorlar.

Bütün bu gerçekler görülünce, uyanık bulunmanın doğru ve gerekli olduğunu tespit ediyoruz. Geçerli olan, onda en büyük felaketi gördükleri için yumuşamaya karşı savaşanların, yolunu kararlılıkla kapamaktır.

Yumuşama sürecinin sağlamlaştırılıp derinleştirilmesinin, sadece bunun için barış ve ilerleme ile ilgili tüm güçleri, değişik dünya görüşlerine bağlı kalmadan kazanmayı başarabilirsek, gerçekleştirilebileceğinin bilinçindeyiz. Böylece, yumuşama düşmanları cephesine karşı, demokratik ve barış-sever güçlerin geniş bir hareketi konulabilirdi. Bunun için, Alman Sosyalist Birlik Partisi, barış için hareket eden tüm iyi niyetli insanların çabalarını rekete geçen tüm iyi niyetli insanların çabalarını destekliyor.

Konferansımız, sosyalist ve kapitalist ülkelerin işçi sınıfının ortak çıkarları olduğunu, kuvvetle aksettiriyor. Bu arada hiç kimse, tamamının ayrı toplumsal-ekonomik toplum düzenlerinden doğan değişik savaş koşullarını gözden kaçırmıyor.

Bizi ayrılmaz biçimde birleştiren sosyal-hakçılığın, özgürlüğün ve işçi sınıfı ile çalışan halk için insancıl bir dünya hedefinin ortaklığı; emperyalizme, sadece barışın değil, insanlığın ilerlemesinin de düşmanına karşı savaşta beraberliktir.

Alman Sosyalist Birlik Partisi, birkaç hafta önce, IX. Parti Kongresi'nde, gelecek dönem için, iç ve dış politika hedeflerini kararlaştırdı. Ben, IX. Parti Kongresi, Merkez Komitesi'nin Raporundaki, özellikle politikamızda ulusal ve uluslararasının en sıkı

şekilde birleştirilmesi gerçeğinin altını çiziyorum. Eğer sosyalizmin ereğini, herşeyi işçi sınıfının ve tüm halkın refahı için yapmakta görüyorsak, eğer tüm çabalarımızı insanların maddi ve ruhi-kültürel yaşam seviyesinin devamlı olarak yükseltilmesine yöneltiyorsak; o zaman, bu, bizim politikamızın en önemli noktasıdır. Kendi halkımızın her yanıyla güven altına alınmış hayatına yönelik çıkarlarına ve gereksinimlerine hizmet ediyor; sosyalizmin, kapitalizme olan üstünlüğünü pratikte kanıtlayarak, sosyalizmin uluslararası güçlenmesine ve böylece dünyanın sömürü ve emperyalist baskıya karşı, ulusal bağımsızlık ve özgürlük için savaşan tüm devrimci güçlerinin desteklenmesine katkıda bulunuyoruz. IX. Parti Kongremiz, sosyalist yurtseverliği ve proletarya enternasyonalizmini birlik olarak ifade eden bu ana çizgiyi, kesinlikle ve tümüyle onayladı. Bu noktada, aynı zamanda aktif dayanışma da uyguluyoruz. Bizde tanınmış bir söz vardır: «daima dayanışma gördük ve daima dayanışma uygulayacağız.»

Sevgili Yoldaşlar!

Yine, Komünist ve İşçi Partileri, barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşında yeni girişimlerle, karamız halklarına yöneliyorlar. Bununla, işçi sınıfının toplumsal ve politik hedeflerinin gerçekleşmesinin, barışın, güven altına alınmasına ayrılmaz bir şekilde bağlı olduğu, ifade ediliyor. Bugün herkes kabul eder ki, sosyalizmin ve işçi sınıfının toplumsal gelişimine artan etkisi ile, barışın güven altına alınması gerçek bir görev haline gelmiştir.

Avrupa'da gelişim, işçi sınıfının komünist partilerin öncülüğünden gelen girişimlerinin artan bir ölçüsünde belirleniyor. Özellikle son yıllarda, Avru-

pa kamuoyu bu konuda sık sık ikna olabildi. Şimdi de, karamız halklarına; yumuşamanın geliştirilmesine, askeri karşılaştırmaların bertaraf edilmesine, güven altına alınmış barışa, karşılıklı avantajlı işbirliğine ve toplumsal ilerlemeye giden yolu gösteren, komünist hareketimizdir.

Alman Sosyalist Birlik Partisi'nin Marx - Engels-Lenin'in büyük fikirlerinin ruhuna uygun olarak değerli hedeflerimizin gerçekleştirilmesinde uluslararası katkıda bulunacağını belirtebilirim.

Partimiz, daima barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşını başarıyla sürdürmek için, ülkesinin maddi koşulları altında politikasını kararlaştırmanın, her Komünist ve İşçi Partisi'nin sorunu olduğundan hareket etti ve ediyor. Konferansımızın ortaklaşa hazırlanmış belgesi, görüşümüze göre, bütün farklı savaşım koşullarıyla birlikte ve değişik sorunlara farklı bakışlar gözönüne alınarak, burada toplanmış Avrupa'nın 29 Komünist ve İşçi Partisi'nin barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşıyla ilgili görüşlerinin ifade edildikleri, tartılmış bir temeli temsil ediyor. Açık anti-emperyalist bir karaktere sahiptir. Önceliğini, hepsinden önce, gerek Komünist ve İşçi Partileri'nin, gerekse karamızın diğer demokratik güçlerinin aynı ölçüde üzerlerine düşen görevlerin belirtilmesinde görüyoruz. Günümüzün şu yada bu sorunlarına yaklaşımda değişik görüşler olabilir. Önemli olan, bizi birleştirendir. Konferansımıza bu pozisyonla geldik ve bu ruhta, sonuçlarını, kendi koşullarımız altında, savaşımızın bölümlerinde gerçekleştireceğiz.

Anti-emperyalist devrimci hareket gelişiyor; sürekli yeni sosyal tabakalara yayılıyor; Avrupa'da da yeni bir basamağa ulaştı. İlerici toplumsal değişimlere yönelik şiddetli arzu, tekelci sermayeye kar-

şı, sosyalizmin inşası için sürdürülen savaş, bugün, koşulların bütün farklılığına karşın, devamlı daha büyük uluslararası boyutlara ulaşıyor.

Çeşitli ülkelerde komünist partilerin gelişen etkisinden büyüyen halklarının kaderi sorumluluklarından, uluslararası politikalarına, tüm devrimci güçlerin sorununa uluslararası katkılarına daha büyük talepler doğuyor. Partimizi ilgilendiren konuda, Partimiz ve yoldaş partiler arasındaki karşılıklı bağın, her durumda ortak soruna hizmet edici özellikte olduğunu söyleyebiliriz. Sınıf savaşımının ilerlerleyen uluslararasılaşmasından dolayı, karşılıklı uluslararası dayanışmanın gerekliliği devamlı artıyor. Aynı zamanda, ortak çıkarları ilgilendiren sorunlarda, sosyalist ve sosyal-demokrat partilerle ve diğer demokratik güçlerle temas ve işbirliğimizi genişletiyoruz.

Sevgili Yoldaşlar!

Avrupa'nın Komünist ve İşçi Partileri, karamızdaki barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşımında, yeni hedefler tespit ediyorlar. Bunların gerçekleştirilmesi, dünya barışını ve dünya sosyalizmini güçlendirirdi; emperyalizmi de önemli ölçüde zayıflatırdı. Tüm demokratik güçlerin bu hedeflere erişebilmesi için, yeni olanaklar ve elverişli koşullar oluştu. Bunlar, sosyalist ülkelerde, onların iç ve dış politikalarındaki başarılarda, demokratik ve işçi hareketinin gelişmesinde güvenilir desteğe sahipler.

Dünyada, bugün sürekli daha çok insan, emperyalizmin olanaklarını daraltanların, sosyalizmin süratli gelişimi, artan gücü ve dünya politikasındaki etkisi olduğuna inanıyor. Sürekli olarak daha açık bir hale geliyor ki, sosyalizm ne kadar güçlü

olursa, Avrupa'da ve dünyada barış da o kadar güvenli olur.

Bu çerçevede, Partimiz, geçen yıllarda Demokratik Alman Cumhuriyeti emekçilerine gerçekleştirilmiş olanı, devrimci dünya sürecine ve barış sorununa aktif bir katkı olarak görüyor. Gelişmiş sosyalist toplumun şekillendirilmesinde daha ileriye gitmek ve sosyalizmin güçlerini ve meziyetlerini daha iyi ve daha geniş bir şekilde geçerliğe kavuşturmak için, daha elverişli dış koşullardan yararlanmaya çalıştık.

Cumhuriyetimizin halkı, toplumsal güvensizlikten, işsizlikten, enflasyondan ve kapitalizmin diğer sakatlıklarından korkmak durumunda değiller. Onlar, yarın korkusunu tanımıyorlar. Gençliğimize, amaçlı, savaşçı ve yaratıcı bir yaşam için tüm olanaklar sağlanıyor. Böylece, ülkemizde, devrimci iyimserliğin ve yüksek toplumsal eylemin belirlediği bir yaşam atmosferi oluşuyor. Sosyalist yaşam biçiminin, onun insancıl değerlerinin, tekellerce yönetilen topluma karşı olan üstünlüğü gittikçe daha açık bir durum alıyor.

Demokratik Alman Cumhuriyeti'ndeki yaşam büyüyen ölçülerde, sosyalist demokrasinin gelişmesi ile zenginleştiriliyor. Temeli, kapitalist sömürüden kurtuluş olan sosyalist demokrasi, emekçilerin, üretimin ve toplumun planlanmasına sürekli etkinleşen katılması ile, tüm kişisel temel hakların uygulanması ile karakterize edilir. Temelden toplumsal politik kararların tartışmalarına tüm vatandaşlar katılıyor. Emekçilerin toplumsal sorunlara gerçek katkısını, barışı, bu ölçülerde, tüm toplumun çıkarları için sorumlulukla bağlantılı olarak, uzaktan yakından hiçbir burjuva rejim, sosyalizm ülkeleri gibi gerçekleştiremez.

Yoldaşlar!

Ülkemizdeki sosyalist yapının tüm başarıları, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin sosyalist ülkeler topluluğuna ait olmasıyla ve bütün alanlarda sıkı işbirliği ile ayrılamaz şekilde bağlantılıdır. Özellikle SSCB ile sıkı dostluk bağı, sosyalist devrimimize uluslararası gericiliğin tüm saldırılarına karşı güvenilir bir korunma sağladı.

Ekonomide ve Cumhuriyetimizin tüm toplumsal konularındaki dinamik gelişim, ön planda, ülkemiz emekçilerinin, devletleri ve devamlı düzelen yaşamları için çalışkan çabalarının sonucudur. Sosyalizmin Demokratik Alman Cumhuriyeti'ndeki kazanımlarından dolayı, emekçiler, haklı bir gurur duyuyorlar. Çalışmalarını, dünyanın tüm devrimci güçlerinin sorunlarına katkı olarak gördükleri için de, aynı ölçüde gururludur. Bu konuda, dünyadaki emperyalist baskı ve sömürüye karşı savaşanlarla aktif dayanışma uyguluyorlar. Her halkın, ifade edilemez, emperyalizm tarafından hâlâ verilmeyen, toplumsal düzenini özgürce belirleme hakkını savunuyorlar.

Halkların barış ve uluslararası işbirliği, özgürlük ve bağımsızlık savaşını desteklemenin, sosyalist devletlerin aktif barış politikasının sürdürülmesi için en etkin yöntemlerden biri olduğundan kesinlikle eminiz. IX. Parti Kongremizin kararlarına uygun olarak, bunun için, güçlerimiz dahilinde olan herşeyi yapacağız.

Alman Sosyalist Birlik Partisi, Komünist ve İşçi Partileri Konferansı'nın sonuçlarının, uluslararası düzeyde büyük rezonans ve geniş destek bulacağından emindir. İnanıyoruz ki, bu sonuçlar, büyük hareketimizin tüm partilerinin savaşımını hızlandıracaklar. Bunda, Avrupa'da barış, güvenlik, iş-

birliği ve toplumsal ilerleme savaşında yeni başarıların teminini görüyoruz.

Dikkatiniz için teşekkür ederim.

⁂

FİNLANDİYA KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKANI AARNE SAARİNEN YOLDAŞIN KONUŞMASI

Kardeş Partilerin değerli temsilcileri, Sevgili Yoldaşlar!

Finlandiya Komünist Partisi adına, burada toplanmış olan Avrupa'nın Komünist ve İşçi Partileri temsilcilerini yoldaşça selamlarım. Bizim bu ortak Konferans'ta biraraya gelmiş olmamız, Marksist-Leninist Partilerin beraberliğini ve Partilerimizin, barış, demokrasi ve sosyalizm için sürdürdükleri ortak savaşımın daha da güçlendirilmesi isteğini vurgular. Yoldaş Erich Honecker; senden, dayanışma içindeki savaş selamlarımızı kabul etmeni ve bizim bu anlamlı Konferansımızın bu derece yetkin koşullar altında, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin başkentinde düzenlenmiş olmasından dolayı kalpten gelen teşekkürlerimizi Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi'ne bildirmeni rica ederim.

Vurgulamak isterim ki, Partimiz, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin Konferansı'nı olağanüstü önemli ve değerli görmektedir. Konferansımız, 28 kardeş Parti'nin katılması ile, özenle hazırlandı. Bu hazırlıklarda, Avrupa'nın toplumsal ve politik

gelişmesi üzerine derinlemesine fikir değiş-tokuşu yapıldı; gerçekleştirilmiş önemli değişiklikler ve Avrupa'nın gelecekteki durumu değerlendirildi; Avrupa halklarının ve işçi sınıfının, karamızdaki barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşında en önemli hedef ve görevleri üzerinde fikir yürütüldü. Hazırlık çalışmalarının sonucu olarak, Konferansımıza, gelecekteki durumun tahminini kapsayan ve karamız halklarına, işçi sınıfının ve tüm kara-halklarının çıkarlarına uygun olan, ve barışın ve karamızdaki ilerlemenin geniş güçlerinin böylesine bir uğraş için birleştirilmesi ile gerçekleştirilebilecek bir perspektif gösteren, bir belgenin kesin ve sonuca varıcı payları vardır. Tarih, eylemlerini Marx Engels ve Lenin tarafından konulmuş bilimsel toplum teorisine dayandıran komünist partilerinin, bu bilimsel toplum teorisinin her ülkenin maddi koşulları altında ve her tarihi durumda yaratıcılıkla kullanılması ile, geniş halk topluluklarını, solcuları, ve barış, halkların güvenliği, demokrasinin genişletilmesi ve sosyalizm yolundaki savaşta yer alan diğer demokratik güçleri birleştirici bir etken olabileceklerini kanıtlar. Ortak Konferansımız, karamız Komünist Partileri'nin, sorumluluklarını yüklenmeye hazır olduklarına, inandırıcı bir kanıttır. Bu savaşta önemli olan, emperyalizm ve gericilik girişimlerinin savuşturulması ve yumuşama süregenliğinin sağlanması ve derinleştirilmesidir. Bu yumuşama süreci, geriye döndürülemez hale getirilmeli ve silahlanma yarışını sona erdirme ve silahsızlanma yolunda ilerlenmelidir.

Karamızın yakın geçmişi, barışın sağlamlaştırılması ve barış güvencesi yolundaki her ilerlemenin, halk yığınlarının ardıcıl ve bükülmez bir savaşımını gerektirdiğini kanıtlar. Hemen bir yıl önce, Helsin-

ki'deki Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın başarı ile kapanışı, dikkati çeken bir kazançtır. Partimiz, bu Konferans'a tarihi önem veriyor. Bu Konferans'ın Sonuç Belgesi, barış, bağımsızlık ve işbirliği üzerinde kurulu, yeni bir geleceğin yönünü belirler. Bu başarıda, barışın ve sosyalizmin güçleri lehine, savaşın ve emperyalizmin güçleri aleyhine gelişmesini yürüten, uluslararası güç dengesinin değişmesi, önemli rol oynamıştır. Güç dengesinin değişimi ve bunun önemi, Konferansımıza sunulan belge önerisinde, bize göre doğru ve tam karakterize edilmiştir. Partimiz, toplum çalışmalarında dikkatini, Komünist Partileri'nin, yıllarca Avrupa'nın gelişimindeki bir değişiklik için ardıcıl ve ısrarla savaşmalarının, ve sadece emperyalizmin sorumlu olduğu soğuk-harbin tehlikeli gelişimini önlemeyi savunmalarının, ve karamızdaki ortak güvenliğe doğru bir değişimi hedef almalarının, ne derece gerekli ve başarılı olduğuna çevirmiştir. Avrupa'nın kapitalist ülkelerinin işçi sınıflarının ve çalışan geniş kitlelerinin bir değişime doğru uyarılmaları, kapitalist ülkelerin, büyük sermayenin çıkarlarını temsil eden egemen çevrelerinin, anlaşma yollarında çözümlere eğilmelerinde yardımcı olmuştur. Bu savaşa, toplumsal gelişmedeki kazançlar, ardıcıl barış politikaları, sürekli gelişen ve etkileri genişleyen Sovyetler ve diğer sosyalist ülkeler, önemli katkılarda bulunmuşlardır.

Finlandiya'da, 2. Dünya Savaşı'ndan sonraki süreçte, ülkemizin dış politikasının ana hatlarının belirlenmesinde ve halkların barışın sağlamlaştırılması yolundaki ortak savaşımına Finlandiya'nın katkısı konularında, olağanüstü bir ideolojik ve politik kavga verilmiştir. Partimiz, ülkemizin faşizm sürecinde bile —illegal olmasına ve takip edilmesi-

ne rağmen— görev yapan tek politik gücü; halkımızın ve enternasyonalizmin çıkarlarını yönlendiren tek Partisi idi. Partimiz, Finlandiya ile Sovyetler Birliği arasında kurulacak, temeli dostluk ve işbirliği olan ilişkileri özendirdi. Bu gün bu çizgi, Fin dış-politikasının temelini teşkil eder. Enternasyonal yaşamda aktif barış politikasına erişmeye çalışma da, bununla bağlantılıdır. 1948'de Finlandiya ile Sovyetler Birliği arasında imzalanmış olan Dostluk, İşbirliği ve Karşılıklı Dayanışma Anlaşması, halk kitlelerinin geniş çaplı bir savaşımının sonucudur. Bu anlaşma, üzerinde kapitalist Finlandiya ile bugün komünizmi inşa eden Sovyetler Birliği arasında, dostça ortak yaşama ilkelerine dayanan bir işbirliğinin geliştirildiği temeli oluşturmaktadır. Bu işbirliği, verimli ve gerekli olduğunu göstermiştir; daha da derinleştirilmesi son derece önemlidir. Benzer bir durum, ülkemizin diğer sosyalist ülkelerle olan ilişkilerinde hüküm sürmektedir. Halkımızda, bugün çok geniş ölçülerde, Finlandiya'nın aktif bir barış politikası uygulaması ve yumuşamanın derinleşmesini aktif olarak etkilemesi gerektiği kanısı yerleşmiştir. Bütün bu etmenler, Finlandiya'nın, Avrupa Güvenliği ve İşbirliği Konferansı'nın hazırlanma ve yürütülmesinde son derece olumlu katkılarda bulunmasını sağlamışlardır. Belirtilmesi gerekir ki, bu durum, Partimizin ve ülkemizin diğer ilerici güçleri ve geniş halk kitlelerinin savaşımlarının sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Gelecekteki durum, Partimizin, aşırı sağcıların çabalarını reddetme ve yurdumuzun bağımsızlığının tam güvencesi konularında uyanık olmasını gerektirmektedir. Ortak Pazar ülkelerinin büyük tekellerinin etkisi ile gerçekleştirilen, yabancı sermayenin ülkemize girme çabaları, bu konuda belirli bir tehlike oluştur-

maktadır. Bu arada, bu nedenlerden dolayı, Partimiz, Finlandiya ile Ortak Pazar arasındaki Serbest Ticaret Anlaşması'na karşı çıkmıştır. Bugüne kadar ki, deneyim bizim çizgimizin doğruluğunu onaylamaktadır.

Kapitalizmin ekonomi ve toplum sistemlerindeki genel ve derinleşen bunalımı ve buna bağlı olarak gelecekteki derin ekonomik bunalım, üretim bunalımı, bugün Finlandiya'da, herkes tarafından hissedilebilecek durumdadır. Bunalımın belirtileri, toplumsal yaşantının her alanında ortaya çıkmaktadır. Ekonomik yaşantıda, üretim kuruluşlarının kapasitelerinin tam kullanılmaması, işsizlik, dış-ticaret ödemelerindeki açığın artması, fiyatların yükselmesi ve enflasyon, tekelci sermaye sisteminin yarattığı bunalımların görülebilir belirtileridir. Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle olan önemli ticaret ve ekonomik işbirliği olmasa idi, bu sorunların birçoğu daha da büyük olabilecekti.

Ülkemizdeki ekonomik bunalımlar ve durgunluk belirtileri, beraberlerinde çözümü zor politik sorunları da getirdiler. Partimiz, ülkemizin ekonomi politikasını ve iç politikasını değiştirmesi için ardıcıl bir savaşım sürdürmektedir. Bu savaşım, çalışan kitlelerin büyüyen, fakat şimdilik tekellerin politikasına karşı temelden, toplumsal reformları gerçekleştirebilmek için, etkili demokratik bir cephe oluşturabilecek kadar geniş olmayan, desteğine sahiptir. Burjuva partiler, parlamentoda çoğunluğa sahiptirler; fakat bu çoğunluktan destek alan tam burjuva bir hükümet oluşturabilecek güce sahip değillerdir. Hükümetin oluşturulabilmesi için, en azından Sosyal-demokrat Parti'nin katılımı gerekmektedir. Sosyal-demokrat Partisi, hemen hemen 40 yıldır, burjuva partilerle hükümette aralıksız işbirliği ha-

lindedir. Son yıllarda bu Parti, kapitalist sisteme ve burjuva politikaya geniş ölçüde uymuştur. Buna rağmen, ülkenin en büyük partisi olma ve başlıca desteğini şehirde ve endüstri merkezlerinde, çalışanlardan ve alt-memur tabakasından alma niteliğini korumuştur. Komünist Partimiz de, başlıca desteğini, inşaat ve endüstri işçilerinden ve önemli ölçüde küçük çiftçilerden almaktadır.

İşçi Partileri'nin güç oranlarında büyük değişikliklerin olması, gözden uzak tutulamayacak bir durumdur. Genellikle bir işçi partisinin kazancı, bir diğerinin kaybından kaynaklanır. Bununla beraber her iki işçi partisi de, beraber planlanmış sağlam bir işbirliği ile, ülkenin politikasına eskisinden daha etkili bir şekilde etki edebilecek kadar güçlüdür. Bundan dolayı Partimiz, Sosyal-demokrat Parti ile yapılan işbirliğinin geliştirilmesini, sürekli olarak en önemli görevlerinden birisi olarak kabul etmektedir. Bu çabalar, son on yıl içinde, Sosyal-demokrat Parti'nin üyeleri ve taraftarlarından ve özellikle işçi kesimindeki üye ve taraftarlarından gittikçe artan bir destek gördü. Bu işbirliği sayesinde, Sosyal-demokrat Parti'deki anti-komünist tutumun belirli zayıflaması, Sovyetler Birliği'nin ve diğer sosyalist ülkelerin Komünist ve İşçi Partileri'ne, barış hareketine, ve anti-emperyalist savaşa karşı, daha gerçekci ve pratik bir davranış teşvik edildi. Bu olumlu sonuç, doğal olarak, dünyadaki güç oranının sosyalizm lehine değişmesi ve Finlandiya ile Sovyetler Birliği arasında dostluk ve işbirliği ilişkilerinin olumlu gelişimi ve sağlamlaşmasından doğmaktadır.

Partimiz, şimdiye kadarki işbirliğinin, gerek biçiminden gerekse sonuçlarından hoşnut değildir. Ortak bir program beraber tespit edilmiş bağlayıcı hedefler eksiktir; sonuçlar yetersizdir. Sosyal-de-

mokrat Parti'nin idaresi, halen güçlü burjuva politikasının ve onun kendine özgü sağı'nın etkisi altındadır. Bu Parti, bağımsızlığını vurgulayarak ve ortak bir plan yapmadan, sadece bazı durumlarda işbirliğinin sağlanabileceğini altını çizerek, Partimizle ortak bir politikaya bağlanmaktan kaçınmaktadır. Bunun sonucu olarak da, işbirliği, güvensiz ve bir hedefe yönelmişlikten uzak kalmaktadır. Partimiz, bu durumu değiştirmeye çalışmaktadır.

Partimizin XVII. Kongresi'nde, demokratik güçlerin işbirliği için bir program önerisi kabul edilmiştir. Öneri, Sosyal-demokrat Parti ve Burjuva Merkez Parti ile yapılacak görüşmelerin temeli olarak düşünülmüştür. Halen bu temel üzerinde görüşmeler yapılmamıştır. Hükümet programı, iç-politikada ve ekonomi-politikasında, birçok ilerici hedefleri kapsamasına rağmen, çok genel hazırlanmıştır ve değişik anlamlar verilebilir.

Biz, hükümet politikası ile ilişkili olarak, diğerleri yanında, enflasyona set çekmeyi, işsizliği azaltmayı ve ödemeler bilançosunu dengelemeyi hedef aldık. Son birkaç yıla oranla, dirimsel harcamalar, % 18-20'lik bir artış gösterirken; yılın ilk yarısı gözönüne alındığında, fiyat artışlarında bir azalma görülmüştür. Hükümetin diğer partileri ve Merkez Bankası Yönetimi, özellikle genel plasmanları azaltarak, ödemeler bilançosunu dengelemek zorundadırlar. Bu, bizim çabalarımızla ve hükümetin kendi koyduğu, işsizliği azaltma hedefi ile sert bir çelişki yaratmaktadır. Şimdilik işsizler, çalışabilecek nüfusun % 3'ünü oluşturmaktadırlar. Bu yüzdenin daha yüksek olmamasının nedeni ise, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle yapılan ticaretin artırılmasında aranmalıdır.

Hükümette vergi poitikası konusunda da görüş

ayrılıkları vardır. Biz, tüm vatandaşların vergilerinin artırılması uğrunda da olsa, müesseselerle, büyük mal sahiplerine ve büyük gelir sahiplerine ek vergiler konulması konusunda karar alınmasını etkilemeyi başardık. Diğer hükümet partilerinin razı oldukları, muamele-vergisi'nin yükseltilmesine, kesinlikle karşı çıktık.

Sevgili yoldaşlar!

Bütün katılanların çıkarlarına olan, geniş bir işbirliğinin gelişmesi, bugün yumuşama sürecinin derinleştirilmesi için bir anahtar olup; aynı zamanda toplumsal ilerleme ile de bağlantılı olan merkezi bir sorundur. Devletler-arasındaki bu işbirliğinin derinleşmesi, eşit haklara sahip olmayı, karşılıklı çıkarların korunmasını ve iç-sorunlara karışılmamasını; kısaca, Helsinki'nin Sonuç Belgesi'ndeki ilkelere kesinlikle uyulmasını, kesinlikle şart koşar. Bizde hiçbir şekilde, emperyalizmin niteliğinin değişikliğe uğradığı ve bunun sonucu olarak da emperyalist politikanın temelinde değişimler olduğu yanılgıları oluşmamaktadır. Avrupa Devletlerarası Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'ndan bu yana geçen süre, bir yandan bu Konferans'ın sonuçlarının doğruluğunu, diğer yandan da emperyalizmin, yumuşamanın derinleştirilmesi için en büyük engel olduğunu onaylamaktadır.

Amerikan emperyalizminin Avrupa halklarının iç-işlerine karışma çabaları, halk kitlelerinin ortak direnişleri ile defedilmelidir. Bu görev, özellikle şimdi güncellik kazanmıştır; çünkü, Amerikan emperyalizmin temsilcileri, Batı-Avrupa ülkelerinin iç-gelişmeleri ile ve bu ülkenin ilerici güçlerinin savaşımlarındaki ileri yürüyüşleri ile, edepsizce hatta tehdit edici bir ifade ile ilgilenmeye başlamışlardır.

Silahlanmanın ve buna bağlı olarak kitle yok-

edici silahların artırılmasının teşvik edilmesi, tehlikeli, ve Helsinki Konferansı'nın, sözleşmeci ülkelerin yönleri ile çelişen bir yön ortaya koymaktadır. Bu belirti, emperyalist NATO bloğunda tespit edilmektedir. Aynı zamanda, Batı-Avrupa'da yeni askeri politik gruplaşmaların olası olduğu gözlemlenebilir. Bununla bağlantılı olarak, Batı-Almanya'da militarizmin güçlenmesi tehlikesi güç kazanmaktadır. Helsinki Konferansı'ndan önceki süreçte, amaçlı, bilinçli bir savaşımın sonucunda, 2. Dünya Savaşı'nın birçok kalıntıları yok edilebilmişlerdi. En önemli sonuçlardan birisi ise, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin devletler hukukunca tanınması, ve batı-Berlin sorunun çözümü idi.

Konferansımızın belge taslağında, silahsızlanma ve askeri blokların karşılıklı çözülmesinin yönlendirilmesini sağlayacak önlemlerine çok büyük ağırlık verilmiştir. Savaşın bu bölümünde, sonuçların ve başarıların elde edildikleri ölçüde, halklarımızın geleceğini ve tüm insanlığı halen tehdit eden savaş tehlikesi azalacaktır. Bu alandaki başarılar, toplumsal gelişme savaşımıyla da sıkı sıkıya bağlantılıdır. Biz, belge taslağında tesbit edilmiş olan silahsızlanma alanındaki amaç ve görevleri, tümüyle destekleriz. Bu amaçların gerçekleştirilmeleri kolay olmayacaktır; buna karşın, eğer bu savaş için işçi sınıfının ve çalışan halk kitlelerinin tüm güçlerini, barışın tüm silahlarını birleştirmeyi başarabilirsek, bu gerçekleştirme olasıdır.

Sevgili Yoldaşlar!

Avrupa halklarının geleceği, bugün her zamankinden daha parlaktır. Barışın, güvenliğin, ve işbirliğinin sağlamlaştırılması için olanaklar vardır. Halklarımızın, ülkelerimizin işçi sınıfının toplumsal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm için devrimci sa-

vaşımının olumlu bir perspektifi vardır. Kesin inancımız şudur ki, Komünist ve İşçi Partileri'nin dayanışması ve işbirliği, sadece ve yalnız barışa, ulusal bağımsızlığa, işbirliğine ve toplumsal ilerlemeye hizmet eder. Bundan dolayı, bu işbirliği değerli ve çok önemlidir. Bu, karşılıklı sıkı enternasyonal dayanışmanın, proletarya enternasyonalizminin sürekli ilkelerin temeli üzerinde, her partinin tam bağımsızlığına saygı ile yürür. Partilerimiz arasındaki işbirliğinin, gerek iki taraflı, gerekse bölgesel düzeyde, ve tüm karamız üzerinde ilerlemesini ve gelişmesini ümit ediyoruz. Deneyler gösterir ki, çeşitli karşılaşmalar, seminerler ve konferanslar yolu ile, gerçekleştirilmesi gereken düşünce ve deney değiştokuşu gerekli ve önemlidir. Karamızdaki ilerlemenin tüm güçlerini, hepsinden önce işçi sınıfınınkileri birleştiren, emperyalizme karşı savaş üzerine, barış, demokrasi ve sosyalizm için, ortak önlemler üzerinde birleşme de gereklidir. Yoldaş partilerin değerli temsilcileri, sizden, ülkeleriniz komünistlerine, Fin Komünist Partisi'nin ciddi ve yoldaşça savaş selamlarını iletmenizi rica ederim.

⁂

YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ BİRİNCİ SEKRETERİ HARİLAOS FLORAKİS YOLDAŞIN KONUŞMASI

Sevgili Yoldaşlar!

Konumuza girmeden önce, Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi'ne, Konferans'ın hazırlanmasında ve yetkin organizasyondaki büyük yardımı için teşekkür etmek istiyoruz.

Son Konferans'tan bu yana 9 yıldan fazla bir süre geçti. Yaşam, bu Konferans'ın eserini doğruladı. Olumlu sonuçları, görülebilir durumdalar. Devletler-arası ilişkilerin yeni bir türünün ilkelerini, değişik toplum düzenli devletler arasında, barış içinde yanyana yaşama ilkelerini şekillendirmiş olan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın başarısına dikkat çekmek yeterlidir. Biz Yunan komünistleri, bu Konferans'ın eserine özel bir nedenden dolayı yüksek değer veriyoruz.

O Konferans günlerinde, ABD'nin ve NATO'nun emperyalistlerince, bu yönde esinlendirilmiş olan askeri cunta, Yunan halkının özgürlüklerini geri aldı ve açık faşist bir diktaya erişti. Aynı zamanda, halkların sesi olan, Avrupa Komünistleri'nin; «faşizm başarılı olamayacaktır! Yunan halkı için öz-

gürlük!» diyen sesleri, işitilmemezlikten gelinemiyecek haldeydi.

Yunan halkı zor koşullar altında savaştı. Avrupa ve tüm dünya komünistleri, diğer ilerici güçlerle birlikte, zamanında Portekiz ve İspanya'daki faşist rejimlere karşı olduğu gibi, Yunanistan'daki faşist rejime karşı bir uluslararası yalıtlama seti çektiler.

Bugün, bu yeni Konferans'a, ülkemizdeki diktanın yıkılmasından sonra, legalitesini savaşarak elde etmiş bir Parti olarak katılıyoruz. Bu, Partimizin ve halkımızın, illegalitenin koşulları altında, sayısız kurbanlar vererek ve uluslararası komünist hareketin ve dünyanın ilerici güçlerinin desteği ile, 30 yıllık sert savaşlardan sonra gerçekleşti.

Bugün illegaliteden kurtulmuş olan kahraman, yoldaş Portekiz Partisini de tarafımızdan selamlıyoruz. Ve eminiz ki, İspanya'da da demokrasi üstün gelecek; ve bizimle yoldaşça bağlı olan İspanya Komünist Partisi, legalitesini kazanacaktır. Aynı şekilde, Türkiye Komünist Partisi'nin de legalizasyonunu arzuluyoruz.

Şu sonuca varıyoruz: eğer zamanımızın politik ana-gücü olan komünistler, eylemlerini koordine ederlerse, ABD ve NATO emperyalizminin egemenliğine karşı savaşan halklara, tekellerin idaresinde bulunan halklara, ulusal bağımsızlığa, demokrasiye ve sosyalizme giden yolda ileri adımları güvencelerler.

Hiçbir şekilde, sınıf savaşının, ulusal ve uluslararası ölçüde, hangi karmaşıklığı ve sertliği kabul ettiğini de gözden kaçırmıyoruz. Emperyalizm, pozisyonunu korumak için verdiği tarihi savaşta, karşı-hücumsuz, savunmasız gerilemiyor.

Bundan dolayı, emperyalizme karşı ideolojik -

politik savaşımızda baştan savmacılığı tehlikeli olarak görüyoruz. Emperyalizm, karakterini değiştirmiyor. Pozisyonunu korumaya ve kaybettiklerini tekrar elde etmeye çalşıyor. Ülkelerin içinde ilerici gelişmeleri durdurmak, hatta şiddet rejimlerine zorlamak için, yapabildiği her yerde, işlere karışıyor. Bunun için, NATO, AET, vs. gibi bütün araç ve mekanizmaları da kullanıyor. Denetiminde tutmak istediği ülkelerin politik güçlerini sarsıyor yada bozuyor.

Bunu, açıkca Akdeniz bölgesindeki, özellikle Yakın ve Ortadoğu'daki politikasında gözlemliyoruz; ülkemizde görüyoruz.

Emperyalist güçler arasındaki bütün çelişmelere rağmen; Orta-doğu'da, Güney-Avrupa'da, Akdeniz bölgesinde, ilerici değişimlerin bir durdurulma ve geriye döndürülme stratejisi göze çarpıyor.

İsrail'in siyonist eylemlerinin özendirilmesi, ABD tarafından sınırsız desteklenmesi, Lübnan halkının kanlı çatışmalarının körüklenmesi; ve buna paralel olarak, Kıbrıs'ı bölme ve ABD'nin ve NATO'nun bir sıçrama tahtası haline getirme çabaları, Türk gericilerinin 200.000 Rum-Kıbrıslı mülteciyi yok-etme politikası, Ege'nin petrolü için bir Yunan-Türk anlaşmazlığının yaratılması, ve diğer olaylar; Arap ve diğer halkların —özellikle Filistin halkının— ilerici hareketlerine, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelere karşı yönelen emperyalizmin güncel bir planının bu yada şu şekilde parçalarını, oluşturuyorlar; bu bölgede barışı tehlikeye düşürüyorlar.

Sonuç olarak, geriye dönülemez bir süreç olması için, halkların ve tüm barış-sever güçlerin, emperyalizmin bu planlarına karşı savaşımının yoğunlaştırılması ve koordine edilmesi gereklidir. Bun-

dan dolayı, karamızın Komünist ve İşçi Partileri'nin, barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşında çabalarının koordine edilmesinin güçlendirilmesi için, Partimiz, başından beri, konferans çağrısını sevinçle karşıladı.

Elimizde bulunan Belge'nin, yukarıda belirtilen amaca uyduğu görüşündeyiz. Partimiz, onun kullanımı için, güçleri dahilinde olan herşeyi yapacaktır. Bunun da üzerinde, Partimiz, ideolojik ve politik eyleminde, ABD ve NATO emperyalizmine ve içgericiliğe karşı savaşımının daha da geliştirilmesinde; Partimizin Programı'nda temel-direğini oluşturan Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin savunulmasında özel bir önem verecektir. Ayrıca, bütün savaşında, Sovyetler Birliği'nin önemine ve rolüne değer verecek; ve ulusal ve uluslararasının doğru bağlanmasına çalışacaktır.

Biz, Orta-doğu sorununun ilgilendirdiği tüm taraflarca, İsrail tarafından çalınmış tüm Arap bölgelerinin geri verilmesini, bu bölgeye sınırı bulunan tüm ülkelerin güvenliğini, ve Filistin halkının bağımsız bir devlet kurma hakkının tanınmasını amaçlaması gereken, bir konferansın toplanmasını; ve Lübnan'daki kan dökümünün kesinlikle durdurulmasını talep ediyoruz. Ülkemizdeki, Yakın ve Ortadoğu Araplarına karşı yönelik nakliyat için Amerikan ve NATO üslerinin kullanılmasının sona erdirilmesini talep ediyoruz.

BM kararlarının temelinde, Kıbrıs probleminin hakçı bir çözümü için, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığının, egemenliğinin ve toprak bütünlüğünün korunması için, savaşıyoruz. İstisnasız büyük yabancı askeri güçlerin geri çekilmesi ve yabancı üslerin kaldırılması ve böylece Ada'nın Rum ve

Türklerinin iç-düzen sorunlarını kendilerinin çözebilmeleri için savaşıyoruz. Bu hedeften dolayı Sovyetlerin, BM çerçevesinde Kıbrıs sorunuyla ilgili uluslararası bir konferansın toplanması önerisini kararlılıkla destekliyoruz.

Yunanistan'ın ulusal bağımsızlığına ve egemenliğine ve karşı, ve demokratik özgürlüklerin kısılmasında kullanılan, ülkemizdeki Amerikan ve NATO üslerinin eritilmeleri için savaşıyoruz. Yunanistan'ın NATO'dan çıkması için ve gerçekleşmesi, ülkemizin büyük zararına olacak olan, AET'ye girmesine karşı savaşıyoruz.

Tüm atom silahlarının Akdeniz'den uzaklaştırılması ve onun, (Akdeniz'in) barışın ve barışçı işbirliğinin bir denizi haline getirilmesi için savaşıyoruz.

Sevgili yoldaşlar!

Kendimizi, 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana, kapitalizmin genel bunalımının savaş-sonrası gelişiminin en büyük ekonomik bunalımı ile daha belirli olmayan ölçülerle örülmüş olan en büyük sivrilişi ile karşı-karşıya görüyoruz. İşsizlik, enflasyon, pahalılık ve yaşamın zayıf ve kuruluğu, her yaştan milyonlarca insana zarar veriyor.

Aynı zamanda, sosyalist ittifakın ülkeleri, ekonomilerini beş-yıllık planlarla geliştiriyor; ve kendilerini, halklarının maddi ve manevi düzeyinin genel yükselmesi yeni dinamik sürecine yönlendiriyorlar.

Bu gerçek, kaçınılmaz bir şekilde, sermaye ülkelerinde ve «Üçüncü Dünya» ülkelerinde, çalışan halkın geniş kitlelerinin bilincine etkiyor. Sosyalizm, kendisini, kapitalist kaostan, silahlanma yüklerinden, ve yeni bir savaş tehlikelerinden kurtulma çaresi olarak, gittikçe daha da güçlenerek sunuyor. Ve işçi sınıfı, sosyalist değişimlere giden yolu açan,

temelden demokratik değişimler için savaşta diğer tekelci-olmayan güçlerin birleşmesinin sancak taşıyıcısı olarak ilerliyor.

Halklar, özellikle daha emperyalizmle bağlılığı olanlar, gerek sosyalist gerekse kapitalist ülkelerin komünistlerinin birleşmesini, ulusal ölçülerde sürdürdükleri savaşta, yenilmez bir destek olarak görüyorlar.

Diğer partilerle birlikte, ülkeden ülkeye koşulların değişmesine, sosyalist değişikliklere giden yolda özel sorunlar doğuracağı kanısındayız. Aynı zamanda, bunun belirli sorunlara değişik şekillerde eğilmeyi beraberinde getirdiğini de biliyoruz. Bununla beraber, devrimci işçi hareketinin tarihi utkularını yaratanların; Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri, geçmişte ortak kabul edilmiş bir eylem çizgisinde uyuşma, olduklarını da biliyoruz. Bu nedenden dolayı, Yunanistan'ın komünistleri, yoldaş Partilerin ortak savaşın sorununu, ortak bir stratejinin hazırlanmasını getiren, anlaşmalarının her adımını sevinçle karşılıyorlar. Konferans'ın sürdürülmesini, emperyalizmin, komünist hareketi parçalanmış olarak gösterme ve gerek kapitalist gerekse sosyalist ülkelerin partileri arasında ikilik yaratma çabalarına bir darbe olarak görüyoruz.

Sevgili yoldaşlar!

Devlet tekelci kapitalizminin gelişmesi ve AET'ye girme koşulları altında, Yunanistan'da, tekellerin emperyalizme bağlı gücü olarak, despot karakterli bir parlamenter demokrasi oluşturuluyor. İşçi sınıfının ve halkın, daha insancıl bir yaşam seviyesi ve Amerikan egemenliğinin bağlarının çözülmesi savaşımının koşulları altında, bu güç, gittikçe daha

güçlü bir şekilde, anti-demokratik yasalara ve baskı yöntemlerine sığınıyor.

Yunan sermayesinin, ona büyük ölçüde esirce bağlandığı yabancı sermaye, ülkemizde egemen pozisyonlara giriyor.

Ülkemiz, batı-Akdeniz bölgesinde, emperyalistlerin, ve doğal ki ön-planda Amerikan emperyalizminin özel çıkarlarını, Orta-doğu ve Balkanlardaki stratejilerinin gerçekleştirilmesinde dayanak noktası olarak, koruyan bir yer alıyor. Emperyalizm, ön-planda Amerikan emperyalizmi, bir sıra anlaşma ile, NATO ve AET'nin mekanizmaları ile, teknik görevlerle ve diğer yollarla, ülkemizin politik gelişmeleri üzerinde etkin bir denetim uygulamayı başarmıştır.

Yunanistan'da ulusal bağımsızlık sorunu, Amerikan egemenliğinden kurtulma; ayrılmaz bir şekilde demokrasinin gelişimi ile, ülkemizin gelişimi ile bağlantılıdır.

Hangi politik rejime sahip olacağımız sorunu, sadece egemen çevreleri değil, aynı ölçüde, canlılıkla Amerikan emperyalizmini de ilgilendirmektedir. Bundan dolayı, Yunanistan'da demokrasi savaşı, aynı andaki Amerikan egemenliğinden kurtulma savaşından ayrı düşünülemez. Ve bu savaş, emperyalist bağımlılık koşulları altında ilerleme olanağı göremeyen Yunan toplumunun geniş tabakalarını birleştiriyor.

7 yıllık dikta, kitlelere değil, esas olarak Amerikan emperyalizminin, yabancı ve bunlarla bağlı Yunan tekellerinin kontrol ettikleri tertiplere, düzenlemelere dayanıyordu.

Bizim için, üslerle ilgili, hizmetçi haline düşürücü anlaşmaların iptali ve NATO'dan ayrılma savaşı; emperyalizme karşı savaş, demokrasinin, de-

mokratik kuruluşların ve toplumsal ilerleme savaşının yazgısı ile çok yakından ilgilidir.

Yunanistan Komünist Partisi'nin, diğer güçler gibi, Amerikan üsleri ve NATO sorunlarındaki politikası; halkın, aktif tarafsızlığın, bağımsız bir politikasının uygulanmasını, sosyalist ülkelerle, Bloksuz ülkelerin güçlerine ve tüm anti-emperyalist demokratik güçlere dayanılmasını, tüm devletler ve halklarla eşit-hakçı bir işbirliği politikasının pekiştirilmesini gerektiren arzularıyla, tam bir uyum içindedir.

Yunanistan Komünist Partisi, Merkez Komitesi'nin 1975 Kasımındaki III. Genel toplantısında, ardıcıl anti-emperyalist —demokratik güçlerin birleşmesi politikasını tespit etti. Merkez Komitesi'nin, halka özel duyurusu, ülkenin tüm anti-emperyalist ve demokratik güçlerinin işbirliğinin çeşitli şekillerini, ve ana güçlerini gösterdi: bu işbirliğinin doğrultusunu, cuntanın mirasının gerçek bir giderilişi ve yaşamın demokratize edilmesi için, ulusal egemenliğin bağımsız dış-politikası, uluslararası ve yerli tekellerin baskılarının azaltılması, halk için kolaylıklar, ve ulusal çıkarlar çizgisinde bir ekonomi gelişimi için önlemler oluşturuyor.

Yunanistan Komünist Partisi, anti - emperyalist, tekelci-olmayan demokratik güçlerin birleşmesini, açık, kritik ulusal ve toplumsal sorunların çözümü için bir demokratik seçenek-çözümü getirme ortak çalışmalarının amacı ile izliyor.

Böyle bir politika ile, Yunanistan'a, emperyalizm ve Türk gericileri tarafından yöneltilen tehlikelere de karşı konulabilir.

Bu politika, Yunan halkında geniş bir yankı buluyor. Gittikçe genişleyen emekçi çevreleri, Yunanistan Komünist Partisi'nin ve diğer ardıcıl anti-em-

peryalist demokratik güçlerin sesine kulak veriyorlar.

Grev ve demokratik sendikalaşma hakkını sınırlandıran, işçi düşmanı 330 nolu yasanın kabülüne karşı yapılan son tüm-Yunan kitle grevine, aralarında ilk olarak ağır endüstrinin en önemli kuruluşlarının işçilerinin de bulunduğu, yarım milyonun üzerinde işçi ve görevli katıldılar. Ve bu, Yunan Sendikalar Birliği yönetiminin çoğunluk kararına uyulmadan yapıldı.

Rodos, Kreta, Elevis, Korfu ve diğer bölgelerin halkı, politik görüşlerinden bağımsız olarak, kararlı eylemlerle Amerikan 6. Filosu gemileri mürettebatının karaya çıkmasını engellediler.

Fakat bu politika, aynı zamanda ülkemizin egemen çevrelerinin güçlü direnişiyle karşılaşıyor. Amerikan egemenliğini ve askeri üsler sistemini yenileyen Amerikan-Yunan anlaşmasının imzalanması ile, anti-sovyetizmin ana şekil olduğu, antikomünizmin yeni bir gelişmesi görünüyor. Ana ateş, Yunanistan Komünist Partisi'ne ve diğer ilerici güçlere karşı yoğunlaşıyor. Daha dün «bilinmeyen» teröristler, Yunanistan Komünist Partisi Merkez Komitesi bürosuna silahlı bir saldırı yapıp, komünist gençliğin bir üyesini yaraladılar.

Sağdan ve «sol» revizyonizmden de destek alan, egemen çevrelerin propagandası, bilinen «iki süper devlet» teorisi ile, geniş kitlelerin, sosyalist ülkelere ve dünya devrimci hareketinin ana-gücünü oluşturan Sovyetler Birliği'ne olan güvenini sarsma amacı ile, metodlu bir şekilde ve günü gününe bir çekinmesiz zehirleme uyguluyor. Buna karşın bilinçli işçiler ve yurtseverler, Sovyetler Birliği'nin varlığı olmadan Yunanistan'ın ve Yunan halkının durumunun çok daha zor olacağını biliyorlar.

Amerikan egemenliğinin baskı altında tutan boyunduruğundan kurtulma, Kıbrıs sorunun hakçı bir çözümü, ve onların yapısına uygun bir Yunan politikasının uygulanması çabalarında, Yunan halkı, Sovyetler Birliği'nin tüm politikasının, ulusal bağımsızlıkları ve toplumsal ilerlemeleri için savaşan halkların korunması politikasının olumlu etkisini hissediyor.

BM çerçevesi'nde uluslararası bir konferansla çözülmesi gereken Kıbrıs sorununa Sovyet Hükümeti'nin açık tutumu, bu kritik sorunun hakçı çözümüne, yabancı askerlerin çekilmesini ve Ada'daki yabancı dayanma noktalarının eritilmesini kapsayan bir çözüme, en olumlu bir katkıyı oluşturuyor.

Yunan halkı kendi deneyimlerinden, her zaman anti-sovyetizmin gelişiminin ülkemiz için kötü belirti olduğunu biliyor.

Bu nedenden dolayı, anti-sovyetizme karşı savaşı, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşının ayrılmaz bir parçası olarak görüyoruz.

Konferansımızın, tüm Komünist ve İşçi Partilerinin demokrasi ve sosyalizm için ortak etkimelerinin gelişiminin önemli adım olmasını arzuluyoruz.

⁂

İRLANDA KOMÜNİST PARTİSİ GENEL SEKRETERİ MİCHAEL O'RİORDAN YOLDAŞIN KONUŞMASI

Sevgili yoldaşlar!

Başlarken, Delegasyonumuz, proletarya enternasyonalizmi davasına esirgemesiz bağlılığı iyi bilinen, ve bu ruhta, Avrupa'nın Komünist ve İşçi Partileri'nin bu önemli ve tarihi buluşmasına birçok katkılarda bulunmuş olan, yoldaş ev-sahiplerimize, Alman Sosyalist Birlik Partisi'ne, savaş selamları göndermek arzusundadır.

Komünist bağlılığın büyük bir gösterisi olan bu Konferans, karamızda, çalışan milyonlarca insanın kalplerini sevinçle dolduracaktır. Ülkelerimizin hepsindeki emperyalist düşmanlarımızın saflarında da, kızgınlık ve şaşkınlık yaratacağı da, aynı derecede kuşkusuzdur. Bu buluşmanın, Marx ve Engels'in doğdukları ülkede gerçeklemesi de gerçekten uygundur: ölümsüz, savaşta denenmiş, ve zamanca doğrulanmış olan, «Tüm Ülkelerin İşçileri, Birleşin!» aktarıcı cümlesini, tüm dünyanın, bir yönlendirici olarak kullanımına vermiş olan Marx ve Engels'in.

Yoldaşlar! Biz, Avrupa'nın küçük ülkelerinin birinden, İngiliz emperyalizminin birinci kolonisi olan

ve halkı halen, dayanan emperyalist egemenliğinden ıstırap çekmekte olan bir adadan geliyoruz. İrlanda, İngilizlerin iki devlete bölmeleri ile daha da küçültülmüş olan, küçük bir ülkedir. Birisi, sözde politik bir bağımsızlık pozisyonunu savaşarak elde etmiş olan, fakat gerçekte, bir «neo-koloni»yi temsil edecek biçimde, İngiliz tekelci sermayesince hakim olunan 3.1 milyonluk bir nüfusa sahip İrlanda Cumhuriyeti; diğeri ise, Britanya Birleşik Krallığı'nın bir parçası olarak kalan, 1.6 milyon nüfuslu Kuzey İrlanda.

Emperyalistler, yapay çoğunluk ve azınlıklar yaratarak ve ülkemizin kuzey bölümünde, günlük yaşamda kanlı şiddet durumunu oluşturarak, bölünmenin şeytani hareketi ile, «böl ve yönet» eski dünya egemenlik politikasının yürütülmesini, tüm Ada'da en geniş ölçülerde gerçekleştirmeye çalıştılar. Politik ve ekonomik amaçlarına ulaşma yolunda hiçbir araç, İngiliz emperyalizmi için, kullanılmaması gerekecek kadar çok kaba ve yanlış değildi. Bu emperyalizm, Güneyde, 1922-23'de bir iç-savaşı alevlendirdi; Kuzeyde, bir kırdırma, baskı, ve parçalama rejimini seçti.

Bugün İrlanda'nın poitik yaşantısına şiddeti getirmiş olan İngiliz emperyalistleri, iki yüzlülükle, kendilerini Kuzey İrlanda'daki barış koruyucuları olarak göstermeye çalışıyorlar. Gerçekte ise, orduları, orada hergün şiddet, baskı, yıldırma ve işkence hareketleri uygulamaktadır. Bu ordu birliklerinin, böyle hareketler için özel çalışmalarını, Batı-Almanya'da bulunan askeri dayanak noktalarında yapmaları ve başlangıç süresinden sonra İrlanda'ya dönmeleri anlamsız değildir. Yine anlamlıdır ki, Angola'daki ücretli askerlerin arasında —ve orada özel olarak S.A.S.'ın boğazlıyıcılarının her mahut birli-

ğinde, İngiliz ordusunun özel bir havadan indirme birliğinde— Kuzey İrlanda'da hizmet etmiş olan birçokları vardı.

Kuzey İrlanda'daki baskı kampanyasının öğreti ve deneyimlerinden, Büyük Britanya'da, kapitalist Avrupa'nın diğer ülkelerinde emekçilere karşı bir kullanımı için ilişkiye getirilip araştırıldığı, dikkate alınmalıdır. Egemen sınıflar, emekçilerin, kapitalizm bunalımının kötüleşen koşulları altında şiddetle tepkimelerinden korkuyorlar. Böylece, halkımızın savaşı ile dayanışma, ön planda İrlanda halkının çıkarlarını, ama bunun da ötesinde tüm kapitalist ülke emekçilerinin çıkarlarını oluşturur. Bu noktada, bir çok fırsatta, halkımızın savaşı ile dayanışmalarını ifade etmiş olan partilere teşekkürlerimizi belirtmemize izin veriniz.

Yoldaşlar! Kapitalist sistemin genel bunalımının günümüzdeki keskinleşmesi, özellikle milyonlarca işyerinin kaybı ile, emekçilere çok ağır yükler bindirmektedir. İşsizlik olduğu kadar şiddet de. Bunlar İrlanda'nın her iki bölümünde de yeni görüntüler değiller. Bu iki fenalığın da kaynağı, İrlanda ekonomisinin, bir kâr getiren girişimler, ucuz iş-gücü ve ucuz yiyecek maddesi deposu haline getirilmesini amaçlayan bilinçli şekillendirilmesinde yatar. Halkımız, kapitalizmin konjonktür zamanlarında bile, hiçbir zaman birşey kazanmamıştır. Bizde, her zaman işsizlik ve göç olmuştur. Şimdi, zayıf ekonomik durumumuza, kesinlikle günümüz ekonomik bunalımının çok kötü etkilerine terkedilmemize yol açıyor. Günümüzde, İrlanda Cumhuriyeti'ndeki işsizlerin sayısı, çalışabilecek insanların % 9.5'ini oluştururken; Kuzey İrlanda'da bu oran % 10.5'e çıkıyor. «Katolik azınlığın» kırıldığı bölgelerdeki gerçek durumun ifadesi olarak, bu oran, iş-gücünün

% 26'sından çoğunu oluşturuyor.

Tüm ülkenin AET'ye üyeliği, İrlanda'nın her iki bölümünün de şimdiki, bunalımındaki zayıflığını keskinleştiriyor. Söz verilmiş ek işyerlerini ve daha iyi bir yaşam düzeyini getirmesini bir yana bırakalım, işsizliğin müthiş bir yükselmesine neden oldu. Binlerce küçük-çiftçiyi topraklarından sürdü ve dik bir fiyat artışına yardımcı oldu. AET ortaklığı, yeni dış-pazarların yerine, —Büyük Britanya'da dahil— iç pazarın, büyük AET tekellerine kaymasını getirdi, ve yabancı çok-uluslu kuruluşların İrlanda'daki varlık ve eylemliliklerini genişletti. Kuzey ve Güney'deki emekçilerimizin çıkarları, İrlanda'nın AET'den çıkmasını gerektiriyor.

Yıllar süren kronik bir işsizliğin varlığı, İrlanda'nın ekonomik kaynaklar yönünden fakir olduğu etkisini uyandırabilir. Geçmişte bu, gerçekten böyle idi; fakat şimdi durum bu değildir. Dev maden, petrol ve doğal gaz kaynakları bulunmuştur. Şimdilerde, bu kaynakların kullanılması sorunu çevresinde bir patırtı kopmuştur. Bunları, İrlanda halkının çıkarları dahilinde geliştirmeye çalışan güçlü bir kampanya vardır; bunları, kapitalist kârların çıkarları için yağmalamak isteyen uluslararası çok-uluslu kuruluşların tersine. Bu savaşım sonucu, ülkemizin geleceği için büyük önem taşıyacaktır.

Yoldaşlar, belirtmek istiyorum ki, İrlanda Cumhuriyeti, AET'nin, NATO üyesi olmayan tek üye ülkesidir. Halkımız, AET'yi temel alan, NATO'ya yada bir askeri bloğa, ittifaka bağlanarak, İrlanda'yı tarafsızlığını terke zorlayan yeni sinsi girişimlere rağmen, bunun böyle kalması gerektiğinden kesinlikle emindir. İrlanda Komünist Partisi son haftalarda, bu yönde çok-uluslu kuruluşlarca uygulanan etkiyi açıklığa kavuşturdu; ve halkımızın, yüksek değerde-

ki tarafsızlığını, ne derece çekici sunulursa sunulsun, herhangi bir tekelci sermayenin sürekli hediyesine karşı değişmeyeceği konusunda iyimserdir.

İki tahrip edici dünya savaşının çıkış noktası olmuş olan Avrupa, üzerinde barış ve güvenliğin güvence altına alınmış olduğu bir kara haline gelmelidir. Ama, Marx ve Engels'in büyük özgürlüğü getiren fikirlerinin Avrupa'dan çıkmış olduğunu da unutmamak gerekir. Liderliğiyle, isabetle, «Dünyayı Sarsan On Gün» diye nitelendirilen büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin gerçekleştirildiği Lenin de buradan gelmişti.

Dünyanın güç dengesindeki değişim, Lenin'in ve Bolşevik Partisi'nin bu parlak eyleminden kaynaklandı. Eminiz ki, bu süreçteki savaşımızla, İrlanda halkı, Avrupa'daki yüzyıllar süren ulusal bağımsızlık savaşında, Amerika karasındaki küçük Ada'nın özgür ve sosyalist oluşu gibi, Afrika'da Angola'nın bağımsızlığı gibi, ve Vietnam'ın birleşik bir cumhuriyet oluşu gibi; Marx, Engels, ve Lenin'in değiştirilemez öğretileri ve pratikteki proletarya enternasyonalizmi ile elde edilen parlak zaferleri kesinlikle kazanacaktır.

Yoldaşlar! Konferansımızın gerçekten dev ve geniş kapsamlı bir önemi vardır. Esaslı hazırlık çalışmaları ile, demokratik yöntemlerle, büyük veya küçük tüm partilere eşit haklar tanınması ile, karşılıklı derin saygı atmosferi ile, dayanışma üzerine kurulu ilişkilerimizle, Avrupayı bir bütün olarak kabulümüzle; bu Konferans, birleşik amacı barış, işbirliği ve toplumsal ilerleme yönlenmesi ile, gerçekten geleceğin Avrupa'sı için bir örnektir. Konferansımız, Avrupa'yı, yanıltıcı bir şekilde kurumlaştırılmış «Zenginler Kulübü» ile, önlemsiz rekabet savaşına neden olan ilişkileri ile, zengin üye ülkele-

ri daha zengin, İrlanda gibi fakirlerini de daha fakir yapan eşitsizce geliştirilmiş oy tarzı ile bir «Küçük Avrupa» olarak gören AET ile kesin bir zıtlık oluşturmaktadır.

Yoldaşlar! Konferansımızın başarıyla sonuçlanması, işçi sınıfının barış, birleşme ve toplumsal ilerleme savaşındaki rolünü güçlendirecektir. Ülkemizde, işçi sınıfı, iki devlete ayrılmaya ve bunun sonucu olan şiddet hareketlerine rağmen, bir ulusal sendika merkezini korumuştur. Bu, İrlanda Sendikalar Kongresi, 600.000 üyesi ile tüm adayı kapsamakta ve saflarında, İrlanda işçi sınıfının gerek protestan gerekse katolik bölümlerinin örgütlenmiş sendikacılarını birleştirmektedir. Geçen yıl ilk defa, bir komünist, bu Birleşik İrlanda Sendikalar Kongresi'nce, başkanlığa seçildi. Bu, ülkemizin parçalanmasını kabul etmeyen Komünist Partimiz'in, ulusal başkanı, Andrew Barr'dır. Bu yıl, yoldaş başkanımız, Avrupa Sendikalar Birliği İcra Komitesi'nin bir üyeliğine seçildi.

Kuzey İrlanda'daki korkunç koşullar altında, İrlanda Sendikalar Kongresi, sürekli yöneten bir güç olma yolunda gelişmekte, ve «Herkese daha iyi bir yaşam» hareketi ile emekçileri, kitle işsizliğine ve kırıma karşı, demokratik haklar için ve bomba-koyuculara, hain katillere karşı silahlandırmaktadır. Bugüne dek bomba-koyucular ve çeteciler, insanları, sokaklardan kaçırabiliyorlardı; ama, örgütlenmiş işçi sınıfının şimdiki savaşımı ile dev ve birleşik gücü, her durumu düzeltebilecek olan halka tekrar ait olabilmesi için, sokakların, kaatillerden temizlenmesi olasıdır.

Aynı biçimde, Güneyde'de, birliğe doğru giden güçler, etkili bir örgütlenme şekli bulmak üzereler. Bugüne dek ayrı olan, İrlanda Komünist Partisi, U-

lusal Cumhuriyet Hareketi, ve İrlanda İşçi Partisi; Solcu Güçlerin Birleştirme Komitesi, «sol alternatif» diye nitelendirilen radikal, politik-sosyal-ekonomik bir program temelinde birleştiler.

Yoldaşlar! Komünist beraberliğin bu tarihi gösterişine katılabildiğimiz için, büyük sevincimizi ifade etmek isteriz. Tek birinin utkusu hepimizin utkusudur; ve ortak bir utku, her yerde her Parti'yi ve partilerimizin tümünü güçlendirir.

Dikkatiniz için, delegasyonumuz, hepinize, yoldaşlara teşekkür eder.

LÜKSEMBURG KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKANI DOMİNİQUE URBANY YOLDAŞIN KONUŞMASI

Değerli Yoldaşlar!

Delegasyonumuz, burada bulunan tüm yoldaş Partilere en derin selamlarını ve buluşmamızın tam bir başarısı için dileklerini belirtir. Teşekkürümüz, Konferans'ın hazırlanma ve sürdürülmesini temin etmek için hiçbir çabadan kaçınmamış olan, ve delegasyonumuza böylesine kalpten bir karşılama hazırlamış olan, bu buluşmanın girişimcileri Polonya ve İtalya'nın yoldaş partilerine ve Almanya Sosyalist Birlik Partisi yoldaşlarına yöneliktir.

Hepimizin inandığı gibi, Avrupa'nın Komünist ve İşçi Partileri'nin buluşması, karamız kapitalist ülkelerindeki emekçilerin demokrasi, toplumsal ilerleme ve bağımsızlık; ve genel olarak barış içinde yanyana yaşamanın güven altına alınması, silahsızlanma ve barış savaşımının gelişiminde büyük, çok büyük bir öneme sahiptir

Konferansımız, karamızın Komünist ve İşçi Partileri'nin işbirliği ve yoldaşça bağlılığının bir kanıtıdır. Ülkemizde de, son zamanlarda, karşı-basında ve gericiliğin diğer kitle haberleşme araçla-

rında, komünist harekette bazı parçalanmalar üzerine, Konferans'ımızın başarısızlığı ve etkisiz kalması üzerine, birçok spekülasyonlar ve umutlar görüldü. Bu baylar, birkaç yanılgıya daha düşseler, yeni tahriflerle faaliyette bulunmaktan kendilerini alıkoyamayacaklardır.

Devrimimizin acil sorunlarında, barış, güvenlik, işbirliği, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşında, dostun ve düşmanın hesaplamak zorunda olduğu, partilerimizin işbirliği ve dayanışması son derece gerçekci bir varlıktır ve bu böyle kalacaktır.

Uluslararası güç dengesi, ilerlemenin güçleri lehinde temelden değişti; ve bugün, emperyalizmin, tarihin çarkını geriye çevirmeye gücü olmadığı açıklık kazandı. Bizim, bu gelişimin olağanüstü dinamiğinin, bunun halklarımızın yaşamı üzerindeki olumlu etkilerinin günden güne güçlenmesinin hepsinden önce, savaşlarını ve politikalarını, Marksizm-Leninizm'in bilimsel ve gerçek devrimci kararlarına dayandıran Komünist ve İşçi Partileri'nin birlik içinde tutumuna maledilmesi gerektiğinden hiçbir kuşkumuz yok.

Bu çerçevede belirtilmesi gerekir ki, soğuk savaştan yumuşamaya tarihi dönüş ve bunun sayesinde barışın ve ilerlemenin güçlerinin ileri hareketinde erişilen yeni olanaklar büyük ölçüde sosyalist ülkelerdeki başarılarla ve durmayan yükselmeyle gerçekleştirilmiştir.

Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin her yönden güçlenmesi, iktidarlarının hızla büyümesi; sosyalizmin, barış politikası ile —ve bu tüm barış güçleri ile birlikte etkimede— uluslararası olayda bu derece derin bir etkiye sahip olması sonucunu getirdi.

Günümüzde de sosyalist devletlerin ekonomik

gücü, ekonomik, demokratik ve sosyal gelişmelerinin sağlamlığı ve dinamiği; Helsinki anlaşmalarının ruhunda, barışın sağlamlaştırılması için, barış içinde yanyana yaşamanın sürdürülmesi için, silahsızlanma için temeli oluşturuyorlar.

Gelişimi, görüşmelerimizin merkezi olan bu politikanın her yönden ülkelerimizin işçi sınıfının toplumsal ve demokratik arzularına ve halklarımızın ulusal çıkarlarına hizmet ettiğini biliyoruz.

Barış içinde yanyana yaşama yönündeki başarılar, aynı zamanda kapitalist ülkelerdeki sınıf kavgası için, sürekli genişleyen halk kitlelerinin toplumsal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm savaşı için, elverişli koşullar yaratıyor.

Uluslararası tekelci sermayenin en gerici çevreleri, kapitalist bunalımın keskinleştiği ölçüde, kapitalist ülkelerdeki temel toplumsal değişimler savaşında, bunalımsız sosyalizmin yayılma gücünün ve itiş gücünün sürekli büyüdüğünün kesinlikle bilincindedirler.

Neden bu çevrelerin şimdiki uluslararası yumuşama sürecini engelleme ve çalışan insanları kapitalist sistemin tedavi edilemez sakatlıklarına yoldan çevirme çabalarında, ama eylemlerini, Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere, gerçek sosyalizme iftira etmeye, itibardan düşürmeye yönelttiklerini bu açıklıyor.

Günümüzde, büyük bir kesinlikle —ve uluslararası düzeyde düzenlenmiş olarak— sürdürülen anti-komünist ve anti-sovyetik kampanyanın ana amacı, sosyalizmin merkezi ile kapitalist ülkelerin savaşan işçi sınıfının arasında bir uçurum yaratmaktadır

Gerek barış içinde birlikte yaşamanın sürüdürülmesi, gerekse bütün devrimci sürecin geliştiril-

mesi için gereken gerçek sosyalizm ile tüm ülkelerin ilerici güçleri arasındaki yeri doldurulamaz bağlılığa zarar vermeye çalışıyorlar.

Bizim görüşümüze göre, komünistlerin —işçi sınıfının kendi ülkelerindeki savaşı ile uluslararası sınıf kavgasının arasındaki çok önemli bağlılığı gözönünde tutarak— bu saldırıları, tüm güçleri ile geri püskürtmelerinin büyük önemi vardır. Bundan dolayı, Konferansımızın elinde bulunan Belge önerisinde, anti-komünizmin bertaraf ve izole edilmesi acil gerekliliğinin altının çizilmesini sevinçle karşılıyoruz.

Anti-komünizmin, tüm biçimleriyle ve özellikle ana bölümü olan anti-sovyetizm biçimi ile kararlı geri püskürtülmesini, aynı zamanda, kapitalist ülkelerde komünistlerin, sosyalistlerin, hristiyanların ve diğer ilerici güçlerin gerçek ve başarılı bir eylem birliği için önemli bir ön-koşul olarak görüyoruz.

Aynı zamanda, çok-uluslu tekellerin politikasına karşı savaşın, yine buluşmamızın Belge tasarısında önerilen aktifleştirilmesine ve desteklenmesine de büyük önem veriyoruz. Lüksemburg'ta, günümüzde tekellerin politikası, işçi sınıfımız ve ülkemizin bağımsızlığı için tehlikeli gelişimlere sürüklüyor.

Yalan bir «ulusal dayanışma» bahanesi ile, ekonomi bunalımının yükü gittikçe daha fazla emekçilere yüklenirken; «ARBED»e, demir endüstrisi tröstüne, devlet paralarından yoğun nakit yardımlarda bulunuluyor. Aynı zamanda bunalım; çelik endüstrisinin, yoğun bir sermaye ihracı, üretim araçlarının büyük kısmının yurt dışında depo edilmesi, ve böylelikle Lüksemburg'daki iş yerlerinin azaltılmasından başka birşey demek olmayan bir şekil değişimi için kullanılıyor.

Ülkede hâlâ göze alınan sınırlı plasmanlar, ancak bir rasyonalizasyona ve Lüksemburg'daki iş yerlerinin azalmasına hizmet etmek durumundadır.

Bunalım bahanesiyle sürdürülen ücretlerin azaltılmasının, enflasyonun, ve sürekli fiyat artışlarının emekçiler için doğan sonuçlarından başka, dirimsel önemi olan ekonomik temel yapıların yıkılması ve sürekli işsizlik tehlikeleri de tehdit ediyor.

Bu gelişimler, kısa süre önce kurulmuş olan ve Lüksemburg ekonomi ve işçi çıkarlarını, Batı - Alman sermayesinin egemenliği altına sokan «Batı Alman Çelik Karteli»nin gölgesinde sürüyorlar.

Çok-uluslu kuruluşlara karşı ortak eylemlerin gerekliliği, gittikçe daha çok ortaya çıkıyor. Batı-Avrupa Komünist Partileri'nin, ülkelerimizin çelik endüstrilerinin gelişimi ile uğraşılacak bir buluşmasının, Lüksemburg'da planlı sürdürülmesini sevinçle karşılarız.

Partimiz, 29 Avrupa Partisi'nin bugünkü görüşmelerini, Avrupa'nın Komünist ve İşçi Partileri'nin yoldaşça işbirliğinin güçlenmesi için ortak çabaların bir başarısı; ve bundan dolayı da genel olarak, uluslararası komünist hareketin birliğinin sağlamlaştırılmasına önemli bir katkı olarak görüyor.

Ortak Belgemizin tasarısındaki, Avrupa'da barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşıyla ilgili olan sonuçlara bütünüyle katılıyoruz.

Güçlerimize uygun olarak, burada kararlaştırılmış erkeklerin gerçekleştirilmeleri amacıyla, beraber çalışmada hiçbir çabadan kaçınmıyacağız. Bu sırada, gerek ülkemiz çalışan insanlarının en yasal istek ve umutlarını, gerekse komünistlerin uluslararası çalışmasının gerekliliklerini yerine getirme bilincinde davranacağız.

♣

NORVEÇ KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKANI MARTİN GUNNAR KNUTSEN YOLDAŞIN KONUŞMASI

Yoldaşlar!

Norveç Komünist Partisi olarak, biz de, yoldaş Partimiz Alman Sosyalist Birlik Partisi'ne teşekkür etmek ve Avrupa Komünistleri'nin bu toplantısından önce yapılan hazırlayıcı görüşmelerde ortaya konan geniş ve derinlemesine çalışma hakkındaki saygı ve takdir duygularımızı belirtmek isteriz.

Hepimiz farklı ülkelerden ve toplumsal düzenlerden gelmekteyiz. Farklı ulusal ve tarihsel geleneklere sahibiz ve zamanımızı farklı tarzlarda yaşıyoruz. Kapitalist ülkelerden ve sosyalizmin utkuya ulaştığı ülkelerden; üzerinde yüzyıllarca barışın hüküm sürdüğü ülkelerden, ve Avrupa'nın savaş tarafından harap edilmiş kısımlarından gelmekteyiz.

Doğaldır ki, dosdoğru ve ortak bir yol çizmek ve hep birlikte yalnız ve yalnız bu yolu izlememiz gerektiğini söylemek olanaksız ve yanlıştır. Zaten böyle bir şeyi kimse istemedi ve önermedi de. Onun yerine, yirmi ay süreyle, bir partinin bağımsızlığına ve partiler arasındaki hak-eşitliğine büyük saygı gösterilerek yürütülen görüşmeler yapıldı. Hepsi söz

aldılar ve dinlendiler. Görüşmeler, bugün Avrupa'da Komünist ve İşçi Partileri arasında gelişmiş olan işbirliğinin açık ve demokratik biçimleriyle şekillendirilmiş bulunmaktaydılar.

Farklı özellikler göstermemize rağmen, partilerimizin ve halklarımızın önemli sorunlarında ortak dayanak noktalarına varabilmiş durumdayız. Bütün farklara karşın, bütün dünyanın komünistlerini bağlayan şey daha da çoktur. Partilerimiz, ortak bir dünya görüşü üzerinde, her ayrı ülkede sosyalizmin kurulabilmesi için güvenilebileceğini göstermiş olan tek bilimsel dayanak, yani Marksizm-Leninizm üzerinde, ayakta durmaktadırlar. Yine ortak bir tarafımız, işçilerin enternasyonal dayanışmasını, uluslararası tekelci sermaye ve onun emperyalist baskı altında tutan politikasına karşı yapılan savaşta, deney değiş-tokuşunda bulunulmasını isteyişimizdir.

Komünistlerin hem yurtsever hem de enternasyonalist oldukları, partilerimizin ulusal ve enternasyonal sorumlulukları arasında derin bir bağlantı bulunduğu şeklindeki ifade doğrudur. Berlin Konferansı'nın ortak Belge tasarısı, bu bağlantıyı açık bir biçimde ortaya çıkarmaktadır; ve kendi başına işçiler arasında sınırları aşan bağlar kurulmasına, proleter enternasyonalizmine bir katkıdır. Norveç Komünist Partisi, bunu kıvançla onaylamaktadır.

Berlin'deki bu Konferans'ın belgeleriyle, 25 milyon Avrupalı komünist; devlet adamlarının «barış, özgürlük, eşitlik ve dostane ilişkilerin ve işbirliğinin geliştirilmesi için çalıştıkları» Helsinki Konferansı'nın 1 Ağustos 1975 tarihli Sonuç Belgesi'ne uymaktadırlar.

Aynı gün, o zamanki Norveç Başbakan Trygve Bratteli şöyle demişti: «Yumuşama süreci, askeri

bölümü de içine alacak şekilde genişletilmelidir. Avrupa'da gerçek ve güvenilir bir politik yumuşama, dünyanın bu bölümündeki yüksek askeri potansiyelin denetiminde ve azaltılmasında gerçek bir ilerlemeye ulaşılmasına bağlıdır.»

Helsinki'de alınan kararları ve söylenen sözleri, barış için olumlu ve somut eylemlerin izlemesi, ülkelerimizin halklarının bir sorunudur. Bu eylemlerde en önde gitmesi gerekenler de, biz komünistleriz. Kabul edeceğimiz Belge, Helsinki anlaşmasının esprisi ve Norveçli önder bir sosyal-demokratın biraz önce aktardığım sözleriyle tam bir uyum içinde bulunmaktadır. Silahlanma yarışının durdurulması; ve BM aracılığıyla, çok sıkı uluslararası denetim altında, bir silahlanma kısıtlamasının ve silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi için aktif olarak savaşım vermek istiyoruz. Yabancı ülke toprakları üzerindeki askeri dayanak noktalarının ve bulundurulan askeri güçlerin ortadan kaldırılmasına ve askeri harcamaların karşılıklı olarak azaltılmasına taraftarız.

Bu bütün halkların, bu arada Norveç halkının da, en derin dilek ve gereksinmeleri arasındadır. Norveç, bugün Sovyetler Birliği'nin bir NATO komşusu olarak, stratejik önem taşımakta ve askeri bakımdan ABD ile birlikte çalışmaktadır. Ülke, Kuzey Denizi'nde zengin petrol yatakları bulunmasıyla, odak noktasına eskisinden daha da fazla yaklaşmıştır. Yönetici NATO subaylarının baskısı artmaktadır; Norveç'in askeri dayanak noktaları konusundaki politikasının, ülke toprakları içinde atom silahları ve yabancı askeri güçler bulundurulabilecek şekilde değiştirilmesini istemektedirler. İngiliz askeri güçlerinin Kuzey-Norveç'te kullanılması düşünülmekte; daha önce Batı-Alman askerleri, bu böl-

gede NATO manevralarına katılmış bulunmakta; nükleer silahlarla donatılmış Polaris denizaltılarının yönetilebilmesi için navigasyon sistemleri kurulmuş bulunmaktadır. Norveç'in daha yoğun ve etkin silahlanması isteği, hükümetin direnme gücünün yavaş yavaş kırılmasını getirecektir. Bu arada, Kuzey-Norveç'in, fiyortlarda bulunan yabancı denizaltıların ve Kola yarımadasındaki Sovyet genişlemesinin tehdidi altında olduğu yolunda söylentiler çıkartılmaktadır.

Aynı anda, Helsinki anlaşmasının esprisiyle çelişkili olarak, açıkça, Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere karşı korku, kuşku ve güvensizlik yaratma amacını güden anti-sovyet ve anti-komünist propaganda gitgide güçlenmektedir. Bu kışkırtıcı propagandaya, «iki süper devlet» tezini yayan, fakat gerçekte yalnızca komünizm aleyhtarlığına ve onun amaçlarına yardımcı olan aşırı «sol» gruplaşmalarla birlikte, sağcı ve gericiler katılmaktadırlar.

Gelecekte, Norveç'in yabancı ordu dayanak noktaları politikasının değiştirilmesi amacını güden her harekete karşı, bütün ilerici güçlerle birlikte yapılacak savaşımın güçlendirilmesi ve hangi kıyafete bürünürse bürünsün, anti-komünizmin ve anti-sovyetizmin maskesinin düşürülmesi, Norveç Komünistleri için önemli bir görev olacaktır.

Bu politika, tüm Norveç halkının, tüm sınırdaş ülkelerle ve Sovyetler Birliği ile de iyi dostluk ilişkilerinde, Rus ve Norveç halkları arasındaki bin yıllık dostluğun sürdürülmesinde oluşan çıkarlarıyla uyuşmaktadır

Tekelci sermaye, Norveç'te de, aktif olarak emperyalist sistemin korunması çıkarını gütmektedir. Emperyalizmin ekonomik, politik ve askeri gücünün genişletilmesine katkıda bulunmakta; ve Norveç'in,

emperyalizmin ülkenin barışını, demokrasisini ve ulusal bağımsızlığını tehdit eden askeri ve ekonomik bloklarına daha sıkı bağlanmasının taraftarlığını yapmaktadır. Norveç tekelci sermayesinin çıkarları, Norveç'in ulusal çıkarlarıyla bütünüyle karşıtlık içinde bulunmaktadır. Deneyimler göstermiştir ki, tekelci sermaye, çıkarı olduğu zaman, Norveç halkının yazgısıyla oynamaktan çekinmemektedir. Artan sermaye yoğunlaşması ve merkezileşmesi, maksimum kâra yönelik çabaların güçlendirilmesi, bireylerin çalışma ve yaşam koşullarının kötüleşmesine yolaçmaktadır. İş yoğunluğunda artış, daha hızlı tempo, daha fazla mesai saatleri, her işçiden saat başına daha çok işgücü alabilmek için ince sistemler; bütün bunlar işçilerin ve üretime katılan herkesin çevresindeki sıkılmayı artırmaktadır.

Norveç halkının gözleri, son zamanlarda, tekelleşmeden, özellikle ülkeye giren yabancı tekel sermayesinden gelebilecek tehlikelere açılmıştır. Ülkenin AET'ye üye olması sözkonusu olduğunda, çiftçiler ve balıkçılar, işçiler ve diğer halk gruplarıyla birleşmişler ve sosyal-demokrat hükümete, starting'in çoğunluğuna, bütün devlet mekanizmasına ve memurlara ve büyük burjuvaziye karşı cephe almışlardır. Starting'deki çoğunluğun, AET üyeliğine «evet» demiş olmasına karşılık, Norveç halkı, AET'ye karşı bütün ülkeyi saran, tekel karşıtı ulusal bir hareketten sonra «hayır» demişti.

AET taraftarlarına karşı kazanılan utku, bu savaşımın merkezinde olan biz komünistlere, halk arasında tekelci sermayeye karşı bir eylem birliği yaratılmasının ne kadar doğru olduğunu; kendimizi koparmamızın, tersine demokratik haklar için, tekelin hakimiyetine karşı yapılan savaşımda yeni

yoldaşlar kazanmamızın ne kadar önemli olduğunu göstermiştir.

Norveç'in AET'ye katılmama kararı, ülkenin politik ve ekonomik konularda bağımsız karar verebilme ve uğraşlarını ve üretimi koruyabilme olanakları üzerinde kuşkusuz olumlu bir etkide bulunmuştur.

Norveç toplumunun büyük kredilerle, yani petrol milyarları üzerine avanslarla yaşaması, bu arada kapitalist bunalımın en kötü etkilerini azaltmak için elinden geleni yaptı.

Aynı şekilde, Norveç'in, bugün kapitalist dünya sisteminin bir parçası olduğu ve diğer kapitalist ülkeler için geçerli olan kurallara uyduğu da saklanmıyacak bir gerçektir.

Ülkenin şu anda yabancı sermaye girişinin arttığı bir devre geçirmesi, sayısız ekonomik, askeri ve ideolojik bağlarla kapitalizme daha sıkı bir şekilde bağlanması; yalnızca bulunan zengin petrol yatakları yüzünden değildir. Bu durumda, ilk önce, devletin işçiler ve işgücünün alıcıları arasındaki ücret anlaşmazlıklarına dolaysız bir şekilde üçüncü taraf olarak karıştığını görüyoruz, ki bu, görünüşte tarafsız ve genel çıkarlar yararına olmakla beraber, aslında bu el-atmalar sayesinde, ücret biriktirimi ve vergi indirimiyle milyarlarca kron kazanan büyük Norveç sermayesinin yararınadır. Bu yaz Norveç'te ortaya çıkan tarife anlaşmazlığı tekelci devlet kapitalizmine, açık ve tanıtıcı bir örnektir. Bu tip şeylerin tekrarlanmasına karşı savaşı ilk başlatması gerekenler, komünistlerdir.

Norveç komünistleri, geçen sene Ekim ayında, bağımsız bir parti olarak varlıklarını sürdürmekle, örgütsel olarak ideolojik bakımdan heterejon bir

sol-sosyalist gruplaşmaya gitmek arasında seçim yapma durumundaydılar. Parti Kongremizde, ezici bir çoğunlukla, dünya komünist hareketinin bir parçası olarak kalmaya devam etmemize karar verildi. Doğru olarak karar vermiş olduğumuzu, Berlin'deki bu Konferans da göstermektedir. Her ülkede bir Marksist-Leninist parti bulunmalıdır; bu, parti için değil, işçi sınıfı ve halk için olmalıdır. Biz komünistler, daima işçi sınıfımızın bir parçası, halkımızın bir parçasıyız. İleriye doğru giden yol üzerinde bulunduğumuz Norveç'te, durum böyledir.

Burada, Berlin'de bulunan sizler gibi, biz Norveçliler de, Partimizin güçlenmesine ve bütün çalışan insanlarla aramızdaki bağların sağlamlaştırılmasına karşı beslediğimiz arzuyu, Norveç halkının bütün demokratik güçlerinin barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşımda arkadaşça ve eşit haklarla işbirliği yapmaları için sahip olduğumuz isteği, vurgulamak istiyoruz.

Norveç'te, biz komünistler, tekelci sermayeye, toplumdaki neo-faşist ve diğer gerici güçlere karşı yapılan savaşımda, işbirliği elini uzatmaktayız.

Sosyalizmi ülkelerinde kuran yoldaşlarımızı selamlıyoruz. Avrupa'da demokratik haklar ve kapitalist ortam içinde daha iyi koşullar için savaşan yoldaşlarımızı selamlıyoruz. Aynı zamanda bütün dünya üzerindeki, emperyalizm boyunduruğundan kendilerini kurtarmış olup kendi geleceklerini kuran yada özgürlük, ulusal bağımsızlık ve insanlığın geleceği uğruna aktif savaşta bulunan bütün halklarla daha güçlü bir dayanışmada bulunulması çağrısına yürekten katılıyoruz.

Birlikte şekillendirdiğimiz Belge, barış ve toplumsal ilerleme savaşında önemli bir araç olacak-

tır. Çünkü her ülkedeki komünist ve işçi partilerinin önemli eylemlerinin ve sınırları aşan birlik ruhu ve işbirliğinin habercisidir.

⁂

AVUSTURYA KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKANI FRANZ MUHRİ YOLDAŞIN KONUŞMASI

Sevgili Yoldaşlar!

Önce, bu Konferans'ta temsil edilen tüm Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'ne, Avusturya komünistlerinin samimi dayanışma selamlarını iletmeyi; ve aynı zamanda ev sahibimiz Alman Sosyalist Birlik Partisi'ne teşekkürlerimizi ve onaylarımızı vurgulamayı arzu ediyoruz.

Avusturya Komünist Partisi, Genel Komitesi, bu görüşmeye sunulmuş olan «Avrupa'da Barış, Güvenlik, İşbirliği ve Toplumsal İlerleme İçin» belgesini kabul etmemiz için, delegasyonumuza tam yetki vermiştir. Partimiz şu anlayıştadır ki, bizi birbirimize bağlayan ortak Marksist-Leninist ilkeler ve ortak erekler olduğu kadar; Partilerin ülkelerinde hangi ulusal koşullar altında çalıştıklarının ve farklılıklarının gözetilmesi, işbirliğimizin güçlü ve sağlam olması için önemli koşullar meydana getirirler. Yoldaşlar, benim bu noktadan hareketle, Avusturya'daki durumumuzu temel alan bazı sorunlara, Avusturya Komünist Partisi'nin görüş-açısından yaklaşmama izin veriniz.

Avusturya'daki durum, diğerlerinin yanında, en çok etkiyi işçi kesimine uygulayan, 6 yıldır hükümeti kuran, parlamentoda kesin çoğunluğa sahip olan, ve Avusturya Sendikalar Birliği'nde kesin nüfuzu bulunan güçlü bir Sosyalist Parti'nin varlığı ile açıklanabilir. Sosyal-Demokrat hükümet, ekonomi politikası, devlet düzenleme ve destekleme önlemlerinin çeşitli şekilleri ile, ve elde edilmiş değerlerin sermayenin lehinde devletçe dağıtılması ile, devlet tekelcisi kazanç sisteminin bir dayanağı olma sıfatını kazanıyor. Avusturya'daki tekelci devletin egemenliği şeklinin önemli bir özelliğini, hükümetlerin ve parlamentodaki çoğunluk oranlarının bileşimlerinden bağımsız olarak uygulamaya konan toplumsal eşitlik politikası ortaya koyar. Sermaye grupları, sendikalar ve hükümetin başları arasındaki anlaşmaların temeli üzerinde, sürekli bir yüksek konjonktür koşulları altında, sermayenin, büyüyen kazançlar sağlamasına ve aynı zamanda çalışanların yaşam standartlarının yükselmesine izin vermesine olanak vardı. Sonuncusu, beirli bir erekle; büyük sınıf ve grup çatışmalarını önceden önleyebilmek için olanak verilmişti. Hemen hemen 20 yıldan beri Avusturya'da büyük işçi hareketleri ve grevler olmamaktadır.

Çok yakın geçmişte, Avusturya Kapitalizmi'nin gelişiminde yeni bir devir başlamıştır. Geçen yılki ekonomik kriz; bu yılki yavaş ekonomik gelişme; girişim sahiplerine ek yüksek kazançlar sağlanabilmesi amacı ile, yeni fiyat, tarife ve vergi artışları, düşük ücret dondurulmaları, ve güçlendirilmiş özendirme- itişleri yardımı, çalışanlara bir yük dalgası halinde aksettirilmiştir. Gerçi Avusturya'da toplu işsizlik yoktur; fakat işveren ve hükümet, çalışanlara uygulanan yüklenmenin dirençsiz kabulünü

sağlamak için, iş güvensizliğini, işyeri konusundaki kuşkuyu, ve işyerlerinin korunmasının işçiler ve memurlar için en önemli şey olduğu gerçeğini, bir baskı aracı olarak kullanmaktadırlar. Çelişkiler, antidemokratik eğilimler, gerici ve neo-faşist hücumlar, değişik alanlarda güçlenmektedir. Avusturya Komünist Partisi, tekelci sermayeyle ve gelenekçi burjuva partilerle kararlı savaşını sürdürülmektedir.

Aynı zamanda, toplumsal eşitliğin bu koşullar altında ve Sosyalist Parti'nin başının tekelci devlet sistemi ile yakın ve sıkı bağlarından dolayı; sağcı Sosyalist Parti idaresinin işçi sınıfındaki etkisi geriletilmeden, tekelci güçlerin püskürtülmeleri, yok edilmeleri olanaksızdır. Bundan dolayı, biz, sosyalist sınıf yoldaşlarına, dostça ilişkiler ve tartışmalar yolu ile, önde gelen zıtlığın, Sosyalist Parti ileri gelenlerinin iddia ettikleri gibi, komünistlerle sosyalistler arasında değil de, işçi sınıfı ile sermaye arasında ortaya çıktığını; ve tekelci devlet kazanç sistemine karşı, sosyalistlerin, komünistlerin ve çalışan Katoliklerin birlikte hareket ederek, demokratik ve sosyalist bir alternatif oluşturup sürdürmelerinin ve Komünist Partisi'nin güçlendirilmesinin gerekliliğinin açıklanmasını, en önemli görevlerimizden birisi olarak görüyoruz. Bu, aynı zamanda bugün çok sayıda Sosyal-demokrat sınıf yoldaşlarınca, özellikle gençlik ve öğrenci birliklerince arzulanan, Sosyal-demokrat Parti'nin içinde solun bir gelişimi ve Parti politikasının değişimi için en önemli koşulu oluşturur. Sağcı sosyal-demokrat liderin politikasının ilkesel pratik bir eleştirisi ve kapitalizm hayalinin ideolojik tartışması ile, sosyal-demokrat sınıf yoldaşları ile girişim birliği çabaları arasında bir çelişki yoktur. Tersine, bu ikisi birbirlerinden ayrılmaz bir bütün oluştururlar. Partimiz halen, pahalı-

lığa karşı etkili önlemler ve aktif bir ücret ve toplumsal politika aracılığıyla gerçek gelirin artırılmasını ve demokratik bir vergi reformu yapılmasını hedef alan, emekçi kitlelerin sömürülmesine karşı, geniş ve açık bir kapanya sürdürmektedir. Komünistlerin, sosyalistlerin ve anti-faşist Katoliklerin birlikte yaptıkları gösteriler sonucunda, neo-faşist bir organizasyon olan «Alman Kültürünün Eseri» nin ve Graz'da yapılması planlanan neo-faşist bir toplantının yasaklanması kabul ettirilmiştir. Çok yakın geçmişte, anayasanın 7. maddesinin tam anlamıyla uygulanması için, ulusal azınlıklara eşit hakların tanınması için, ve polislerin neo-faşistleri korumak için olaylara karışmalarına karşı, Viyana Üniversitesinde ortak gösteriler ve toplantılar gerçekleştirilmişlerdir. Solcu - sosyalistler ve katolikler, gerici bir ordu kadrosunun genişletilmesine karşı çıkmaktadırlar. Başka bir ortak hareket de, Şili halkı ile dayanışma ve İspanyol anti-faşistlerinin ve demokratlarının bağımsızlık savaşının desteklenmesi için oluşmuştur. Bütün bu girişimlerde, gençler en aktif güç olarak en ön sıralarda gelmişlerdir.

Yoldaşlar!

Son yıllarda, Avrupa'da Barış ve Yumuşama savaşımında önemli adımlar atılmıştır. Bu ilerlemeler, Sovyetler Birliği'nin ve diğer sosyalist ülkelerin güçlerinin ve barış politikalarının ve komünistlerin kapitalist dünyadaki bütün demokrat ve barış-sever güçlerin savaşının sonucudur.

Fakat biz, kapitalizmin, niteliğini değiştirmediğini ve 3. Dünya Savaşı tehlikesinin bütünüyle yokedilmediğini de biliyoruz. Özellikle son zamanlarda, gerici güçler, yumuşama sürecini torpillemek ve silahsızlanma yolundaki gerçek adımları önlemek

için, güçlendirilmiş bir kampanya sürdürmekteler. Durum, Komünist Partiler'in ve Avrupa karasındaki tüm ilerici güçlerin güçlü ve yek-vücut boy göstermelerini gerektirmektedir. Geçerli olan, uluslararası yumuşamayı geriye döndürülemeyecek hale getirmek, askeri silahsızlanmayı sağlama almak, ve toplumsal ilerleme için en uygun koşulları yaratmaktır. Bu amaç, Avusturya halkının çıkarlarına bütünüyle uymaktadır.

Avusturya'nın sürekli korunan tarafsızlığı, Avrupa'da barış içinde yanyana yaşamaya önemli bir yardımdır. Avusturya Komünist Partisi, Avusturya'nın görevinin, ülkemizin bağımsızlığının korunması ve Helsinki'de alınan silahsızlanma, Avrupa'da ve tüm dünyada barış kararlarının her yönden gerçekleştirilebilmesi için aktif çabalarda bulunması olduğunu gören, bir tarafsızlık ve barış politikası gütmesini savunmaktadır. Bu yolda, tarafsızlığımızı bozma, Avusturya'yı gitgide daha fazla Ortak Pazar'a ve askeri yönden de NATO'ya bağlı duruma getirme amacını güden ve kısmen Avusturya hükümetinin kendisi tarafından da desteklenen bütün girişimlere karşı savaştık.

Avusturya'daki sağcı sosyal-demokrat liderler, sosyal, toplumsal, politik bir statüko muhafaza edilmesini, yumuşama politikasının ilerlemesi için, gerekli koşul olarak göstermektedirler. Böylece, bu yönden, kapitalist sisteme olan bağlılıklarını da göstermektedirler. Böyle bir davranış, Helsinki Konferansı'nda kabul edilmiş bir ilke ile, dışarıdan karışılmadan her halkın kendi toplumsal sistemi üzerinde karar vermekte serbest olduğu ilkesi ile çelişkiye düşmektedir.

Son deneyimler, barış içinde yanyana yaşamanın, ideolojik savaşın zayıflaması ile değil, tam ter-

sine güçlenmesi ile bağlantılı olduğunu onaylamıştır. Biz, anti-komünizme ve maoizmi de kapsayan onun bütün oyun türlerine karşı savaşı; gerçeğin, sosyalist ülkelere, uluslararası komünizm hareketinin ve kendi Partimizin niteliği ve hedefleri üzerine yayılmasını, ülkemiz emekçilerinin çıkarları, barış, demokrasi ve sosyalizm yolundaki savaşın ayrılmaz birer parçası olarak görüyoruz.

Gerçek sosyalizmin kapitalizme sürekli ve gelişen üstünlüğü, insanın insan tarafından sömürülmesinin ortadan kaldırılmasına; ekonomideki süratli ve sürekli gelişme temposunun sağlanmasına; toplumsal güvenliğin getirilmesine; emekçi halk için nitel demokratik hakların ve serbestliğin gerçekleştirilmelerine; halkın yeteneklerinin serbest bırakılmasına; muhakkak ki yeni ve daha insancıl bir toplum oluşturan, serbest kişiliklere sahip yeni bir insanın gelişmesine; dayanmaktadır. Yani sosyalizmin tek üstünlüğü, barış amacı güden dış-politikası değildir.

Avusturya Komünist Partisi, uluslararası sınıf kavgasının tarihi gelişmesi boyunca, sürekli yeni kapsamlar ve şekiller aracılığıyla zenginleştirilen proletarya enternasyonalizmini, ortak savaşta önemli bir silah ve uğraşımızda bir güç kaynağı olarak görmektedir. Biz, Sovyetler Birliği, Sovyetler Birliği Komünist Partisi ve diğer sosyalist ülkelerle, komünist ve işçi partileriyle, işçi sınıfı ile ve emekçilerle, ve bu Konferans'la yeniden güç kazandırdığımız, karamızın tüm demokratik ve barış-sever güçleri ile dayanışmamızı, bağımsız politikamızın önemli temel taşlarından biri olarak görüyoruz.. Bizim enternasyonalliğimiz, bizim dayanışmamız, Avusturya işçi sınıfının çıkarlarına ve kendi halkımızın ulusal çıkarlarına da uygundur. Anti-komünist

propaganda, proletarya enternasyonalizmini, gerçekte var olmayan bir «bağımsızlıktan vazgeçme», bir «Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin liderlik iddiası» şeklinde tahrif etmeye çalışmaktadır. Partimiz için, proletarya enternasyonalizmi, bağımsızlık, eşit haklar ve iç-işlere karışmama, komünist partiler arasındaki ilişkilerin temeli olup; bunlar, sadece ilkeler değil, birbirlerinden ayrılamaz ögelerdir.

Bizim bağımsızlığımız, eşit haklar ilkesi, Sovyetler Birliği'nin, sosyalizmin en güçlü ülkesi olarak; Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin de Komünist hareketin en güçlü ve deneyimli partisi olarak; ulusal sınıf savaşında, emperyalizme karşı halkların bağımsızlığı, barış ve toplumsal ilerleme savaşında, önemli olumlu bir rol oynadıkları objektif gerçeğinin kabullenilmesini kapsar. Bunu karşın, komünist hareketin yönetildiği bir merkez, artık yoktur; ve böyle bir merkez olmamalıdır. Ne Moskova'da, ne de dünyanın başka bir yerinde. Aynı şekilde, bizim anlayışımıza göre, sosyalizmin her yerde her zaman geçerli genel bir modeli yoktur; ne bir Sovyet, ne bir Batı-Avrupa modeli ne de başka birisi olamaz. Çünkü her ülkede genel geçerliliği olan yasa ölçülülükleri ve deneyimler, yaratıcılıkla kullanılmak ve ulusal özelliklerle sıkı sıkıya biraraya getirilmek zorundadırlar.

Avusturya Komünist Partisi, politikasını, ülkemizin koşullarına uygun olarak hazırlamaktadır. Buna göre, Avusturya'nın sosyalizme giden yolu üzerindeki, XXII. Parti Kongresi'nde karar verilen, programatik tasarımları üzerinde çalıştık. Sosyalizm ve komünizm, özgürlük ve demokrasi ile çelişki teşkil etmemektedirler. Sosyalist toplum, ne dışarıdan

ne de bir azınlık tarafından kurulamaz; sadece işçi sınıfının, çiftçilerle, sendikacılarla ittifakı ve gönüllü, bilinçli ve aktif desteği ile gerçekleştirilebilir. Bir destek ki, sadece parlamenter organların demokratik seçimlerinde ifade edilmekle kalmayıp, tersine, parlamento-dışı girişimlerde, kitle uğraşılarında aktif görev alma ve —işçi iktidarı gerçekleştikten sonra— sosyalist toplumun inşasında akif rol oynama ile ifade edilebilir.

Sosyalizme giden yol, yeni toplumun kurulması, demokratik hakların korunması ve genişletilmesi, emekçiler için yeni nitel demokratik hak ve özgürlüklerin gerçekleştirilmesi ile ayrı tutulamaz: iş ve sosyal güvenlik hakkı; eğitim hakkı; her vatandaş için yeterli ve sağlıklı korunma ve insana yaraşır konutlar; gerçeğe uygun haberleşme hakkı; her toplumsal konuda tartışmalara ve karara en geniş katılma ve etki hakkı; vicdan özgürlüğü, kadına eşit haklar. Aynı zamanda sosyal-demokrat sınıf yoldaşlarımıza da açıkça söylüyoruz ki, herkes için mutlak demokrasi ve özgürlük yoktur. Sosyalizme giden yolun, sosyalist yapının şekillerinin daima daha çok çeşitli olduğu gerçeğinin gözönüne alınması ve kabul edilmesinde, sömürücü sınıfın hiçbir zaman kendiliğinden, iktidarından, servetinden ve ayrıcalıklarından vazgeçmeyeceği gerçeği ortaya çıkıyor. Sosyalist demokrasinin gerçekleştirilmesi; büyük sermayenin egemenliğinin sona erdirilmesini, sermaye aracılığıyla sömürü ve baskı özgürlüğünün kaldırılmasını, işçi sınıfının iç ve dış tekelci sermayenin restore edilmesi girişimlerine karşı gerekli savunmayı gerçekleştirebilecek, sağlam bir devlet iktidarı haline gelmesini, ve yeni daha iyi bir toplumun yaratılmasını, emekçiler için demokrasinin en geniş ve yüksek güvence basamağının tamamlan-

masını gerektirir. Demokrasi ve sosyalizm, bizim için ayrılmaz bir birlik oluştururlar.

İlgilerinize teşekkür ederim.

POLONYA BİRLEŞİK İŞÇİ PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ BİRİNCİ SEKRETERİ EDWARD GİEREK YOLDAŞIN KONUŞMASI

Değerli Başkan Yoldaşlar,
Değerli Yoldaşlar,

Polonya Birleşik İşçi Partisi adına, Konferansımıza davetten ve Avrupa'nın yoldaş Komünist ve İşçi Partileri'nin topanmasından duyduğumuz derin sevinci ifade etmek isterim.

Buluşmamızın doğurduğu çalışmaların başarıyla sürmesi ve tam başarıya ulaşmasından dolayı; ve Partimizin, İtalyan Komünist Partisi ile birlikte, diğer partilerle yoldaşça görüşmeyle, bu sonuç için eyleme geçmesinden dolayı sevinçliyiz.

Ortak olarak, barış, güvenlik ve toplumsal ilerlemenin en önemli sorunlarını, yani Avrupa'nın tüm halkları için yüksek önemi olan sorunları ele alıyoruz.

Bunu, kendi halklarımıza karşı olan sorumluluklarımız çerçevesinde ve ideolojimiz temel ilkesi, her Parti'nin ve tüm hareketimizin savaşında başarının en önemli koşulu olan uluslararası dayanışmanın ruhunda yapıyoruz.

Bu, tüm eşitliğin, karşılıklı anlayışın ve daya-

nışmayla işbirliğinin anlamında yaratılmış olan, Konferansımız ana Belgesi'nin kapsamı, karakteri ve ifade gücüdür. Bu Belge, halkların dirimsel çıkarlarına ve ilerlemenin güçlerinin eğilimlerine uyan iyi bir Belgedir. Burada, temsil ettiğimiz milyonlarca komünist adına, Avrupa'nın bugünkü ve gelecekteki gereksinimlerine uygun bir program hazırlıyoruz.

Bütün bunlar, Konferansımıza önemli bir rol ve büyük boyutlar kazandırmaktadır.

Değerli ve Sevgili yoldaşlar!

Avrupa'nın durumunda ve yaşamında, temelden toplumsal-ekonomik ve politik değişiklikleri de beraberinde getirmiş olan, savaş-sonrasının otuz yılı arkamızdadır. Biz, burada, Avrupa için barışın büyük bir belgesini temsil eden, Helsinki'deki Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın Sonuç Belgesi'nin imzalanmasından bir yıl sonra buluşuyoruz. Bugün, karamızdaki durum gelişiminde birçok sorunun çözümünü gerektiren ve otuz yıldanberi egemen olan barışın tüm geleceğe uzatılması için, tüm hakların güvenliğinin yaralanmazlığı için, geniş ve dostça bir işbirliği için ve toplumsal ilerlemenin derinleştirilmesi için verilen savaşta geniş perspektifler açacak yeni bir çığıra adım atıyoruz.

Avrupa'daki büyük, ilerici-toplumsal-ekonomik ve politik değişimlerin ana itici gücü ve barışın inşasındaki ana güç sosyalizmdir.

Yeni sosyalist toplum düzeni, Polonya'nın müthiş savaş yıkımından hızlı bir şekilde tekrar inşası için, ülkenin parçalanmasından ve büyük toprak ağalarının ve kapitalistlerin yönetim zamanlarında sonuçlanan geri-kalmışlığın ortadan kaldırılması için, ve ülkenin bir tarım-sanayi ülkesinden, bir sa-

nayi-tarım ülkesine dönüştürülmesi için, gerekli koşulları sağladı.

Sosyalizm, Polonya'ya, toplumun derin bir demokratikleştirilmesini getirdi. Bu, herşeyden önce, temelde, yeni kesin bir önemi olan üretim dengesinde, bir demokrasidir. Aynı zamanda bu, üst-yapıda, yani toplumsal ve politik yaşamda sürekli genişletilmiş bir demokrasidir. Sosyalist demokrasinin gelişimi ile, devlet, proletarya diktası, işçi sınıfı ve onun köylülerle ve aydınlarla bağlılığı demek olan, bir tüm-ulusal devlete dönüşüyor. Biz, geçmiş sürelerdeki değişimleri ifade ettik. Bu sosyalist ve demokratik ana hatları, yaşamımızın günlük pratiğiyle, politik ve devletsel çalışmanın stiliyle, kitlelerle sürekli bağlantıyla, güçlendiriyoruz. Bunlar, ülke ve toplum için önemli tüm sorunların karara bağlanmasından önce halka danışılıyor. Bu yöntem, kolay olmamasına rağmen, doğrudur, verimlidir ve toplum ve Parti tarafından değerlendirilmektedir.

Birçok diğer ülke gibi, aşılması gereken çeşitli zorluklarla, hepsinden önce, kapitalist dünyadaki konjonktür gerilemesi ve enflasyonun olumsuz sonuçlarıyla karşı karşıyayız. Buna karşın, toplumun yaşam düzeyinin sürekli yükselmesini hedef alan ve insana dönük olan toplumsal-ekonomik stratejiyi gerçekleştireceğiz.

Sosyalizmin tarihi bir kazanımı da, halkımızın diğer halklarla, hepsinden önce komşularımızla olan ilişkilerindeki temelden değişiklerdir. Sovyet halkı ile ve Çekoslovakya halkları ile kırılmaz bir dostluk kurarken; aynı zamanda, Demokratik Alman Cumhuriyeti ile birlikte, Polonya-Alman dostluğunun tüm tarihinde temelden bir değişimi gerçekleştirdik. İki ülke vatandaşlarının serbest geçişleri için açıl-

mış olan Oder kıyısındaki sınırın, sembolü olduğu bir dönüşüm.

Partimiz, her zamanki gibi, yeni toplum düzenini kurmakta; ve bu işlemde, sosyalizmin evrensel kurallarına ve ülkemiz ve halkımızın maddi, tarihi koşullarına sarsılmaz bir şekilde uymaktadır. Bizim (Polonyalı) deneyimlerimiz, Marksizm-Leninizm teorisinden, Sovyetlerin ve sosyalist birliğin diğer ülkelerinin ilerlemelerinden doğan genel kuralların toplumsal doğruluğunu kanıtladılar.

Sistemimizin diğer ülkeleri ile olduğu gibi, Polonya için de, sosyalist devletlerin birliği, paha biçilmez bir değerdir. Kardeş ülkelerle, özellikle Sovyetler Birliği ile, ideolojik, politik, ekonomik bağlılık, dayanışmanın sağlamlaştırılması ve güven için ve dinamik bir gelişim için uygun koşullar ve güvenceler yaratıyorlar. Biz, bu birliğin çerçevesinde yoldaşça beraberliği ve işbirliğine ve karşılıklı dayanışmaya dayalı yeni bir uluslararası ilişkiler tipi geliştirdik. Bunlar, pratikte, enternasyonalizmin en geniş somutlaşmasını temsil eden ilişkilerdir. Bunlara yüksek değer veriyor ve her yönden sağlamlaştırıyoruz.

Marksist-Leninist ideolojimiz, 100 yaşından ileri değildir. Gerçek sosyalizm 60 yıldan beri vardır. Böylece, O, daha hiçbir bölgede son sözünü söylememiş olan, varolan ve yaşantının getirdiği sorunların daima daha iyi çözümleri için sürekli bir arayışta, bir gelişme olan, genç bir kurumdur.

Her halkın ortak sorunu olan barış için savaşta, sosyalist ülkeler, hepsinin önünde Sovyetler Birliği, esaslı bir rol oynamaktadırlar Sosyalist birliğin bu eser için oluşturduğu potansiyel ve uluslararası düzeydeki ardıcıl politika, barışın tüm güçleri için, ve aynı zamanda halkların egemenlik ve özgürlüğü

için, toplumsal ilerleme yolunda savaşan tüm güçler için, önemli bir etken ve ana destektirler. Tarihi bir gereklilik olan, değişik toplum düzenli devletlerin barış içinde yanyana yaşaması, toplumsal statükoyu kararlaştırmaz; tersine, ilerleme ve demokrasi savaşımı için uygun koşullar yaratır.

Avrupa'daki barış ve toplumsal ilerleme için uygun olan şimdiki durum, tüm hareketimiz önünde, işçi sınıfının önünde yeni perspektifler açıyor. Her zaman ve şimdi de, sosyalist ve kapitalist ülkelerin Komünist ve İşçi Partileri'nin, hareketimizin, birlik içinde, düşüncelerin, ve amaçların birliği ile, ve proletarya enternasyonalizmi ile bağlaştırılmış, ilerlemenin ve barışın bir öncüsü olduğu kanısındayız. Bunu, hareketimizin görüşmelerinin ortak belgelerinde tekrar tekrar güçlendirdik ve dayanışma hareketinin pratiğinde güçlendiriyoruz. Konferansımız, bunun sürekli ve etkili bir kanıtıdır.

Değerli yoldaşlar!

Avrupa'da barışın ve güvenliğin sağlamlaştırılması için en önemli görev, Helsinki'deki tarihi Avrupa Konferansı'nın sonunda imzalanmış olan Sonuç Belgesi'nin gerçekleştirilmesidir. Aynen diğer sosyalist ülkeler gibi, Polonya da, bunun kapsadığı tüm yükümlenmelerin ve ilkelerin gerçekleştirilmesi için kararlıdır.

Sosyalist birliğin birleşik yörüngesi ile, uluslararası ilişkilerin Helsinki'de kabul edilmiş olan ilkelerine, kırılmaz saygıyı güvencelemeyi amaç alıyoruz. Aynı zamanda, gerekli olan askeri yumuşama ile politik yumuşamayı derinleştirmeye çalışıyoruz. —Dünyada silahlanmanın durdurulması, kademeli silahsızlanma, ve politik-askeri gruplara ayrılmayı önlemeye izin veren ve tüm Avrupa ülkelerine, aynı kesin güvenlik güvenceleri sağlayan, bir

ortak güvenlik sisteminin inşası yolunun açılması ile— Engelleme ve sınırlandırmalardan kurtarılmış, eşit-hakçı, karşılıklı çıkarlara dayanan ekonomik işbirliğinin temelden gelişimini de amaçlıyoruz. Bu amaca EYK (Ekonomik Yardımlaşma Konseyi - COMECON)'nin AET ile bir anlaşmaya varması inisiyatifi hizmet ediyor. Ortak, tüm Avrupa sorunlarının beraberce kabulünü ve çözümünü savunuyoruz (yanıcı madde, enerji sistemi, ulaştırmada enfrastruktür [alt yapı] ve çevre korunması sorunları gibi.).

Aynı zamanda, çabamız, üçüncü-sepet olarak nitelendirilenle ilişkili, kapanış anlaşmalarındaki üstlenilenlerin gerçekleştirilmesidir. Bu, herşeyden önce, karşılıklı anlayışın derinleşmesine ve karşılıklı güvenin oluşturulmasına hizmet etmelidir. Bundan dolayı, üstlendiklerini, diğer ülkelerin iç-işlerine karışma ve «soğuk savaş» yöntemi ile ideolojik uzaklaşmanın çeşitli şekilleri ile açıklamak ve kullanmak isteyen girişimler, tüm kapanış anlaşmalarının ruhu ile bağdaştırılamaz. Kimse, ideolojik bir silah bırakışmayı şart koşmuyor ve koşamaz. Buna karşılık, düşüncelerin sürdürülen karşılaştırılmalarında, devletlerin barış içinde yanyana yaşama ve halkların dostça işbirliği ilkeleri ile uyuşan kurallara saygı duyulması gereklidir.

Görüşmelerin ve çok-yanlı projelerin platformunda ve karşılıklı ilişkilerde, Helsinki kararlarının gerçekleştirilmesini amaçlıyor ve bunun kapsamında bulunan ilkelere, tüm Avrupa devletleri tarafından saygı duyulan, devletler hukukuna ilişkin standartların yürürlüğünü kazandırmayı amaç alıyoruz.

Helsinki Konferansı'nın başarısı, sosyalizm ile kapitalizm arasındaki gerçek güç dengesinden, sosyalist ülkeleri inisiyatiflerinden ve ardıcıl adımla-

rından, Avrupa'daki barış ve ilerlemenin tüm güçlerinin geniş ve aktif savaşımından ve halkların bu davaya sağladıkları destekten doğmuştur.

Helsinki anlaşmalarının gerçekleştirilmesi; barışın, güvenlik ve işbirliğinin daha da sağlamlaştırılması, sadece hükümetlerin değil, aynı zamanda da, hatta hepsinden öte, karamızın tüm halklarının ellerindedir.

Bugün herşeyden önce, Helsinki'nin başarısı üzerinde şüphe yaratmaya çalışan, orada varılan kararları yanlış açıklayan ve her araç ile, sosyalist ülkelere, tüm komünist partilere karşı kampanyayı sürekli derinleştiren yumuşama düşmanı güçlerin saldırılarına, kararlı bir direnç gereklidir.

Konferansımızın ana Belgesi, sendikalaşma hareketi, köylü ve kadın örgütleri, barış ve gençlik hareketleri gibi geniş toplumsal hareketlerin ve tüm partilerimizin görevlerinin gerçekleştirilmesinde eylem birliğinin geniş kapsamlı platformunu ortaya koyar. Son olarak, başkentimiz Varşova, 200'ün üzerinde Avrupa gençlik ve öğrenci örgütlerinin temsilcilerine evsahipliği yaptı. Önemli toplumsal sorunlardaki farklılıklara rağmen, Avrupa gençlik ve öğrencilerinin buluşmasına katılanlar, yumuşama politikasının temel hedeflerini ittifakla desteklediler ve Avrupa halklarının barışçı işbirliğini savundular.

Komünistler ve sosyalistler, sosyal-demokratlar ve diğer demokratik gruplar arasındaki yapıcı birlikte çalışmanın her zamankinden geniş gerçekleştirilmiş platformuna özel bir önem veriyoruz. Partimiz, son on yıl içinde, bu gruplarla ilişkilerini görülebilir şekilde geliştirdi; bunları, son derece önemli görüyor ve daha da geliştirmek istiyor. Tüm demokratik ve barış-sever girişimler arasındaki daha iyi karşılıklı anlayış ve işbirliği —aralarındaki

ideolojik farklılıklara zarar vermeden— tüm halkların ortak barış, güvenlik ve dostça uluslararası işbirliği sorunlarına önemli hizmetlerde bulunuyor.

Bu sorunda, aydınlar önemli bir rol oynamak zorundalar. Savaştan sonra, geçmiş olan otuz yıl, barış ve ilerleme savaşı, devrimizin mükemmel varlığının derin görevinden gelen birçok örnek gösteriyor. Wroclaw'daki aydınların önemli konferansınca başlatılmış eser yaşıyor ve kendini sağlamlaştırıyor. Bilim ve kültür-insanları, ve gazeteciler, insanın ve halkların en yüce serveti olan barış düşüncesinin hazırlanmasına birçok katkılarda bulunabilirler.

Değerli yoldaşlar!

Bugün, komünistler olarak aradığımız bir Avrupa düşü üzerinde ortak düşünceler koyuyoruz. Bu, yaralanamaz barışın, hiçbir şey tarafından engellenmeyen ekonomik ve bilimsel-teknik işbirliğinin, uygarlık ve kültürün servetlerinin geniş bir değişiminin Avrupası'nın düşüdür. Bu son derece derin insancıl bir düştür.

Burjuva gelecek-habercilerinin kısmetçi keşiflerinin karşısına, komünist iyimserliğimizi ve toplumsal ilerlemeye olan inancımızı koyuyoruz. İnsanın değiştirilemez saldırgan doğası ve felakete sürükleyen toplumsal ilerleme tezlerinin karşısına; insanların toplumsal yaşamını ve uluslararası ilişkilerini düzenleyen, bilime dayandırılmış, pratiğin kanıtladığı, Marksist-Leninist ilerleme programını koyuyoruz. Çelişim yedeklerinin (rezervlerinin) önlenemez tükenmesi tezine karşı; dinamik ve heryönlü toplumsal-ekonomik ilerleme programını, doğa servetlerinin israfsız açılması, çevrenin korunması ve zenginleştirilmesi rasyonel programını koyuyoruz. Günümüz uygarlığının insanı yok-edeceği

var-sayımlarına karşı; insanlar için, kişiliklerinin gelişimi için, mutluluk ve refahları için, devrimiz olanaklarının plan dahilinde kullanılması düşüncesini koyuyoruz.

İşçi hareketinin insancıl ideallerinin, Avrupa'nın gelişim yönünü tesbit etmesini istiyoruz. Onların temel amacı, barış, insanın serbest bırakılması, gereksinimlerinin karşılanması ve olanaklarının her yönden geliştirilmesidir. İnsancıllığın bağlayıcı aracını, tüm insanlığın servetleri, bilgi, bilim ve kültür oluşturur. Bu alanların kullanılmasında, sosyalist-insancıllığın tarihi mirasına özel önem veriyoruz. Onun şimdiki biçiminin temelinde, birçok kuşağın ilerici toplumsal çalışmaları yatar. Bu çalışmalar, bilimsel temellerini, marksist ruhta ve bütünüyle gerçekleştirme şanslarını da leninist teori ve pratikte buldular.

Değerli yoldaşlar!

Konferansımızın Belgesi'nin, gerek Partimize, diğer kardeş Partilere, uluslararası karşılıklı ve çokyanlı ilişkilerin gelişiminde, barış, yumuşama, işbirliği için ortak savaşta en önemli platformların seçiminde, ortak düşmana karşı savaşta, karamızın yapıcı teşkil edilmiş geleceğinin gerçekleştirilmesi savaşında, devrimci birliğimizi güçlendirecek ve hareketimizin tarihi başarılarını genişletecek olan platformların seçiminde, yardımcı olacağından kesinlikle eminiz.

Polonya Birleşik İşçi Partisi adına, buluşmamızın evsahiplerine, Alman Sosyalist Birlik Partisi Genel Komitesi'ne, Konferans'ın hazırlanma ve organizasyonu için çabalarından dolayı içten teşekkürlerimizi ve takdir kelimelerimizi ifade etmeme izin veriniz. Aynı zamanda Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin komünistlerine, işçi sınıfına ve

tüm ulusuna içten selamlarımızı ve Partilerinin IX. Kongre'sinin kararlarının gerçekleştirilmesinde verimli bir başarıya ulaşılması dileklerimizi belirtmek isterim.

PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ GENEL SEKRETERİ ALVARO CUNHAL YOLDAŞIN KONUŞMASI

Yoldaşlar!

Portekiz Komünist Partisi, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin bu Konferansı'nın gerçekleştirilmesine son derece büyük önem vermektedir.

Partimizin aktif olarak katıldığı hazırlık çalışmaları, derinlemesine bir tartışma yapılabilmesine, dayanak noktalarının yaklaştırılabilmesine, ve Avrupa'da gerek işbirliği ve toplumsal ilerleme için, gerekse partilerimizin barış ve güvenlik uğruna mücadelelerinde işbirliği için, daha sağlam bir temel sağlanabilmesine olanak vermiştir.

Konferans'a sunulmuş olan bir Belge önerisi, bizim de aktif olarak katıldığımız kollektif bir çalışmanın ve partiler arasındaki fikir değiş-tokuşunun bir ürünü olduğu için, takdirimizi kazanmıştır. Bu Konferans'ın gerçekleştirilmesinin, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri arasındaki dostluk ilişkilerinin ve işbirliğinin artırılmasında ve bu Konferans'ın gözönünde bulundurduğu amaçlara yönelik bütün demokratik güçlerin ve emekçilerin ortak mücadelesinde son derece olumlu etkileri olacağına eminiz.

Devletler ve bloklararası yumuşama, Avrupa'da güvenliğin artırılması, Helsinki'de alınan kararların uygulanması, silahsızlanma, karaların «askeri bloklara» ayrılmasına son verilmesi, ülke-dışı askeri dayanak noktalarının eritilmesi, nükleer silah tehditlerinden veya bu silahların kullanılmasından vazgeçilmesi, gibi amaçlar için yapılan ve ülkelere güç ve tehdit gösterileri yapılmasına karşı olan savaşım, karamızın emekçilerinin ve halklarının görüş ve çıkarlarına bütünüyle uymaktadır.

Devletlerarası gerilimin ve soğuk savaşın, kapitalist üeklerde gerici bir politikaya, özgürlüğü kısıtlayan önlemlere ve emperyalist müdahalelere uygun olmasına karşın, devletlerarası yumuşama ve farklı ekonomik ve toplumsal yapıya sahip devletler arasındaki işbirliğinin ve güvenliğin artırılmasına, halkların demokrasi, ilerleme ve gerçek ulusal bağımsızlık için mücadelelerine uygun koşullar sağlar.

Devletlerarası güvenlik ve işbirliğinde gelişmeler ve yumuşama, en saldırgan emperyalist çevrelerin kastettikleri ve görünürde devrimci olan radikallerin iddia ettikleri gibi, birbirine karşı iki dünyanın —kapitalizm ve sosyalizm— stratejik dengesinin gerekliliğini belirlediği bir statükonun tanınmasıyla dünyanın farklı sosyal sistemlere bölünmesi şeklinde anlaşılamaz.

Barış ve işbirliğinde gelişmeler ve yumuşama, kapitalizmin genel bunalımının, sınıf savaşının güçlendirilmesinin, baskı altında bulundurulan halkların ve kapitalist ülkelerin işçi sınıfın özgürlük savaşının geliştirilmesinin ve sosyalist ülkelerin büyüyen güç ve etkilerinin çizdiği bir çerçeve içinde şekillenirler.

Emperyalizm ve tutucu dünya, 25 Nisan 1974'teki devrimden sonra, Portekiz'e karşı aldıkları tu-

tumda, Portekiz iç politikasına karışarak, stratejik denge ve statüko teorisiyle politik, diplomatik, ekonomik ve hatta askeri baskı uygulamaya çalışmışlardır.

Sağcı sosyal-demokratlar tarafından desteklenen Kuzey-Amerika ve Batı-Avrupa emperyalizmleri, Portekiz gerici ve tutucu güçlerini, karşı-devrimci bir darbe girişimlerinde ve devrimin gelişimini engelleme ve geciktirme çabalarında sistematik bir biçimde desteklemişlerdir.

Portekiz'e karşı uygulanan baskılardan biri de, hükümetteki ve 1974'te başlamış olan değişikliklerle dolu devrimci süreçteki değişimlere karşın, hükümete katılmış olan komünistlerin artık hükümette yer almamaları isteğidir.

Yakın gelecekte, komünistlerin hükümetten çıkmaları önlenemiyecek olmakla birlikte, geçen iki yıl göstermiştir ki, bir halk kararlı olarak mücadele ettiği taktirde, bir NATO ülkesinde bile, komünistler hükümete katılabilmekte ve derinlemesine ekonomik ve sosyal değişimler yapılabilmektedir.

Partimiz, Portekiz'in NATO'dan çıkıp çıkmaması ve Portekiz toprakları üzerindeki Kuzey-Amerikan dayanak noktalarının kaldırılması sorularını 25 Nisan 1974'ten beri ortaya atmamıştır. Acelecilik ve sabırsızlık göstermedik. Bu sorunların, yalıtlanarak değil, devletlerarası işbirliği çerçevesinde çözülebileceği şeklindeki görüşümüzü koruduk. Bu Konferans tarafından öngörülen Varşova Paktı'nın ve NATO'nun aynı anda dağılması, içinde Portekiz'in durumu için de bir çözüm bulabileceğimiz kaba bir çözüm getirmektedir.

Diğer Komünist ve İşçi Partileri gibi PKP'de, Avrupa devletleri arasında, ekonomik ve sosyal düzenleri dikkate alınmadan yapılacak işbirliğinin ge-

liştirilmesinin, barış ve güvenlik için önemli bir etken olduğu görüşündedir, ki bu demokrasi ve toplumsal ilerleme için de olumlu olacaktır.

Portekiz'le ilgili olarak şunu söylemek gerekir ki, faşist diktanın devirilmesi ve sonrasındaki bütün devrimci süreç, emperyalizmle ve faşist ve sömürücü rejimin ülkemizi mahkum ettiği artan uluslararası yalıtlamayla bütünüyle bağıntılı olarak son bulmuştur.

Portekiz devrimi, SSCB ve diğer sosyalist ülkelerle, Üçüncü Dünya ülkeleriyle ve kendilerini sömürgecilikten kurtarmış ve yine bağımsız devletler kurmuş olan eski Portekiz sömürgeleriyle diplomatik ilişkiler kurulabilmesi için ortam yaratmıştır.

Bu ilişkilerin geliştirilmesi ülke-dışı emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden Portekiz gerici ve tutucu güçlerinin işine gelmemektedir. Kara-âalıcı kampanyalar, provokasyonlar, devlet organlarının ilgisiz ve baştan-savmacı tutumu, çeşitli kesimlerdeki sabotajlar; bütün bunlara karşın iki yıl içinde önemli gelişmeler göstermiş olan sosyalist ülkelerle işbirliği ilişkilerini baltalama amacını gütmektedirler.

Bugüne kadar yeni demokratik Portekiz'le ilişkiler kurmayı reddetmiş olmakla beraber, Portekiz'de komünistlerin katılmadığı sağcı bir hükümet kurulduğu taktirde bu ilişkilerde bulunmaya hazır olduğunu belirtmiş olan Çin Halk Cumhuriyeti, bunların dışında kalmaktadır. Bu politika, MPLA'yı dağıtmak ve Angola halkının gerçek bağımsızlığını kazanmasını engellemek amacıyla Kuzeyli ücretli askerler, Güney Afrikalı ırkçılar ve Güneyli Portekiz faşistleriyle yapılan başarısız askeri müdahalede Amerika Birleşik Devletleri'yle işbirliği yapan Çin

Halk Cumhuriyeti'nin, Angola'ya karşı güttüğü politikaya paralel teşkil etmektedir.

Portekiz devrimi, eskiden Portekiz sömürgeciliğinin boyunduruğu altında ezilmiş olan ülkelerin toprakları üzerindeki yeni devletlerle kardeşlik anlayışı içinde bir işbirliği için uygun koşullar yaratmıştır. Bununla birlikte, emperyalist baskı ve müdahaleler, gerici ve yeni-sömürgeci güçler, Portekiz'in Angola ve Mozambik Halk Cumhuriyetleri ile olan ilişkilerinde ciddi sorunlar ortaya çıkarma yolunda başarıya ulaşmışlardır. Partimiz, Frelimo ve MPLA ile kardeşçe ve sıkı dostluk ilişkilerinde bulunmak suretiyle, bu sorunların çözülmesine, ilişkilerin kurulup geliştirilmesine ve gerek Portekiz gerekse Mozambik ve Angola halklarının çıkarları doğrultusunda olan işbirliğine katkıda bulunmaktadır.

Sosyalist ülkelerle, Afrika ve Asya ülkeleriyle ve eski Portekiz sömürgeleriyle işbirliği, Avrupa kapitalist ülkeleriyle işbirliği ilişkilerini engellemez. Özellikle Ortak Pazar ülkeleriyle ticari ve ekonomik ilişkilerin gerekliliğinde ısrar ediyoruz; fakat bazı koşullar ileri sürüyoruz: karşılıklı çıkarların, Portekiz'in egemenlik ve bağımsızlığının tanınması; ticari ilişkilerin ve ekonomik işbirliği ilişkilerinin, politik baskıya alet olmaması; Ortak Pazar konusunda ülkemize özel bir yer verilmesi, Portekiz tarım ve endüstrisi şu anda rekabet edebilecek güce sahip olmadığı için, Ortak Pazar konusunda ülkemize özel bir yer verilmesi; ve son olarak (Portekiz devriminin ilk iki yılı dikkate alınmayan) iç-işlerimize karışma yapılmaması ilkesine sıkı sıkıya uyulması.

Güvenlik ve işbirliği, halkların demokrasi, sosyalizm ve ulusal bağımsızlık savaşı için elverişli

koşullar yarattığı gibi; halkların savaşı da güvenlik, işbirliği ve dünya barışındaki ilerlemeler için önemli bir etkendir.

Dünya barışı, aslında şimdi değerlidir ve dünya devrimci süreci ne kadar çok gelişirse, her ülkede işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin kurtuluş savaşımı ne kadar çok gelişirse; dünya barışı, o kadar çok güven altına alınmış olacaktır.

Bu nedenle, biz şu görüşteyiz ki, Portekiz Devrimi, Portekiz halkını yaklaşık yarım yüzyıldır ezen ve Portekizi emperyalizmin en saldırgan çevrelerinin sadık bir kölesi haline getiren faşist diktaya son vermek suretiyle ve sömürge savaşının sona erdirilmesine, Portekiz sömürgeciliğinin sonunun hızlanmasına, önemli bir katkıda bulunmak suretiyle, devletlerarası yumuşamaya ve dünya barışına da olumlu bir katkıda bulunmuştur.

Portekiz'de son iki yıl gerçekleştirilen devrimci değişiklikler, emperyalizmin hoşuna gitmemektedir. Portekiz Devrimi, yalnızca Portekiz halkının ulusal bağımsızlık iddiası değildir ve yalnızca emperyalizmin Portekiz'deki durumunu zayıflatmakla kalmamıştır; aynı zamanda, sosyalizm için yapılan savaşa yeni bir perspektif kazandırmıştır.

Bütün bu nedenlerden ötürü, emperyalizm, gerici güçler ve sağcı sosyal-demokrasi, Portekiz Devrimi'ne ve özellikle Portekiz Komünist Partisi'ne karşı acımasız bir savaşım açmışlardır.

Fakat biz, saldırılardan, tehditlerden ve tehlikelerden ürkecek değiliz. Her halk kendi kaderini kendisi çizmek hakkına sahiptir; ve Portekiz halkına da hiçbir dış-karışma olmadan bulduğu sosyal ve politik düzeni seçebilme, hükümetini kurabilme ve hükümet politikasını saptayabilme hakkı, tam anlamıyla tanınmalı ve güvence altına alınmalıdır.

Bütün halkların hakkı olan bu hakka saygı gösterilmesi, devletlerarası yumuşama, barış ve güvenlik ve işbirliği için vazgeçilmez bir ön koşuldur.

Barış, güvenlik ve işbirliği için savaş; gericiliğe ve faşizme karşı savaşla, demokrasi için, toplumsal ilerleme için, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm için yapılan savaşla, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin savaşıyla, Komünist ve İşçi Partileri'nin ülkelerindeki devrimci sürecin gelişmesi için yaptıkları savaşla, sıkı sıkıya bağlıdır.

Devrimci sürecin bu gelişmesi, her yerde aynı zamanda olamaz; her yerde aynı şekil, düzen ve süreklilik içinde görülmesi olasılığı, daha da azdır ve hatta yoktur.

Halkların tarihi, hergün, toplumsal gelişim sürecinin, kapitalizmin gelişiminin, ve devrimci sürecin, düzensizliğini doğrulamaktadır. Yaklaşık olarak yarım-yüzyıl faşist dikta altında tutulan Portekiz, 1973'e kadar bir düzine tekelci grubun egemenliğindeydi. Tarımın büyük bir bölümü, büyük toprak sahiplerinin elindeydi. Ülke, elinde kalan son sömürgede, ezilen halklara karşı uzun ve suçlu bir savaşa girişmişti. Bu özellikleriyle, Avrupa'da büyük politik ve toplumsal gerileme gösteren bir ülke görünümündeydi.

Portekiz Devrimi bu durumu değiştirdi. Portekiz'de olanlar, hakim sınıfların eliyle politik rejimin değiştirilmesi değildi. Tekel ve büyük mülk sahipleri, yalnızca politik etkilerinden kurtarılmakla kalmadılar; sonunda, ekonomik güçlerini de yitirdiler. Değişik ve tehlikeli bir süreç içinde de olsa, devrimci güçler ekonomik yapıda radikal değişiklikler yaptılar.

İki yıl süren oldukça kararsız, geçici bir demokratik durumdan sonra, şimdi yeni anayasanın yü-

rürlüğe girmesiyle, Portekiz'de yeni bir demokratik düzenin başlangıcını yaşıyoruz. Bu düzen, diğer Batı-Avrupa ülkelerinde halen bulunan düzenlerden, şu temel özelliklerle ayrılmaktadır:

Birincisi; kapitalist Avrupa'daki demokrasilerin tersine, Portekiz Devrimi, tekelci devlet kapitalizmini ortadan kaldırmış ve tekelci kapitalizme ağır darbeler indirmiştir.

Henüz daha ülkede faşizmin hakim olduğu zamanlarda, Partimiz, tekelci gücün ortadan kaldırılmasını anti-faşist devrimin amacı olarak belirlemişti. O zaman da, şimdi olduğu gibi, Portekiz'deki —kapitalizmin vardığı durum ve endüstri ve tarımdaki teknik geri-kalmışlık şeklindeki— koşullar altında, demokrasinin, tekelin ekonomik ve politik etkisiyle bağdaştırılamıyacağı görüşündeydik.

Portekiz koşulları altında geçerli olabilecek seçenek açıktır: Ya tekel hakimiyeti olmadan demokrasi; yada faşist ve gerici bir dikta eşliğinde, tekel hakimiyeti.

Faşizme son verilmesinden sonra, özgürlüğün ve demokrasinin varlığını sürdürmesi, zaten tekelci gücün kararlılıkla ortadan kaldırılmasını gerektirdi.

Bankalar, sigorta şirketleri, elektrik enerjisi, üretim ve dağıtımı, bazı maden sektörleri, petrol ve petro-kimya, gübre üretimi ve başka kimya endüstrisi kesimleri, çimento üretimi, gemi yapımının büyük bir bölümü, bütün endüstrisi, biracılık, cam üretimi, demiryolu, hava, deniz ve karayolu (kamyon) nakliyatı ulusallaştırıldı.

Temel sektörlerin ulusallaştırılmasıyla, yaklaşık olarak 1200 işletme (aşağı yukarı ulusal ekonomik etkinliğin yarısı) devletin doğrudan doğruya denetimi altına girdi.

Bu sektöre; özel işletmeler olmakla birlikte,

devlet-denetimi altına sokulan 100 büyük işletmeyi ve girişimciler tarafından sabotajların yapıldığı birçok farklı dalda bulunan işletmelerdeki emekçilerin kurduğu yüzlerce kooperatifi eklemek gerekir.

Bu olgular, Portekiz'in ekonomik yapısında önemli bir değişme olduğunu ifade etmektedir.

Portekiz'deki durumun ikinci özgül belirtisi tarım reformudur. Kır kesimi proletarya sınıfı ve büyük toprak sahiplerinin bölgelerinde bulunan küçük ve orta çiftçiler tarafından devrimci bir biçimde gerçekleştirilen tarım reformu; emekçiler tarafından işgal edilen ve üzerinde 100.000 emekçinin çalıştığı 400 kooperatif ve kollektif üretim biriminin kurulduğu bir milyon hektar toplamın da toprağı kapsamaktadır.

Toprağın, toprak sahiplerinden ve kapitalistlerden kurtarıldığı, bütün tarım reformu bölgesinde, büyük mülkler ve kooperatifler, emekçiler tarafından ortak bir şekilde yönetilmekte ve işletilmektedir.

Üçüncü özgül belirti, gerek devletin el attığı işletmelerde, gerekse birçok büyük özel işletmelerde, emekçiler tarafından yapılmakta olan işçi denetimi ve yönetimidir.

Devrimci güçlerin, özellikle Portekiz Komünist Partisi'nin, devrime gerçek güç dengesiyle bağdaştırılamıyacak bir ritm kattıklarını düşünenler bulunmaktadır. Gerçek şudur ki, eğer Portekiz devrimci güçleri, tekelci sermayeyi ve büyük mülkleri derinden yaralayacak cesareti bulamamış olsalardı, eğer işçi sınıfı ekonominin temel kesimlerinde bulunan birçok işletmedeki hayatın etkin bir denetimine geçmemiş olsaydı, faşizm, Portekiz'e çoktan tekrar gelmiş olurdu.

Yapılmış olan bütün devrimci değişiklikler, hal-

kımızın elde etmiş olduğu özgürlükleri savunma savaşı sırasında; halkımızın, tekelci sermaye ve büyük toprak sahipleri tarafından desteklenen faşist-gerici cephenin devrimin yolunu tıkama, Portekiz'i faşist geçmişine geri döndürme amacındaki sürekli çabalarına karşı savaşı sırasında gerçekleştirilmiştir.

Portekiz'de şu anda çok değişken ve kararsız bir durum sürüyor olmakla birlikte, devrimci yolla elde edilen bütün bu gelişmeler, şimdi yürürlüğe giren anayasa ile güvence altına alınmışlardır ve Portekiz demokrasisine, kendine özgü özellikler sağlamaktadırlar.

Devrim kopya edilerek yapılamaz. Hazır devrim modelleri yoktur. Bu nedenle, devrimler tekrarlanamaz ve Batı-Avrupa ülkeleri için doğru olan yol, şimdiye kadar yapılmış olan sosyalist devrimleri mekanik bir şekilde kopya etmekle bulunamaz. Bu nedenle, genel bir reçete veya bütün Batı-Avrupa ülkeleri için sosyalizme götürecek ortak bir yol yoktur; olmayacaktır da.

Her devrim, halk kitlelerinin ve öncülerinin yaratıcı niteliklerinden dolayı, deneyimlerinin ve orjinalitesinin zenginliği bakımından, daima en iyi var-sayımların bile dışına çıkar.

Doğaldır ki, aynı şeyler, Portekiz Devrimi için ve durum henüz tehlike ve çelişkilerle dolu olmakla birlikte, yeni anayasanın yürürlüğe girmesiyle içinde yaşamaya başlayacağımız demokratik rejim için de söylenebilir.

Portekiz Komünist Partisi, demokrasinin güçlendirilmesi, istikrar kazandırılması için savaşım vermektedir. Sosyalist Parti'nin ve Portekiz Komünist Partisi'nin büyük bir çoğunluğa sahip oldukları Yasama Konseyi'nde, 40 milletvekilimiz bulun-

maktadır. Ordu etkeninin ağır bastığı son derece karışık koşullar altında Partimiz, kısa bir süre önce yapılan başkanlık seçimi sırasında büyük bir aydınlatma kampanyası yürütmüştür. Demokratik kurumları güçlendirme çabası içindeyiz, fakat demokratik düzenin güçlendirilmesi, devriminin vardığı, özellikle ulusallaştırmalar, toprak reformu ve işçi denetimi gibi diğer noktaların güçlendirilmesiyle sıkı sıkıya bağlı bulunmaktadır.

Bugün Portekiz'de sürdürülen ve gelecekte daha da şiddetlenecek olan savaşım, devriminin utkusuna ve demokrasinin güçlendirilmesine taraftar olanlarla; devrimin bugün vardığı sonuçları silmek, yok-etmek ve Portekiz'i yeniden tekelci kapitalizm ve tekelci devlet kapitalizmi yoluna çevirmek isteyenler arasındadır; ki bu ikincilerin amaçları, ancak faşist bir diktanın getirilmesiyle gerçekleşebilir, ama demokratik bir rejim altında söz konusu olamaz.

Demokratik düzenin savunulmasını, güçlendirilmesini ve varlığını sürdürebilmesini güvence altına almak için, Partimiz, işçi sınıfının ve emekçi kitlenin birliğinin sağlamlaştırılması, köylülerle ve orta-tabakayla varılan ittifakın sağlamlaştırılması, bütün demokratların birliğinin, ilk elde sosyalistlerin ve komünistlerin birliğinin sağlamlaştırılması, ve değişen politik duruma karşın özgürlüklerin ve Portekiz Devrimi'nin diğer önemli sonuçlarının muhafaza edilebilmesi için bugün de gerekli olan halkın savaşçı güçlerle ittifakının sağlamlaştırılması için önemli çabalara girişmiştir.

Partimiz, toplumsal, politik ve askeri güçler arasında geniş bir ittifak için uğraşmakta; ve böylece, kapitalist Avrupa'yı da bu çizgiye getirmek için, Portekiz Devrimi'ni geri-bastırma ve yeniden

tekel hakimiyetini sağlama amacındaki çabaların açık ve kesin olarak karşısında yer almaktadır.

Portekiz'de demokrasinin kurulmasına giden yol, tekelci kapitalizme bir dönüş değildir; tersine, alınan tarihi sonuçların, anayasada sabitleştirilen sosyalist perspektifin sağlamlaştırılmasıdır.

Bu Konferansımız partilerimiz arasındaki dostluk bağlarının, işbirliğinin ve birlik ruhunun sağlamlaştırılması bakımından özel bir önem taşımaktadır. Şu veya bu problem üzerinde görüş ayrılıklarımız bulunmakla birlikte, başka başka ülkelerdeki durumların kendine özgü özellikleri, özel deney, konsepsiyon, taktik ve toplumsal ilerlemeye giden başka başka yollar gerektirmekle birlikte, hepimiz, bizim partilerimizi başka partilerden ayıran, komünist ve işçi partileri niteliğini veren ve bizi ortak savaşımımızda kardeşlik anlayışıyla bağlayan temel amaçta birleşiyoruz.

Burada temsil edilmekte olan partiler, çok farklı koşullar altında çalışmaktadırlar.

Fakat partilerimizin savunduğu çıkarları aynıdır: bunlar işçi sınıfının, bütün emekçilerin ve devrimci sürecin çeşitli evrelerinde işçi sınıfıyla ittifak etmiş olanların çıkarlarıdır.

Komünist ve İşçi Partileri arasındaki birlik ve karşılıklı birlik duygusu için objektif temeli, ve proleter enternasyonalizminin yüksek ilkeleri için de temeli oluşturan; sınıf çıkarlarının bu aynı oluşudur.

Proleter enternasyonalizminin içeriği ve pratik ifadesi, son derece değişikliklere uğratılmış ve genişletilmiştir. Halklar ve devletler arasındaki ilişkiler, sınıf ilişkileriyle birleşmiştir. Fakat, sınıf içeriği ve yapısı, Komünist ve İşçi Partileri arasındaki ve emekçiler arasındaki çıkar eşitliğinin, karşılıklı

yardımlaşmanın, ve kardeşlik anlayışı içindeki birlik duygusunun çekirdeği olarak kalmıştır ve kalmaktadır. Devrimci sürecin bugünkü durumunda, her ülkede ve uluslararası çapta bir ittifak sistemi varlığını göstermektedir. Anti-faşist dayanışma, demokratik dayanışma ve anti-emperyalist dayanışma, proleter dayanışmayla birleşmektedirler.

Enternasyonal dayanışmanın en emin sosyal, politik ve ideolojik tabanı olarak, çıkarları, çalışmaları ve amaçlarıyla, kuşkusuz mesleki yapısı içinde değişmiş olan, fakat bütün devrimci süreçte öncü rolünü oynayan işçi sınıfı görülmektedir.

Gerici ve tutucu güçler, emekçilerin ve halkların dayanışmasından doğan, on-katı enerjiyi anladıkları için, uluslararası komünist hareketindeki birliğin zayıflatılmasını kendilerine görev edinmişlerdir. Bu amaçla, Sovyet aleyhtarlığını ve sosyalist ülkelere karşı, komünist ve işçi partilerine karşı yöneltilmiş korkunç bir kara-çalma kampanyasını kullanmaktadırlar.

Gerici güçler, sosyalist ülkeler arasındaki ilişkilerde sorunlar doğurmak için, kapitalist ülkelerdeki komünist partilerini SSCB'den ve diğer sosyalist ülkelerden ayırmak ve uzaklaştırmak için ve komünist partiler arasındaki görüş ayrılıklarını büyütmek, şiddetlendirmek ve bunlardan yararlanmak için özel çabalar göstermektedirler.

Portekiz'de hiçbir gün geçmemektedir ki, gerici ve tutucu güçler, uluslararası politikamızdan vazgeçmemiz için, Partimize karşı baskı yöntemlerine başvurmasınlar; diğer kardeş partilerin görüşlerini kendi Partimize karşı kullanmasınlar; ve Partimizin SSCB'ne, diğer sosyalist ülkelere ve kardeş partilere karşı olduğunu belirtmesini sağlamaya çalışmasınlar.

Bu tür baskılar karşısında, temel pozisyonumuzu korumakta ve SSCB ve diğer sosyalist ülkeler, kardeş partiler, eski Portekiz sömürgelerinin ulusal kurtuluş hareketi, ve özellikle halkları ve devrimci partileri karşısında yardım, dostluk ve dayanışma anlayışı içinde bulunmamız gereken pozisyonu belirterek karşılık vermekteyiz.

Her halk, sorunlarını çözmek için, en önce kendi güçlerine güvenmelidir. Fakat günümüzde hiç kimse, enternasyonal dayanışmadan vazgeçemez.

Faşist diktaya karşı yapılan savaşın uzun ve zor yıllarında, gereksinim duyduğumuz enternasyonal dayanışmaya, 25 Nisan 1974'ten beri içinde bulunduğumuz ve gelecekte de sürdüreceğimiz ölüm - kalım savaşında, özgürlük ve toplumsal ilerleme uğruna yapılan savaşta, daha az gereksinim duyuyor değiliz.

Bu olanaktan, sosyalist ve kapitalist ülkelerdeki kardeş partilere, ve Partimizi, halkımızı ve Portekiz Devrimi'ni moralman ve politik dayanışmalarıyla Portekiz'deki durum hakkında ülkelerine verdikleri gerçeğe sadık bilgilerle, kollektif yönetilen büyük mülkler ve kooperatifler için gönderdikleri değerli tarım makineleriyle, aydınlatıcı kampanyalarla ve moralman, politik, maddi ve diplomatik yardımın çeşitli biçimleriyle desteklenmiş olan bütün herkese derin teşekkürlerimizi sunmak için de yararlanmak istemekteyiz.

Komünist ve işçi Partileri'nin birliği, dayanışması ve işbirliği; Avrupa'daki barışın, güvenliğin, işbirliğinin ve toplumsal ilerlemenin savunulabilmesi için vazgeçilmez olan geniş sosyal ve politik güçlerin birliği ve işbirliği için önde gelen bir etkendir.

İnanıyoruz ki, bu Konferansımız, bu birlik ve işbirliğinin olumlu gelişmesine son derece önemli bir

katkı niteliğini taşıyacak; gerek Avrupa halklarının ve ülkelerinin, gerekse dünya halklarının ve ülkelerinin son derece yararına olacaktır.

Sözlerime son vermeden önce, bu Konferans'a katılmış olan bütün Komünist ve İşçi Partileri'ne, Portekiz Komünist Partisi'nin kardeşçe selamlarını ulaştırmak ve Alman Sosyalist Birlik Partisi'ne, Merkez Komitesine ve Genel Sekreteri yoldaş Honecker'e kardeşçe konuk-severlikten ve bizler için sağlanmış olan ideal çalışma koşullarından ötürü teşekkür etmek isterim.

ROMANYA KOMÜNİST PARTİSİ GENEL SEKRETERİ NİCOLAE CEAUŞESCU YOLDAŞIN KONUŞMASI

Değerli yoldaşlar!

Romanya Komünist Partisi delegasyonu, bu buluşmanın çalışmalarının başarıya ulaşmasına ve partilerimizin dayanışma ve işbirliğinin sağlamlaştırılmasına, işçi sınıfının ve geniş halk kitlelerinin, Avrupa-karasında ve tüm dünyadaki toplumsal ilerleme, barış ve güvenlik için daha güçlü bir savaşıma yönelik isteklerin ortaya çıktığı, Avrupa'nın Komünist ve İşçi Partilerinin Konferansı'na katılmaktadır.

Romanya Komünist Partisi ve kendi adıma, size, kusursuz yönetici ve parti görevlilerine, Konferans'a tüm katılanlara, sizler tarafından temsil edilen kardeş partilere, ve bu nedenden dolayı, kalpten gelen komünist bir selam ve en iyi dileklerimi yöneltirim.

Romanya Komünist Partisi, Konferans'ın demokratik bir şekilde süre gelen hazırlıklarının, çıkış noktasına yönelik tam eşit-haklılığın, ve açıklığa kavuşturulmuş sorular üzerinde, ortak sonuçlara yönelik karşılıklı saygı ve isteğin kabul edilmesi

ile, Komünist ve İşçi Partileri'nin devrimci dayanışmalarının anlaşılması ve sağlamlaştırılmasının güvence altına alınmasının olası olduğuna ilişkin maddi bir kanıtın getirdiği kanısındadır.

Buluşmamız, tam eşit-haklılığın ve karşılıklı saygının ruhunda, ayrı demokratik şekilde gelişerek, Avrupa-karasında ve dünyadaki durumun temelinde yatan sorular üzerinde kıtanın emekçi kitlelerin ve tüm halklarının savaşı üzerinde geniş çerçeveli bir fikir değiş-tokuşuna ortam hazırlayacak; ve halkların dirimsel çıkarlarının, demokratik haklarının, ulusal bağımsızlık ve egemenliklerinin korunmasındaki, Komünist ve İşçi Partileri'nin rollerini artıracaktır.

Konferansımızın başarısı, Avrupa'da ve tüm dünyada barış ve güvenliğin gerçekleştirilmesini amaçlayan tüm eylemler için özel önemi olan bir etken haline gelecektir.

Değerli yoldaşlar!

29 Avrupa Komünist ve İşçi Partisi'nin Konferansı, dünyadaki ekonomik-sosyal gelişim için, tüm insanlığın talihi için, önemli olduğunu belirtmek istediğim uluslararası çok katlı sıralanmış koşullar altında yapılmaktadır.

Şimdiki gelişimin, diyalektik ve tarihi materyalizmin dünyayı görüş açısının ruhunda yapılan analizi tanıtır ki; dünya devrimci, sosyal ve ulusal bir şekil değişimi içindedir ve kapitalizmden sosyalizme geçiş süreci sürekli hızlanmaktadır. Devrimci ilerici ve anti-emperyalist savaşın tüm dünyadaki gelişmesi; dünya çapındaki güç dengesinde, gitgide daha güçlü bir şekilde ortaya çıkan, temelden değişiklikler sağlamıştır. Bu değişikliklerin ana yönü şudur ki, halklar, eski emperyalist sömürgeci ve yeni-sömürgeci politikaya bir son verme, kendi kader-

lerini kendi ellerine alma ve ulusal zenginliklerine, yeteneklerine egemen olma isteklerine geçerlilik getirmektedirler. Bu değişikliklerin oluşmasında, sosyalist ülkeler önemli bir rol oynamaktadırlar. Yeni toplum düzeninin kurulmasında elde ettikleri başarılarla, barış ve işbirliği amaçlayan dış politikaları ile, günümüz dünyasının bütün tarihsel gelişimine sürekli güçlenen bir etki uygulamaktadırlar. Aynı şekilde önemli bir etki de, emperyalist, sömürgeci egemenliği ortadan kaldırmış olan ve kararlı şekilde bağımsız bir ekonomik-sosyal ilerleme için çaba gösteren gelişen ülkeler ve ulusal kurtuluş hareketleri tarafından uygulanmaktadır. Aynı zamanda, ulusal bağımsızlık, egemenlik ve halkların özgür ve dış-etkilerden uzak gelişimlerini sürdürme haklarını kapsayan, yeni bir politika için savaşımda, işçilerin, köylülerin, aydınların ve diğer sosyal katmanların, kadınların, gençliğin, geniş halk kitlelerinin rolleri gelişmiştir.

Sürekli daha açık bir hale gelmektedir ki, bütün bu süreçler, emperyalizmin eylem alanının sınırlandırılmasına, kuşkusuz gelecekte daha da küçülecek olan etki alanının daraltılmasına neden olmuşlar ve olmaktadırlar. Kapitalist toplumun genel bunalımı sürekli büyümekte ve dünya ekonomisindeki bunalımın da sonucu olarak keskinleşmektedir. Bu, eski, sömürü ve, toplumsal ve ulusal baskı düzeni üzerine kurulu toplum düzeninin kaçınılmaz bir şekilde yıkılmaya mahkum olduğunu ve dünyanın hiçbir kudretinin sosyalizmin tarihi zaferini önleyemeyeceğini kanıtlıyor. Burjuva toplum düzeni, çağdaş emperyalizm, doğal olarak hâlâ bazı olanaklara sahiptir ve ihmal edilmemesi gereken bir gücü temsil etmektedir. Bugünün dünyasında, sosyalist ülkelerin, kapitalist ülkelerin, ve gelişen ülkelerin

bulunduğunu gözönünde tutarsak, barış içinde yanyana yaşama politikası, toplum düzenlerine önem vermeden, tüm devletlerin işbirliği ve uzlaşmalarının geniş kapsamlı bir gelişimini gerektiren, objektif bir gereklilik olarak ortaya çıkar.

Partimiz, günümüz dünyasının eğilim ve verilerini itibara alması koşulu ile, ilerici ve anti-emperyalist güçlerin gezegenimiz üzerinde daha iyi ve daha haklı bir dünya savaşının utkusuna, uluslararası olayların gelişiminin muazzam perspektifler açacağı kanısındadır.

Değerli yoldaşlar!

Romanya Komünist Partisi, uluslararası eylemlerinin tümünü, XI. Parti Kongresi'nin, dünyadaki olayların gelişimlerince bütünüyle onaylanan kararları üzerinde kurmuştur. Devlet partisi olarak, ilk görevimizin, çok yönlü gelişmiş sosyalist toplumu başarıyla kurmak ve bu çerçevede üretim güçlerini geliştirmek ve modernleştirmek, toplumsal ilişkileri yetkinleştirmek; halkın maddesel ve ruhsal yaşam düzeyini yükseltmek; sosyalist demokrasiyi, tüm halkın ülke yönetimine ve kendi geleceğinin bilinçli şekillendirilmesine aktif katkısını sürekli genişlemeye bırakmak, olduğu kanısındayız.

Partimiz eylemlerinin merkezinde, Romanya'da her yönden gelişmiş, sosyalist toplumun inşası vardır. Bu amacın gerçekleştirilmesinde, geçen yıl sona eren beş-yıllık plan süresinde endüstri, % 13'lük bir yıllık gelişme oranı göstermiştir. Ve tarımsal üretim % 25'in üstünde artmıştır. Öğretim, ekonomi ve kültür geniş şekilde geliştirilmiş ve emekçilerin maddi ve manevi yaşam düzeyleri yükselmiştir. Yaşam standardının yükselmesi, gerçek gelirin % 20'nin ve halkın toplu gelirlerinin de % 45'in üzerinde artmış olmaları ile, kesinlikle kanıtlanmıştır.

Gelişen sosyalist bir ülke olan Romanya, yeni beş-yıllık planda da, üretici güçlerinin modernize edilmesi için sürekli çabalar gösterecektir. Ulusal gelirin % 33'ü bu amaç için kullanılacaktır.

Biz, güçlü teknik-maddi bir temel üzerinde kalkınma ile de ülkemizin gelişmiş, sosyalist ülkelerle, dünyanın tüm gelişmiş ülkeleriyle olan farkının kapatılabileceği, ve bu ülkelerin gelişme düzeylerine erişebileceği, gelişen bir ekonominin inşası olmadan sosyalist ve komünist toplumun gerçekleştirilemiyeceği kanısındayız. Şimdiye kadar ulaşılmış sonuçlar, sosyalizmin genel ilkelerini ve genel gerçekleri Romanya'nın özgül koşullarına uygulayan Partimiz politikasının doğruluğunu kesinlikle onaylamaktadırlar.

Aynı zamanda, toplumumuzun yapısındaki değişimlerle birlikte, sürekli olarak üretim ve toplumsal ilişkilerin tamamlanmasına çalışıyoruz.

Emekçi kitlelerin, üretim güçlerinin tüm ulusal zenginliklerin sahipleri oldukları koşullar altında, sömürü ve baskı üzerine kurulu burjuva demokrasisinden kökünden ayrılan, yeni bir demokrasi tipi yaratıyoruz. Bu anlayışla, emekçilerin tüm ekonomik ve toplumsal eylemlerin yönetimine katılmaları için, örgüt çerçevesini oluşturduk. Bütün işletme ve kuruluşlarda, emekçilerin önerileri geçerli olmakta, toplumun her düzeyinde ortak yönetim organları oluşmaktadır.

Yeni, devrimci insancıllığın ilkelerinden hareketle, kültürel çevre'nin genişletilmesi, kitlelerin sosyalist bilinçlerinin geliştirilmesi için sürekli etkiyoruz. Bu amaçla, Yeni Politik Eğitim ve Kültür Kongresi, bilimin ve kültürün en yeni gelişmelerinin temeli üzerinde, insani ruhun yarattığı en değerli şeyin temeli üzerinde, emekçilerin bilgilerinin geniş-

letilmesi için, yeni bir insanın, Romanya'daki sosyalizm ve komünizmin bilinçli ve sadık yapıcılarının, halkların idealleri olan barış ve bağımsızlık savaşımının yorulmaz bir savaşçısının şekillendirilmesi için, geniş kapsamlı bir program kararı aldı.

Değerli yoldaşlar!

Partimiz, temelde yatan ulusal görevlerinin başarıyla üstesinden gelmesinin yanında, aynı zamanda, üzerine düşen uluslararası görevleri de algılıyor ve sosyalist ülkelerle işbirliğini geniş şekilde geliştiriyor.

Her ülkenin ekonomik ve toplumsal ilerlemesinin, Marksizm-Leninizm ilkeleri üzerinde kurulu yeni sosyalist ilişkilerin geliştirilmesi; eşit-haklılığın, her devletin bağımsızlık ve egemenliğine saygının, sömürü ve baskı üzerine kurulu eski düzenin ilişkilerine karşıt olan ilişkiler demek olduğu kanısındayız.

Sosyalist ülkelerin birliğini sağlamlaştırmak ve işbirliğini geliştirmek amacını güden, bütün sorunların ülkelerarası dostluk görüşmeleri ile çözülmelerini ve farklılıkların yok-edilmelerini kesinlikle savunuyoruz. Bu, her ulusun çıkarlarına, sosyalizmin ana amacına, barış ve ilerlemeye uygundur.

Romanya, gelişen ülkelerle de geniş kapsamlı ilişkiler geliştirmektedir. Bu, uygarlık ve ilerleme yolunda, her ulusun özgür, bağımsız gelişimi için, emperyalizme karşı savaşta yerini almaktır.

Aynı zamanda, Romanya, toplum düzenlerine önem vermeden, gelişmiş kapitalist ülkelerle, dünyanın tüm ülkeleri ile, çok-kapsamlı işbirliği ilişkileri kurmakla; görevin uluslararası bölümüne, maddi ve manevi varlıkların dünya değişimine, aktif olarak katılmaktadır.

Bütün politikamızda, sosyalist bir ülke olan Ro-

manya'nın, aynı zamanda gelişmekte olan bir ülke olduğunu dikkate alıyoruz. Bu .gerek sosyalizmin gerekse devletin uluslararası eyleminin yapısında belirli özellikler kazandırmaktadır. Gelişen bir ülkede, sosyalist toplumun yaratılmasının, geriliği en hızlı şekilde ortadan kaldırmak ve ekonomik yönden gelişmiş ülkelere dereceli bir yaklaşma amaçlamak için, tüm halktan büyük çabalar talep ettiği açıktır. Zamanımız bilim ve tekniğinin yeniliklerini kapsayan ilerlemiş materyal-teknik bir temel elde etmenin, ve gelişmiş ülkelerin gelişme düzeylerine erişebilmenin, sosyalizmin başarılı inşasının ve komünizme geçiş için gerekli koşulların yaratılmasının kurallara uygun talebi olduğu kanısındayız.

Hiç kuşku yoktur ki, çeşitli ülkelerin üretim güçlerinin üzerinde bulunduğu değişik yer, yeni toplum düzenlerinin yaratılmasının maddi biçimlerine büyük bir çok-yönlülük getirmektedir. Bu gerçek, gelişen ülkelerin gittikçe büyüyen bir kısmı ekonomik-sosyal yapının sosyalist yolunu seçtikçe, daha da yükseltilmelidir. Bu sorunları doğru olarak anlayabilmek, devrimci savaş için sosyalizme geçiş için, sosyalizmin dünya çapındaki utkusu için, son derece büyük ve pratik anlamlıdır. Toplumun değişmesinin devrimci sürecinde, ülkeden ülkeye üretim güçlerinin durumlarına ve tarihi, toplumsal ve ulusal özelliklere göre değişen, sosyalist savaşın ve toplumsal yapının yeni türleri ortaya çıkacaklardır. Bu farklılıkları dikkate almak, bilimsel sosyalizmi, çağdaş Marksizm-Leninizm'i, yeni pratik deneylerle ve teorik sonuç çıkarmalarla genişletmek, zenginleştirmek demektir.

Tarihi görevini başarıyla yerine getirebilmek; halk kitlelerini, halkı, ekonomik ve toplumsal ilerleme, özgürlük ve ulusal bağımsızlık, dünyada barış

ve işbirliği savaşında örgütleyip yönetmek için; her Partinin, yönetiminde dikkat edilmesi gereken, genel geçerlilikli kuralların ve gerçeklerin hiçbir zaman unutulmamalarının kesinlikle gerektiği kanısındayız.

Değerli yoldaşlar!

Karamızın ve tüm insanlığın yaşamında tarihi önemi olan bir olaydan, Avrupa Güvenlik Konferansı'ndan bugüne, onbir ay geçti.

Açıkça söylememiz gerekir ki, halklar tarafından Helsinki'de imzalanmış olan Belgeye yerleştirilmiş olan umutlar, şimdiye kadar gerçekleşmediler. Avrupa'daki Kara-halklarının bağımsızlığı, refahı ve yaşamının çözümlerine bağlı olduğu çok yönlü ve ağır sorunların çözümü için çok az önlemler alındı, çok az gerçekçi adımlar atıldı. Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı belgelerinin bir bütün oluşturmasının ve onu tümüyle pratiğe uygulamak için, bütün güçle çalışılmasının gerekliliği kanısındayız.

Bundan dolayı, buluşmamızın, karamızdaki durumu temelden gözden geçirmek ve tüm demokratik ve ilerici güçleri, Avrupa'nın bütün halklarını, Avrupa'da ve bütün dünyada güvenlik ve barışın gerçekleştirilmesi savaşımında birleştirmek amacıyla, komünistlere, gelecek için bir yön vermek zorunda olduğu görüşündeyiz. Komünistlerin tarihi görevinin, gerek halkların toplumsal ve ulusal bağımsızlıklarının, gerekse, gezegenimizde sürekli bir barışın güvencesinin sağlanması olduğu gerçeğinden hareket ediyoruz. Bu eylemlerinin iki yönü, ayrılmaz bir bütün oluştururlar.

Avrupa'nın bugünkü politik koşulları altında ve uluslararası düzeyde, silahsızlanma, ve özellikle atom silahlarından arınma savaşımı, komünistlerin ve tüm ilerici anti-emperyalist güçlerin ana görevi-

dir. Hiçbir zaman unutmamalıyız ki, karamızda askeri güçlerin, modern silahların ve atom silahlarının, dünyanın görüp tanıdığı en muazzam donatım yığını birikmiştir. Ortak Pazar Konferansı'na katılan devletlerin askeri bütçeleri, dünyadaki askeri harcamaların % 80'ini oluşturur. Bu, halkların omuzlarında dev bir yük, tüm insanlığın barış, bağımsızlık ve yaşamı için büyük ve sürekli bir tehlike anlamına gelir.

Yumuşama yolunda elde edilen sonuçların, daha işin ancak başında olduklarını gözönüne almalıyız. Dünyada, yumuşamanın yönünü, halkların barış, ve güvenliğini tehlikeye düşürebilecek önemli güçler vardır. Devletler arasında güvensizlik oluşmakta ve keskinleşmektedir; ve bu, gerçek bir güvenliğin gerçekleştirilmesi yoluna yeni engeller koymaktadır. Avrupa'da, varlıkları güvensizliği artıran ve yeni bir savaş tehlikesini ayakta tutan, iki askeri blok karşı karşıyadırlar.

Bundan dolayı, silahsızlanma, ön planda atom silahlarından arınma yolunda, kararlı adımlar atılmadıkça, Avrupa'da ve dünyada güvenliğin gerçekleştirilmesinden söz edilemiyeceği görüşündeyiz. Şu andaki durumdan hareketle, Romanya Komünist Partisi, askeri bir yumuşama ve silahsızlanma için maddi önlemler alınmasının hızla gerçekleştirilmesi için, tüm dünya halklarının çabalarının yoğunlaştırılmasının bir zorunluk olduğu kanısındadır. İki askeri blokun —NATO ve Varşova paktlarının— aynı zamanda kaldırılmaları, yabancı askerlerin başka devletlerin topraklarından çekilmesi, askeri dayanak noktalarının çözülmesi, askeri bütçelerin ve harcamaların indirilmesi, ulusal orduların ve silah varlıklarının azaltılması, ve bu yöndeki diğer önlemlerin gerçekleştirilmesi için; tüm kararlılıkla a-

ğırlık koymak da önemlidir.

Zor kullanılmasını yada zor kullanma tehditlerini bertaraf eden, ve halklara nedeni ve şekli ne olursa olsun bir saldırganlığın veya yabancı bir işgalin kurbanı olmayacakları güvenini bildiren güvenceleri kapsayan, anlaşmaların yapılmasının gerekliliği, gitgide daha hissedilir bir hal almaktadır. Açıktır ki, halklar arasındaki güven, sadece, maddi gerçeklerin, bu yönde ele alınmış pratik önlemlerin sonucu olarak gelişebilir. Bize kalırsa, silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi ve Avrupa'nın bütün ülkeleri arasında bir güven atmosferi yaratılması, karamızda güvenlik, işbirliği ve barışın gerçekleştirilmesi için herşeyi yapma görevi komünistlere düşmektedir.

Aynı zamanda yaşam bizden, fark gözetmelere yada politik koşullara yapışık olmayan serbest ekonomik ilişkilerin geliştirilmesi ve karamızın tüm halkları arasındaki teknik-bilimsel işbirliğinin genişletilmesi için, büyük bir kararlılıkla kefil olmamızı istemektedir. Örneğin trafik sorunu, enerji sorunu, su sorunu, ve çevre kirlenmesi sorunu gibi, çözülmesi gereken, ortak çıkar sorunları vardır.

Romanya, aynı zamanda insancıl sorunlara, kültürel-sanat ve diğer değimlere gerekli önemi vermektedir. Biz, yurt dışında çalışmak zorunda olanlar da dahil olmak üzere, tüm vatandaşa iyi iş ve yaşam koşulları sağlamanın gerekliliğinden hareket ediyoruz. Yapılışında, hiçbir şekilde kültürel bilgilenme de denilen, gemsizliğin ve şiddeti reklam eden, halkların özellikle gençliğin moralini yaralayan faşist ve ırkçı propagandaya izin verilmemesi gereken, kültürel-sanat değiş-tokuşlarının, daha iyi karşılıklı bir tanışmaya götürmesi gerektiğini de dikkate alıyoruz. Komünistler, ilerici ve demokratik

güçler, halklar; sanat ve kültürün dostluğa, barışa, işbirliğine daha iyi ve haklı bir dünyanın yaratılmasına hizmet etmeleri ile ilgilenmektedirler.

Avrupa güvenliği çerçevesinde, Balkan ülkeleri arasındaki iyi komşuluğa, işbirliğinin yeni ilişkilerinin gerçekleştirilmesine, bu bölgenin —Avrupa'daki ve diğer karalardaki diğer bölgeler gibi— barışın ve barış içinde işbirliğinin bir yeri haline getirilmesine gereken önemi veriyoruz. Devletin bağımsızlık ve egemenliğinin, toplumların barış içinde yanyana yaşamalarının gerçekleşmesi için, kesinlikle, Kıbrıs'taki durumun politik çözümünün yanında olduğumuzu ifade ediyoruz. Avrupa ülkeleri ile Akdeniz bölgesinin ülkeleri arasındaki dar, değişken şartlılıktan hareket ediyor ve bu denizin —diğer denizler gibi— bir barış ve işbirliği denizi haline getirilmesini arzuluyoruz.

Aynı zamanda, İsrail'in 1967 savaşının sonucu olarak işgal ettiği Arap topraklarından çıkmasını; Filistin sorununun, bağımsız bir Filistin Devleti kurulması ile çözümlenmesini; bu bölgenin tüm devletlerin bağımsızlık ve toprak bütünlüğünün sağlanmasını gerektiren; Orta-Doğudaki uzun süreli ve haklı barışın gerçekleştirilmesinin, Avrupa halklarını dirimsel derecede ilgilendirdiğini de belirtiyoruz.

Afrika halklarının sömürge egemenliğinin eksiksiz ortadan kaldırılması için savaşını, özellikle Rodezya ve Namibiya halklarının savaşını, aktif olarak destekliyoruz. Güney Afrika'daki ırkçı rejimin kanlı zorlamalarını, tam kesinlikle yargılıyor ve bu iğrenç rejimi ortadan kaldırmak ve Afrika'nın tüm halklarının tam bağımsızlığını sağlamak için, savaşın keskinleştirilmesi gerektiğini ifade ediyoruz.

Karamızın, tüm Avrupa halklarının Komünist

ve İşçi Partileri için, sömürgeciliğin ve yeni-sömürgeciliğin tümüyle silinmesi, tüm dünya halklarına bağımsız, ekonomik ve toplumsal gelişmesi için, kararlı olarak etkimeyi bir onur görevi olarak görüyoruz. Bütün ulusların tam gelişimi uluslararası yaşamda sınırsız etkinlikleri, günümüz dünyasının büyük sorunlarının çözümünde aktif, eşit-haklara dayanan katkıları için koşullar sağlanması, her zamankinden daha önemlidir.

Günümüzün dirimsel önem taşıyan bir sorunu da, geri-kalmışlığın, dünyanın zengin ve fakir ülkelere ayrılmışlığının —emperyalist sömürge ve yeni-sömürgeci politikanın sonucu olarak— bastırılması, yeni bir dünya ekonomi düzeninin yaratılmasıdır. Romanya Komünist Partisi, sosyalist Romanya, tamamen ve bütünüyle, gelişen ülkelerin savaşını desteklemektedirler. Çünkü, onların mümkün olan çabukluktaki ekonomik ve toplumsal ilerlemeleri, tüm devletler arasında haklı ilişkilerin kurulması için gereken çözümler bulunmasının, günümüzün çok acele bir talebi olduğu kanısındadırlar. Temelden alınırsa, geri-kalmışlığın ve uluslararası yaşamda bulunan ekonomik ve politik eşitsizliklerin üstesinden gelme savaşımının, sınıf kavgasının dünya düzeyindeki bir ifadesi olduğu düşüncesine varılabilir. Geçerli olan, az-gelişmiş ülkelerin hızlı ilerlemelerini hedef almadan, devletler arasındaki açıklıkları ve eşitsizlikleri, dünya nüfusunun büyük bir kısmını etkileyen açlık ve sefaleti ortadan kaldırmadan; yeni, hakların korunmasına dayalı yeni bir dünya ekonomi düzeni yaratılmadan; gezegenimizde sürekli bir barıştan söz edilemiyeceği gerçeğidir. Avrupa'da sömürge egemenliğini uygulamış olan ve bundan dolayı, az-gelişmişliğin üstesinden gelmede yardım etme tinsel görevleri bulunan, ekonomik

yönden gelişmiş ülkelerin bulunduğu gerçeğinin incelenmesinde, karamız komünist partilerinin, gerikalmış devletlerin ekonomik-toplumsal ilerlemelerinin hızlandırılmasının desteklenmesi için ortaya çıkmaları görevi, tüm önemiyle beliriyor. Bizim görüşümüze göre, bu, Avrupa komünistlerinin yüksek bir onur görevidir.

Uluslararası ilişkilerin kesin demokratikleştirilmeleri için, önemli, örgütçü bir çerçeve sunan Birleşmiş Milletler'in ve diğer uluslararası örgütlerin rollerinin sağlamlaştırılmaları için, büyüklükleri ve toplum düzenleri dikkate alınmadan, tüm devletlerin, insanlığı uğraştıran ana sorunların çözümlenmelerinde aktif rol oynamaları için, etkimeyi gerekli görüyoruz. Tüm uluslararası yaşamda, dünya karakterine sahip kuruluşların eylemlerine, küçük ve orta-büyüklükteki devletlerin de eşit haklarla katılmalarına daha çok önem vermek gerekir.

Bu çerçevede, paktsız ülkelerin, uluslararası yaşamın demokratize edilmesindeki hareketlerinin oynadığı önemli rolü de dikkatle değerlendiriyoruz.

Romanya Komünist Partisi'nce, uluslararası politik yaşantının iyileştirilmesi için, son derece önemli olan bazı sorunlara değindim; bu sorunların, sürekli komünist ve işçi partilerinin dikkatlerinin merkezinde bulunması gerektiği kanısındayız.

Yüksek tarihsel görevin gerçekleştirilmesi, komünistlerden, her zamankinden daha çok şey istemekte, komünistlerin uluslararası sorunların demokratik ve barışçı çözümü için; bütünüyle eşit haklılığın, ulusal bağımsızlık ve egemenliğin, iç-işlere karışmamanın, devletlerarası ilişkilerde, şiddete ve şiddet tehditlerine başvurulmamasının gerçekleştirilmesi için; her halkın ulusal zenginlikleri, yetenekleri ve yaşamını dış-etkilerden uzak, kendi is-

teğine göre planlaması haklarına saygı için; sürdürülen savaşımın en ön saflarında bulunmalarını gerektirmektedir.

Biz, Romen komünistleri, her partinin kendi işçi sınıfı ve halkı önünde kesinlikle sorumlu olduğu ve bu sorumlulukların üstesinden gelerek büyük uluslararası görevlerinden birini yerine getirdiği düşüncesinden hareket ediyoruz. Partimiz, devrimci yurtseverliğin, kendi halkını sevmenin, onun hayat çıkarlarını korumanın; komünistlerin belirleyici bir niteliği olduğunu dikkate alıyor. Zamanımızda, halkların büyük bir sayısının, bağımsız, özgür uluslar haline geldikleri, gelmekte oldukları; üzerinde gelişmiş ülkeler bulunan Avrupa'da bile, bağımsızlığın korunmasının, ilerici toplumsal güçler ve halklar için önemli bir gereklilik olduğu; sosyalist ülkelerde ulusun, ilerlemede yoğun bir süreç oluşturduğu, yeni yüksek özellikler kazandığı; gerçeklerinin değerlendirilmelerinde, ulusun rolünün küçülmediği; ulusun, insan toplumunun yaşantısında önemli bir yere sahip olduğu ve uzun bir süre böyle bir yere sahip olacağı; açıklığa kavuşmaktadır. Bundan dolayı, herbir halkın özgürlük ve bağımsızlığının korunmasının, her ulusun ilerlemesinin ve gelişiminin yolunda bağımsız ilerlemesi hakkına saygı gösterilmesinin, Partilerimizin en yüksek görevlerinden birisi olduğu açıktır. Hiçbir şekilde, bir partinin, kendi işçi sınıfı ve kendi halkının çıkarlarını koruma çabası, uluslararası dayanışmayı zayıflatan bir davranış, bir dar görüşlülük olarak görülemez. Uluslararası dayanışma kavramı, sadece, her ülkede işçi sınıfının çıkarlarının korunması, her halkın ulusal çıkarlarının ve her ulusun bağımsızlığının ve egemenliğinin gözetilmesi savaşımı ile, örgütsel bağlantılı olarak değerlendirilebilir.

Görüşümüze göre, komünist partilerinin her birinin uluslararası dayanışması ve ulusal görevleri, birbirlerini gerekli kılan, tam diyalektik bir bütündür.

Biz, uluslararası dayanışma deyimini; bu deyimin, gerek sosyalist ülkelerin, Komünist ve İşçi Partilerinin, işçi sınıfının birliğini, gerekse ulusal bağımsızlık hareketlerinin desteklenmesini; emperyalizme, sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeciliğe karşı savaşı; az-gelişmişliğe karşı, yeni uluslararası ekonomik düzenin kurulması, silahsızlanmanın ilerletilmesi savaşını; her halkın kendi yeteneklerinin egemeni olması hakkının korunmasını kapsamına alması sorununu doğuran, dünyada gerçekleşmiş olan muazzam devrimci değişimlerle bağlantılı olarak değerlendiriyoruz. Enternasyonalizm deyiminin, günümüzde; her halkın çıkarlarına uygun olarak, dünyamızın birçok yönlü sorunlarının çözümünde aktif rol oynamayı; tüm ilerici, tüm anti-emperyalist güçlerle militan dayanışmasının sağlamlaştırılmasını; her halkın çıkarlarının gözönünde tutulması ve korunmasını; ve bu temel üzerinde, sosyalizmin toplumsal ilerlemenin genel çıkarlarına hizmetini; şart koştuğu iddia edilebilir.

Romen Komünist Partisi, Marksizm-Leninizm, tüm eşitlik ve her partinin devrimci strateji ve taktiğini, eylemlerini düzenlediği koşullara uygun olarak kendi hazırlaması ilkelerinin temelinde, tüm komünist ve işçi partileri ile ilişkilerin geniş kapsamlı gelişimi taraftarıdır ve bu gelişimi etkilemektedir.

Gerek partilerin eylemlerini düzenledikleri koşulların farklılığı, gerekse dünyadaki toplumsal gelişimlerin yeni verilerinin açıklanması gerekliliği sonucu, komünist ve işçi hareketinde çeşitli görüş

açılarının oluşması olasıdır. Bunların, ilkelere bağlılık ve başkalarının düşüncesine saygı çerçevesinde, Komünist ve İşçi Partileri'nin arasındaki işbirliğine, dayanışmaya ve bağlılığa zarar verebilecek, diğer partilerin politikalarına yönelik eleştirici, azarlama ve bu gibi davranışlara başvurulmadan tartışılmaları normaldir.

Komünist ve İşçi Partileri'nin birçok ülkede yönetici parti olmalarından ve diğer ülkelerde de, ulusal yaşamda gittikçe daha önemli bir rol oynayan önemli politik güçler durumunda bulunmalarından dolayı; günümüzde, uluslararası bir merkezin, her zamankinden daha az mümkün ve gerekli olduğu gerçeğinden hareket ediyoruz. Biz, komünist ve işçi hareketinin dayanışmasının, işbirliğinin ve birliğinin, her partinin, diğer partilerin işlerine karışmanın hariç tutulmasını gerektiren bir bağımsızlığa saygısı üzerinde kurulu olması gerektiği görüşündeyiz.

Hangi noktadan bakılırsa bakılsın, bu tip yeni bir birlik, kesinlikle daha yüksek bir birlik olacak ve Avrupa ve tüm dünyada toplumsal ilerleme, güvenlik ve barış savaşında tam kapsamlı bir dayanışmayı oluşturacaktır.

Değerli yoldaşlar!

Devrimci savaşın gelişimi, komünistler, dünyanın tüm devrimci güçleri arasında sürekli ve sağlam ilişkiler gerektiriyor. Bu ilişkiler, geniş kapsamlı bir düşünce değiş-tokuşu çerçevesinde, bir partiyi belirli bir görüş noktasına zorlamadan, serbestçe gerçekleşmek zorundadırlar. Her zaman için, bilimsel sosyalizmin tüm zamanlar için oluşturulmuş bir doğma olmadığı; tersine, bilimin, insan anlayışının, devrimci savaşın, ve toplumsal pratiğin getirdiği kazanımların sonucu olan, sürekli gelişen

devrimci bir görüş olduğu gerçeğini gözönünde tutmak zorundayız. Her Parti, tüm dünya devrimcilerinin ortak malı olacak yeni deney ve tezlerle, Marksizm-Leninizm'in devrimci hazinesinin genişletilmesine yardımcı olmak zorundadır. Bizim görüşümüze göre, diyalektik ve tarihi materyalizmin yönettiği komünistler, tüm eskiye ve geçmişlere karşı savaşta, gerek devrimci teoride gerekse devrimci pratikte yeninin teşviki savaşında, yeni toplum düzeninin kurulmasında, en ön saflarda bulunmak zorundadırlar.

Romanya Komünist Partisi de, gelecekte, Avrupa'nın ve tüm dünyanın Komünist ve İşçi Partileri ile dayanışma ve işbirliğinin sağlaşlaştırılması için savaşarak, uluslararası komünist ve işçi hareketinde aktif olarak görev alma görevini yerine getirecektir.

Aynı zamanda ortak bir savaşın gelişimi için gerekli koşulların oluşturulabilmesi amacı ile, sosyalist ve sosyal-demokrat partilerle ilişkilerin gelişimi için, birliğin sağlamlaştırılması ve sosyalistler le komünistler arasında gerçek ve tarihi bir yaklaşım için, etkimeyi de gerekli görüyoruz. Bu, çağdaş gelişimin, sosyalizmdeki utkunun ve dünyadaki barışın objektif bir özendiricisidir. Çağdaş yaşamın bir zorunluğu da, ulusal bağımsızlık hareketleri ile, gelişen ülkelerin ilerici partileri ile, tüm demokratik parti ve kuruluşlarla, tüm dünyanın anti-emperyalist güçleri ile, işbirliğinin sağlamlaştırılmasıdır.

Avrupa'da barış ve güvenlik savaşımında, din ve felsefi görüşler dikkate alınmadan, tüm güçlerin, emekçi kitlelerin birleştirilmeleri gereklidir. Romanya Komünist Partisi, Avrupa ve dünyada barış ve güvenliğin, ancak, bugünün olumsuz koşullarını ortadan kaldırmanın, sürekli bir barışa ulaşmanın,

gezegenimizde daha hakçı ve iyi bir devlet yaratılmasının kudretleri dahilinde olduğu bilinci ile, halkların çabalarını yoğunlaştırdıkları ölçüde sağlanabileceği düşüncesinden hareket ediyor.

Romanya Komünist Partisi, Komünist ve İşçi Partileri'nin, diğer devrimci partilerin ve güçlerin, halkların, gitgide büyüyen karalılıkla, Avrupa'da barış ve işbirliği için devletlerin anlaşma ve görevlerinin gerçekleşmesi için, etkiyeceklerine ve böylece insan uygarlığının geleceğine karşı temelde yatan görevlerini yerine getireceklerine olan tam güvenini açıklar.

Konuşmamı bitirirken, Alman Sosyalist Birlik Partisi Genel Komitesine bizi sevindiren konuk-severliği, organizasyonu ve Konferans'ın çalışmalarını gerçekleştirdiği yol ve şekil için, teşekkürlerimizi belirtmek isterim.

⁂

SAN MARİNO KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKANI ERMENEGİLDO GASPERONİ YOLDAŞIN KONUŞMASI

Sevgili yoldaşlar!

San Marino Komünist Partisi Merkez Komitesi, redaksiyon komisyonu tasarısını onaylamış ve delegasyonumuzu, Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi'ni oluşturan yoldaşlarımıza büyük konuk-severlikleri ve başarıyla yaptıkları çalışmalarımızın güç organizasyonu için, ve aynı zamanda bu Konferans'ın hazırlanması ve gerçekleştirilmesinde gösterdikleri çaba için, içten teşekkürlerini ulaştırmakla görevlendirmiştir.

Yine dostluk duygularıyla bağlı olmak üzere, karamızın Komünist ve İşçi Partileri'ni, özel bir önem taşıyan ve önemli yankılar uyandıran bu buluşmada temsil eden yoldaşlarımızı kalpten selamlıyoruz.

Yoldaşlar arasında aylar süren fikir değiş-tokuşundan sonra; yumuşamaya, silahsızlanmaya, halkların özgürlüğü ve bağımsızlığına karşı olan güçler, yenilgiyi kabul etmeseler ve barışı tehdit etmeye devam etseler bile; çalışmamızın barış, halkların işbirliği ve toplumsal ilerleme konusuna yeni bir

gelişme getireceğine emin olan komünistlerin emekçilerin ve demokratların dikkat, bekleyiş, ümit ve emin duygularının çevrili olduğu ve herkesin onayını kazanan Belge ile, bu Konferans'ı toplamış olmaktan dolayı gerçekten kıvanç duyabiliriz.

Farklı politik doğrultulardaki komünistlerin, işçilerin ve emekçilerin, serbest ve bağımsız bir düşünce değiş-tokuşu niteliğini taşıyan ve burada temsil edilen Komünist ve İşçi Partileri'nin hiçbirini birtakım talimat yada zorunluluklara bağlamayan bu buluşmamıza özel bir ilgi beslemelerine karşın, gerici ve tutucu güçler, bir taraftan, gerçeğe kesinlikle uymamakla birlikte, gerçekte olmayan bir dünya organizasyonu varmış gibi göstermek, diğer taraftan buluşmamızın politik etkisini azaltmak, bozmak amacıyla ortalığı karıştırma çabasındadırlar. Fakat bizim, çalışmalarımızın evrelerinin bütün dünya basın mensupları tarafından izlenebildiği, Konferansımızın hazırlık çalışmalarını karakterize eden ve burada da sürdürmekte olduğumuz serbest ve demokratik fikir değiş-tokuşumuz, uyuşan yada farklılık gösteren durumları gün ışığına çıkarmış ve çıkarmaktadır.

Partimiz şu gerçeğin altını çizmek istemektedir ki, bu Konferans'ın, doğrudan doğruya Helsinki'de yapılan ve bütün Avrupa çapındaki güvenlik ve işbirliği Konferansı'ndan sonra yapılması daha doğru ve yerinde olacaktı; fakat bu da büyük ölçüde yumuşama ve işbirliğinin genişletilmesi, barış, güvenlik uğruna yapılan savaşımın sorunlarıyla ilgilenmemiz demek olacaktı.

Anlayış gösterdiğimiz nedenlerden ötürü, bu amaca ulaşılamamıştır; ama Redaksiyon Komisyonu'nun sayısız buluşma ve görüşmeleriyle, bir bel-

ge hazırlanmış ve içinde olumlu gördüğümüz şu görüşlere yer verilmiştir:

Her komünist ve işçi partisi, kendi politik çizgisini saptarken, bütünüyle bağımsız olma hakkına sahiptir.

Partilerimiz arasında tartışma yöntemi, ancak ittifak sağlamaktan ibaret olabilir.

Her komünist ve işçi partisi, kendi ülkesinin politik, ekonomik ve kültürel koşullarını gözönünde bulundurarak, demokrasi ve politik çoğulculuk içinde sosyalist bir toplum kurmak için, olumlu olan kendi stratejisini tanımlaması sözkonusu olduğunda, bütünüyle bağımsız olarak karar verecektir.

İlerleme ve yenilenme konusunda gelişmeler kaydedilmek için, kapitalist ülkelerde komünist, sosyalist, sosyal-demokrat ve hristiyan partilerin işbirliği yapmaları gereklidir.

Her parti, sosyalizme varacak sosyal, ilerici ve demokratik değişikliklere giden değişik yolları, partilerin eşit haklılığını gözönünde bulundurarak ve Marksizm-Leninizm ilkelerinden hareket ederek seçer.

Sosyalist ülkeler, işçi sınıfı ve demokratik güçler, toplumsal ilerleme ve barışın güvence altına alınması savaşına ortak, eşit ölçüde ve özerklik ve bağımsızlıklarını koruyarak katkıda bulunurlar.

Fakat anti-emperyalist ve barışçı güçlerin karşı karşıya bulundukları temel sorun, kapitalist sistemin genel bunalımının atlatılmasıyla bağlantılı olarak, Avrupa'nın ve dünyanın soğuk savaşın karanlık geçmişine geri dönmelerinin önlenmesidir. Bunun önlenmesi için, inanıyoruz ki, yumuşamanın ve barış içinde yanyana yaşamanın, her ülkenin iç-ekonomik ve politik ilerlemesi üzerinde olumlu etkisi olabilmesi için; barış, askeri blokların bozul-

ması, farklı toplumsal düzeni olan ülkelerin işbirliği uğruna yapılan savaşa güç verilmesi gerekmektedir.

Sevgili yoldaşlar!

Geçen yıllardaki sosyal süreçlerin, dünya, Avrupa ve İtalya çapındaki değişikliklerin sonucu olarak, ülkemizdeki güçler dengesinde, işçi sınıfının ve emekçilerin ve orta-sınıfların lehine önemli değişiklikler olmuştur. Bunu İKP'nin utkusuyla sonuçlanan son İtalyan Parlamentosu seçimlerindeki sola kayma da doğrulamaktadır ki, bu seçimlerde Partimiz, San Marino politik yaşamının halkla bağlı şu üç bileşenini işbirliğine getirerek, yeni bir tarihi blok kurma amacıyla, birlikçi bir politika gütmüştür: Komünistler, sosyalistler ve katolikler.

Derin bir ekonomik, politik ve ruhsal nedeniyle de halkın en büyük çoğunluğunun oyunu kazanmış bir hükümet kurmaya yönelik birlikçi çabalara, gösterdiğimiz yoldaki ilerlemeler, tuttuğumuz yolda devam etme konusunda bizi adeta kanatlandırmaktadır ki, bu çabalarda San Marino Komünist Partisi'nin oynadığı rol büyük etkiye sahiptir.

Geleneklerimize ve ülkemizin özelliklerine uygun olarak seçtiğimiz, demokratik ve çoğulcu sosyalizm yolu; halkın ve anti-faşizmin güçlerinin birliği programımız; politik çizgisini ve stratejisini serbestçe kararlaştıran Partimizin, özerklik ve bağımsızlığı; işçi hareketinin ve halkın, barış, yumuşama, barış içinde yanyana yaşama, kurtuluş, eşithakçı ve özgür bir toplum uğruna savaşmakta olan halklar için enternasyonal dayanışması; Partimizin büyümesi, işçilerin ve demokratik güçlerin savaşımının sürdürülmesi ve politik ve toplumsal süreçlerin genleştirilmesi için temel teşkil etmektedir.

San Marino Komünist Partisi'nin vermiş oldu-

ğu temel kararlar; sendika merkezinin yürüttüğü gitgide daha geniş ve kesin savaşımlar, ki bu her iki sendika birliğinin San Marino sendika hareketinde organik bir yönetim anlayışıyla nasıl çalıştıklarının bir ifadesidir; San Marino Hristiyan Demokrat Partisi'ni sarsan bunalım; Hristiyan Demokratlar ve Sosyalistler tarafından kurulmuş olan hükümetin, ülkenin çözülmemiş önemli sorunlarına olumlu yanıtlar getirebilmekteki yetersizliği; bütün bunlar, ülkeye yeni, demokratik, halka dayalı bir yönetim getirilmesi konusundaki önerimizin haklılığını göstermektedir.

Sevgili yoldaşlar!

İçtenlikle ve kardeşlik ruhu içinde, tutumuzu belirtmeye çalıştık.

Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi'ndeki yoldaşlarımıza ve burada bulunmakta olan diğer yoldaşlara tekrar içten dostluk selamlarımızı sunmak isteriz. Şuna inanmış durumdayız ki, bu Konferansımızın çalışmaları, bizim hareketimiz ve bütün Avrupa işçi ve halklarının hareketi üzerinde, olumlu etkiler yapacaktır.

HOLLANDA KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKANI HENK KOEKSTRA YOLDAŞIN KONUŞMASI

Değerli yoldaşlar!

Kuşkusuz ki, günümüzde ve gelecekte, komünist ve işçi partileri arasında geniş bir düşünce ve deney değiş-tokuşunun gerçekleşmesinin büyük önemi vardır. Bu, politik-Büromuzu, Parti heyetindeki görüşmeler sonucunda, bu Konferansa katılmaya itti.

Kapitalist sistem, dünya çapında bir ekonomik ve mali kriz tarafından sarsılmaktadır. Bunun sonuçları, Avrupa'nın kapitalist ülkelerini sarsmaktalar ve gelecekte daha da derin etkileri olacaktır.

Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde, birçok durumda sürekli artan ve her zaman sürekli bir doğaya sahip olan, kitle işsizliği hüküm sürmektedir.

Ve ekonominin bir «dirilişi»nden sözedilirse, bu, ancak zaman içerisinde olabilir. Eski düzeye kadar bir düzelme, mümkün değildir ve kapitalist ekonomistler tarafından bile olanaksız olarak görülmektedir. Bu görünümün kolayca kırılırlığının da, betimlendiği gibi, böyle bir dirilişin, artan silahlanma ve silah ticaretine dayandığına ve böyle bir görüntünün zayıflığının da görüldüğüne ilişkin güçlü

belirtiler vardır.

Bunalım ve şiddeti, burjuva sağcı sosyal-demokrat anlaşıyın iflasını açıklığa kavuşturdu.

Kapitalizmin sağlamlığı üzerine anlatılanlara inanmış olanların çoğu, başında şaşırdılar; ama bugün, komünist anlayışa doğru yöneliyorlar. Sosyal-demokratlar arasında derin bir şaşkınlık hüküm sürüyor; ayrılmalar başlıyor, ve sendika hareketi daha güçlü savaşçı pozisyonlar almaya başlıyor.

Kitlelerde birliğe, topluluk halinde ortaya çıkmaya yönelik baskı, gayet açıkça güçleniyor. Bu, değişik ülkelerde ulusal özelliklere uygun olarak, değişik şekillerde ortaya çıkıyor.

Bugünkü durum, bizim görüşümüze göre, Avrupa'da ve dünyada barış, güvenlik ve ilerlemeye katkıda bulunabilmek için; Marksizm-Leninizm temeli üzerinde perspektif ve görüşler sunabilen tek güç olan Komünist ve İşçi Partileri'nin, esaslı şekilde yönlenmelerini ve ülkelerinin halk kitlelerinin çıkarlarından hareketle, kendi kendilerine, eylemlerini belirlemelerini gerekli kılmaktadır.

Aynı zamanda, Partimiz, bu özgür yönlenmenin ve ortaya çıkmanın temeli üzerinde, komünist partilerin eylemlerini, birinci planda Avrupa'da koordine etmenin ve dayanışmanın şekilleri haline getirmenin gerekli olduğu kanısındadır. Bunun için, resmi ve gayri-resmi karşılıklı ve çokyanlı ilişkilerin geliştirilmesi çok önemli olabilir.

Kapitalistlerin sahneye çıkışı, bunalımın sonuçlarını işçilerin, orta-tabakaların ve tekelci-olmayan, ulusal gereksinmelere yönelik girişimlerin sırtına yüklemek yolundaki vazgeçilmez çabalarla karakterize edilebilir.

Bu amaçla, halk kitlesinin yaşam standartları-

na ve toplumsal kazançlara saldırılar düzenlenir. Enflasyon ilerlerken, kapitalist ülkelerin bir çoğunda, ücretler ve aylıklar dondurulуyor, ki bu, gerçekten halkın satın-alma gücünün önemli bir düşüş göstermesi sonucunu doğuruyor, ve bunalımı keskinleştiriyor.

Yine de, silahlanma yüküne karşı yaşam standardının ve satın-alma gücünün korunması savaşımında, birçok ülkede komünistlerin, sosyalistlerin ve inananların birleşmesi, ümit verici bir gerçektir. Onlar, büyük-tekele karşı, ana gücü oluşturuyorlar.

Bu hareket o derece güçlü ve halk kitlesinde öylesine bir destek buluyor ki; demokratik, ulusal çıkarlara yönelik güçler, haklarını, yöneten güçten isteyebiliyorlar; bu, çalışan kitlelerin çıkarlarının ve ulusal çıkarların, en ön sırada gelen ve en ardıcıl savunucuları olarak, komünist partileri için de geçerlidir.

En tehlikeli eğilim, büyük sermayenin silahlanmaya kaçışıdır. Bu, bunalımın, kapitalistler için normal, fakat barış için son derece tehlikeli olan bir çözümüdür.

NATO ülkelerinde, bugünlerde, silahlanma, gayet hızlı ve gürültülü bir şekilde genişlemektedir. Tüm yaşam standardı, gerçekten de, bu silahlanmaya kurban edilmektedir. Silah alış-verişinin, patlamaya yaklaşan bir gelişiminden bahsedilmektedir.

Bütün bunlar, kapitalist ülkeler arasındaki çelişkilerin keskinleşmesine ve kapitalist dünyada savaş tehlikesi doğmasına neden oluyor.

2. Dünya Savaşı'ndan sonra, ilk kez, Avrupa ve NATO içinde, Kıbrıs için bir savaş oldu. Ondan beri, Avrupa'da, Afrika'da ve Asya'da başka anlaşmazlıklar tehdit ediyorlar.

Avrupa'nın kapitalist ülkelerinde, gerici çevre-

ler, saldırılarını, emekçilerin demokratik haklarına, parlamenter demokrasiye, ve ulusal egemenliğe yöneltiyorlar.

Bu arada, Batı-Almanya'da intikamcılığın geliştiği ve Avrupa içinde ve dışında birçok kapitalist ülkenin sağa yönelik çevrelerine yayıldığı, bir an bile gözden kaçırılmamalıdır. Bu güçlerden, herşeyden önce, sağa yönelik Batı-Alman güçlerinin yönetimini talep ettiği bir Avrupa atom gücü ile, bir Avrupa askeri birliği ile, bir merkezli Avrupa politik birliği ile, silahlanmanın yeni bir dalgasını başlatabilmek için, otoriter politikaya doğru bir zorlama gelmektedir.

Halkın geniş tabakalarının eylemi, Helsinki Konferansı'nın kararlarının uygulanabilmesi için, ana karşı-güç olarak etkili olmak zorundadır. Bu kararlar, kitlelerin, Avrupada yumuşama, barış ve güvenlik, ve bunların geriye döndürülmemesi için olan eylemlerine bir itici güçtür.

Yumuşamaya götürmüş olan ana ögeler; sosyalist ülkelerin barış içinde yanyana yaşam için görüşmelere girmelerinden, bütün sosyalist ülkelerin güçlenmesinden ve Amerikan atom baskısının kırılmasından, Çin-Hindi ve Kore'deki utkulardan, kapitalist ülkelerdeki halk kitlelerinin komünist partilerin yönetimindeki savaşımından oluşmaktadırlar.

Bu, aynı zamanda Avrupa'da barış ve güvenliğe doğru gelişim için, iyimser bir perspektif veriyor.

Avrupa'lı yeni-sömürgeci sermaye ile baskı ve sömürü, Asya'nın, Afrika'nın ve Latin-Amerika'nın bölgelerinde artıyor; ve «kalkınma yardımı»nın aldatıcı-maskesi ile adice gerçekleşiyor.

Kapitalist ülkelerde, çalışan insanların sömürüsü ile oluşan sermayenin gelişen ihracıyla, ulus-

lararası sermaye ve çok-uluslu kuruluşlar, yeni-sömürgeci yolla baskı altında tutulmuş olan ülkeler çevresindeki boğma ve kavrayışlarını güçlendiriyorlar; ve bu, sürekli, yeni savaş yangınları çıkarıyor.

Barış, bağımsızlık ve demokrasi ortak savaşında, yeni-sömürgeci bölgelerde savaşan halk kitleleri ile kırılmaz bağlılık, pratik dayanışma girişimleri şeklinde ortaya çıkmak zorundadır.

İnanıyoruz ki, Fransız Komünist Partisi ile Hollanda Komünist Partisi'nin, çekirdek fabrikalarının —bu teslim ile, atom silahlarının yapımında gerekli temel malzemeye sahip olacak olan— Güney Afrika'daki ırkçı baskı rejimine, teslimine karşı ortak bir eylem taraftarı olduklarının ortak açıklaması ile, dayanışmaya önemli bir katkıda bulunulmuştur.

Asya'da ve başka yerlerdeki özgürlük savaşçılarıyla gerekli dayanışmadan sözederken, komünistlerin ve diğer demokratların faşist rejim tarafından hâlâ vahşice baskı altında tutuldukları, ama bütün bunlara karşın barış savaşımının geliştiği, ve çevresinin genişlediği Endonezya'daki durum unutulamaz.

Amerikan emperyalizminin tarihi bir yenilgi tattığı Vietnam'daki, Angola'daki ve diğer yerlerdeki başarılar, muazzam birer özendiricidirler. Asya'daki, Afrika'daki ve Latin-Amerika'daki barış savaşçıları, böylece, Avrupa'nın kapitalist ülkelerindeki savaşan kitlelerin başarılı tutumları için, büyük ve kahramanca bir katkıda bulunuyorlar. Bu, birinin diğeriyle ne derece bağlantılı olduğunu gösteriyor.

Ortak savaşta, gelecekte, dünyanın diğer yerlerindeki komünist partilerle ve ulusal devrimci güç-

lerle ilişkiler ve fikir değiş-tokuşları oluşturmak gerekli olacaktır.

Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin tutumu, uluslararası komünist hareketin işbirliği ve birliğinin tekrar yaratılması yolunu açmak zorundadır.

Bunun gibi bir Konferansla ve gelecekteki başka buluşmalarla ilgili görüşümüzü, Parti heyetimizin bir memorandumunda ortaya koyduk. Parti heyetimizce, bu Konferans'ın Belgesi, değerlendirilecektir.

Yeni görünüşlerin daha geniş, derinlemesine bir analizi gerçekten gereklidir.

Gelişimler ve aynı zamanda bu Konferans, ciddi ve büyük bir dikkatle hazırlanması gereken, öne doğru adımların atılma zamanının geldiğini kanıtlar.

⁂

İSVEÇ SOL-KOMÜNİST PARTİSİ BAŞKANI LARS WERNER YOLDAŞIN KONUŞMASI

Son yıllarda sosyalist ve anti-emperyalist güçlerin lehinde, etkin, olumlu değişiklikler olmuştur. Bunun en yetkin örneği, ABD emperyalizminin Çin-Hindi'ndeki yenilgisidir. Tarihin daha önce hiç yaşamadığı genişlikteki terör saldırıları ve en gelişmiş askeri teknoloji, halkların direnç isteğini kıramamıştır. Dört Amerikan başkanı, dünya halklarının önünde, ABD'nin yenilmezliğini kanıtlamak için yüzlerce milyar dolar harcadılar.

Buna rağmen iflas ettiler —moral, politik, askeri açılardan— Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarının tarihi utkusu, aynı zamanda, tüm dünya halklarının ve enternasyonal dayanışmanın bir utkusudur. Biz İsveç komünistleri için, Çin-Hindi halklarını, yapıcı çalışmalarında desteklemek, halen en önemli sorunlardan birisidir.

Dünyanın diğer bölümlerinde de emperyalizm, yenilgiler tatmıştır. Eski Portekiz sömürgelerindeki kurtuluş hareketlerinin utkusu, Güney Afrika ülkelerindeki ırkçı rejimlerin gelen yenilgilerini de haber veriyor. Angola'daki halk güçlerinin Güney Af-

rika'lı ve diğer emperyalist paralı askerlere karşı kazandıkları utkuya özel bir önem veriyor; ve burada da, enternasyonal dayanışmanın anti-emperyalist kurtuluş savaşında oynamış olduğu olağanüstü önemli rolün altını çiziyoruz.

Avrupa'da da olumlu değişimler olmuştur. Yunanistan'da, askeri dikta bir yenilgi tattı. Portekiz'de, Avrupa'nın yaşlı diktası devrildi; ve biz, sosyalist ve demokratik Portekiz'in inşası çabalarında, ve kendi ülkelerindeki gericiliğe ve emperyalist karışmaya karşı savaşlarında, Portekiz komünistleri ve tüm diğer ilerici güçlerle dayanışmamızı açıklıyoruz.

İspanya'da faşist diktasını sürdürmek isteyen güçler, daima daha çok yalıtlanıyorlar. Komünistlerin birleşme politikası, tüm demokratik güçlerin, Franko'nun taraftarlarına karşı, sürekli güçlenen bir muhalefette birleşmesine etkin bir şekilde katkıda bulundu. İspanyol demokrasisi ile enternasyonalist dayanışma, mağrur geleneklere sahiptir. Bu geleneği yaşatmak, tüm komünistlerin acil görevidir. Sol Parti-Komünistler, İspanyol yoldaşlarımız için, geçen yıl büyük bir dayanışma toplantısı gerçekleştirdi. Gelecekte de, İspanya'daki yoldaşlarımıza, elimizden gelen her türlü desteği sağlayacağız.

Dünyada ve Avrupa'da değişmiş güç dengesi, geçen yılın yazındaki önemli Helsinki Konferansı'nda da dile getirildi. İntikamcılığın ve soğuk savaşın güçleri, belirli bir geri çekilmeye zorlandı.

Tüm Avrupa devletleri, sınırların dokunulmazlığını kabul etmeyi, şiddet veya şiddet tehditlerinden vazgeçmeyi, diğer devletlerin iç-işlerine karışmamayı, ve insan haklarına ve özgürlüklere saygı göstermeyi, temin ederlerse; bu büyük bir olaydır.

Aynı zamanda, daha büyük bir bilgi değiş-tokuşu, devletler sınırlarını aşan genişletilmiş ilişkilerle ilgili ve ailelerin kavuşma hakları ile ilgili kararları da, pratikte gerçekleştirilmesi gereken önemli ileri adımlar olarak görüyoruz. Bu konuda önemli olan, her bireyin temel haklarıdır.

Ama aynı zamanda, olumlu değişiklikler tesbit ettiğimiz için, hiçbir yanılgımız olmadığını söylüyoruz. Emperyalizm, karakterini değiştirmedi ve hâlâ dev bir güç potansiyeline sahiptir. Avrupa'da, Helsinki'nin Sonuç Anlaşmaları'nın birçok noktasının yaralandığını; ABD ve NATO'nun, açıkça diğer devletlerin iç-işlerine karıştıklarını görebiliyoruz. Portekiz demokrasisinin tehdidi birçok örneklerden sadece biridir. Üçüncü dünyanın birçok devletlerinde, emperyalizm, yüzünü çok daha açık bir şekilde gösteriyor; sadece, ABD emperyalizminin en büyük sorumluluğu taşıdığı, Şili'deki barbarca baskıyı örnek olarak göstermem yeterlidir.

Bütün bunlar, barış, özgürlük, demokrasi ve sosyalizm için, daha uzun ve zor bir savaşım sürdürülmesi gerektiğini gösteriyor. Bu savaşta, enternasyonalist dayanışma, çok önemli bir rol oynuyor. Biz İsveç komünistleri, proletarya enternasyonalizmi'nin taraftarlarıyız; ve tüm özünü yanlış açıklama çabalarına karşı, kararlılıkla karşı çıkıyoruz. Proletarya enternasyonalizmi, bizim, diğer ülkelerdeki sınıf kardeşlerimizi, dayanışma faaliyetleri ile aktif olarak desteklemeye çalışmamız demektir. Aynı zamanda, proletarya enternasyonalizmi, her partinin ve her hareketin kendi kendine karar verme hakkına saygıyı ve politikasını, taktiğini ve stratejisini karışma olmadan kendi kendine tespit etme egemenliğini de kapsar. Bunun, bu Konferans'ın belgesinde bu derece açık olarak belirtilmesi mü-

kemmeldir. Proletarya enternasyonalizmi, hiçbir şekilde, özgür ve açık bir tartışmaya, dostça bir birliğe, karşı değildir.

Böyle açık bir tartışma, sadece sosyalizmin, gelecekteki geçerlik olarak kapitalist ülkelerdeki halklara sürekli yaklaşmasından dolayı kaçınılmaz değildir. Sosyalizm üzerine tartışma, gittikçe açık ve ayrıntılı olmaktadır. Burada olumlu bir nokta var. Sosyalizme karşı duyulan, gelişen ilgiyi, yokluklardan ve sorunlardan kaçmayan, tarafsız ve bilimsel bir şekilde karşılamak zorundayız.

Komünistler, bütün zamanlarda, demokratik hak ve özgürlükler için, ve bu haklara saldırmak isteyen herkese karşı savaştılar. Bundan dolayı, sosyalist demokrasinin sorunlarına büyük özen gösterilmesi gerekir. İsveç Partisi, demokratik hakların derinleştirildiği ve sosyal yaşamın tüm bölümlerine yayıldığı bir sosyalizmin taraftarıdır. Biz, tam bir örgütlenme ve fikir özgürlüğü taraftarıyız. Fikirler hiçbir zaman cezalandırılamaz.

Biz, üretim ve toplumsal yaşamın sorumluluğu ve katkısı ile, emekçilere, planlı sosyalist ekonominin getirmiş olduğu dev demokratik kazanımların bilincindeyiz. Stalin zamanında, hatalar üzerinde tartışma, gerekli bir öz-eleştiri ve büyük bir ilerleme demekti. Demokratize olma süreci, ilerlemek zorundadır. Bundan dolayı, halen varolan demokratik hakların sınırlandırmalarını ve yetersizliklerini öz-eleştirici bir tavırla tartışmak zorundayız. Böyle bir eleştiri, olumsuz değildir; sosyalizm etrafındaki ilgimiz ve itinamızın bir ifadesidir.

Sol Parti-Komünistlerin, yoldaş partiler arasındaki ilişkilerle ilgili görüşü, son Parti Kongremiz'ce belirlendi. Sol Parti-Komünistler, tüm komünist partilerle, ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketle-

riyle ve tüm diğer ilerici güçlerle, ilişki ve işbirliği arzuluyorlar. Bu işbirliği için yeni şekiller bulmanın gerekli olduğuna inanıyoruz.

Güçlendirilmiş bir fikir ve deneyim değiş-tokuşu büyük bir rol oynayabilir; ve bu tip ortak noktalardan hareketle, bir sıra teorik ve politik sorunların tartışılabilmelerine, ilgili partilerin çalışmaları için bu tartışma sonuçlarının değerlenmesine götürebilir. Biz, maddi sorunlar için ortak eylemlerin de taraftarıyız. Şili, İspanya ve Vietnam'daki yoldaşlarımız için, dayanışma eylemleri veya uluslararası kuruluşlara karşı ortak savaş, örnek olarak gösterilebilir.

Komünist partilerin bir dünya konferansı konusunda, son Parti Konferansımız, fikrini şöyle belirtti: Partimiz, sadece, konferansın, anti-emperyalist savaşın ve hareketin birliğinin güçlenmesine gerçekten katkıda bulunması koşulu ile; komünist partilerin dünya konferansına çağırılmalarının lehinde olduğunu açıklar. Günümüzdeki durumda, bir konferansa çağırılma, çelişkilerin yok edilmesine olumlu bir katkı olarak değerlendirilemez. Birçok komünist partiden katılmaları, beklenemez. Çünkü, bu hazır olmadıkları bir politik tavır-alışı olarak görülürdü.

Bugünkü değerlendirmemiz değişmemiştir. Uluslararası dayanışma, kendisini şimdiye kadar olduğundan daha geniş kapsamlı ve yok-yönlü şekillerde gösteriyor. Kuvvetli ve vuruş-gücü, kendini, hepsinden önce, Çin-Hindi halkları için dayanışmada kanıtladı. Çin-Hindi için dayanışma eylemleri, birçok açıdan örnek vericidir. Hepsinden önce ulusal, ve toplumsal kurtuluş hareketleri ile olan dayanışma eylemleri; birçok ülkelerde, işçi hareketinin eski geleneklerinin sadece bir devamı olarak değil,

aynı zamanda bir yenilenmesi olan, bir yoğunlukla ve düşünce zenginliği ile çalışıyorlar. Geleneksel biçimler, hızlı, maddi, politik tepkilerle tanımlanan, yeni eylemlerle zenginleştiriliyorlar.

Çeşitli sol-güçler, bu yenilenmeye önemli katkılarda bulundular; ve uluslararası dayanışma çalışması, birçok ülkelerde, onlarla geniş işbirliği olmadan başarıyla gerçekleştirilemez. Bu çerçeveye, genç kuşağın genellikle ana gücünü oluşturduğu, sosyalist amaçlı çeşitli örgütler ve hareketler giriyorlar. Genç kuşak, zamanımızdaki uluslararası dayanışmada, özellikle aktif bir rol oynuyor. Bu şekilde dayanışmayı geliştirmek, gittikçe daha da gerekli oluyor; çünkü anti-emperyalist savaş, her yerde, sürekli olarak saldırı ve savunma noktalarını geliştiren, ve en acımasız şiddet ve baskıyı durumu sarsıldığı zaman kullanmaktan çekinmeyen bir rakiple karşı karşıyadır.

Gelecek yıllar, kuşkusuz ki, uluslararası kuruluşların gelişen güçlerine, ve tüm emekçilere karşı daha büyük saldırılarına tanık olacaklar. Avrupa'nın kapitalist bölümündeki komünist partilerin önemi, en yüksek derecede, bu uluslararası kuruluşlara karşı çıkma yeteneğine bağlıdır. Bu alanda, ilerlemelere erişildi; fakat bunlar, daha çok yetersiz. Bugün çok-uluslu anonim şirketler, üstünlüğe sahiptir.

Çok-uluslu, aslında kötü bir tanımlamadır; çünkü, en büyük kuruluşların arkalarında, çıkarlarına uygun olarak ve güçleri temelinde, en büyük ve önemli kuruluşların % 70'ini kontrol eden emperyalist ülkeler, hepsinden önce ABD bulunuyor. Partilerimizin, gerek komünist partilerin muhalefette bulunduğu gerekse hükümet partisi oldukları ülkelerdeki işbirliği için, burada etkin biçimler bulmak

zorundayız. İşbirliğinin böylesine bir şekillendirilmesi, durumdan duruma, hangi kuruluşlarla ve hangi sorunla ilgilenildiğinden bağımlı hale getirilmelidir.

Bu savaşımında, sendikal düzeydeki işbirliğini çok aşan görevlerin bulunduğunun altını çizmek istiyoruz. Ortak politik çalışma olmadan, uluslararası kuruluşlara karşı savaşım, dar-görüşlü olacak ve yenilgilere sürükliyecektir. Fakat aynı zamanda, savaşımı daha başarılı geliştirmek için, politik çabada, uluslararası sendikal organizasyonların, bunların meslek örgütlerinin, ve özellikle direk olarak uluslararası kuruluşlardaki tek tek kuruluşların işbirliğinin genişletilmesinin, nasıl bir temel anlamı olduğunun altını yeterince çizmek olanaksızdır. Doğaldır ki, uluslararası sendika hareketinde, değişik akımların sendikal işbirliği eğilimlerini, sevinerek, memnunlukla karşılıyoruz. Fakat aynı zamanda, soğuk savaş günlerinden kalan tutumun da halen tümüyle ortadan kaldırılmamış olduğu, açıkça söylenmelidir.

Uluslararası kuruluşlarla, politik ve sendikal düzeyde savaşmak zorunludur. Bu, her ülkenin ulusal egemenliğini ve işçilerinin çıkarlarını korumak için, sadece kuruluşların içinde değil, tüm sınırları aşan bir maddi işbirliği ve sınıf dayanışması demektir.

Komünist Partiler'in işbirliği, burada sadece savunma eylemleri olarak ortaya çıkmak değil; uluslararası kuruluşların eylemciliğinin engellenmesi için, kendi ülkelerindeki bir değişiklikle ilerlemek zorundadır. Bu konuda bir deneyim değiş-tokuşu, görüşümüze göre çok önemlidir. Tartışmalar için değerli uyarılarda bulunulabilir ve ülkenin özel ko-

şullarına uygulanması için tepiler (güdüler) verebilir.

Bu işbirliği, tüm ücretli işçilerin katılabileceği ve seferber edileceği şekilde gerçekleşmelidir. Tüm sendikal örgütlerin birleşmesi ve bu işbirliğinin örgütlenmiş politik bir destek bulması, özellikle önemlidir. Bu destek, komünist partilerince sağlanır ve burada komünist ve sosyal-demokrat parti örgütleri özel sorumluluğu olan bir rol oynarlar.

Bugünkü uluslararası sosyal-demokrasi, son derece parçalanmış bir görüntüdedir. Birçok ülkelerde, sosyal-demokrat ve sosyalist partiler, ortak bir program temelinde ve maddi hedefler için, komünistlerle çalışıyorlar. Diğer ülkelerde ise, yaşlı, hâlâ yaşıyan bir anti-komünizmin üsleri olarak ortaya çıkıyorlar. Fakat komünistlerle sosyal-demokrat partiler arasındaki genişletilmiş ilişkiler, sadece komünist partilerin gelişen gücü ile ve sosyal - demokrasinin birçok ülkede çıkmaza girmiş olması ile ilgili değil. Bu durumdan kurtulmak ve ücretli işçilerin isteklerini karşılayabilmek için, işbirliği, gittikçe daha çok tarihi bir gereklilik haline geliyor.

Sosyal-demokrat partilerin çoğunluğu, bununla birlikte, hâlâ politikalarının kapitalist toplum düzenine uydurulması ile, çıkmazdan kurtulmaya çalışıyorlar. Bundan dolayı, yoldaş partilerle işbirliği, onlar için başvurulabilecek bir çaredir. Fakat bu, aynı zamanda, ikinci safhada, işçilerin ve memurların temel çıkarlarının ele alınmaları ve bunalımlarla sarsılmış toplumu korumanın, ana-dilek olarak kalması demektir.

Sosyal-demokratlarla komünistler arasındaki ortak çalışmanın sağlam bir temele dayanabilmesi için, bu çizginin gerçekleştirilmesi gerekir. Halkın çıkarları için her gerçekçi ortak etkimeyi, bu yolda

bir adım olarak görüyoruz. Bu, özellikle, burada barışın, güvenliğin, işbirliğinin ve toplumsal ilerlemenin güçlenmesi için yapılan gerçekçi önerilere denk geliyor.

Sol Parti-Komünistler, İsveç işçi sınıfının tarihi hedefine ulaşmasını —tüm insanlara amaçlı bir iş ve günümüzde ve gelecekte güveni güvenceleme, toplumsal yaşamın tüm kesimlerinde etkin olabilmeleri için demokratik hak ve özgürlükleri koruma ve geliştirme olanaklarını açan sosyalist bir toplum— enternasyonal çabasında ana görevi olarak görüyor.

Böylece, tüm halklara hakçı ekonomik ilişkilerin mantıklı bir sonucu olarak layık olacak bir dayanışma için, sonuca varıcı ön-koşul yaratılmış olacak.

Dünyanın endüstri ülkeleri ile ulusal zenginlikleri sömürülen halkları arasındaki uçurum, uzun sürede, ancak yeni sosyal ön-koşullarla kapatılabilir.

Bununla ilgili olarak, bu Konferans'ın barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşımının önemli ortak sorunlarını ele aldığını ve bunlara belirli bir pozisyon aldığını bir kere daha vurgulamak isteriz. Aynı zamanda halkların, gelişim yollarının ve toplum düzenlerinin özgür seçimi konulu sınırsız hakkı iyice belirtildi; fakat tarihi amaca ulaşmak için bu iki hareket noktasının her zaman birbirlerine bağlanmasının zorunlu olduğunun, yeterince altı çizilemez. Bu, gerek partiler arasındaki ilişkiler, gerekse devletler arasındaki ilişkiler için geçerlidir.

Bütün halkların barış içinde yanyana yaşama hakları, aktif bir barış-savaşı ile korunmalıdır. Barış politikasının temelleri; bu ulusal kendi kendine karar verme hakkına saygı gösterilmesi, egemen

devletlerin iç-işlere karışmama ve devletlerin, devletlerarası sorunların çözümü için savaşa başvurmalarını kapsayan, karşılıklı üstlenmelere varmaları olmalıdır. Böyle bir politika, anti-emperyalist savaşa yöneltilmiştir ve sürekli olarak gerçekçi şekillerde kendini belirtmek zorundadır.

Özellikle şimdi dayanışmamız, Latin-Amerika'nın ezilmiş halkları için, Şili, Uruguay, Brezilya, Bolivya ve Paraguay halkları için geçerlidir. Bu dayanışma, sadece, işçi hareketinin içindeki ve dışındaki tüm sol-güçleri kapsayan, örgütlü, bilinçli bir hareketin yaratılmasında etkili olabilirsek başarılı olabilir. Güney Afrika'daki, şimdi tüm dünyada değerlendirilmesi yapılan son olaylar; protestoları, Güney Afrika'nın, Zimbabwe ve İsrail hükümetlerinin ırkçılığına ve baskı politikasına karşı yönelen politik eylemlerin izlemesi gerektiğini kanıtlayan birçok örnekten, sadece bir tanesidir. Ortak anti-emperyalist savaş, barış güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme'nin, bütün halklar için değiştirilemeyecek bir gerçek olduğu bir Avrupa'ya ve dünyaya götürmektedir.

Sol Parti-Komünistler, ileride de tüm komünist partilerin ve ilerici hareketlerin işbirliğini ve eylem birliğini geliştirmek ve derinleştirmek istiyor. Uluslararası işçi hareketinin savaşı, barışın güven altına alınması için, ulusal kendi kendine karar vermek hakkı için, bütün halkların güvenlik ve toplumsal ilerlemeleri için, sonuca varıcıdır; ve bu niteliğini korumaktadır. Burada, ağırlık noktasının, halkların barışını ve bağımsızlığını tehdit eden güçlere —saldırgan emperyalist devletler ve büyük uluslararası kuruluşlar— karşı ortak eylemlerde bulunması zorunludur.

Avrupa'nın 29 Komünist Partisi'nin temsilcile-

rinin hazırladığı «Avrupa'da Barış, Güvenlik, İşbirliği ve Toplumsal İlerleme için» belgesinin başlangıcında, partilerin; her partice, her ülkenin sosyal, ekonomik ve politik koşullarıyla ve ulusal özelliklerle uyuşma içinde, özgür ve bağımsız olarak hazırlanmış bir politik çizginin temelinde, işçi sınıfının, demokratik güçlerin ve halk kitlelerinin çıkarlarına uyan, barışın, demokrasinin ve toplumsal ilerlemenin hedeflerinin gerçekleşmesine götüren; ardıcıl bir savaş sürdürme kararlılığı, açıkça ortaya konuldu.

Komünist partilerin işbirliğinin bu temeli ve konulmuş amaçlar, İsveç Sol-Komünist Partisi'nin Parti Kongresi'nin, Parti Programı'nda ve özel açıklamalarda kararlaştırdıklarına uyuyor. Elimizde bulunan belge, çok önemli olduğu kesin olan sorunları işliyor; fakat katılan partilerin ortak politikasını kararlaştırmak için herhangi bir çaba getirmiyor. Tüm benzer belgeler gibi, bu da, partilerin birleşebildiği noktaların kapsama alınması ile oluştu.

Çalışmalar süresinde, Parti Yönetimimiz, sürekli olarak Belge'nin ana fikirlerini tartışma olanağını buldu; ve bu arada, bunların, İsveç Sol-Komünist Partisi'nin Parti Kongreleri'nde kararlaştırılmış fikirlere uydukları kanısına vardı. Yürütme Komitemiz, Parti Yönetimi'nin emri ile, İsveç Sol-Komünist Partisi'nin Belge'yi kabul edebileceğini bildiriyor. Fakat her zaman olduğu gibi, yine de vurgulamak isteriz ki, barış, ulusal kendi kendine karar verme hakkı, ve sosyalizm savaşında önemli olan; belgelerin kabulü değil, tüm ülkelerin işçi sınıfının ve işçi hareketinin kapitalizme ve emperyalizme karşı savaşta gerçekçi bir işbirliğidir.

⁂

İSVİÇRE EMEK PARTİSİ POLİT-BÜRO ÜYESİ VE MERKEZ KOMİTESİ SEKRETERİ JAKOB LECHLEİTER YOLDAŞIN KONUŞMASI

Delegasyonumuz, yoldaş partilerin tüm delegasyonlarına Merkez Komitemizin, bütün parti üyelerinin ve benim, ailevi sorunlar yüzünden Konferans'a katılamayan Başkanımız Jean Vincent yoldaşın gönülden selamlarını iletir.

Dünyada uzun süre eşsiz bir yer almış olan İsviçre kapitalizmi, 30 yıllık bir yüksek-konjonktürden sonra, bugün kendisini, bir yandan sosyalist ülkelerin sürekli ekonomik gelişmesinin ve gücünün, diğer yandan kapitalist dünyanın genel, politik, ekonomik, toplumsal ve moral bunalımının karşısına koyuyor. Kapitalist dünya ile ideolojik, ekonomik ve politik yönlerden sıkı bir bağlantısı olan İsviçre, biraz geciktirildi ama, sonra, hızlı bir tempoyla kapitalist bunalım tarafından sarıldı. OECD'nin bir bültenine göre, Avrupa'da en sert darbeyi yiyen ülke oldu. Bazılarının arzuladığı, ilerlemenin sıfıra eşitlenmesine erişildi; ve hatta kısmen geçildi. Birçok işletme kapılarını kapattı yada daha güçlüleri tarafından özümlendi. 200.000'in üzerinde iş-yeri kısa süre içinde yokoldu. Ortalama 120.000 emekçi, tam

yada yarı-işsiz; ve 100.000 civarında yabancı işçi, ülkeyi terketmek zorunda kaldı. Kadınlar, gençler, yaşlı işçiler ve yabancı işçiler, bu durumun esas yükünü çekiyorlar. Gerçek ücret artışları, istisnalardır; ve işçiler, ne olursa olsun başarıya ulaşamadan, basit pahalılık dengelemesi için savaşmak zorunda bırakıldılar. İşletmelerdeki yükseltilmiş çalışma temposu, işçilerin, sonuçlarını taşımak zorunda bırakıldığı, sadece girişimcilerin kâr ettiği bir üretim artışına neden oldu. Hızla keskinleşen bunalım, birçok işçiyi ve örgütlerinin bazılarını gafil avladı. Çalışan halka yaşam standardının yükselmesini getiren 30 yıllık yüksek konjonktür, «iş-barışı» ve «sosyal eşitlik» üzerinde, birçok yanılgılar yarattı; ve işçileri, onların talepleri için savaşa pek hazırlamadı.

Anti-demokratik önlem girişimleri ve bazı bölgelerde ilerici güçler için meslek yasakları artıyor.

Sadece en yüksek kârın elde edilmesine yönelik hatalı ekonomi politikasına karşı Partimiz, bir yıl önce, 90.000 imza ile hazırlanan, pahalılığa, enflasyona ve işsizliğe karşı, bir halk girişimi ile, ciddi ve olumlu bir seçenek getirdi. Girişim, tröstlerin ve tekellerin güçlerinin sınırlanması ile; tam çalışma güvencesi ve gerçek ücretlerin yükseltilmesi ile; fiyatların, kârların ve yatırımların kontrolü ile; genel bir sosyal güvenlik sisteminin yaratılması ile; büyük gelirler için vergilerin yükseltilmesi ile; ekonomiyi, girişimcilerin azınlığının hizmetine değil, adım adım halkın hizmetine sokmaya yönelik; bir sıra önlemi öngörüyor. Böylece biz, işçilere, bunalımı bir kader olarak kabul etmeme, tersine savaşa girişme yolunu gösteriyoruz.

Partimizin politikası, işçi sınıfının birliğini sağlamaya ve geniş, tekelci-olmayan bir cephe yaratmaya yönelmiştir. Biz, emekçilerin hakları için sa-

vaşta, tekel talep etmiyoruz; tersine, her zaman diğer ilerici güçlerle işbirliği yapmaya ve onların girişimlerini desteklemeye hazırız. Örnek olarak, Parti'nin durmadan birliği savunduğu Genf'te varolan sol-birlik, Genf'in en önemli politik, sendikal ve sosyal örgütlerini kapsayan bir «bunalıma karşı emekçiler birliği»nin yaratılması ile genişletildi. Tessin Kantonu'nda kısa süre önceki seçimlerde, Sosyalist Parti, Bölgesel Sosyalist Parti ile Partimiz arasında, sola önemli başarılar getiren bir sol birlik oluştu.

Barış, yumuşamanın derinleştirilmesi, ve silahsızlanma sorunu, özellikle İsviçre gibi küçük ve tarafsız bir ülke için özel bir önem taşımaktadır. Ülkemizin de olumlu bir rol oynamış olduğu Helsinki Konferansı, bundan dolayı küçük ülkelerin de güvenliği için önemli bir ileri adımdı. Fakat ne yazık ki, burjuva basın ve kitle haberleşme araçları ile, sistemli bir şekilde Helsinki kararlarının önemini azaltma ve kısmen güçlendirilmiş anti-komünist kışkırtma için kullanma çabalarını tesbit etmek zorundayız. Bu, yumuşamann sağlamlaştırılıp geliştirilmesinin, politik yumuşamadan askeri yumuşamaya geçilmesinin, ne derece gerekli olduğunu gösteriyor. Bunalımın tüm yükleri emekçilerin omuzuna yüklenmeye çalışılırken, sosyal giderler kısılırken, ve tüm halkın çıkarlarını ilgilendiren önemli görevler için —devlet kasası boş olduğundan dolayı— araçlar eksikken; her yıl, 2.8 milyar, askeri bütçe için harcanıyor. Bu, Avrupa güvenliğinin güvence altına alınmasının, silahlanma giderlerinin kısılmasının, bunların sayesinde halkların mutluluğunu yükseltmek amacını güden sosyal görevler için araçlar oluşacağından, bütün halkların çıkarlarını ilgilendirdiğini açıkça gösteriyor. Tarafsız ül-

keler, bu konuda aktif bir barış politikası ile önemli katkılarda bulunabilirler.

Partimiz, her zaman diğer ülkelerin, halkları ve bağımsızlıkları için savaşan halkların ve işçi sınıfının yanında olmuştur. İsviçre Emek Partisi, bugün de, tüm dünyanın zengin deneyimlerinin kendi eylemlerini, özendirip yönettiği, komünist ve işçi hareketi ile olan tam dayanışmasını güçlendiriyor. Fakat aynı zamanda da; sınırları, ortak düşmana karşı ortak savaşın gerekliliği ile verilmiş olan, eleştirme, değerlendirme, ve karar verme tam özgürlüğünün de altını çiziyor. Dayanışmamız özellikle bugün hâlâ faşist bir dikta altında kıvranan Şili ve İspanyol halkları ve kendi hakları için savaşan Filistin halkı için geçerlidir.

Önerilen Belge'yi kabul ediyoruz. Partimiz, kendisince tespit edilmiş politikanın temeli üzerinde ve ülkemizin maddi koşullarında, bu ortak hedefler için olan savaşıma katkıda bulunacaktır.

Özellikle, Alman Sosyalist Birlik Partisi'ne, Konferans'ın hazırlanmasındaki büyük çabaları ve daimi örnek olacak çalışma koşullarından dolayı, teşekkür ediyoruz. Biz, her partinin eşit-haklılığının korunması ile, bütün çalışmayı nitelendirmiş olan ve tüm partilerin verimli bir işbirliğinin temelini oluşturan demokratik tarza saygı gösteriyoruz.

***

SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ LEONİD BREJNEV YOLDAŞIN KONUŞMASI

Sevgili Yoldaşlar!

Sovyetler Birliği Komünist Partisi delegasyonu, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Toplantısı'na katılanları candan selamlar. Sizlere, 15.5 milyon Sovyet komünistinin kardeşçe dostluk ve savaşımcı dayanışma duygularını getiriyoruz. Ayrıca, Alman Sosyalist Birlik Parti'li yoldaşlara ve şahsen Honecker Yoldaşa, toplantımıza gösterdikleri dikkat ve mükemmel organizasyon için teşekkür ederiz.

Bu salonda, Avrupa'nın 29 Komünist Partisi'nin yönetici temsilcileri toplanmış bulunmaktadır. Burada, emekçi halkın hakları için, yeni ve adaletli bir toplum için, gerçekten sürekli bir halklar-arası barış için savaşa yaşamlarını adamış insanlar biraraya gelmiştir. Taktik ve stratejilerini, ülkelerindeki somut duruma uyduran partilerimiz, çeşitli koşullarda çalışıyorlar ve çeşitli görevleri çözüyorlar. Fakat hepimiz, aynı savaşın neferleriyiz; hepimiz, bir doğrultuda hareket ediyoruz; ve bizi, hepimizi, ortak kutsal son hedefimiz birleştiriyor. Bundan dolayı, biz Avrupa'lı komünistler için, bir fikir değiş-to-

kuşu yapmak; ve Avrupa'da barış, işbirliği, güvenlik ve toplumsal ilerleme gibi önemli ve güncel bir konuyu görüşmek, ortak davamızın çıkarları açısından, yararlıdır.

Berlin'de toplanmış olmamıza, bir ölçüde sembolik bir anlam verebiliriz. Hitler faşizminin yıkılışının tamamlandığı şehir; daha 30 yıl önce harabeler içinde iken, bugün sosyalist doğuşun, yeşermenin ve sağlam ilerlemenin mükemmel bir örneğini veren bir şehir. O, bugün Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin; Alman Sosyalist Birlik Partisi'nin IX. Kongresi'nin yeniden ortaya koyduğu gibi, tüm düşünce ve çabasını komünist gelecek adına, barışçı bir esere yönelten bir devletin başkentidir.

Ve şimdi bu Berlin, halklarına barışın ve toplumsal ilerlemenin yeni çevrenlerine giden yolları önermek için toplanmış olan, Avrupa komünistlerini konuk-severce kabul ediyor. Bu, gerçekte, Avrupa'daki tarihsel değişimlerin çok belirgin bir göstergesidir.

Karamız bugün artık, otuz yıl önce yıkılmış, kana bulanmış, yıkılmış bir şekilde 2. Dünya Savaşı'ndan çıkan Avrupa değil. Hatta 10-15 yıl öncesinin, soğuk savaş devresinin Avrupa'sı bile değil. Sınıf savaşlarının durumu, uluslararası çapta ve birçok devletlerin içinde değişti. İşçi sınıfının ve onun öncüsünün, Komünist Partiler'in, Avrupa'nın toplumsal yaşamında rolü, güçlü bir şekilde arttı.

Avrupa halklarının bugün ulaştıkları durum, herşeyden önce, faşist saldırgan ve zalimlere karşı verilen kurtuluş savaşının bir sonucudur. Milyonlarca insan, bu savaşta yaşamlarını verdi. Avrupa'nın yenileşmesine kendi katkılarını yaptılar. Bunu hiçbir zaman unutmayacağız.

Bugünkü Avrupa, önemli ölçüde, Kara'nın be-

lirli sayıda ülkelerinde, sosyalizm ve komünizmin başarılı bir şekilde kurulmasının bir sonucudur. Bu sosyalist ülkelerin uluslararası alanda sürdürdüğü kararlı ve şaşmaz barış savaşımının da bir sonucudur.

Avrupa'nın yeni durumu, aynı zamanda, burjuva ülkelerinde, işçi sınıfı önderliğinde emekçilerin gelişen sınıf savaşımının, toplumda daha geniş çevrelerin sürekli bir barış için verdikleri savaşımın, bir sonucudur.

İçinde yaşadığımız zamanın, önemli ayrı bir karakteristiği, Avrupa'daki bu dönüşümlerin, kapitalizmin genel krizinin derinleştiği bir ortamda gerçekleştiği olgusudur. Burada vurgulamak gerekir ki, bu, sadece ekonomik değil, aynı zamanda bir politik ve moral krizidir. Kriz, kapitalizmin geleceği olmayan bir toplum olduğunu, kitlelere daha fazla göstermektedir; ve bununla, diğer yolun, sosyalist yolun yanlılarını artırmaktadır.

Bu kriz, ne emperyalistlerin askeri-politik bloklarını «galvanize ederek», ne de silahlanma yarışıyla, ne tekellerin ekonomik entegrasyonuyla (bütünleşme), ne de sosyal reform gösterişleriyle; yahut baskılarla durdurabilir.

Emperyalizmin artık, Avrupa'nın kaderini yazacak durumda olmadığı, bugün her zamankinden daha çok görülmektedir. Bu kaderin tayininde, bugün, sosyalist devletler ve sermayenin ülkelerindeki işçi sınıfı ve demokratik hareket, ağırlığı olan bir söze sahiptirler. Ve tüm bu güçler, Avrupa'nın 30 yıldan uzun bir zamandan beri barışçı koşullarda yaşamasında, etkili bir tarzda emek verdiler.

Avrupa'da ortaya çıkan bu yeni ilişkiler dolayısıyla, Karayı 2. Dünya Savaşı'ndan beri ateşlendiren bir çok acil ve tehlikeli sorun, sonunda çözüm bul-

du. Son yıllarda sosyalist ülkelerin, Fransa, FAC (Federal Almanya Cumhuriyeti) ve diğer batı ülkeleri ile imzaladıkları önemli anlaşma ve uzlaşmalar; Batı-Berlin'le ilgili dört-taraflı anlaşma; Avrupa'daki uluslararası durumu daha iyiye doğru değiştirdi.

Barış içinde yanyana yaşama ilkeleri, devletlerarası ilişkilerde hakim eğilim oldu. ABD ve Kanada'nın da katılmasıyla yapılan, tüm Avrupa ülkeleri toplantısının başarısı, bunun en iyi anlatımıdır. Bu, barış güçlerinin güçlü, politik bir utkusuydu.

Toplantının sonuç kararları, devletlerarası, barışçı ilişkiler ve işbirliğinin zengin ve çok yönlü bir belgesidir. Biz, tüm temel ilkelerini pratiğe uygulamaya çalışıyoruz. Ama bizim en fazla değer verdiğimiz, bu Belge'nin Avrupa'da sürekli bir barışı güvence etmeye yönelmesidir Zaten tüm Avrupa ülkeleri toplantısının ana hedefi Avrupa halkları arasındaki barış ve güvenliği sağlamlaştırmaya katkıda bulunmaktı.

Uluslararası gerginliklerin azaltılmasının başarısı. barış ve ilericiliğin güçlerini geliştirdi, sağlamlaştırdı, otoritelerini ve kitlelere olan etkilerini yükseltti. Bu başarı, burjuva ülkeleri hükümet çevrelerinin gerçekçi düşünen temsilcilerinin pozisyonlarının haklı olduğunu gösterdi. Ama bu başarı, gericiliğin ve militarizmin güçlerini, Avrupa'yı ve tüm dünyayı soğuk savaş ve nükleer felaketin eşiğine götürmek isteyen güçleri, uyandırdı ve harekete geçirdi. Ölüm ve yıkım araçları üretimiyle büyüyenler; sosyalist ülkelere, komünistlere karşı, bir «haçlı seferini» kızıştırmaktan başka bir politik kariyer düşünemeyenler; yahut Çin'in maocu yöneticilerinin yaptıkları gibi, diğer devlet ve halkları birbirine ezdirip ve bundan kendisi için yararlar çıkarmak için,

açıkça «yeni bir savaşa hazırlık» çağrısı yapanlar; telaşa kapılmaktadırlar.

Bu değişik güçlerin yumuşamaya karşı dirençleri, farklı şekiller almaktadır. Ama kesin olanı, şimdiye kadar görülmemiş derecede artırılan silahlanma yarışını, daha da yükseltme niyetleridir.

Bunun için, emperyalizmin en saldırgan güçleri ve onun kopyacıları, güya batı ülkelerini tehdit eden, eskimiş «sovyet tehlikesi» masalını yeniden ileri sürüyorlar. Hem kitle yayın araçları, hem de bazı politikacılar, sık sık ve inatla, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin politikalarını kabaca tahrif eden abes iddialar yayıyorlar.

Diğer ülkelerdeki iç-politik olayların, iç-savaşların ve ulusal kurtuluş savaşlarının «sorumluluğu», sağlıklı insan mantığına rağmen sosyalist ülkelere itilmektedir. Dar kafalılar, «sovyet tank sürüsüyle» korkutulmakta; onlara, Sovyetler Birliği ve diğer Varşova Paktı ülkelerinin, silahlarını korkunç derecede artırdıkları ve «Batı-Avrupa'ya karşı bir savaş» hazırladıkları masalı yutturulmaya çalışılmaktadır.

Ancak, bu sütnine masalları, gerçeklere bakıldığında bir karton ev gibi çöküp gidiyor.

Orta-Avrupa'dan sözedilince; burada, Varşova Paktı ülkeleri ve NATO ülkeleri silahlı kuvvetlerinin sayısal gücü arasında, büyük bir fark yoktur. Olan şu ki, bu, yıllardan beri böyledir; az veya çok eşit durumdadırlar (her iki tarafta, belirli branş farklılıkları vardır.). Ve bu, bizce olduğu kadar, Batılı devletlerce de bilinmektedir.

Bu nedenle sosyalist ülkeler, güçler dengesini değiştirmemek için, silahlı kuvvetlerin ve silahların taraflarca eşit şekilde azaltılması konusunda anlaşmayı (başlangıçta Sovyetler Birliği ve Amerika arasında), tarafların silahlanma masraflarını kısmala-

rını, ve bir çarpışma tehlikesini azaltmalarını, öneriyorlar. Bakalım hele, hangisi daha mantıklı, hangisi daha adaletli? Ama hayır: NATO ülkeleri, inatla, güçler dengesinin kendi yararlarına ve sosyalist ülkelerin zararına değişmesi için, eşit-olmayan bir azaltmayı kabul ettirmeye çalışıyorlar. Besbellidir ki, ve batılı ülkeler de pek iyi bilmektedirler ki, biz bu işe yanaşamayız. Böylece, onların aldıkları pozisyonun sadece bir anlamı olabilir; görüşmeleri durdurmak ve silahlı kuvvetler ve silahların Orta-Avrupa'da sınırlanmasını engellemek.

Orta-Avrupa'da silahlı kuvvetler ve silahların azaltılması üzerine yapılan görüşmelere katılan devletlerin, görüşmeler boyunca, silahlı kuvvetlerin sayısal gücünü büyütmemelerini üstlenme önerisini yapan; Sovyetler Birliği'nden başkası değildir. Fakat, bu öneri de, Batı tarafından kabul edilmedi. NATO, Orta-Avrupa'daki savaş birliklerinin sayı ve vurucu gücünü yükseltmeye devam ediyor.

O halde, kim Avrupa'da savaş tehlikesinin azaltılmasından yana; ve kim, bu tehlikenin artmasına çalışıyor?

Sovyetler Birliği, her yıl silah giderlerini artırmayan, devletlerin askeri bütçelerinin karşılıklı genel azaltılmasına çalışan, tek büyük devlettir. Bu anda, ABD'nin askeri bütçesi aralıksız artmaktadır; 100 milyar doları aşmış bulunmaktadır, NATO'nun Batı-Avrupa üye devletlerine gelince, onların silahlanma giderleri, 1971'den 1975'e kadar, beş yıl içinde, iki katına çıkmıştır.

Böyle görünüyor gerçek durum. Gerçek, herşeyi ortaya koyuyor. Birkaç gerçeği daha hatırlayalım.

Uluslararası ilişkilerde kuvvet kullanmama üzerinde bir dünya anlaşması imzalama, ve kitleleri yok eden yeni tarz ve sistemlerin geliştirilmesini

(atom silahlarından daha da korkunç silahlar ortaya çıkabilir) yasaklama gibi önemli önerilerle ortaya çıkan devlet; Sovyetler Birliği'ydi. Bu öneriler her tarafta benimsendi; ama henüz batılı hükümetlerde (Çin de dahil), bunu gerçekleştirmede güçlü bir istek göremiyoruz.

Stratejik silahların yeniden sınırlandırılması konusunda yapılan Sovyet-Amerikan görüşmeleri sırasında; ABD'de denizaltı roket taşıyıcısı «Trident» ve stratejik B-1 bomba atıcısı ve Sovyetler Birliği'nde benzeri sistemler gibi, daha yeni, daha yıkıcı silahların yapılmasından vazgeçilmesini resmen öneren; Sovyetler Birliği'ydi. Fakat Birleşik Devletler, önerilerimizi reddedip, bu yeni, kitleleri yokedici silahları yapmaya koyuldular.

ABD'ye, atom silahı taşıyan Sovyet ve Amerikan gemi ve denizaltıların Akdeniz'den geri çekilmesi konusunda anlaşma öneren; Sovyetler Birliği'ydi. Fakat önerilerimiz reddedildi.

Atom silahları denemelerinin, Birleşmiş Milletlerce de geniş destek gören, tüm ve genel yasaklanması üzerine bir anlaşma imzalama önerisiyle ortaya çıkan; Sovyetler Birliği'ydi. Fakat diğer nükleer devletler, gerekli anlaşmayı imzalamak için görüşme masasına oturmayı red ettiler.

Tüm bu sunduğumuz öneriler, geçerliliklerini koruyorlar. Bunların çoğu, diğer somut önerilerin yanısıra, SBKP 25. Kongresi'nde kabul edilen ve gerçekleşmesi için Partimiz ve devletimizin savaştığı, «barış ve uluslararası işbirliği için, halkların özgürlük ve bağımsızlıkları için süren savaş programı»na alınmıştır.

Kabul edilebilir ki, yoldaşlar, gerçekte kimin silahlanmayı durdurmaya, kimin kamçılamaya ça-

lıştığı sorusunu doğru cevaplamak için; tüm burada söylenenler yeterlidir.

Deney, sürekli bir barışa ulaşmanın; büyük enerji, kararlılık ve ardıcıllık isteyen, güç bir girişim olduğunu öğretiyor. Ekim Devrimi'nden hemen sonra, Sovyet devletinin 1. Dünya Savaşı'nı sona erdirme savaşımındaki görevlerinden sözederken, Lenin, şöyle diyordu: «barışın çok kolay kazanılacağını, burjuvazinin onu bize hemen getirmesi için, barış üzerine sadece birkaç söz söylemenin yeteceğini zanneden; çok safdil bir insandır» (Lenin, **Eserleri,** c. 26, s. 341). Lenin'in bu sözleri, bugün de güncel-dir. Sizleri temin ederim ki, yoldaşlar, Partimiz, halkların barış ve güvenliği savaşımında çabalarını azaltmayacaktır.

Bununla ilgili olarak Amerikan-Sovyet ilişkilerinin düzelmesine, son yıllarda, bu yönde SSCB ile ABD arasında imzalanmış anlaşmalara karşılıklı tam uyulmasına, ve 1972 ve 1973'de başlanan eseri sağlamlaştıracak ve geliştirecek yeni anlaşmaların imzalanmasına büyük değer veriyoruz.

Stratejik silahlanmayı sınırlama üzerine, yeni bir anlaşmanın uzayan hazırlığının başarıyla sonuçlanması; elbette birinci derecede önem taşıyacaktır. Sovyetler Birliği, eskisi gibi, bu konuda iyi niyetli ve yapıcı bir tutum içindedir. Tuhaftır ki, ABD yetkili çevrelerinde, zaman zaman silahlanmayı hızlandırma çağrıları yapılmakta, bu arada Sovyetlerle yapılan görüşmelerin, ayları bulan gecikmesine dikkat çekilmekte; ama açık söylemek gerek, bunun suçu kesinlikle bizde değil.

Yoldaşlar! Bir barut deposunu, daha doğrusu Avrupa'nın bugün bu hale getirildiği atom deposunu tehlikesiz hale getirmek kolay değildir. Fakat söz konusu olan, bu yönde gerçek bir hareket oluş-

turmaktır. Bugünkü koşullarda, Doğu ve Batı devletleri arasında yavaş yavaş gelişen güven çekirdeğini koruyan, büyüten birçok önlem, değerlidir.

Helsinki anlaşmasının ruhu ve harflerine bağlı olarak Sovyetler Birliği, sınır bölgelerindeki askeri manevraları, zamanında, anlaşmaya katılanlara duyuruyor ve komşu devletlerden gözlemciler çağırıyor.

Bilindiği gibi sosyalist ülkeler, Kuzey Atlantik Paktı ve Varşova Anlaşması organizasyonlarını aynı anda dağıtma, yahut ilk adım olarak, askeri örgütlerini dağıtma önerisini birçok kereler yaptılar.

Her iki Örgütü birbirine benzetme fikri, doğal olarak bizden uzaktır. Varşova Anlaşması, tam bir savunma örgütüdür. NATO'ya gelince; bu Blok, halkların kurtuluş savaşlarına saldırı ve baskı aracı olarak kuruldu; ve çalışmaları güzelleştirilmeye çabalansa bile, O, bugün de öyledir Fakat biz, dünyanın askeri bloklara ayrılmasına ilke olarak karşıyız; ve her iki grubun, çalışmalarını aynı zamanda durdurmaları için mümkün olan herşeyi yapmaya hazırız.

Yoldaşlar! Avrupa halkları, dünya kültürünün ayrılmaz parçası haline gelen, değerli geleneklerin mirasçıları ve ileri götürenleridir. Bu yüksek geleneklerin, devrimizin Avrupa'lılarını, birçok görev yapmaya borçlu kıldığını, söylemeye gerek var mı?

Fakat bunun yanısıra, bir başka şeye de dikkat etmek gerekir: Avrupa, insanlık tarihinde en korkunç savaşların kaynağı olmuştur. Yüz milyondan az olmayan insan, yaşamlarının harabolması, Avrupa'nın şimdiye kadarki tarihinin bir bilançosudur. Bu da, Avrupa'lıların insanlık tarihine bir katkısıdır; ancak, uyaran ve yanısıra görev veren, kor-

kunç bir katkı: gelecek adına, geçmişi düşünme görevi.

Avrupa, öncesine göre temelden farklı, yeni bir döneme girdi. Bunu reddetmek, Avrupa'lılar için felakete doğru gitmek anlamına gelecektir.

«Kılıca sarılan, kılıçla ölür» diyor eski değerli bir söz. Bugünkü Avrupa'da kılıcı eline alan: düşman olsun; dost, müttefik olsun, yahut yakın veya uzak komşuları olsun; kendisiyle birlikte ateşte kimlerin yanacağını, düşleyemez bile.

Avrupa topraklarında atom silahlarını kullanmanın düşüncesi bile Sovyet insanlarına korkunç gelmektedir. Avrupa-evi son haddine kadar dardır ve yangın tehlikesi içine girmiştir. Eğer birgün yanmaya başlarsa, bu yangını söndürebilecek güçte bir itfaiye yoktur; ve olamaz da.

Gerçekten de, barış, Avrupa ve Avrupa'lılar için, bir yaşam zorunluluğu olmuştur. Bundan dolayı, en insancıl ve yaşamdan yana bir dünya görüşünün taşıyıcı olarak biz komünistler; yolu askeri yumuşamaya bağlamanın ve silahlanma yarışına dur demenin, her zamankinden çok önemli olduğu görüşünü savunuyoruz.

Avrupa'da barışçı işbirliğinin «maddi örgüsünü» yaratmak da son derece önemlidir; Avrupa halkları ve devletleri arasındaki bağlantıları güçlendirecek, onları yıllar önceden barışı korumak için ilgilendirecek, bir «örgü». Karşılıklı yarara dayanan işbirliğinin çeşitli biçimlerini kastediyorum; ticaret, üretimde işbirliği, bilimsel-teknik ilişkiler.

Bu görev bütünüyle gerçekçidir. Son yıllarda, Doğu ve Batı-Avrupa ülkeleri, artan bir yumuşama havası içinde, böyle bir işbirliğinin önemli deneyimlerini topladılar. Örneğin, Sovyetler Birliği'nin Avrupa kapitalist ülkeleriyle yaptığı ticaret hacmi,

geçtiğimiz beş yılda üç katından fazla arttı. Karşılıklı yarar temelinde yapılan, büyük kapsamlı işlerle ilgili işbirliği, giderek daha büyük önem kazanmaktadır.

Avrupa komünistlerinin, bu tür ilişkilerin sürekli gelişmesinin yararlı ve arzu edilir olduğunda, hemfikir olduklarını kabul ediyorum. Bunlar, sürekli bir barışın maddi temellerinin yaratılmasında yardımcı oluyorlar. Bunlar, emekçilerin doğrudan doğruya çıkarlarına uygundur. Şu kadarını söylemek yeterli ki; Batı'da yayınlanan istatistiklere göre, sosyalist ülkelerle yapılan ekonomik ilişkiler, bugünkü kriz devresinde, Batı-Avrupa'da yüzbinlerce, hatta milyonlarca insana işyeri sağlamıştır.

Fakat burada da, sosyalist ülkelere karşı sık sık ayırıcı yöntemler uygulayan kapitalist ülkelerden, birçok güçlükler çıkarılmaktadır.

Ortak çıkarlara değinen önemli sorunların birlikte çözümünde, Avrupa ülkeleri arasında, karşılıklı yarara dayanan çok-uluslu bir işbirliğinin gelişmesi görevini, bizzat yaşam ön-plana itmektedir. Biz, bilindiği gibi, çevrenin korunması, trafik, ve enerji ekonomisinin gelişmesi gibi sorunların çözümünde işbirliği sorunlarını ele alacak, Avrupa ülkeleri-arası kongreler veya ülkeler-arası toplantılar yapılmasını önerdik. Batılı ülkeler, sözde buna taraftar görünüyorlar ama gerçekte, kaçamaklı davranıyorlar; ve pratik adımlar atmakta acele etmiyorlar. Bunlar, Helsinki'de varılan anlaşmaları destekleme iddialarıyla nasıl bağdaşır?

SSCB'ne gelince; O, gelecekte de, Avrupa halkları için, sürekli barış ve gerçek yarar temelinde, Avrupa ülkeleri arasındaki ekonomik ilişkilerin gelişmesinden yanadır.

Yoldaşlar!

Devletlerarası güvenin, sürekli bir barış için vazgeçilmez atmosferin yaratılması, halkların birbirlerini daha iyi tanıma ve anlamalarını gerektirir. Tam bu görüşten çıkarak, özellikle çeşitli yönleriyle kültürel değişim ve insancıl ilişkiler sorunlarını inceliyoruz.

Bu alanda durum nedir? Biz Sovyetler Birliği'nde insanlarımızın, diğer halkların geçmiş ve geleceklerini daha çok bilmelerine, kültürlerini daha temelli tanımalarına ve saygı duymayı anlamalarına, önem veriyoruz.

Bundan dolayı, Sovyet Devleti, kültür değiş-tokuşunu oldukça geniş desteklemektedir.

O, hükümetlerarası anlaşmalarla, bunu desteklemekte ve yıldan yıla artırmaktadır. Devletimiz, şu anda 120 devletle kültürel ilişkiler içindedir. Helsinki toplantısı Sonuç Belgesi'ne uyumlu olarak, kitap, film ve sanat eserleri değiş-tokuşunu daha da artırmak için, ek önlemler aldık. Aynı çizgiyi, bu sorunlarda, bilindiği gibi, Avrupa Toplantısı'na katılan tüm diğer sosyalist ülkeler de izlemektedirler.

Kapitalist devletlere gelince, onlardan manevi değerlerin değiş-tokuşu üzerine yettiğinden fazla güzel sözler duyduk; ama az gerçek atılımlar gördük.

Bu durum, kendini çok çeşitli alanlarda gösteriyor. Örneğin Sovyetler Birliği'nde yayınlanan İngiliz ve Fransız yazarlarının kitaplarının, ancak altıyedide biri sayısında Sovyet yazarı kitabı, İngiltere ve Fransa'da yayınlanmaktadır. Batı ülkelerinde oynatılan Sovyet filmlerinin sayısı, bizde oynatılan batılı filmlerin çok ufak bir bölümü kadardır; Sovyet televizyon programlarındakinin bile üçte biri kadarıdır. Örnekler artırılabilir.

Sosyalist ülkelerin halklarının batıdaki yaşam üzerine bilgileri, kapitalist ülkeler emekçi kitlelerinin sosyalist gerçeklik üzerine bilgilerinden çok daha iyidir. Bu olgunun nedenleri nelerdir? Bunun en derin nedeni şudur: burjuva ülkelerindeki egemen sınıf, bu ülkelerin emekçilerinin, ilk elden sosyalist ülkeler gerçeğini, onların toplumsal ve kültürel gelişmesini, sosyalist toplumun politik ve ahlak ilkelerini öğrenmelerini, belli ki istememektedirler.

Sosyalizmin çekici gücünü zayıflatmak için, onu karalamak için, burjuva propagandası «kapalı toplum» efsanesini uydurdu. Sosyalist ülkelerin diğer halklarla ilişkiden kaçındıkları, bilgi değiş-tokuşundan, insanlararası ilişkinin gelişmesinden, sakındıkları öne sürülüyor.

Bu alanda da gerçeklere bir göz atalım. Sadece geçtiğimiz yıl, 58 milyon konuk, Ekonomik Yardımlaşma Konseyi (EYK) üyesi devletleri ziyaret etmiştir. Ve öte yandan, sosyalist devletler topluluğu ülkelerinin 35 milyon yurttaşı, yurt-dışına seyahat yapmıştır. Sadece bu, «kapalı toplum» gevezeliğinin değerini, tüm açıklığıyla ortaya koyuyor.

Yahut sendikalar gibi kitle örgütleri arasındaki ilişki sorununu ele alınız. ABD resmi makamları, Amerikan sendikaları tarafından davet edilen Sovyet sendika delegasyonlarına, birçok kereler, giriş vizesi vermediler. Hatta, Sovyet sendika temsilcilerine, ABD'de yapılan uluslararası toplantılara dahi katılma izni verilmediği görülmüştür.

Sovyetler Birliği'ne gelince; geçtiğimiz yıl bizden, 750 delegasyon diğer ülkeleri ziyaret ederken; 980 yabancı sendika ve işçi delegasyonu, bizi ziyaret etti.

Hayır, sosyalizmin ülkeleri, «kapalı toplum» değildirler. Biz, gerçek ve dürüst olan her şey için açı-

ğız. Ve biz, ilişkileri tüm araçlarla artırmaya ve bunun için yumuşamanın olumlu koşullarından yararlanmaya hazırız. Fakat kapılarımız, kaba kuvvet, ırkçılık ve kinin propagandasını yapan yayınlar için, daima kapalı kalacaktır. Kapılarımız, yabancı gizli istihbaratlarının ve onların yönettiği Sovyet düşmanı «göçmen-örgütlerinin» casusları için de, özellikle kapalı kalacaktır. Bu arada, Batı'da bazıları, çok kirli işlerinde serbest olabilmek için, ilişkiler «özgürlüğünden» gevezelik etmektedir. «Casusluk psikozu»na düşmedik. Fakat, düzenimize, toplumumuza karşı fesatçılığa da özgürlük tanımayacağız. CİA'nın fesatları üzerine yapılan son rezalet açıklamalarının, bu soruna böyle yanaşmamıza, hafif tabirle, gerekçe olduğunu, herkesin kavrayacağını zannediyorum.

Kültür değiş-tokuşunun ve bilgi alma araçlarının, insancıl ideallere, barış davasına, halklar arasında güven ve dostluğun sağlamlaşmasına, hizmet etmeleri gerektiği görüşündeyiz. Bu arada, bir kısım Avrupa ülkelerinde, bilinen «Liberty» ve «Hür Avrupa» gibi isimleri kötüye kullanan, yıkıcı radyo istasyonları, çalışmaktadır. Bunların sadece varlıkları bile, uluslararası havayı zehirlemektedir. Bu, Helsinki'de yapılan anlaşmaların ruhuna ve metnine karşı, doğrudan bir meydan okumadır. Sovyetler Birliği, bu psikolojik savaş sürdürücüsü araçların çalışmalarının kesinlikle durdurulmasından yanadır.

Yoldaşlar! Proletarya enternasyonalizmine sadık kalarak, Partimiz, Sovyet ülkesinin kaderi ile Avrupa ve dünyanın diğer ülkelerinin kaderleri arasına hiçbir zaman ayırıcı bir çizgi çekmemiştir. SSCB'nin barış ve halkların özgürlüğünün sağlamlaştırılmasına yönelen dış politikası da, komünizmin

kuruculuğunu hedef alan iç-politikası gibi, sadece Sovyet halkının çıkarlarını gözetmekle kalmamakta —eminiz ki— bununla, aynı zamanda, tüm dünya komünistlerinin, insanlığa daha iyi bir gelecek için verdikleri ortak savaşıma da katkısı olmaktadır.

Yoldaşlar, sizler muhtemelen, Sovyetler Birliği'nin gelişmesi ile ilgili plan direktifleri de dahil olmak üzere, SBKP 25. Kongresi'nin sonuçlarını tanıyorsunuz. Halk ekonomimizin ölçüleri, şimdi son derece büyüktür. Dünya endüstri üretiminin % 20'-sini SSCB'nin ürettiğini söylemek yeter. Mutlak sayılarla verildiğinde, bu, 1950 yılında dünyamızda yapılan tüm üretimden daha fazladır.

Bu dev ekonomik bünyenin planlama ve yönetiminde ortaya çıkan soruların, ne kadar çeşitli ve karmaşık olduğunu anlamak güç değildir.

Sosyalizmin üstünlüğü, bize, ülkemiz ekonomisinin sürekli büyümesini ve bunun yanısıra tüm halkımızın yaşam standardının da sürekli büyümesini olanaklı kılıyor. Parti bugün, üretimin verimliliğini yükseltme, çok geniş bir kavram olan iş kalitesini çeşitli açılardan iyileştirme görevini ön plana alıyor. Bu, üretimin teknik temelinin büyük çapta yenilenmesinden; işe karşı bilinçli, komünist yanaşımın eğitimine, milyonlarca emekçi kitlesinin inisiyatiflerinin gelişmesinde ulaşılacak yeni ve önemli gelişmelere kadar; çok çeşitli alanlarda, büyük emek harcamayı gerektirmektedir.

Üretimi geliştirir ve halkın maddi yaşam düzeyini yükseltirken, bunu, kendi kişisel amacımız olarak görmediğimizi, tersine, komünist kuruculuğun program hedeflerini dikkate alarak soruna yanaştığımızı vurgulamak önemlidir.

Söz konusu olan, özellikle Partimiz tarafından son yıllarda geliştirilen tarım politikası rotasının

genellikle yöneldiği, şehir ve köy emekçilerinin yaşam koşullarını birbirine yaklaştırmaktadır. Kafa ile kol emeği arasındaki farkları yavaş yavaş kaldırmak da söz konusudur. Buna, örneğin, on-sınıflık genel okul yükümlülüğünün gerçekleştirilmesi ve işçi ve kollektif köylülerin üretimindeki işlerinin entellektül düzeylerinin önemli ölçüde artırılması, katkıda bulunmaktadır. Ayrıca, düzinelerce milyon emekçilere, hakettikleri yaşam koşullarını modern evlerde ve çok düşük kirada olanaklı kılmak için, konut inşaatında muazzam bir gelişme de büyük bir başarıdır. Ve bu yöndeki çalışma devam edecektir.

Toplumsal gelişmemizin başarıları, sadece, yurttaşlık haklarını sürekli daha aktif kullanan ve toplumsal hayatın çok yönlü düzenlenmesine sürekli daha aktif katılan kitlelerin, serbest ve bilinçli yaratıcılığının sonucu olarak olanaklı olmaktadır. Bundan dolayı, komünizm kuruculuğundaki yeni ilerlemeler kesinlikle sosyalist demokrasinin daha da gelişmesi anlamına da gelmektedir. Bu, Partimizin esas rotasıdır. Bu bizim günlük gerçeğimizdir de.

Sosyalizm koşullarında, Sovyet insanlarının çok değerli bir özelliği gelişti: kendi işinin tüm halkın eseriyle ilişkisini tanıyan, ortak çıkarları unutmayan ve buna göre davranan, kendi ülkesinin sahibi olma duygusu.

Fakat bu, platonik bir duygu değildir. Bunlar, milyonların gerçek işleridir. Ne demek istediğimi, birkaç örnekle açıklamak istiyorum.

Bizde, diyelim ki, hünerli bir kalifiye işçi fabrikada veya tarlada en iyi verime ulaşırsa ve kendi arkadaşlarını geçerse, normal olarak o, deneyimlerini diğerlerine aktarmayı, onları toplum malı yapmayı düşünür. Ve bizde, üretimin böyle aktivistle-

rinden daha fazla saygı duyulan kimse yoktur. Onların çoğu, tüm ülkede tanınır; gazetelerde onlar üzerine yazılır; onlar Devlet organlarına seçilir.

İki milyonun üstünde emekçi, bizde, Devlet gücünün taşıyıcılarıdır; Sovyetlerin seçilmiş üyeleridir. Ama bu da yetmez: aşağı yukarı 30 milyon Sovyet yurttaşı, Sovyet Aktiflerini oluşturmaktadır; onlar, devlet yönetiminin büyük ve güç işinde gönüllü ve karşılık almadan yardım etmektedirler. Ve 9 milyon emekçi, seçimle işbaşına gelen, Halk Kontrol Organları'nda çalışmaktadırlar; onlar, tüm dikkatlerini, yönetimin çeşitli alanlardaki çalışmalarına çevirmekteler; bürokrasi ve görevi ihmal etme olaylarına karşı savaşım vermektedirler.

Veya, burada, emekçilerin aktivitelerinin bir şekli daha: Sovyetler Birliği'nde işletmelerde, % 65'i işçilerden oluşan, Sürekli Üretim Danışma Kurulları kuruldu. Bu tür danışmalarda, yalnız geçen 1975 yılında, üretimin ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için 1 milyonun üzerinde öneri işlendi ve uygulandı.

Bunlar, yalnız tek tek örnekler; ama bence bunlar da, bizde yönetim organlarının çalışmasının, aşağıdan dolaysız demokrasiyle nasıl bağlandığı konusunda bir fikir veriyorlar.

Bizim büyük ve karmaşık toplumsal yaşamamızda, doğal olarak bazı eksiklikler ve çözülmemiş sorunlar var. Bunları iyi görüyoruz. Parti, halkı, bunların aşılması ve ortadan kaldırılması için harekete geçiriyor. Fakat eksiklikler ve zorluklar, Sovyet halkının Lenin'in Komünist Partisi'nin öncülüğünde Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nden sonra kazandığı, o önemli tarihsel utkuyu bilincimizde söndüremiyor. Biz, tekelci oligarşinin egemenliğinden

kurtulmuş, toplumsal yokluktan kurtulmuş bir toplum kurduk.

Biz, soy, mal ve ırk ayrıcalığı ve benzeri diğer ayrıcalıkları tanımayan insanlardan bir toplum; insan haklarını yalnız ilan etmekle kalmayan, aynı zamanda bunları kullanmayı kolayca olanaklı kılan bir toplum kurduk. Biz, sağlam, dinamik ve sıkıca birleşmiş bir toplum kurduk.

Ülkemizin tüm tarihi boyunca, emekçilerin şimdiki kadar yüksek bir maddi yaşam düzeyine hiçbir zaman sahip olmadıklarını, yoldaşlar, insan bütün kesinliğiyle söyleyebilir. Böyle yüksek bir eğitim düzeyine ve kültür araçlarından böyle yararlanma olanaklarına, emekçiler, hiçbir zaman sahip değillerdi. Hiçbir zaman geleceklerinden —ülkelerinin barış içindeki geleceğinden— şimdiki kadar emin değildiler. Sovyet halkının, SBKP'nin politikasına kesin desteği, buna dayanıyor; ülkemizde Parti ve halkın kırılmaz birliği buna dayanıyor.

Yoldaşlar! Dünyadaki olayların gelişmesi, baskıya ve sömürüye karşı, uluslararası sorunlarda zor kullanılmasına ve keyfiliğe karşı savaşan, daha fazla anti-emperyalist güçlerce belirleniyor. Ve, çok şey bu güçlerin kaynaşmışlığına, birlikte hareketlerine bağlıdır.

Sosyalist ülkelerin kardeşçe dayanışması, bunlardan herbirinin gücünü artırıyor. Eşit haklarla yürütülen ekonomik işbirliği, yeni dev olanaklar için kendi yardım kaynaklarını genişletiyor. Parti ve devlet organları arasındaki; işletme kadroları ve bilimsel kollektifler, toplumsal örgütler arasındaki; milyonlarca, milyonlarca yurttaş arasındaki sıkı, organik ve kesilmeden gelişen dostça ilişkiler, bize, ilkeler açısından yeni bir görünüşten; inanç birliği ve hedeflerin ortaklığı ve kaynaşmış olan halkların

gerçek kardeşçe birliğinden söz etme hakkını veriyor. Bunun emin temeli, sağlamlaştırıcı gücü, Marksist-Leninist partilerin savaş ortaklığıdır.

Sosyalist ve kapitalist ülkelerdeki birlikte hareket, dev bir rol oynuyor. Karamızın iki bölümünden birçok kardeş partinin temsilcileri, 9 yıl önce, birlikte Avrupa'da barış ve güvenlik savaşımının bir programını ortaya koydular. Şimdi herkes, bu program'ın öz olarak gerçekleştiğini görebilir.

Biz Sovyet komünistleri, diğer sosyalist ülkelerin de komünistleri gibi, hem tarihimizin zor anlarında, hem de normal barış içinde çalışma dönemlerinde, bizimle dayanışma içinde olan, sermayenin ülkelerindeki yoldaşlarımıza candan teşekkür ederiz. Biz, kapitalist bloktaki sınıf kardeşlerimizin savaşımıyla dayanışmamızı sürekli olarak dile getiriyoruz; ve onlara moral ve politik destek vermek için çabalıyoruz.

Günümüzde, bazı Batı-Avrupa ülkelerinde komünistlerin hükümete katılma perspektifleri açıkça belirginleştiğinden; gerici çevreler, özellikle NATO kampında bulunanlar bir açıkça baskı uygulama, ve bu ülkelerin iç-işlerine karışma kampanyası başlattılar. Dikkatinizi çekerim yoldaşlar, neye karşı saldırıya geçiyorlar: genel seçimlerin sonuçlarına saldırıyorlar. Böylece demokrasi ve özgürlük için büyük çığlıklar atan emperyalist politikacıların, gerçekte, demokrasiye veya özgürlüğe ancak kendi iktidarlık bütünlükleri etkilenmediği sürece göz yumdukları ortaya çıkıyor.

Bu koşullar altında, bizim burada, Konferans'ta, partilerimizin birlikte saptanmış ereklere ulaşmak için katkıda bulunmaya hazır bulunduklarını hep birlikte açıklamamız gayet önemlidir.

El-ele çalışmamızın, üzerinde özellikle durulma-

sı yararlı olan bir kesimi var. Bu Karl Marx, F. Engels ve Vladimir İliç Lenin tarafından yaratılmış olan bilimsel komünizm teorisinin daha da geliştirilmesi için, devrimci deneyimlerin değerlendirilmesi çabalarının birleştirilmesiyle ilgilidir. Devrimci teorinin geliştirilmesine, her bir parti katılır. Bu teorinin gelişmesi, V.İ. Lenin'in haklı olarak belirttiği gibi «... dünyanın tüm ülkelerinin devrimci deneyim ve devrimci fikirlerinin birleşmesiyle» (Lenin, **Eserleri**, c. 21, s. 358) olur.

Yoldaşlar, komünist hareket gerçekten büyük deneyimler topladı. Bu, gerek genel geçerliliği olan yasalarıyla, gerekse çeşitli somut biçimleriyle gözlerimiz önüne serilen sosyalizmi, çeşitli koşullar altında kurma deneyimlerini içeriyor. Bu, çeşitli gelişme aşamalarında bulunan ülkelerdeki, kitlelerin çıkarlarının korunması, devrimci güçlerin toplanması, sosyalizm mücadelesi deneyimlerini de içeriyor. Tüm bunlar, her kardeş partinin deneyimlerinin ulusal özelliklere bağlı olanlar dışında, bizim tüm hareketimize yararlı ortak yanları olması nedeniyle bir analizi, bir değerlendirmeyi daha da elzem kılıyor. Ve yaşamın kendisi, teker teker ülkelerde ve evren ölçüsünde, somut toplumsal, politik ve ekonomik süreçlerin gelişmesi için, ortak erekler yolunda verdiğimiz savaşım için, süregen olarak yenilikler getiriyor.

Biz, komünist ailesindeki yoldaşlarımızın çalışmalarını büyük bir ilgiyle izliyor ve şu veya bu tezlerin doğruluk veya yanlışlığının ölçülmesinde, denek-taşının, sadece pratikteki deneyimler olabileceğinden hareket ediyoruz. Fakat, pratik, kendi kararını vermeden önce, bu tezleri dostça tartışma, çeşitli partilerin görüş açıları ve deneyimleriyle geniş ölçüde karşılaştırarak deneme olanağı ve elzemliği

var. Bunun sonucunda, teori ve pratikte de ortak davamızın bundan yararlanacağı açıktır.

Arada sırada, şu veya bu güncel politik sorunlar üzerinde karşılıklı bilgi edinmek ve görüş değiştokuşunda bulunmak üzere, birçok ülke temsilcilerinin katılacağı buluşmaların yapılmasının yararlı olacağı kanısındayım.

Yoldaşlar, komünistler, kendilerini hareketlerinin sınırları içine hapsetmiyorlar. Onlar, kendi çabalarını kalplerinde barış ve halkların yararları yatan herkesle birleştirmeye, her zaman hazırdırlar. Avrupa Konferansı Ortak Bildirisi, Avrupa'da barış ve güvenlik için sağlam bir temel yaratmıştır. Bu ereğe varılmak isteniyorsa, yumuşamanın vazgeçilmez, barışın gerçekten zedelenemez olması isteniyorsa, sadece hükümetlerin gösterdiği çabalar değil, halk kitlelerinin eylemleri de gereklidir.

Batı-Avrupa ülkelerindeki komünistlerin aktif çalışmaları, tekellerin gücüne karşı savaşacak olan bütün güçlerin ve işçi sınıfının birleştirilmesi için; kitleler için savaşımdaki azimleri, gerçekten demokratik rejimlerin kuruluşu, sosyalizme geçiş için önkoşulların yaratılması meyvalarını getiriyor. Özellikle geniş halk yığınlarının yaşam çıkarları için sürekli ve yorulmadan savaşım sayesinde İtalya, Fransa, Finlandiya, Portekiz ve aynı şekilde Danimarka ve Federal Almanya'nın komünist partileri, sayılır politik güçler haline geldiler. İtalyan Komünist Partisi'nin son parlamento seçimlerindeki hepimizi sevindiren ve bu nedenle İtalyan yoldaşlarımızı tebrik ettiğimiz büyük başarıları, bunun için inandırıcı bir kanıttır.

Komünistlerin emperyalizmin gerici çevrelerine karşı savaşta, sosyal-demokratlar ve hristiyanlar da dahil olmak üzere geniş demokratik çevrelerle bağ-

laşıklık kurmaları, sosyalizmin kapitalizme son vermesinin devrimci ve inançlı taraftarları olmaları, özellikle önemlidir. Komünistler tüm çalışmalarında, bu tarihi görevi yerine getirmeye öncelik tanırlar.

Komünist partileri, heryerde, çalıştıkları ülkenin işçi hareketinin sonucu olarak doğmuşlardır. Ve herşeyden önce, davranışlarıyla, kendi ülkesindeki çıkarlarını dile getirdikleri ve temsil ettikleri emekçilere karşı sorumludurlar. Ama zaten komünistlerin uluslararası dayanışmasının temelini kuran da budur ya. Tüm ülkelerin emekçileri arasında, Lenin'in sözleriyle ifade edersek, kâr, pazar, ve etki alanları için boğuşan sömürücüler arasındaki aşılması olanaksız karşıtlıklar gibi çelişkiler yoktur; tersine aynı çıkarlar, aynı çabalar vardır. Öte yandan, şu da açıktır ki, bir komünist partisi, kendi ülkesinde ne kadar etkiliyse, komünistlerin ortak erekleri için uluslararası yaşam alanında verdikleri savaşıma katkısı da, o derece büyük olur.

Yine de bazen soruluyor: proletarya enternasyonalizmi hâlâ güncel midir? Eskimemiş midir? Bazıları da korkuyor: komünistleri birleştiren uluslararası bağları güçlendirme çağrıları, yeniden örgütsel bir merkez kurmak demek değil midir?

Acaip korkular bunlar. Hep bilindiği gibi, hiçbir yerde, hiç kimse böyle bir merkez kurmak düşüncesini ileri sürmedi.

Ama proletarya enternasyonalizmine gelince; yani işçilerin, bütün ülkelerin komünistlerinin, ortak hedefler için savaşımlarında dayanışmalarına; halkların ulusal kurtuluş, toplumsal ilerleme savaşımlarında dayanışmalarına; kardeş partilerin eşitlik ve bağımsızlığını kesinlikle koruyarak gönüllülükle işbirliğine gelince; görüşümüzce, 100 yıldan

fazla bir süredir komünistlerin bayrağını yükselttikleri bu yoldaşça dayanışma, bu gün de önemini hiç eksiksiz korumaktadır. Dün de bugün de, O, komünist partilerinin ve tüm işçi hareketinin güçlü ve sınanmış bir silahıydı ve silahı kalacaktır.

Söz arasında, uluslararası burjuvazi —ortak sınıf düşmanımız— devrimci güçlere karşı savaşında, uluslararası planda, davranışları arasında uyum sağlamanın pekçok örneğini veriyor. Nerede sömürü düzeni tehlikeye düşse; ulusal, toplumsal, demokratik güçler, savaşta ne zaman üstün duruma geçseler, orada, emperyalizm, karşı saldırılarını koordine etmekte kelimenin tam anlamıyla hummalı çabalara girişiyor. Bugün Avrupa'da olsun, Afrika veya başka yerlerde olsun, pekçok örnekleri var.

Halk yığınlarının, kendi en temel çıkarlarının, Barış, Güvenlik ve İşbirliği için girişim ve eylemleri güçlü şekilde desteklemelerini gerektirdiğini açık olarak görmeleri için, herşeyi yapmalıyız. Bu, bizce, bugün komünistlerin, hem teker teker, hem de birlikte bütün kardeş pardilerin en önemli görevlerinden biridir. Bizim görüşümüz, yoldaşlar, Konferansımız bu yüce girişimlerde önemli bir rol oynayabilir ve oynamalıdır. Burada, Avrupa Komünist Partileri'nin toplantısında, konu çok doğal olarak ilk önce Avrupa'daki durumdur. Bununla birlikte, Belgemizin tasarısında, yer-küremizin diğer bölgelerindeki barış ve toplumsal ilerleme savaşımı ile, Avrupa-karasındaki barış ve toplumsal ilerleme savaşımı arasındaki karşılıklı ilişkilere büyük değer verilmiştir. Bu da mantıkidir. Sosyalizm, bizim öğretimizin yaratıcılarının ön-gördüğü gibi, insanlığın bundan sonraki ilerlemesinin objektif ön-koşulu ve acil talebi olmuştur.

Biz, tüm dünyada barış ve güvenlik için savaşı-

yoruz. Bu kürsüden, ulusal bağımsızlık hareketine katılanların hepsini hararetle selamlar; ülkelerinin özgürlük, bağımsızlık ve ileriye doğru gelişmesi için verdikleri haklı savaşımı her zaman desteklediğimizi yeniden açıklarız.

Asya, Afrika, Latin-Amerika halklarının, barış ve ilerleme davasına katkıları kuşkusuz sürekli büyümektedir. Sosyalizm, emperyalizmin sömürgecilik boyunduruğunu atmış ve özgür, bağımsız, gelişme yoluna girmiş birçok ülkede, çoktan derin kökler salmıştır. Uluslararası olaylarda, bloksuz-ülkeler hareketi önemli bir rol oynamaktadır.

Hepimizin üzerinde anlaştığı Konferans Belgesi'nde, komünist partilerinin dünyada yeni ve adil bir ekonomik düzenin kurulmasına katkıda bulunmaya hazır olduğu belirtiliyor. Gelişmiş devletlerin eskiden sömürge ve bağlı olan ülkelerle eşit-haklarla politik ve ekonomik ilişkiler —sosyalist devletlerin çoktan beri bu ülkelerle kurduğu çeşitten ilişkiler— kurması uğrunda mücadele, partilerimizin ortak enternasyonal görevinin en önemli yanı olmalıdır.

Yoldaşlar, her katılanın görüşlerine saygı, tartışmanın demokratik ve gerçekten yoldaşça atmosferi, değişik partilerin deneylerinin sağlam bir şekilde karşılaştırılması, ve yoldaşların ilgisine dostça dikkat; bugün Avrupa ve dünya halkları için büyük önemi olan bir sıra güncel sorunlar hakkında ortak değerlendirme ve sonuca varma olanağını bize verdi. Bu sorunlar üzerinde, Marksizm-Leninizm temeline dayanan, önemli bir Belge oluşturmayı başardık.

Özellikle belirtmek isterim ki, SBKP, bu belgede Avrupa komünistleri tarafından birlikte formüle edilen hedefler uğrunda, enerjik ve sürekli müca-

dele etmeyi kendisi için bir yükümlülük olarak görür.

Ve biz eminiz ki, Avrupa komünistlerinin birlik bayrağını yükseltmiş olan Konferansımızın sonuçları, çabalarımızın birleştirilmesine; emekçilerin dirimsel çıkarları, demokrasi ve sosyalizm, Avrupa'da sürekli bir barış için; ortak savaşımımızın aktifleştirilmesine katkısı olacaktır.

⁂

ÇEKOSLOVAKYA KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ GUSTAV HUSAK YOLDAŞIN KONUŞMASI

Değerli Yoldaşlar!

Herşeyden önce, Avrupa ülkelerinin Komünist ve İşçi Partileri'nin temsilcilerine, Çekoslovakya Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin, tüm Çekoslovak komünistlerinin ve emekçilerimizin dostça selamlarını bildirmeme izin veriniz.

Çekoslovakya delegasyonu adına, ev-sahiplerimize —Alman Sosyalist Birlik Partisine— de içtenlikle teşekkür etmek istiyorum. Bu konferansın hazırlamasına olağanüstü çaba gösterdi; ve çalışması için en uygun koşulları yarattı. Görüşmemiz için Belge önerisinin hazırlanmasında katkıda bulunmuş olan herkes, teşekkürü hak etmiştir. Bu, sabırlı, önlemli ve yapıcı davranış ve bütün katılan partilerin eşit-haklılığına ve bağımsızlığına saygı gerektirdi.

Çekoslovakya Komünist Partisi, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Konferansı'nın gerçekleştirilmesi önerisini sevinçle karşıladı; ve başlangıçtan beri, hazırlanmasında aktif katkıda bulundu. Çekoslovakya Komünist Partisi'nin XV. Kongresi'nde,

bu önemli buluşmanın, uluslararası komünist ve işçi hareketinin, tüm demokratik ve devrimci güçlerin ümitlerini gerçekleştireceği kesin kanısını ifade ettik.

Yoldaşlar!

Dünyada önemli değişiklikler olmaktadır. Emperyalizme karşı, barış için, derin toplumsal değişimlerin gerçekleştirilmesi için sürdürülen savaşta, işçi sınıfının diğer emekçilerin, milyonluk kitleleri, demokratik ve ilerici güçler, eyleme geçiyorlar. Partilerimizin önünde, örgütçü ve politik-eğitici çalışmayı daha da geliştirmek, ve mutlu bir gelecek kavgasında; Avrupa'nın gerçekten bir barış ve ilerleme karası haline gelmesi, en önde bulunmak gibi zor ve sorumluluk taşıyan bir görev durmaktadır. Komünist ve İşçi Partileri'nin ve tüm ilerici ve demokratik güçlerin dayanışmacı hareketinin ve bilgilerin, görüşlerin ve deneyimlerin karşılıklı değişiminin önemi de o derecede önemlidir.

Bundan dolayı, partilerimizin Avrupa'da barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşımının daha da geliştirilmesi üzerinde, birlikte görüşmeleri doğaldır.

Karamızda olanlar, dünyanın tüm gelişimini önemli ölçüde etkiliyorlar. Avrupa, bu yüzyılda iki kez insanlık tarihinin en korkunç savaşlarının odak noktası ve ana sahnesi oldu. Buna karşın, işçi hareketinin oluştuğu, bilimsel Marksist-Leninist öğretisinin geliştiği, ve Büyük Ekim Devrimi'nin utkusundan sonra sosyalizmin teoriden gerçekliğe dönüştüğü ve ilk sosyalist devletin oluştuğu kara da, Avrupa'dır. Burada, Avrupa'da, 2. Dünya Savaşı'ndan sonra, daha birçok sosyalist ülke oluştu, ki bu, sosyalizmin tüm dünya üzerindeki yükselen etkisinde, belirleyici göründü; ve bununla, değişik toplum-

düzenli devletler arasındaki ilişkilerin gelişimi, Lenin'in barış içinde yanyana yaşama ilkelerine uygun olarak etkilendi.

Avrupa, aynı zamanda kapitalist ülkelerde güçlü demokratik bir işçi hareketinin geliştiği, komünist partilerin ve otoritelerinin arttığı bir karadır. Derin sempati ve dayanışma duygusu ile, kapitalizmin zor ve karmaşık koşullarında savaşan yoldaş partilerimizin savaşını izliyoruz. Bu ülkelerdeki ilerici ve işçi güçlerinin eriştiği her başarı, bizi gerçekten sevindiriyor.

Çekoslovakya Komünist Partisi ve bütün halkımız, özellikle karamızda, son yıllarda soğuk savaştan yumuşamaya doğru belirli bir dönüşümün gerçekleşmesini, ilerici ve barış güçlerinin ortak savaşımının büyük bir başarısı olarak görmek gereğini duyuyor. Bu, içinde dünyada ve Avrupa'da güç dengesinin sosyalizm, barış ve ilerleme lehine değişikliklerinin yansıdığı; cesaretlendirici bir gelişimdir. Sosyalist ülkelerin ve komünist ve işçi hareketinin başarılı gelişimi, sosyalizmin fikirlerinin çekim - gücünün yükselmesini kolaylaştırıyor; ve geniş emekçi kitlelerine, barış içinde hakçı bir yaşamın perspektifini güvenceliyor. Dünyada gittikçe daha çok insan, Sovyetler Birliği'nin, sosyalist ve komünist toplumun inşasıyla ve barış politikasıyla, bu olumlu değişimlere önemli etkisi olan tarafsız gücü temsil ettiğinin bilincine varıyor.

Bu önemli değişikliklerin bir kanıtını, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'nın gerçekleşmesi ve başarıyla sonuçlanması oluşturur. Helsinki buluşması, kuşkusuz ki, değişik toplum-düzenli devletler arasındaki ilişkilerin gelişiminde, karşılaştırma politikasından, barış içinde yanyana yaşamaya ve karşılıklı olumlu işbirliğine geçişte, önemli

bir kilometre taşı olarak tarihe geçecektir.

Diğer sosyalist ülkeler gibi, Çekoslovakya, Sonuç anlaşmalarının pratikte gerçekleştirilmesi için çaba gösterdi. Sosyalist devletlerin ve batıdaki ilerici ve barış güçlerinin Avrupa Konferansı'nın kararlarının gerçekleşmesi yolundaki çabaları, kapitalist ülkelerin çoğunda, etkili gerici güçlerin direnciyle karşılaştılar. Bu güçler, Konferansın sonuçlarını boşa çıkarmaya, Sonuç anlaşmalarının anlamlarını bozmaya, kendi isteklerine göre açıklamaya ve sosyalist ülkelerin iç-işlerine karışmaya çalışıyorlar. Yumuşama politikasına karşılık, aşırı-sağ, faşist ve intikamcı güçler silahlanıyor. Onların baskısı, kararlaştırılmış önlemlerin gerçekleştirilmesinde ve yumuşama ve işbirliğinin gelişmesi yolunda ileri adımların atılmasında, gecikmelere neden oluyor. Silahlanma giderleri artıyor ve gezegenimizin değişik yerlerinde gerilim sivrileşiyor.

Bütün bunlar, durumun gerçekçi gözden-geçirilmesinin ve çabalarda gevşememenin; tersine, Avrupa'da barış ve güvenlik ortak savaşımını daha da sağlamlaştırmanın; yumuşamaya karşı olanları ortaya çıkarıp, kararlı bir şekilde onlara karşı savaşmanın; gerekli olduğunu gösteriyor. Önümüzde, politik görüş ve inançlarına dikkat etmeden, en geniş ilerici demokratik güçleri, bu yüksek insancıl hedefler için ortak savaşımda eyleme geçirmek görevi vardır.

Yaşamın kendisi, inandırıcı bir şekilde gösterir ki, barış içinde yanyana yaşama, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının ve tüm emekçilerin tekelci sermaye egemenliğine karşı, toplumsal-hakçı bir toplum için, sosyalizm için savaşımında, uygun koşullar yaratır.

Partimizin Merkez Komitesi, Belge önerisinin,

Avrupa'daki barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşımının ortak hedeflerini dile getirdiği görüşündedir.

Yoldaşlar!

Avrupa'daki olumlu gelişimin devamı için, sosyalist ülkelerin her yönden gelişmesi ve birliklerinin sağlamlaşmasının, olağanüstü büyük önemi vardır. Sosyalist birlik, Avrupa'da ve tüm dünyadaki barış ve ilerleme güçlerinin, güvenilir dayanağıdır. Sosyalizmin dünyadaki bu rolü, emekçi kitlelerin çıkarlarına hizmet eden sosyalist toplumun temel varlığından —Belge önerisinde tesbit edildiği gibi— kaynaklanmaktadır.

Partimiz tarafından, karşılıklı işbirliğinin sürekli gelişimi ve derinleşmesine, ilerlemenin düzenlenmesine, ve sosyalist topluluğun birliğine, büyük değer verilmektedir. Sosyalist ülkelerin birliğinin sağlaşlaştırılmasında, öz-ekonomik ve politik güçlerin artırılmasını ve barış ve sosyalizm savaşında yeni başarıların kefaletini görüyoruz.

Sosyalizm —L.İ. Brejnev Yoldaşın, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin XXV. Kongresi'nde dediği gibi—, «barış, tüm ülkelerin bağımsızlığına saygı ve eşit-hakçı, devletlerarası işbirliği getirir. O, özgürlükleri ve bağımsızlıkları için uğraşı veren halkların desteğidir. Ve yarın, kuşkusuz ki, sosyalizmin sınırsız olanakları için, kapitalizm karşısındaki tarihi üstünlüğü için, yeni kanıtlar getirecektir.»

Termonükleer bir savaş tehlikesinin ortadan kaldırılmasına, silahsızlanmaya, ve halkların daha mutlu bir yaşamı için koşulların sağlanmasına giden yol, Sovyetler Birliği Komünist Partisi barış Programı'nda belirtilmiştir. Bu Program, Partimizin XV. Kongresi'nce desteklendi. Çekoslovakya halkı-

nın yaşam çıkarları uyarınca, tüm güçlerle bu Program'ın gerçekleştirilmesine katkıda bulunmayı önde gelen görevimiz olarak görüyoruz.

Sosyalist ülkelerin gelişimiyle, ekonomilerinin dinamik kalkınmasıyla, halkın maddi ve kültürel yaşam düzeyinin sistematik yükselişiyle, ve ardıcıl barış politikasıyla; sosyalist ülkeler arasındaki, yeni, dostça dayanışma, eşit-hakçı işbirliği, ve karşılıklı yardım ve destek üzerine kurulu ilişkilere, güç ve yaşama olanağı veriliyor. Bu, ülkemizdeki sosyalist toplumun tüm inşa tarihince kanıtlanır. Sadece sosyalist topluluğun ülkelerinin düzenlenmiş politikaları sayesinde, aralarında, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin tanınması, Oder ve Neibe sınırının tanınması, ve utandırıcı Münih diktasının ortadan kaldırılması gibi, bizim için önemli sorunların bulunduğu bir sıra karmaşık, açık Avrupa'nın savaşsonrası düzenlenmesi ile bağlantılı sorunları çözmek olası kılındı. Bu sorunların çözümü olmadan, bugün Avrupa'da soğuk savaşın ortadan kaldırılmasından ve yumuşamadan sözedemezdik.

Yoldaşlar!

Partimiz, kapitalist ülkelerdeki kardeş partilerin, demokratik ve ilerici güçlerin öncüsü olarak, tekelci sermayenin egemenliğine karşı, barış, köklü demokratik ve sosyalist toplumsal değişimler için sürdürdükleri savaşıma büyük önem veriyor. Onların başarıları, sosyalizmin, Marksizm-Leninizmin fikirlerinin gelişen etkilerinin, çekim güçlerinin ve güçlerinin bir kanıtıdır. Tüm eylemimizle, halkların emperyalizme, sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeciliğe, ve gericiliğe karşı haklı savaşını maddi olarak destekliyoruz. Çekoslovak komünistleri ve tüm emekçileri adına, savaşlarıyla olan derin dayanış-

mamızı belirtiyor ve onlara sürekli desteğin güvencesini veriyoruz.

Emekçilerin hakları için ortak savaşımda, demokratik ve ilerici güçlerin seferberliği görevi, kapitalist sistemin keskinleşen genel bunalımının koşulları altında, sadece Komünist ve İşçi Partileri'ne değil; aynı zamanda, tüm olarak işçi hareketine düşüyor. Uluslararası dayanışmanın ve birliğin, hareketimizin gücünün ve eylem olanaklarının sarsılmaz kaynağı olarak anlamı, geçmişte olduğundan daha çok ortaya çıkmaktadır.

Sınıf düşmanının, bizi zayıflatmak için, partileri birbirlerinden ayırmak ve güçlerimizi parçalamak için, temeldeki sınıf çıkarlarımızın ve hedeflerimizin uyumunu silmek için; hiç de küçük çabalarda bulunmayıp, basit yöntemler uygulamadığına hergün tanık oluyoruz. Saldırıların hepsinden önde gelen ana hedef tahtası, Sovyetler Birliği ve Sovyet komünistlerinin Partisi oluyor. Sovyetler Birliği, ardıcıl uluslararası davranışı ile, ilerleyen insanlıkta, dev otorite ve tanınma sağlamıştır. O, tüm güçlü maddi ve manevi potansiyelini, barış ve toplumsal ilerleme savaşımının hizmetine veriyor. Anti-sovyetizm, tüm hareketimize, bütün komünist partilerine karşı, düşmanlarca kullanılan bir silahtır. Bundan dolayı, Çekoslovak komünistleri ve halkımız, anti-sovyetizme karşı savaşı; görevleri, onurlarının ve düşüncelerinin savunulmasının, ve sosyalizmin inşasının sorunu olarak görüyorlar.

XV. Parti Kongremizce, uluslararası dayanışmanın acil gerekliliğini ve uluslararası komünist ve işçi hareketinin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin üzerinde, birliğinin ve gücünün sağlamlaştırılması görevini, yeniden ortaya koyduk. Yaşam, birliğin, sınıf ve uluslarara-

sı dayanışmanın; toplumsal ve ulusal özgürlük için savaşta, devrimci güçlerin etkili silahları olduğunu, sürekli olarak göstermektedir. Bundan dolayı, proletarya enternasyonalizmini, Partimiz politikasının temel ilkelerinden birisi, sosyalist yurtseverliğinin ayrılmaz bir parçası olarak değerlendiriyoruz.

Yoldaşlar!

Çekoslovakya halklarının, Avrupa'da olumlu gelişimin ilerlemesinde, dirimsel çıkarları vardır. Ülkemiz, geçmişte, karamızdaki her büyük savaşa girmek zorunda kalmıştır. Sovyetler Birliği ve sosyalist topluluğun diğer ülkeleriyle olan sıkı dostluğun ve bağlılığın sayesinde —halklarımızın tarihinde ilk defa— ülkemizin güvenliği, bağımsızlığı ve özgürlüğü güvence altındadır.

Barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşımının Belge önerisindeki görevleri, halklarımızın tarihi savaşının ruhuna, Partimizin, yarımyüzyıldan fazla bir süreden beri savunan devrimci güçlerin geleneğine, sosyalist yapımızın deneyimlerine ve hedeflerimize uyuyor.

2. Dünya Savaşı'ndan sonra halkımız, Çekoslovakya Komünist Partisi'nin yönetimi altında, zorlu sınıf ve politik kavgalarında zafer kazandı; ve sosyalizm, ülkemizde derin kökler saldı. Bu kolay bir yol değildi. Birçok zorluklar, hatalar ve yanılgılar aşılmak zorundaydılar. Halkın fedakar yapı çalışması, meyvelerini, önemli devrimci değişimlerle, ülkemizin gelişmesiyle, emekçilerin yüksek maddi ve kültürel yaşam düzeyiyle verdi.

Bizim sonuçlarımız da, sosyalist toplum düzeninin, halkın yükselen refahı, toplumsal güvenliğin sağlanması; ve emekçilerin, haklarının ve özgürlüklerinin gerçekleştirilmesi, ve yaratıcı güçlerinin

ve yeteneklerinin gelişim ve geçerli kılınması için, ölçüsüz olanakları olduğunu gösteriyor.

Partimizin politikasında Marksizm-Leninizm ilkelerine, sosyalizmin yapısının kurallarına ardıcılca saygı göstermemiz bu ilkeleri yaratıcılıkla kullanmamız ve ülkemizin koşullarında geliştirmemiz sayesinde, başarılı sonuçlara ulaştık. Kendi deneyimlerimizle, ardıcıl ve doğru olarak ulusal ve uluslararası çıkarları bağlamanın; kardeş parti ve ülkelerin, özellikle sosyalizmin ve komünizmin binasında en zengin deneyleri toplamış olan Sovyet komünistlerinin, çalışmalarından, öğretiler edinmenin bir gereklilik olduğunu anladık.

Çekoslovakya'nın bugünkü durumunu; işçi sınıfının, yoldaş çiftçilerin, aydınların, bütün toplum tabakalarının, ve ulusal cephede birleşmiş politik parti ve örgütlerin, yüksek iş ve politik aktiviteleri karakterize eder. Bu, geniş sosyalist demokraside ve Parti'nin ve tüm halkın sağlam birliğinde ifadesini buluyor.

Emekçilerin Partimiz politikasına olan derin güvenleri; günlük pratik deneyimlerle, Partimizin, onların yaşam çıkarlarını, ana-yurdumuzun toplumsal gelişiminin ve dünya barışının objektif gereksinimlerini İfade ettiğinden emin olabileceklerinden doğuyor.

Çekoslovakya Komünist Partisi XV. Kongresi'nin çizgisi, sosyalist topluluğun çok-yönlü işbirliğinin ve birliğinin daha da derinleştirilmesi ve Komünist ve İşçi Partileri arasındaki dostça bağlılıkların sağlamlaştırılmasının ve tüm demokratik ve ilerici güçlerle işbirliğinin genişletilip sağlamlaştırılmasına yöneltilmiştir. Bu çizginin ardıcıl gerçekleşimi, Çekoslovak Komünist Partisi'ne, bu Konferans'ın

sonuçlarının gerçekleştirilmesinde yardımcı olacaktır.

Değerli Yoldaşlar!

Son olarak, görüşmemizin, Avrupa'da barış, işbirliği ve toplumsal ilerleme savaşı'na yardımcı olacağı yolundaki Çekoslovakya Komünist Partisi delegasyonunun inancını tekrar belirtmeme izin veriniz. Partimiz adına, Belge önerisinin taraftarı olduğumuzu ve gerçekleştirilmesine aktif katkıda bulunmaya karar verdiğimizi belirtiriz.

Dikkatiniz için teşekkür ederim.

⁂

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ İ. BİLEN YOLDAŞIN KONUŞMASI

Değerli yoldaşlar!

Komünist ve işçi hareketinde önemli bir yeri olan Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin bu Konferansı'nı, Partimiz adına selamlarız.

Konferans'a sunulan Belge'nin hazırlanması için yirmi aydan beri çaba harcayan, çok elverişli çalışma koşulları yaratan ve yoldaşça konuk-severlik gösteren Almanya Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi'ne candan teşekkür ederiz.

Ayrıca, komisyon çalışmalarına katılan, Konferans'ın toplanmasında emeği olan, bütün yoldaşlara da teşekkür etmeyi borç biliriz.

29 Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin, bu Konferans'ta biraraya gelmeleri, barış, güvenlik ve toplumsal ilerleme yolunda, anti-emperyalist ortak bir belgeyle dünya kamuoyunun önüne çıkmaları, dünya işçi hareketini, dünya barış ve güvenliğini, ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketlerini daha da güçlendirecektir.

Konferans, Avrupa Komünist ve İşçi hareketinin önemli bir başarı kazanımıdır. Konferans'ın ana amacı da buydu; ve bu amaca ulaşmıştır.

Ana Belge, uzun, yorucu ve kollektif bir çalış-

manın ürünüdür. Ne yazık ki, Belge'nin, bizler için bazı zayıf yönleri vardır Örneğin, proletarya enternasyonalizmi deyiminin metinden çıkarılmış olması; ve yerine enternasyonalist dayanışma deyiminin konmasını, Partimiz gönül hoşluğuyla kabul etmiş değildir. Proletarya enternasyonalizmi, bütün ülkeler işçi sınıfının devrimci dayanışmasıdır. Marksizm-Leninizm'in başta gelen ilkelerinden biridir. Biz, Türkiye Komünist Partisi, emperyalizme, tekellerin egemenliğine, sömürü düzenine karşı savaşta, bu güçlü silahı elden bırakmayacağız.

Başka bir örnek, Dünya devrimci sürecinin ana-güçleri sayılırken, Sovyetler Birliği'nin adı anılmıyor. Oysa dünya devrimci sürecinin ana-gücü ve temel dayanağı, Sovyetler Birliği'dir. Bu tarihsel bir gerçektir. Belge'de bunun böyle anılmaması, bu tarihsel gerçeği ortadan kaldıramaz.

Konferans'a sunulan Belge, Türkiye'deki işçi hareketini, emperyalizme, NATO'ya, işbirlikçi-burjuvaziye karşı savaşımı güçlendirecek niteliktedir. Bu belge, ülkemizde anti-emperyalist savaşta bütün güçleri yüreklendirecektir; daha önemlisi, bu güçler arasında eylem birliğinin yaratılmasını kolaylaştıracaktır.

Türkiye, kapitalizmin, genel bunalımları içindedir. Türkiye, bir yandan az-gelişmiş kapitalist bir ülke olduğundan; bir yandan da emperyalizmin bütün politik, ekonomik ve askersel sistemlerine, NATO'ya, Ortak Pazar'a bağlı olduğundan; emperyalist tekellerin, işbirlikçilerinin egemenliğinde bulunduğundan; kapitalizmin genel bunalımları, ülkemizde daha yıkıcı ölçüler alıyor.

Türkiye bugün, enflasyon bakımından, % 30 ile Avrupa'da başta geliyor. Enflasyon, geniş emekçi yığınlarının belini gittikçe daha fazla büküyor. Öte

yandan, yerli-yabancı tekellere, holdinglere, büyük toprak beylerine büyük vurgunlar, birikimler sağlıyor. Emperyalizmin ve yerli ortaklarının bu amansızca sömürüsü, yağması, ve bu düzenin faşist yöntemlerle, kanlı saldırılarla sürdürülmeye çalışılması, yalnız işçi sınıfıyla burjuvazi arasında değil; burjuvazinin kendi içinde de ayrışmaları, zıtları keskinleştiriyor. Tekelci-olmayan burjuvaziyle, tekelci burjuvazi arasında çelişki ve çatışmalar, zaman zaman, kanlı bir nitelik alıyor. Bugünkü Demirel hükümeti, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, büyük toprak beylerinin, en gerici, en saldırgan çevrelerin, egemenliğini savunuyor. Bu egemenliği, işçi sınıfına, devrimci gençliğe, aydınlara, subaylara karşı; kanlı faşist saldırılarla sürdürmeye çalışıyor.

Bu kanlı saldırıların başta gelen amacı, hızlı gelişen işçi hareketini, anti-emperyalist akımları ezmek ve bu akımları parçalamaktır. Hükümet ve egemen çevreler, bu amaçlarına, anti-komünizmi, anti-sovyetizmi körükleyerek de varmak istiyorlar. Fakat bugün, artık anti-komünizm ve anti-sovyetizm, bekledikleri sonuçları vermiyor. Bir yandan Partimizin, anti-komünizmle, anti-sovyetizmle ardıcıl savaşımı, diğer yandan Sovyetler Birliği'nin barış politikası, halkımıza ekonomik yardımları; dostu-düşmanı birbirinden ayırma olanakları sağlıyor.

Bugün Türkiye'de tipik olan, işçi sınıfının nicel, nitelik, örgütlenme ve bilinçlenme bakımından güçlenmesi, gelişmesidir.

İşçi sınıfı, emperyalizme, yerli ortaklarına, sömürücülere, gericiliğe, faşist yöntemlere karşı sınıf savaşımında; gerek sendikal, gerekse politik alanlarda birliğe yönelmiştir. Türkiye'de işçi grevleri, gösterileri, mitingleri, süreklidir. İşçi sınıfının eko-

nomik savaşları, hızla politik savaşıma dönüşmektedir. 53 yıllık bir yasaklamadan sonra, bu yıl, 1 Mayıs'ın İstanbul'da 500 bine yakın bir işçi yığını tarafından, proletarya enternasyonalizmi anlamında, işçi sınıfının savaş, birlik günü olarak anılması, rastgele bir olay değildir. Böylesi bir gelişme, sınıf savaşında işçi sınıfının nicel, nitelik gelişmesinin sağladığı birikimin bir sonucudur.

İşçi sınıfının bu savaşımı, tekelci-olmayan burjuvazinin, orta-tabakaların, gençliğin, silahlı kuvvetlerdeki yurtseverlerin emperyalizme, sömürü düzenine ve bu düzeni savunan hükümete karşı direnişlerini güçlendiriyor onları yüreklendiriyor.

İşçi sınıfına, emekçi yığınlara, sömürü düzenini saldırı yöntemleriyle dayatmak isteyen hükümet ve egemen çevreler; dış-politikalarında, emperyalizme daha fazla ödün vermek, NATO'ya daha fazla sarılmak politikasını izliyorlar. Bağımsız bir devlet olan Kıbrıs'a saldırı, Ada'nın bir bölümünün işgal edilmesi, bu halk ve barış düşmanı politikanın bir örneğidir. TKP ilk günden beri, burjuvazinin Kıbrıs'a saldırısına karşı çıktı. Kıbrıs'ın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü ve egemenliği; bütün yabancı silahlı kuvvetlerin, bu arada Türk ordusunun Ada'dan çekilmesi; ve Ada'da iki topluluğun demokratik haklarına saygı gösteren bir rejimin kurulması için savaştı. Olaylar, TKP'nin bu politikasının doğruluğunu kanıtladı.

TKP, barış ve güvenliği güçlendirici bir politikadan yanadır. Bütün komşularımızla içten dostluk, karşılıklı yarara dayanan ilişkilerin kurulmasını ister. Sosyalist ülkelerle, en başta komşumuz Sovyetler Birliği ile yakın politik, ekonomik ve kültürel bağların kurulması, Türkiye'de anti-sovyetizmin gerilemesine yardımcı olmaktadır.

Partimiz, Türkiye'de anti-emperyalist, demokratik hareketlerin güçlenmesinin, objektif koşullardan doğduğuna; zıtların gittikçe sivrileştiğine; bütün görünüşlere karşın, Türkiye'nin, emperyalizmin, NATO'nun zayıf halkalarından biri olduğuna inanıyor. Ne var ki, anti-emperyalist devrimci güçler dağınıktır. Bu da, devrim hareketini güçten düşürüyor; egemen çevrelere, emperyalizme ve işbirlikçilerine, egemenliklerini sürdürmeye yarıyor.

Partimiz, bu güçsüzlüğün giderilmesi, bir yandan işçi sınıfının birliğinin oluşturulması bir yandan da bütün anti-emperyalist güçlerin eylem birliğinin sağlanması, demokratik bir hükümetin kurulması için savaşıyor.

Bizler, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin Konferansı'na sunulan Belge'yi onaylamakla, yurdumuzda bu savaşa yeni bir güç kattığımıza inanıyoruz. Bundan ötürü, Konferans'ın, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin yeni bir birlik ve dayanışması olarak belirmesi, yukarıda da belirttiğimiz gibi, dünya devrimci süreci için bir kazanımdır.

Değerli yoldaşlar, hepinize, savaşınızda yeni yeni başarılar dileriz.

⁂

MACAR SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ BİRİNCİ SEKRETERİ JANOS KADAR YOLDAŞIN KONUŞMASI

Sevgili Yoldaşlar!

Delegasyonumuz ve Macar Sosyalist İşçi Partisi adına, görüşmelere bütün katılanlara, yoldaş partilerimize ve milyonları bulan Avrupa komünistlerine saygılarımızı sunma onuru bana verilmiş bulunmaktadır. Partimiz, en baştan beri, Polonya Birleşik İşçi Partisi'nin ve İtalyan Komünist Partisi'nin komünist ve işçi partileri arasında bir konferans düzenleme girişimini onaylamış ve desteklemişti. Hazırlık çalışmalarına da, enternasyonal durumun ortak değerlendirilmesi, ortak eylemlerimizin barış ve toplumsal ilerlemenin özendirilmesine yöneltilmesi, ve karşılıklı dayanışmamızın belirtilmesi ile Avrupa halklarına önemli bir hizmette bulunacağımıza inanarak katılmıştık. Hazırlıklar sırasındaki büyük çalışma ve görüşmelerdeki elverişli koşullar için, ev-sahibimiz olan Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi'ne içten teşekkürlerimi sunar ve Konferans'a bütün katılanlara iyi çalışma ve başarılar dilerim.

Sevgili yoldaşlar!

Bugünkü devletlerarası ilişki ve koşulların, yumuşama ve dünya devrimci sürecinin ilerlemesi için belirlenmesi; zamanımız ve gelecek açısından cesaret vericidir. Güç dengesi, sosyalist dünya sisteminin, enternasyonal işçi sınıfının ve ulusal kurtuluş hareketinin lehine olarak değişmektedir.

Uluslararası durumun elverişli şekillendirilmesinde önemli bir etken de, sosyalist ülkelerin dinamik gelişimi, birleşmeleri, barışçı politikaları, ve ilerici bütün güçlerle bütünüyle dayanışma içinde olmalarıdır. Bugün sosyalist ülkelerin birleşik gücü, dünya barışının en önemli güvencesi ve özgürlük, bağımsızlık, ve ulusça bağımsız olarak ilerleme hakkı için savaşan, ezilmiş halkların sağlam bir dayanağıdır. Macar Halk Cumhuriyeti'nde sosyalist kuruluş çalışmalarımız, demokratik sistemimizdeki gelişmeler, ve enternasyonal etkinliğimizle; yalnız kendi halkımızın çıkarlarına değil, aynı zamanda, sosyalizmin enternasyonal pozisyonlarının güçlendirilmesine ve sosyalist ülkelerin birleşmelerinin sağlamlaştırılmasına da yararlı olduğumuza eminiz. Şunun da bilincindeyiz ki, bize, dünyanın bütün ilerici güçlerinin, özellikle sosyalist ülkelerin ve uluslararası komünist hareketin öteden beri gösterdiği dayanışmada; sosyalizmin kuruluşu sırasında, bizim için önemli ve vazgeçilmez bir güç kaynağı bulunmaktadır.

Dünya durumunun şekillendirilmesinde önemli bir ekten de; işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin kapitalist ülkelerdeki savaşıdır. Kapitalizmin genel bunalımı derinleşmekte ve ekonomik yaşamın yanısıra, toplumun bütününe de yayılmaktadır. Kapitalist rejim, yükü emekçilerin omuzlarına yüklemek ve tekellerin diktasını artırmak şeklinde çarelere

başvurarak, bunalımdan kurtulmaya çalışmaktadır. Durumun temelden değişmesi için, yalnızca komünistler, kitlelerin çıkarlarını koruyan, temel toplumsal değişiklikler getiren; ve tekellerin gücüne karşı, sırtını en geniş, birleşik halk kitlesine dayayan bir programa sahip bulunmaktadırlar. Yoldaş partiler, örgütsel olarak güçlenmekte, kitleler üzerindeki etkileri artmaktadır. Macar Sosyalist İşçi Partisi, kapitalist ülkelerde savaşan komünistlerle, bütün demokratik güçlerle, bütünüyle birlik ruhu içindedir; başarılarını saygıyla selamlamakta, ve onları, toplumsal ilerleme ve sosyalizme yönelik derin değişiklikler uğruna savaşlarında desteklemektedir.

Dünya devrimci sürecinin gelişmesinde, ulusal kurtuluş hareketleri, gittikçe daha önem hazanan bir rol oynamaktadırlar. Gelişmekte olan ülkelerin savaşımlarında, gerek iç gerekse dış-politika alanında, başka ilerici atılımlar da ortaya çıkmaktadır. Bunun sonucu olarak, Partimiz, bu ülkelerin komünist partileriyle ve kurtuluş hareketleriyle ilişkilerini güçlendirmekte ve ulusal ve toplumsal ilerleme yolundaki savaşımlarını desteklemektedir.

Uluslararası durumda, yumuşama ve barış içinde yanyana yaşama politikası, farklı toplum düzenine sahip ülkeler arasında gitgide daha çok rağbet görür olmuştur. Sonuçlar, uzun savaşımlar ve bunların gereği olarak, büyük güç harcanması sonunda elde edilmiş bulunmaktadır. Bu savaş, savaşa ve soğuk savaşa susamışlara, tarih tekerliğini geriye döndürmeye çalışan aşırı emperyalist çevrelerin tekrar tekrar parlayan karşı saldırılarına karşı sürdürülmelidir.

Politik yumuşamanın artırılması, askeri yumuşamanın teşviki için uğraşımızda, emekçi kitlelerin

ve bütün barış-sever güçlerin aktif desteğine güvenebiliriz. Bu politika, insanlığı yeni bir dünya savaşı korkusundan kurtardığı için, bütün halkların çıkarlarına uymaktadır; aynı zamanda, sosyalist kuruluş çalışması için, daha iyi dış koşullar yaratmaktadır. (Bu politika) uluslararası işçi sınıfının, toplumsal ilerleme ve barış için savaşını teşvik etmekte; ve ulusal kurtuluş hareketlerinin, ülkelerinin politik ve ekonomik bağımsızlığı ve yükselmesi için sürdürdükleri savaşın başarısına katkıda bulunmaktadır.

Sevgili Yoldaşlar!

Son yıllarda, Avrupa'daki durum elverişli bir evreye girmiştir. Yaşam, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin 1967'de Karlovy Vary'deki toplantısında hazırlanmış olan eylem programını doğrulamıştır. Ortak savaşımız, İkinci Dünya Savaşı'ndan beri çözülmemiş bazı sorunların sonuçlandırılmasını sağlamıştır. Sosyalist ve kapitalist ülkeler arasındaki ilişkiler, henüz gelişmektedir. Geçen yıl, Helsinki'de, Avrupa'da Güvenlik ve İşbirliği için bir konferans yapılmıştır. Bu, barış-sever güçlerin ve gerçeklere dayanarak hareket eden politik etkenlerin, ortak bir başarısıydı. Bu Konferans'a, otuzüç Avrupa ve iki Kuzey-Amerika ülkesinin, barışın sağlamlaştırılmasını, barış içinde yanyana yaşama düşüncesinin tasarı ve uygulama olarak yayılmasını, ahlaken ve politik bakımdan görev edinen, en yüksek düzeyden temsilciler göndermeleri, tarihi bir önem taşımaktadır.

Helsinki Konferansı'ndan sonra geçen, yaklaşık bir yıl, Sonuç Belgesi'ndeki önerilerin geçerliliğini göstermiştir; eğer kimi kapitalist ülke yöneticilerinin, Belge'deki bazı noktaları dikkate almadıkları, kimilerinin ise vurguladıkları önemsenmezse; Sos-

yalist ülkeler, kararlaştırılanları ciddiye almakta ve anlaşmanın ortak ve karşılıklı uygulamasına taraftar olduklarını göstermektedirler.

Diğer sosyalist ülkeler gibi, Macar Halk Cumhuriyeti de, Helsinki Konferansı'nda birlikte kabul edilmiş olan temel görüş çerçevesinde, devletlerarası ilişkiler geliştirmek; ekonomik, bilimsel ve kültürel işbirliğini artırmak; bilgi değiş-tokuşunu iyileştirmek; insancıl ilişkileri genişletmek amaç ve çabasındadır; ve kapitalist ülke hükümetlerinden de, doğaldır ki, aynı şeyleri beklemektedir.

Helsinki Sonuç Belgesi'nde ortaya konmuş olan ilke ve anlaşmaların uygulanması, yumuşama sürecini güçlendirecektir. Bu, sosyalist ülkelerdeki barışçı kuruluş çalışmaları için, önemli sosyal sorunların emekçiler lehine çözülmesi için, ve kapitalist ülkelerde toplumsal ilerleme için, karamızda olumlu koşullar yaratacaktır. Fakat unutmamak gerekir ki, dünyada farklı toplumsal düzene sahip ülkeler bulunmaktadır; ve bu ülkelerde çatışan sınıf çıkarları, dolayısıyla uzlaşmaz ve zıt ideolojiler vardır Barış içinde yanyana yaşama ilkesinin kabul edilmesi, kapitalizmin yapısında bir değişiklik yapmaz; nasıl ki, biz de, sosyalist düşünce ve amaçlarımızdan saptırılamayız. Toplumsal ilerleme objektif kurallara dayanmaktadır. Her halk, kendi başına, dışarıdan herhangi bir karışma olmaksızın, yönetici ve yöneltici düşüncelerini ve gitmek istediği yolu seçme hakkına sahiptir. Devrim, iç-gelişimin bir sonucudur; kimseye, dıştan-zorlama ile yaptırılamaz. İşte bu nedenle, karşı-devrimin, zor kullanılarak yayılmasına, bütün gücümüzle karşı çıkmaktayız.

Sevgili yoldaşlar!

Uluslararası komünist ve işçi hareketi, devrimi-

zin en etkin politik gücü, dünyanın ilerlemesinde önemli bir etkendir.

Komünistler, barışın ve toplumsal ilerlemenin en yılmaz savaşçılarıdır. Bu, geçen yüzyılda, bilimsel dünya görüşümüzün, Marksizmin ortaya çıktığı zaman da; bu yüzyılın başında, Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'yle, insanlık tarihinde yeni bir bölüm başladığı zaman da, böyleydi. İkinci Dünya Savaşı'nda, bizim hareketimiz ve ilk sosyalist ülke, Sovyetler Birliği; halkları kıran ve dünyayı yıkan faşist canavarın sonunu getirmek için; halkların en şiddetli arzusunu, barışı elde etmek ve onları özgürlüğe kavuşturmak için; en çok kurban verirken, komünistlerin tutumu ortaya konmuş oluyordu. Bu durum, bugünde değişmiş değildir; Komünist ve İşçi Partileri, barış içinde yanyana yaşama'nın uygulamada güçlendirilmesi, yayılması ve toplumsal ilerlemenin özendirilmesi için çaba göstermektedirler.

Her ülkede kendi başına politik bir etken olan işçi sınıfı ve tüm uluslararası komünist-işçi hareketi için, hareket çizgisi; doğmalar toplamı olmayan, yaşayan, gelişen bir bilim olan dünya görüşümüzdür. Her komünist parti, Marksizm-Leninizm'in genel ilkelerini, ülkelerinin ulusal özellikleri, tarihi gelenekleri ve toplumsal durumlarını gözönünde bulundurarak uygular. Bugün, dünya komünist hareketinde bir merkez, yada önder bir parti bulunmadığı için; yoldaş partiler, strateji ve taktiklerini kendileri saptadıkları için; Marksist-Leninist teorinin katıksızlığının, pratik deneyimlerin teorik uygulamalarının, ve proleter enternasyonalizmi ilkesinin, korunması, özellikle önem taşımaktadır.

Marx, Engels, ve Lenin, proleter enternasyonalizmi düşüncesini formüle etmişler; ve burjuvazi, nasyonalizm, ve şovenizmin uluslararası birleşimi-

nin karşısına çıkmışlardı. Enternasyonalizm düşüncesi gitgide zenginleşti, etkisi arttı; ve onun gücü sayesinde, uluslararası komünist hareketi, tarihin en güçlü politik hareketi haline geldi. Bizce, her partinin elde ettiği şeyler, uluslararası hareketimizi güçlendirdiği; ve uluslararası komünist hareketin güçlenmesi, teker teker partilerin yararına olduğu için; proleter enternasyonalizmi düşüncesi, ulusal ve uluslararası çıkarların ahengini kapsamaktadır.

Proletarya enternasyonalizmi, karşılıklı dayanışma ve dostça işbirliği kavramlarıyla eş-anlamlıdır; her partinin bağımsızlık ve eşit-haklılığının tanınması, ve iç-işlerine karışılmaması ön-koşuluyla. Komünist partiler arasında görüş ayrılıkları, ayrı ideolojik, politik, taktik ve stratejik sorunlar üzerinde tartışmalar olmuştur, olmaktadır, ve açıktır ki olacaktır; bu, gelişimin bir parçasıdır. Tarihten deneyimler bize göstermektedir ki, hareketimiz; düşünce değiş-tokuşumuz karşılıklı dikkat, saygı ve proleter enternasyonalizmi ruhu içinde yapılırsa; düşünce açıklamalarımız ve hareketlerimiz aynı temel çıkar ve amaçlardan yönetilirse; güçlenebilir.

Kapitalist sınıf düşmanı, uluslararası emperyalizm, komünizme karşı yüzyıllık savaşında, proleter enternasyonalizminin sınıf mücadelesinde ne önem taşıdığını erken anlamıştır; ve bugün de çok iyi bilmektedir. Bu nedenle, ona (komünizme) karşı savaşta, bütün araçlarla, savaşmakta ve hareketimizi; nasyonalizmi ve sovyet aleyhtarlığını şiddetlendirmek, ulusal ayrılmaya kışkırtmak, hareketimizde görülen bütün anti-marksist ve bölücü görüşlerden yararlanmak suretiyle; zayıflatmaya çalışmaktadır.

Macar Sosyalist İşçi Partisi, proleter enternasyonalizmi ilkesine uymaktadır. Her burjuva ve anti-

marksist görüşü, nasyonalizmi ve Sovyet aleh tarlığını, bütün bunların hareketimizin birliğine ve insanlığın ilerlemesine karşı yöneltilmiş olduğunu bildiği için, reddetmektedir. Bu yüzden Partimiz, Komünist ve İşçi Partileri arasındaki ilişkilerin güçlendirilmesine, temsilcilerimizin iki, ikiden fazla ve çok-taraflı görüşmeler çerçevesinde düzenli olarak biraraya gelmelerine taraftardır. Yoldaş partiler, devrimci deneyimleri konusunda birbirlerine bilgi vermeli, proleter enternasyonalizmi ruhuyla barış ve toplumsal ilerleme için,, ve bütün uluslararası çıkarları hiçe sayan büyük tekellere ve emperyalizmin uluslararası birleşimine karşı savaşabilmek için, uluslararası politikanın en önemli ve ortak sorunları üzerinde tartışmalıdırlar.

Sevgili Yoldaşlar!

Bizce, redaksiyon komisyonu tarafından hazırlanmış olan Belge tasarısı, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin bu Konferansı'nın gündemi ve amaçlarıyla uyum içindedir. Bu tasarıda, Avrupa'da güvenlik savaşındaki değişikliklerin uluslararası durumu ve yapısı analiz ediliyor; ve verilen durumda, ortak görevlerimiz geniş bir şekilde tesbit ediliyor. Aynı zamanda, Belge'nin, ortak güvenlik sorunu ve barış için ortak etkime çağrısıyla, Avrupa'nın ilerici ve demokratik güçlerine, hepsinden önce sosyalist ve sosyal-demokrat partilere yönelen bölümü ile mutabıkız.

Redaksiyon komisyonunu oluşturan 28 yoldaş partiden biri olarak, biz de Belge'nin hazırlanmasına katıldık. Bu Belge'nin, Avrupa'nın Komünist ve İşçi Partileri'ne ve tüm ilerici güçlere, belirlenmiş hedeflerimize erişme ortak savaşımızda yardımda bulunmaya elverişli olduğuna kesinlikle inanıyoruz. Partimiz, hazırlanmış olan Belge taslağını

kabul ediyor ve Konferans'a katılan yoldaş partilerin delegasyonlarına kabul etmelerini öneriyor.

Son olarak, yoldaş partilerin delegelerinden, Macar komünistlerinin selamlarını ve en iyi dileklerini ülkelerine götürmelerini rica ediyorum. Sizi temin edebilirim ki, Macar Sosyalist İşçi Partisi Merkez Komitesi, Parti üyeleri ve sosyalizmin yapısında çalışan, barış-sever Macar halkı, tüm güçleriyle, görüşmelerimizin fikir açıklamalarını destekleyecekler ve Avrupa'yı bir barış güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme karası durumuna getirmek için üzerlerine düşen herşeyi yapacaklardır.

Dikkatiniz için teşekkür ederim.

⁂

BATI-BERLİN SOSYALİST BİRLİK PARTİSİ BAŞKAN YARDIMCISI ERİCH ZİEGLER YOLDAŞIN KONUŞMASI

Değerli yoldaşlar!

Batı-Berlin'in Sosyalist Birlik Partisi delegasyonu, Avrupa'nın Komünist ve İşçi Partileri'nin temsilcilerine, Partimizin tüm üyelerinin ve Parti başkanı Gerhard Danelius yoldaşın yoldaşça selamlarını sunar.

Aynı zamanda, Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin Konferansı'nın yapılmasından dolayı duyduğumuz sevinci belirtmek isteriz. Konferans ve ortak hazırlanmış Belgemiz, hareketimizin güçlülüğünü, ideallerimizin birliğini, ve halklarla birlikte, halklar için Avrupa'da barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme yolunda tüm güçleri harekete geçirmedeki ortak kararlılığımızı kanıtlamaktadır.

Batı-Berlin Sosyalist Birlik Partisi, Konferans'ın, Avrupa barışını sağlamlaştırma ve emperyalizme karşı savaşlarında yeni bir basamak için gerçekçi ve yapıcı bir hareket programı olan, «Avrupa'da Barış, Güvenlik, İşbirliği ve Toplumsal İlerleme için» belgesi ile, tam bir uyuşum halindedir. Partimiz, Batı-Berlin'in işçi sınıfına karşı olan sorumluluk-

larına ve proletarya enternasyonalizminin ruhuna uygun olarak, ortak değerli amaçları gerçekleştirebilmesini desteklemeye kararlıdır.

Yoldaşlar!

Partimizin deneyimleri Belge'de belirlenmiş olan, barış içinde yanyana yaşama politikasının, işçi sınıfının ve tüm demokratik güçlerin, barış, demokrasi ve sosyalizm yolundaki savaşımına uygun koşullar getirdiği gerçeğini doğrulamaktadırlar. Barış için savaşla, yumuşama ve emekçilerin toplumsal, politik ve demokratik gereksinmeleri için uğraşın, aralarındaki sıkı bağlantı, özellikle Batı-Berlin'de belirlenmektedir.

Batı-Berlin, hemen hemen 25 yıldır sosyalist ülkelere, özellikle Demokratik Alman Cumhuriyeti'ne karşı, emperyalizm tarafından bir mızrak ucu, mütecaviz nokta olarak istismar edilmiştir. Bu, geçmişte birçok defalar Avrupa barışı için tehlikelere neden olmuş, ve bizim kendi halkımıza sadece zarar ve hasar getirmiştir. Şimdi bizim için, sosyalist ve kapitalist ülkeler arasındaki, burada birçok yoldaş tarafından belirtilmiş anlaşmalara borçlu olduğumuz, sosyalizmin güçlenmesinin geniş ve olumlu etkileri ve uluslararası güç oranının barış ve sosyalizm lehine değişmesi, aynı derecede hissedilebilir durumdadır.

Son yıllarda, aralarında Batı-Berlin üzerine dörtlü anlaşma'nın da bulunduğu, Avrupa'nın değişik toplum düzenine sahip devletleri arasında yapılmış anlaşmalara büyük değer veriyoruz. Partimiz, şehrimiz ve insanları için dikkate değer düzelmeler getiren bu gelişimi, bütün gücü ile desteklemiştir.

Dörtlü anlaşma'nın Batı-Berlin üzerindeki etkisi nedir? O, Batı-Berlin'in, daha uzun süre Avrupa'da özellikle nevraljik bir nokta ve uluslararası

anlaşmazlık ve çatışmalar için sürekli bir kaynak olmaması üzerine, önemli, devletler hukukuna uygun koşullar yarattı.

Batı-Berlin'in saldırgan çevrelerinin, uzun süreli sosyalizmi geriletme ve barışın güvencelenmesi yolundaki gerekli adımları önlemek taktikleri boşa çıkmıştır. Bu, şimdi yaşamın da kanıtladığı gibi, birinci planda şehrimizin halkının olduğu kadar; barışın, yumuşamanın ve güvenliğin kendileri için önemli bir arzu olduğu, karamızın bütün halklarına yararlı olmaktadır.

Batı-Berlin dörtlü anlaşması'nın ve Demokratik Alman Cumhuriyeti ile yapılan anlaşma ve birleşmelerin etkileri, Partimizin, soğuk savaşın en kötü günlerinde bile işçilere ve emekçilere tekrar tekrar söylemiş olduğu şeyi de doğrulamaktadırlar: sosyalizme karşı, şiddet ve karşısına-alma ile, uzun sürede hiçbir şey elde edilemez. Batı-Berlin, sadece, Alman Demokratik Cumhuriyeti ve diğer sosyalist devletlerle normal ilişkiler, batı ve doğu ile iyi ilişkiler sayesinde kazançlı çıkabilir.

Herşeyden önce, Batı-Berlin'de görüldüğü gibi, barış içinde yanyana yaşama politikasının ilerlemesi; emperyalizmin, dikkati, soğuk savaş parolaları ile, sisteme ilişkin çelişki ve zorluklarından çevirme çabalarını da sınırlandırır. Batı-Berlin'de, bugüne kadar olduğundan daha fazla insan, toplumsal ve politik sorunlarını hatırlamaktadır. İşçilerin ve çalışan diğer tabakaların, en doğal hakları için savaşımları, gittikçe daha güçlü gelişmektedir. Batı-Berlin'de de sermaye ile iş arasındaki, halk çıkarları ile tekel çıkarları arasındaki çelişkinin keskinleşmesi ile, sınıf bilincinin ve sınıf kavgasının geliştirilmesi için uygun koşullar oluşmuştur.

Emperyalizmin saldırgan niteliğinin değişme-

miş olduğunu tespit eden Belge ile uyuşmaktayız. Özellikle şehrimizde, dörtlü anlaşma'yı etkisiz kılmaya ve böylece yumuşamaya sürekli engeller koymaya çalışan güçlerin işbaşında bulundukları, gözden kaçırılamaz. Bu güçler, ana darbelerini; Batı-Berlin'in, Batı-Almanya'nın bir parçası olmadığı, ve onun tarafından yönetilemeyeceği konusundaki devletler hukukunun bağlayıcı kararına, ve dörtlü anlaşma'nın çekirdeğine, yöneltmektedirler.

Partimiz savaşımını, yanılmaz şekilde, Batı-Berlin'i barış ve yumuşamanın yapıcı bir unsuru durumuna getirmek için yürütmektedir. Biz, işçi sınıfını ve diğer çalışanları, yumuşama politikasının gelişimi için, ve dörtlü anlaşma'ya kesin uyum yolunda savaş için, silah altına çağırmayı; Konferans Belgesi'nde var olan hareket programına, bizim bir katkımız olarak görüyoruz. Bu yolda her ileri adım, Batı-Berlin'in sadece lehine olabilir; şehrimizin yaşama şansının düzelmesine ve halkımızın çıkarlarının korunmasına hizmet eder.

Batı-Berlin'deki ekonomik bunalım, Avrupa'nın diğer ülkelerindeki kadar keskinleşmemişse de, emperyalizmin getirdiği güçlüklerin, kapitalist sistemdeki genel bunalımın daha da derinleşmesinin bir sonucu olduğuna değinen, Belgenin tesbitleri, Batı-Berlin için de geçerlidir.

Batı-Berlin'de, şimdilerde, ekonomi konjonktürünün belirli bir canlanmasının belirtileri kendilerini göstermektedir. Buna karşın, durum, işyerlerinin güvensizliği, gençliğin işsizliği ve genç kuşak için yetiştirilme merkezlerinin eksikliği ile nitelendirilebilir. Şehrimizde halen, 30.000 işsiz vardır. Enflasyonist fiyat yükselmesi devam etmekte, ve gelişim sıkıntısı büyümektedir. Sermaye ile emek arasındaki çelişki keskinleşmektedir, Batı-Berlin'in e-

gemenleri ve yöneticileri, bu duruma, demokratik hak ve özgürlüklere, güçlendirilmiş saldırılarla tepki göstermektedirler. Bunun için, Batı-Berlin Sosyalist Birlik Partisi, temelden toplumsal reformlar ve demokratik temel hakların savunulması, emekçilerin günümüzdeki ve gelecekteki, toplumsal ve politik çıkarları uğruna kararlı savaşımını sürdürmektedir.

Gittikçe daha çok artan sayıdaki işçi, memur ve anlayış sahipleri, toplumsal ve politik haklarına karşı yapılan saldırıları, itirazsızca kabullenmeyi reddetmektedirler. Basır işçilerinin 14 günlük etkili grevi, buna tanıklık etmiştir; komünistlerin, sosyal-demokratların, sendikacıların, yoldaş demokratların, genç sosyalistlerin, hristiyan çevrelerin, öğrencilerin, ve profesörlerin katıldıkları, demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve genişletilmesi amacını güden ve sürekli genişleyen hareket, buna tanıklık etmektedir. Parti üyelerimizin bu savaşta aldıkları önemli yer, Partimizin, işçi sınıfının eylem birliğinin sağlanması ve korunmasına ve tüm anti-emperyalist güçlerin geniş kapsamlı bir birlikteliğinin sağlanmasına yönlendirilmiş olan ana çizgisine, ne derece uyduğunu belirtir. Partimizin bu geriletilemez çizgisini, belirli bazı sağcı sosyal-demokrat liderlerin uzaklaştırıcı davranışlarından da etkilenmeye bırakmıyoruz. Büyük sermayeye karşı verilen savaşta; komünist, sosyal-demokrat, ve hristiyan işçilerin sınıf çıkarlarının birliği, hiç kimsenin bozmayacağı, objektif bir gerçektir.

Şehrimizde, demokratik hakların korunması için ve devletin komünistlere, sosyal-demokratlara ve demokratlara karşı aldığı kısıtlama önlemlerine karşı çıkılması hareketine gösterdikleri büyük destek için, tüm kardeş partilere ve onlar aracılığıyla

tüm demokratik güçlere teşekkür etme fırsatını kullanmak istiyoruz.

Sevgili yoldaşlar!

Sosyalist ülkelerin her başarısı, Batı-Berlin'deki barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımını özendirmekte; ve Partimizin tüm üyelerini ve dostlarını yüreklendirmektedir. Özellikle gerçek sosyalizmin ilerleme ve başarıları, bizim, kapitalizm ve emperyalizmle çatışmamızı kolaylaştırmaktadırlar. Bu olumlu gelişimler, Partimizin sosyalist hedefinin doğruluğunu göstermektedir.

Anti-komünizmin ve anti-sovyetizmin, Batı-Berlin'deki hâlâ güçlü etkileri olduğunu saklamak istemiyoruz. Özellikle, gerçek sosyalizmin başarıları ve değişik toplum düzenli devletler arasındaki ilişkilerde barış içinde yanyana yaşama ilkesinin gelişmesi, şu sıralarda sınıf düşmanlarımızın anti-komünist ve anti-sosyalist kışkırtmalarını, saldırılarını keskinleştirmektedir. Buna karşı kararlı savaşımızı sürdürmek, Partimizin önemli bir görevidir ve görevi olmaya devam edecektir. Biz, anti-sovyetizmin, hangi kılıkta ortaya çıkarsa çıksın, kendi işçi sınıfına ne büyük zararlar getireceğini biliyoruz.

Değerli yoldaşlar!

Partimizde, Marx, Engels ve Lenin'in öğretilerine sadık kalarak, proletarya enternasyonalizmi ile, Batı-Berlin işçi sınıfının çıkarlarının uğraşçı temsili, ayrılamaz bir birlik oluşturmaktadırlar. Partimiz için, enternasyonalist tutum demek, Batı-Berlin'deki emperyalizme karşı barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımını sorumluluklarımızın bilincinde sürdürmek; ve aynı zamanda, dünya komünist hareketinin ortak amaç ve çıkarlarını korumak demektir. Konferans'tan sonra, çalışmamızı bu anlamda sürdüreceğiz.

Son olarak, Alman Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi'ne ve onun Genel Sekreteri Erich Honecker yoldaşa, bu anlamlı Konferans'ın gerçekleştirilmesini sağlayan üstün koşulların yaratılmasından dolayı kalpten teşekkürlerimizi bildirmemize izin veriniz. Aynı zamanda, teşekkürümüz, Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de gerçekleştirilen Avrupa Komünist ve İşçi Partileri Konferansı'nın oluşmasındaki aktif ve sorumluluklarının bilincinde, yardımlarını esirgemeyen tüm partiler için de geçerlidir. Bu Konferans'ın, partilerimize, barış, demokrasi ve sosyalizm savaşındaki tüm güçlere, yeni iç-tepiler (iç-güdüler) bahşedeceği konusundaki derin inancımızı vurgulamak isteriz.

⁂

KIBRIS EMEKÇİ HALKININ İLERİCİ PARTİSİ (AKEL) MERKEZ KOMİTESİ POLİT-BÜROSU ÜYESİ CHRİSTO PETAS YOLDAŞIN KONUŞMASI

Yoldaşlar!

Size AKEL'in sıcak selamlarını iletmeme izin veriniz.

Partilerimizin, tüm Avrupa'yı kapsayan Konferansı, tarihi önemi olan bir olaydır.

Konferansımızın hedefleri, barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme, tüm insanlığın yaşam çıkarlarına uymaktadır. Bunlar, partilerimizin oldukları kadar, halklarımızın en geniş demokratik kitlelerinin de ana hedefleridirler.

Konferansımızın, başına-buyruk emperyalist karışmaların, halkların bağımsızlıklarına ve demokratik özgürlüklerine karşı sürdürüldükleri bir zamanda gerçekleşmesi, bir raslantı değildir. İnsanhakları ilkeleri, ayaklar altına alınmaktadır. Bütün karamızda bile, Kıbrıs topraklarının hemen hemen yarısını işgal etmek için, askeri-karışma kullanılmaktadır. Kıbrıs halkının üçte biri, kaçmak zorunda kalmıştır; ve karışmacılar tarafından, Kıbrıs'ın tümünün işgali yolunda gözdağı yükselmektedir. Bunların da üzerinde, son zamanlarda, Kıbrıs dev-

letinin eritilmesi, iki yönlü ilhaka gidilmesi, ve adanın NATO'nun bir organı haline getirilmesini amaçlayan; NATO'nun en gerici çevrelerinin yeni bir provokasyon planı açığa çıkarılmıştır.

Konferansımızın, emperyalizmin en gerici çevrelerinin Helsinki ilkelerini ve açıklamalarını çiğnedikleri, uluslararası yumuşama politikasını engelledikleri, halkların demokratik haklarını baskı altında tuttukları, ve kitlelerin sömürülmesini özendirdikleri bir zamana rastlaması, rastlantı değildir.

İşte bu durumlar, partilerimizin ortak durumlarını ve birlik halindeki isteklerini bildirmek, tarafımızdan açıklanan hedefler için savaşmak amacı ile, tüm Avrupa'yı kapsayan böyle Konferans'ta meydana çıkmalarını acil bir şekilde gerektirmektedir.

Partilerimizin tutumu, redaksiyon komisyonu tarafından birlikte kabul edilmiş bulunan Belge'ye dayanmaktadır, ki Konferansımız bu belgeyi «Barış, Güvenlik, İşbirliği ve Toplumsal İlerleme İçin» sloganı ile tarihe geçirecektir.

Konferansımızın bu belgesi, redaksiyon komisyonundan ve partilerimizden, bu amaçla kurulmuş olan çalışma gurubunun, 20 ayın üzerinde süren, yorucu çalışmasının sonucudur. Bu, demokratik, eşit-haklara sahip temel üzerinde yapılmış, zor fakat yapıcı bir çalışmanın ürünüdür. Bu çalışma, Alman Sosyalist Birlik Partisi'nin, bize ev-sahibi olarak sunduğu üstün çalışma koşulları altında olduğu kadar; Yoldaş Herman Axen ve Paul Markowski'nin başkanlıklarındaki prezidyumun, çalışmaları beceri ile yönetmesi sonucu gerçekleştirilmiştir. AKEL, bundan dolayı, Alman Sosyalist Birlik Partisi'ne teşekkür eder.

Konferansımız, onun Avrupa'da barış, demok-

rasi ve toplumsal ilerlemeye karşı takındığı ortak tavır, ve sahip olduğu ortak görüşler, partilerimizin ve halklarımızın, çizgimize ve programımıza uygun olarak yürüttükleri savaşta bir güç kaynağıdırlar.

Bugün, 20. yüzyılın son-çeyreğinde, Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun en gerici çevrelerinin sınırsız ve açık desteği ile, Birleşmiş Milletlerin tekrarlanmış karar ve önerilerine olduğu kadar, Helsinki zirvesinde açıklanmış ilkeleri de bütünüyle ve kışkırtıcasına çiğneyen çıkarma teori ve pratiğine karşı, eşsiz ve kahramanca bir savaş vermekte olan Kıbrıs halkı için de, Konferansımız iyimser bir elçi olacaktır.

Helsinki'deki zirve Konferansı'ndan bir yıl sonra yapılan partilerimizin Konferansı, Helsinki'de alınan kararların gerçekleştirilebilmeleri için, halk kitlelerinin seferber edilmesi yolunda kaçınılmaz ve önemli bir rol oynamak zorundadır.

Konferansımızın hedeflerine —barış, güvenlik, işbirliği ve toplumsal ilerleme—, ancak Helsinki'de konulmuş ve açıklanmış ilkelere; yani eşitlik ilkelerine, egemenlik haklarına saygı, tehdit ve şiddetin uygulanmalarından vazgeçme, sınırların yaralanmaması, devletlerin toprak bütünlüğü, çatışmalı durumların dostça halli, yabancı devletlerin iç-işlerine karışmama, insan hak ve özgürlüklerinin korunması, halkların eşit-haklara ve kendi geleceklerini tayin etme hakkına sahip olmaları, ve halkların hakkı olan yükümlülüklerin yerine getirilmesi ilkelerine katı ve kesin bir saygının gösterilmesi ile ulaşılabilir.

Doğaldır ki, bu tekrarlanan ilkelerin etkinlikleri katılan ülkelerin, bu Helsinki'de kararlaştırılmış 10 ilkeye, ne kadar bağlı kaldıklarına, saygı gösterdiklerine bağlı olacaktır. Fakat tarihsel deneyim

göstermiştir ki, devletlerin tutumlarını etkileyen güç, halkın kendi istekleridir. O halklar ki, tarihin yaratıcılarıdır. Helsinki zirve Konferansı'ndan bugüne kadar geçen süre, Helsinki'nin açıklamalarının gerçekleşmesi için, halk kitlelerinin seferber edilmesi, en geniş demokratik güçlerin seferber edilmesi önem taşımaktadır. Bu, Avrupa'daki bugünkü durumun bir görüntüsüne, halkların, bu ilkelerin korunması için, yumuşama politikasının savunulması için, barışın korunması için enerjik bir şekilde katkıda bulunmasını gerektiren; bize göre son derece ciddi bir görünüme geçmek istiyorum. Söz konusu olan Kıbrıs sorunudur.

Komünistler başta olmak üzere, tüm dünyanın demokratik düşüncedeki insanları birkaç gün içinde, 1974 Ağustosundaki trajik olayların ikinci yıldönümü dolayısı ile, Kıbrıs'la dayanışma içinde olduklarını açıklayacaklardır. Bu iki yıl içinde, herkes, ABD'nin ve NATO'nun en gerici çevreleri tarafından tezgahlanan ve onların Atina'daki, Ankara'daki ve Kıbrıs'taki destekçileri tarafından sahnelenen, karanlık entrikanın ayrıntıları ile ilgili haberler alabildi. Bundan dolayı, Kıbrıs sorununu detaylı olarak ortaya koymam gereksizdir. Avrupa'daki barış ile ilgilenen Konferansımızda, emperyalizmin, geçmişte olduğu gibi bugün de Kıbrıs'a karşı entrikalar tezgahlandığına, asalaklar yapıştırmaya çalıştığına, ve yıkım planları düzenlediğine; vurgulanarak hükmedilmelidir. Saldırganlar, Birleşmiş Milletlerin öneri ve kararlarını, her bakımdan Amerikan emperyalizmi ve NATO tarafından gizlenerek ve cesaretlendirilerek, Kıbrıs için «tamamlanmış gerçek» taktiğini uygulamak için, küstahça çiğnemektedirler Onlar Kıbrıs'ı NATO'nun bir parçası haline getirmek için parçalama ve iki-yönlü ilhak

politikasını teşvik etmektedirler. XXX Birleşmiş Milletler toplantısının 3395 numaralı önerisi Kıbrıs'tan, yabancı askeri güçlerin derhal çekilmesini vurgular. Bunun yerine, Türkiye, Kıbrıs'taki işgal kuvvetlerini korumuş, hatta güçlendirmiş, ve bunun da üzerinde; adanın nüfus yapısını değiştirmek amacı ile, adanın sürülmüş olan mültecilerinin yerine, Türkiye'den 60.000 sömürgeci getirmiştir.

Kıbrıs'ın askerden arıtılmasına rağmen, sahip olunan topraklarda, askeri üsler meydana getirilmektedir. Bundan başka, kendisinden önceki Wilson hükümetinde olduğu gibi, Callaghan'ın sosyalist hükümetinde, Zürih anlaşmalarının temeli üzerinde, İngiltere'nin en önemli askeri dayanak noktalarında, Yakın-doğu krizinde kullanılmak üzere bulunan güçlü Amerikan savaş güçlerine göz yummaktadır. Bununla, emperyalizm, Kıbrıs'a bu parçalama ve iki-yönlü ilhak planları ile, hangi rolün düşünülmüş olduğunu açıkça göstermiştir.

Geçen Kasımdaki XXX. Birleşmiş Milletler Genel toplantısı, mültecilerin derhal eski topraklarına güvenlik koşulları altında dönmelerini; ve Kıbrıs sorununa, Kıbrıslı Rumlar ve Türkler arasında, Birleşmiş Milletlerin denetimi altında, dış etkilerden uzak, özgür ve eşit-haklara sahip olarak yapılacak görüşmeler yolu ile haklı, barış-sever ve demokratik bir çözüm getirilmesini istemişti. Fakat saldırganlar, toplantının bu isteklerine karşı da kesinlikle olumsuz bir tavır takınmışlardır. Onlar, 200.000 Rum ve 40.000 Türk'ü, insanlık-dışı mülteci koşullarında tutmakta; 2.500 aileyi, korku ve kaybolan insanları için duyulan kuşku altında yaşatmaktadırlar. Saldırganlar, Birleşmiş Milletlerin çabalarını sarsmakta ve torpillemekte, ve Kıbrıs'ı mutsuzluğa sürükleyen güçlerin de yardımı ile, Kıbrıs

halkının çıkarlarını gözetmeden, bu çabaları değişik yöntemlerle saptırmaya çalışmaktadırlar.

Kıbrıs halkına emperyalist komplonun ve onun destekçilerinin, faşist Yunan askeri diktasının ve Ankara'nın en gerici çevrelerinin getirdikleri mutsuzluk döneminde, sadık ve eğilmez dostların kalpten ve yapıcı destekleri görüldü. Bu, sizin, partilerinizin, halklarınızın, proletarya enternasyonalizminin ölmez ilkelerinden kaynaklanan desteklerinizdi. Bu, Sovyetler Birliği başta olmak üzere, sosyalist ülkelerin sürekli yerine getirdikleri değeri ölçülmez bir yardımdır; hiç bir bloğa bağlı olmayan ülkelerin ve bütün dünyanın barış-sever, demokratik güçlerinin bir yardımıdır.

Yoldaşlarım, bu destek, Kıbrıs'ın bütünlüğü ve bağımsızlığı adına sürdürüldü. Fakat bu, bu desteğin Kıbrıs'ın savaşı uğrundaki tek amacı, tek eğilimi değildir. Derin anlam sayıca ufak, silahsız, yarım milyonluk bir halkın kahramanlık direncinin gücünde yatmamaktadır. Esas anlam, doğu Akdeniz'in bu bölgesinde, Kıbrıs'ta, şiddetli sarsıntılara uğramış olan bu petrol bölgesinde, üç kıtanın birleşme noktasında ilkelerin çarpışmalarındadır: bir yanda emperyalizmin şiddet ve boyunduruğu politikasının ilkesi; öte yanda bağımsızlık, barış ve toplumsal ilerlemenin ilkesi. Biz, Kıbrıs halkı, savaşımızın sonuna, tüm iyimserlikle bakmaktayız. Bu konuda güvenimiz, yüksek değer verilmesi gereken, direnişimizin sadece kendini düşünmeyişi üzerinde durmaktadır. Bu savaş; içlerinden hemen hemen 4.000'inin AKEL üyesi yada taraftarı olduğu, 8.000 ölü yada kayıp talep-etmişti. Güvenimiz, aynı zamanda, demokratik anlayışa sahip insanlığın desteğinden kaynaklanmaktadır.

Proletarya enternasyonalizminin ölmez ilkele-

rinden doğan uluslararası yardım; aşağı-yukarı yarım yüzyıldan önce, o zamanlar genç olan, dünyanın ilk sosyalist devleti Sovyetler Birliği'nin, kapitalist güçlerin saldırılarına karşı korunmasında, önemli bir rol oynamıştı. Bu (yardım), 1941-1945'deki Hitler faşizminin saldırganlığının parçalanmasında yardımcı olmuş; bu ülkeyi, intikamcılığın hile ve düzenlerinden, emperyalizmden kurtarmış, ve Küba ile Angola'nın da kurtulmalarını sağlamıştır.

Proletarya enternasyonalizminin yenilmez, sahip olduğu bu muazzam güçten, kardeş Arap halkları; kardeş İrlanda, İspanya, Portekiz, Batı-Alman, Türk, ve Yunan halklarına katkısı olan bu muazzam güçten, Kıbrıs'ın savaşan halkı da payını almaktadır. Biz, Kıbrıs'ta, enternasyonal dayanışmanın, tüm etkinliğine erişmesi uğruna, gereken herşeyin yapıldığını iddia etmiyoruz. Kıbrıs'ta hâlâ bilerek yada bilmeyerek anti-komünizm ve onun esas şekli olan anti-sovyetizm propagandası yapan politik güçler vardır. Bu gibi hatalar yardımı ile de, Kıbrıslı Rum ve Türkleri birbirlerine düşürmek amacını güden, emperyalizmin sürdürdüğü «böl ve yönet» politikası, yeşerebileceği bir toprak bulmuştur. Son günlerde Kıbrıs'ta, Kıbrıs sorununun haklı bir çözüme ulaşabilmesi için, Kıbrıs dış-politikasının değiştirilmesinin; bağımsızlık haklarından, batı-yönünde bir vazgeçmenin gerekli olduğunu savunan, anti-komünizm ve anti-sovyetizmden etkilenmiş düşünceler duyulmaktadır. Kıbrıs halkının üstün çoğunluğu, bu görüşlerin Kıbrıs'ın çıkarlarına ters düştüğünü görmektedir; çünkü bunun, Kıbrıs'ı, kurtlara atılan kuzu durumuna düşürmek olacağını, bu çoğunluk bilmektedir. Kıbrıs'ın geniş politik çevreleri, Kıbrıs sorununun haklı çözümü için, ulusal anti-emperyalist dayanışmanın önemini gitgide da-

ha iyi anlamaktadırlar.

Yoldaşlar, ülkemizin bağımsızlık savaşında en ön-cephede dururken; aynı zamanda, ağır bir sınav vermiş olan Şili halkını, İspanyol, İrlandalı, Portekizli, Yunan ve Türk kardeşlerimizi, demokrasi, bağımsızlık ve toplumsal ilerleme savaşını yürüten tüm halkları düşünüyoruz. Aynı zamanda, demokratik özgürlükler için savaşan, Almanya'daki komünist ve demokratları da düşünüyor ve onlara bölünmez dayanışmamızı güvenceliyoruz. Desteğimizin sesini, Konferansımızdan sonra bu amaç için Strasbourg'da doğrudan doğruya toplanacak olan kardeş partilerimizin herbiri ile birleştiriyor; onlara sıcak savaş selamlarımızı iletiyor, ve kalpten yoldaşça yardımlarımızı güvenceliyoruz.

Konferansımızın Belgesi, sorunun haklı, barışçı bir çözümü için, Kıbrıs halkının savaşını destekleme yolunda, bütün demokratik insanlara sıcak ve savaşçı bir çağrı yöneltiyor. Benzer çağrılar bu amaç için Konferansımızın tribünlerinden çıkıyor. Yoldaşlar, bu destek için teşekkür ederiz.

Bundan başka, geçen haftanın uluslararası basınında, ağır bir sınav vermiş olan Kıbrıs halkının savaşına, önemli ve ileriye dönük bir yardım haberini okuma fırsatını bulduk: sorun, Sovyetler Birliği'nin, Kıbrıs konusunda Yunanistan'ın, Türkiye'nin, ve diğer ülkelerin hükümetlerine verdiği notadır. Basının yorumladığına göre, bu adım, şimdiye kadarkilerden esaslı bir şekilde ayrılmakta; ifadeye, sabırsızlık getirmekte, ve Kıbrıs sorununda, Birleşmiş Milletler kararlarının uygulanmamasından sorumlu olan herkesi uyarmaktadır.

Kıbrıs'ın büyük dostunun, devletlerarası alandaki bu adımı, Sovyetler Birliği dış-politikasının temelini teşkil eden, proletarya enternasyonalizmi il-

kesinin ardıcıl tutumunun bir ifadesidir. Burada da, Kıbrıs halkının, bu destek için, sınırsız teşekkürlerini belirtmek isteriz. Aynı zamanda, Kıbrıs halkına, Sovyetler Birliği'nin Birleşmiş Milletler çerçevesinde ve hiçbir bloka bağlı olmayan ülkelerin katılması ile Kıbrıs sorununun uluslararası görüşülmesi önerisinin, bütünüyle uygun geldiğini açıklamak isterim.

Konuşmamın başında, Helsinki zirve Konferansı'nın ilke ve açıklamalarının gerçekleştirilmesi için, halk kitlelerinin uyandırdılıp ve seferber edilmesi önemi üzerinde durmuştum. Kıbrıs halkının savaşının uluslararası desteği konulu bir çağrı ile; Konferanstaki konuşmamı sona erdirmek arzusundayım.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi toplantılarının karar ve önerileri, Kıbrıs'ın değerli desteklenmesinin ifadesidir. Kıbrıs'ın devletsel yada başka bir alanda çok-yönlü desteği de aynı derecede değerlidir.

Fakat, Kıbrıs'taki saldırganların ve arkacılarının bu kararlara sürekli HAYIR'ı, bu ana kadarkinden farklı olan bir durum yaratmaktadır. Bu, Birleşmiş Milletler ilkelerine karşı bir kışkırtmadır: Helsinki ilkelerine karşı bir kışkırtmadır; Konferansımızın hedeflerine karşı da bir kışkırtmadır. Bu, şimdiye kadarkilerle karşılaştırılamayacak, değişik nitelikte bir durum: halk kitleleri tarafından temsil edilen uluslararası dayanışmanın her parçasının, daha aktif katkısını gerektiren bir durum yarattı. Kapitalist ülkelerdeki partilerimiz, bu etkenlerle yönetilmektedirler ve biz onlara bundan dolayı müteşekkiriz.

İki hafta içinde, Uluslararası Dayanışma Komitesi'nin, Kıbrıs trajedisinin ikinci yıl-dönümü dolayısı ile çağrıda bulunduğu, dayanışma bildirile-

ri başlayacaklar. Bu ve bunun gibi önlemlerle, bütün dünyanın emekçileri, demokratik güçleri, gerek Rum gerekse Türk, tüm Kıbrıs'lıların eşit-haklı görüşmelerle, Belgemizde de belirtildiği gibi, çıkarlarına uygun, kardeşçe birlikte yaşamaya, mutluluğa ve toplumsal ilerlemeye giden yolu düzenleyen bir çözüm bulmaları için, saldırganları, Kıbrıs'ı terketmeye zorlayabilirler.

—o—

NANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ-BRİTANYA KOMÜNİS
İR SOSYALİST ÖNCÜ PARTİSİ-ÇEKOSLOVAK KOMÜN
ARKA KOMÜNİST PARTİSİ-HİNDİSTAN KOMÜNİST P
L KOMÜNİST PARTİSİ-İRLANDA İŞÇİ PARTİSİ-İS
Sİ-SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ-AKEL
STAN KOMÜNİST PARTİSİ-GUETAMALA KOMÜNİST P
KOMÜNİST PARTİSİ-TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ-
T PARTİSİ-PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ-ALMAN
İST PARTİSİ-SURİYE KOMÜNİST PARTİSİ-TUDİ/H

Fiatı: 30 lira